

USTAWA

z dnia 24 lipca 1998 r.

**o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej
— w związku z reformą ustrojową państwa.**

Art. 1. W ustawie z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców (Dz. U. z 1996 r. Nr 54, poz. 245 i z 1997 r. Nr 140, poz. 939) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W razie nabycia nieruchomości wbrew przepisom ustawy, o nieważności nabycia orzeka sąd także na żądanie, właściwego ze względu na miejsce położenia nieruchomości, przewodniczącego zarządu jednostki samorządu terytorialnego lub wojewody albo na żądanie ministra właściwego do spraw wewnętrznych.”;

2) w art. 8 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych prowadzi rejestr nieruchomości, udziałów i akcji, nabytych lub objętych przez cudzoziemców bez zezwolenia w przypadkach określonych w art. 8 ust. 1, oraz rejestr nieruchomości, udziałów i akcji nabytych lub objętych przez cudzoziemców na podstawie wymaganych zezwoleń, o których mowa w art. 1 ust. 1 oraz w art. 3e ust. 1 i 3.

5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania i szczegółowe zasady prowadzenia rejestrów, o których mowa w ust. 4.”;

3) dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. 1. Notariusz przesyła ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, w terminie 7 dni od dnia sporządzenia, wypis z aktu notarialnego, mocą którego cudzoziemiec nabył lub objął nieruchomość, udziały lub akcje w spółce, będącej właścicielem lub wieczystym użytkownikiem nieruchomości.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do sądu, jeżeli nabycie nieruchomości nastąpiło na podstawie prawomocnego orzeczenia oraz gdy nabycie lub objęcie udziałów lub akcji nastąpiło na podstawie wpisu do rejestru handlowego.”

Art. 2. W ustawie z dnia 15 marca 1933 r. o zbiorach publicznych (Dz. U. Nr 22, poz. 162, z 1948 r. Nr 36, poz. 250, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1989 r. Nr 29, poz. 154 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2.1. Pozwoleń na przeprowadzenie zbiórki udzielają, w drodze decyzji administracyjnej:

1) wójt, burmistrz (prezydent miasta) — jeżeli zbiórka ma być przeprowadzona na obszarze gminy lub jego części,

2) starosta — jeżeli zbiórka ma być przeprowadzona na obszarze powiatu lub jego części obejmującej więcej niż jedną gminę,

3) marszałek województwa — jeżeli zbiórka ma być przeprowadzona na obszarze województwa lub jego części obejmującej więcej niż jeden powiat,

4) minister właściwy do spraw wewnętrznych — jeżeli zbiórka ma być przeprowadzona na obszarze obejmującym więcej niż jedno województwo.

2. Jeżeli zebrane ofiary mają być zużyte za granicą państwa, pozwolenia na zbiórkę udziela, w drodze decyzji administracyjnej-

nej, minister właściwy do spraw wewnętrznych, za zgodą ministra właściwego do spraw zagranicznych i ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”;

2) w art. 3 skreśla się ust. 4;

3) w art. 4 wyraz „zarejestrowanym,” zastępuje się wyrazem „i”;

4) w art. 5 wyrazy „Minister Spraw Wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw wewnętrznych”;

5) w art. 8:

a) w ust. 1 skreśla się zdanie trzecie,

b) w ust. 2 wyrazy „Minister Spraw Wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw wewnętrznych”;

6) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. Wynik zbiórki i sposób użytkowania zebranych ofiar powinien być podany do wiadomości organu, który udzielił pozwolenia, oraz ogłoszony w terminie 1 miesiąca w prasie, w rozumieniu przepisów Prawa prasowego, o zasięgu obejmującym co najmniej obszar, na którym zbiórka została przeprowadzona.”;

7) skreśla się art. 12;

8) skreśla się art. 14.

Art. 3. W ustawie z dnia 28 marca 1933 r. o grobach i cmentarzach wojennych (Dz. U. Nr 39, poz. 311, z 1959 r. Nr 11, poz. 62 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1 wyrazy „Minister Spraw Wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw administracji publicznej”;

2) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Wojewoda może powierzyć gminie obowiązek utrzymania grobów i cmentarzy wojennych z jednoczesnym przekazaniem odpowiednich funduszy, o ile gmina lub powiat nie przejmie obowiązku bezpłatnie.

4. Minister właściwy do spraw administracji publicznej może powierzyć fundacjom, stowarzyszeniom i instytucjom społecznym, za ich zgodą, obowiązek utrzymania grobów i cmentarzy wojennych.”

Art. 4. W ustawie z dnia 13 lipca 1939 r. o nadzorze nad niektórymi środkami żywienia zwierząt (Dz. U. Nr 63, poz. 419, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 oraz z 1997 r. Nr 60, poz. 369) w art. 7 w ust. 1 wyraz „rejonowych” zastępuje się wyrazem „powiatowych”.

Art. 5. W dekreście z dnia 8 sierpnia 1946 r. o wpisywaniu w księgach hipotecznych (gruntowych) prawa własności nieruchomości przejętych na cele reformy

rolnej (Dz. U. Nr 39, poz. 233 i z 1990 r. Nr 34, poz. 198) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) użyte w ust. 1—4 w różnych przypadkach wyrazy „wojewódzki urząd ziemski” zastępuje się użytym w odpowiednich przypadkach wyrazem „starosta”,

b) skreśla się ust. 5;

2) użyte w art. 2 w ust. 3 i w art. 3 w różnych przypadkach wyrazy „powiatowy urząd ziemski” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „starosta”;

3) dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. Zadania starosty określone w art. 1 w ust. 1—4, w art. 2 w ust. 3 i w art. 3 są zadaniami z zakresu administracji rządowej.”

Art. 6. W dekreście z dnia 6 września 1946 r. o ustroju rolnym i osadnictwie na obszarze Ziemi Odzyskanych i byłego Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. Nr 49, poz. 279, z 1947 r. Nr 66, poz. 410, z 1951 r. Nr 5, poz. 39, z 1958 r. Nr 17, poz. 71 i 72, z 1969 r. Nr 13, poz. 95, z 1971 r. Nr 27, poz. 250 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Art. 33. Władzami właściwymi w rozumieniu niniejszego dekretu są starostowie.”;

2) w art. 34 wyrazy „władz administracji ogólnej, działających jako władze osiedleńcze,” zastępuje się wyrazem „starostów”;

3) w art. 35 i w art. 37 wyrazy „władzy administracji ogólnej jako władzy ziemskiej” zastępuje się wyrazem „starosty”;

4) dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art. 37a. Zadania starosty określone w art. 33—35 oraz w art. 37 są zadaniami z zakresu administracji rządowej.”

Art. 7. W dekreście z dnia 28 października 1947 r. o mocy prawnej ksiąg wieczystych na obszarze Ziemi Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. Nr 66, poz. 410 i z 1990 r. Nr 34, poz. 198) wprowadza się następujące zmiany:

1) użyte w art. 2 w ust. 3, w art. 5, w art. 6 w ust. 1 w zdaniu trzecim i w ust. 3 w różnych przypadkach i liczbach wyrazy „władza administracji ogólnej I instancji” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku i liczbie wyrazem „starosta”;

2) użyte w art. 6 w ust. 1 w zdaniu pierwszym i w art. 7 wyrazy „uprawnione są władze administracji ogólnej I instancji” zastępuje się wyrazami „uprawnieni są starostowie”;

3) dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. Zadania starosty określone w art. 2 w ust. 3, w art. 5, w art. 6 w ust. 1 i 3 oraz

w art. 7 są zadaniami z zakresu administracji rządowej.”

Art. 8. W ustawie z dnia 1 lipca 1949 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (Dz. U. Nr 41, poz. 297, z 1988 r. Nr 41, poz. 324 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17 wyraz „Wojewoda” zastępuje się wyrazami „Powiatowy lekarz weterynarii”;

2) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. Nadzór nad wykonywaniem przepisów ustawy w odniesieniu do lecznic sprawuje starosta za pośrednictwem powiatowego lekarza weterynarii.”;

3) w art. 14 w ust. 2, art. 16, art. 21, art. 23 ust. 3 wyrazy „(art. 22 ust. 2)” zastępuje się wyrazami „(art. 22)”.

Art. 9. W dekrete z dnia 6 września 1951 r. o ochronie i uregulowaniu własności osadniczych gospodarstw chłopskich na obszarze Ziemi Odzyskanych (Dz. U. Nr 46, poz. 340, z 1957 r. Nr 39, poz. 172, z 1969 r. Nr 13, poz. 95 i z 1990 r. Nr 34, poz. 198) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w ust. 1:

— wyrazy „powiatowa komisja ziemská” zastępuje się wyrazem „starosta”,

— dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Wydawanie tych aktów jest zadaniem z zakresu administracji rządowej.”;

2) w art. 6 w ust. 1 i 3 oraz w art. 7 w ust. 3 wyrazy „prezydium powiatowej rady narodowej” zastępuje się wyrazami „starosta wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej”.

Art. 10. W dekrete z dnia 23 kwietnia 1953 r. o świadczeniach w celu zwalczania klęsk żywiołowych (Dz. U. Nr 23, poz. 93, z 1959 r. Nr 27, poz. 167, z 1970 r. Nr 16, poz. 138, z 1983 r. Nr 44, poz. 200 oraz z 1996 r. Nr 106, poz. 496) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w ust. 1 wyrazy „prezidia rad narodowych (gminnych, miejskich, powiatowych, wojewódzkich) właściwe” zastępuje się wyrazami „odpowiednio właściwy wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta oraz wojewoda”,

b) w ust. 2 wyrazy „prezydiami rad narodowych” zastępuje się wyrazami „wójtami, burmistrzami (prezydentami miast), starostami oraz wojewodami”,

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Koordynację zorganizowanej akcji społecznej odbywającej się na obszarze:

1) gmin znajdujących się w jednym powiecie sprawuje — starosta,

2) powiatów znajdujących się w jednym województwie sprawuje — właściwy miejscowo wojewoda,

3) powiatów znajdujących się w kilku województwach sprawuje — wskazany przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, wojewoda tego województwa, którego teren w największym stopniu został objęty klęską,

4) kilku województw sprawuje — minister właściwy do spraw wewnętrznych.”;

2) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3.1. Jeżeli środki, którymi dysponuje właściwy organ jednostki samorządu terytorialnego albo wojewoda, są niewystarczające, organy te mogą wprowadzić obowiązek świadczeń osobistych i rzeczowych na cele zorganizowanej akcji społecznej.

2. O nałożeniu obowiązku, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ jednostki samorządu terytorialnego zawiadamia niezwłocznie starostę i wojewodę.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Zasady i formy ogłoszenia określają odrębne przepisy.”;

3) w art. 4 skreśla się ust. 2 oraz oznaczenie ust. 1;

4) w art. 5 w ust. 1 wyrazy „prezydium właściwej miejskiej, dzielnicowej lub gminnej rady narodowej” zastępuje się wyrazami „odpowiednio wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta albo wojewoda”;

5) w art. 9 skreśla się ust. 2 oraz oznaczenie ust. 1.

Art. 11. W dekrete z dnia 18 kwietnia 1955 r. o uwłaszczeniu i o uregulowaniu innych spraw, związanych z reformą rolną i osadnictwem rolnym (Dz. U. z 1959 r. Nr 14, poz. 78, z 1961 r. Nr 32, poz. 161, z 1971 r. Nr 27, poz. 250 i z 1990 r. Nr 34, poz. 198), wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 1, w art. 11 w ust. 1 i w art. 14 wyrazy „prezydium powiatowej rady narodowej” zastępuje się wyrazem „starosta”;

2) w art. 2, w art. 6 w ust. 3 oraz w art. 19 w ust. 2 i 4 wyrazy „prezydium wojewódzkiej rady narodowej” zastępuje się wyrazem „starosta”;

3) dodaje się art. 19a w brzmieniu:

„Art. 19a. Zadania starosty określone w art. 2, w art. 4 w ust. 1, w art. 6 w ust. 3, w art. 11 w ust. 1, w art. 14 oraz w art. 19 w ust. 2 i 4 są zadaniami z zakresu administracji rządowej.”

Art. 12. W ustawie z dnia 15 listopada 1956 r. o zmianie imion i nazwisk (Dz. U. z 1963 r. Nr 59, poz. 328) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„Art. 8. W sprawach określonych w ustawie rozstrzyga, w drodze decyzji administracyjnej, starosta właściwy ze względu na miejsce

zamieszkania wnioskodawcy, a w przypadku braku takiego miejsca — Prezydent m.st. Warszawy jako organ wykonawczy gminy Warszawa-Centrum.

Art. 9. 1. Podania w sprawach określonych w ustawie osoby zamieszkałe w Polsce składają organom, o których mowa w art. 8. Jeżeli wnioskodawca zamieszkuje za granicą, podanie składa się za pośrednictwem konsula Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Właściwość miejscową starostów określa, w stosunku do osób zamieszkałych za granicą, kolejno: ostatnie miejsce ich zamieszkania albo ostatnie miejsce pobytu w Polsce. W przypadku braku takich podstaw właściwy jest Prezydent m.st. Warszawy jako organ wykonawczy gminy Warszawa-Centrum.”;

2) w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie wątpliwości, pisownię lub brzmienie imienia i nazwiska ustala starosta, na wniosek strony.”;

3) w art. 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ, o którym mowa w art. 8, zawiadamia o zmianie imienia lub nazwiska urzędy stanu cywilnego właściwe ze względu na miejsce sporządzenia aktu urodzenia i małżeństwa wnioskodawcy oraz miejsce sporządzenia aktów urodzeń jego małoletnich dzieci, a ponadto właściwy urząd skarbowy i organ Policji, wojskową komendę uzupełnień i organy ewidencji ludności oraz Centralny Rejestr Skazanych.”;

4) dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. Określone w ustawie zadania i kompetencje starosty są zadaniami z zakresu administracji rządowej.”

Art. 13. W ustawie z dnia 29 maja 1957 r. o uregulowaniu spraw własności niektórych nieruchomości nierolniczych na Ziemiach Odzyskanych i na terenach b. W. M. Gdańska (Dz. U. Nr 31, poz. 137) w art. 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Decyzje przewidziane w niniejszej ustawie należą do właściwości starosty. Wydawanie tych decyzji jest zadaniem z zakresu administracji rządowej.”

Art. 14. W ustawie z dnia 25 lutego 1958 r. o Państwowej Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 1969 r. Nr 26, poz. 206, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, z 1991 r. Nr 65, poz. 279 oraz z 1996 r. Nr 106, poz. 496) wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule ustawy oraz w art. 6—11 użyte w różnych przypadkach wyrazy „Państwowa Inspekcja Handlowa” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „Inspekcja Handlowa”;

2) art. 1—5 otrzymują brzmienie:

„Art. 1. 1. Inspekcja Handlowa jest powołana do ochrony interesów konsumentów oraz interesów gospodarczych państwa.

2. Do zadań Inspekcji Handlowej należy:

1) kontrola legalności i rzetelności działania przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w rozumieniu przepisów odrębnych, w zakresie produkcji, handlu i usług,

2) kontrola jakości i bezpieczeństwa towarów i usług, w szczególności zagrażających życiu lub zdrowiu konsumentów,

3) podejmowanie kontroli, mediacji i innych działań interwencyjnych w celu ochrony indywidualnych interesów i praw konsumentów,

4) prowadzenie centralnych i wojewódzkich laboratoriów kontrolno-analitycznych,

5) organizowanie i prowadzenie polubownego sądownictwa konsumencijskiego,

6) prowadzenie poradnictwa konsumenckiego,

7) wykonywanie innych zadań określonych w przepisach odrębnych.

Art. 2. 1. Zadania określone w art. 1 wykonują następujące organy:

1) Główny Inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej «Głównym Inspektorem»,

2) wojewoda przy pomocy wojewódzkiego inspektora inspekcji handlowej, zwanego dalej «wojewódzkim inspektorem», jako kierownika wojewódzkiej inspekcji handlowej wchodzącej w skład zespolonej administracji wojewódzkiej.

2. Wojewódzki inspektor wykonuje w imieniu wojewody zadania i kompetencje Inspekcji Handlowej określone w ustawie oraz przepisach odrębnych.

3. Wojewódzki inspektor kieruje działalnością wojewódzkiego inspektoratu inspekcji handlowej.

4. W rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Handlowej, organem właściwym jest wojewódzki inspektor i jako organ wyższego stopnia Główny Inspektor.

Art. 3. 1. Głównego Inspektora powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

2. Zastępcę Głównego Inspektora powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Głównego Inspektora.
3. Główny Inspektor kieruje działalnością Inspekcji Handlowej przy pomocy Głównego Inspektoratu Inspekcji Handlowej.
4. Wojewódzkiego inspektora i jego zastępcę powołuje i odwołuje wojewoda, po zasięgnięciu opinii Głównego Inspektora.

Art. 4. Organizację Głównego Inspektoratu Inspekcji Handlowej określi statut nadany, w drodze rozporządzenia, przez Prezesa Rady Ministrów.

Art. 5. 1. Organy Inspekcji Handlowej wykonują zadania określone w ustawie, na podstawie okresowych planów pracy; mogą też podejmować kontrole nie planowane, jeżeli wymagają tego okoliczności faktyczne.

2. Główny Inspektor opracowuje kierunki działania Inspekcji Handlowej oraz plany kontroli o znaczeniu krajowym, zatwierdzone przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

3. Wojewódzcy inspektorzy ustalają plany pracy uwzględniające kierunki działania i plany kontroli, o których mowa w ust. 2, oraz wnioski wojewody.”;

3) w art. 6:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Zadania ochrony konsumenta w zakresie określonym ustawą oraz innymi przepisami sprawują również organy jednostek samorządu terytorialnego.

3. W szczególności zadania jednostek samorządu terytorialnego w zakresie ochrony konsumenta wykonuje powiatowy (miejski) rzecznik konsumentów, powoływany i odwoływany przez radę powiatu (radę miasta na prawach powiatu) na zasadach określonych odrębnymi przepisami, które ustalają również szczegółowy zakres jego działania i przysługujące mu uprawnienia.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zasady współpracy organów Inspekcji Handlowej z powiatowym (miejskim) rzecznikiem konsumentów, a także z innymi organami administracji publicznej i instytucjami kontrolnymi, w tym organizacjami porządkowymi działającymi w zakresie, o którym mowa w art. 1 ust. 2.”;

4) w art. 7 w ust. 1:

a) w pkt 1:

— lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) w przedsiębiorstwach produkujących towary na potrzeby handlu i przemysłu gastronomicznego,”

— skreśla się lit. d),

b) w pkt 4 wyrazy „Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów” zastępuje się wyrazami „Prezes Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia”;

5) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art.13. 1. W postępowaniu kontrolnym przed organami Inspekcji Handlowej w zakresie nie uregulowanym ustawą stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego oraz przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

2. Inspektorzy Inspekcji Handlowej w związku z wykonywanymi czynnościami kontrolnymi korzystają z ochrony przewidzianej w Kodeksie karnym dla funkcjonariuszy publicznych.

3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania organów Inspekcji Handlowej.”

Art. 15. W ustawie z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 1972 r. Nr 47, poz. 298, z 1989 r. Nr 29, poz. 154, z 1990 r. Nr 34, poz.198, z 1991 r. Nr 64, poz. 271 oraz z 1997 r. Nr 126, poz. 805 i Nr 141, poz. 943) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art.1. 1. Zakładanie i rozszerzanie cmentarzy komunalnych należy do zadań własnych gminy.

2. O założeniu lub rozszerzeniu cmentarza komunalnego decyduje rada gminy, a w miastach na prawach powiatu rada miasta, po uzyskaniu zgody właściwego inspektora sanitarnego.

3. Właściwe władze kościelne decydują o założeniu lub rozszerzeniu cmentarza wyznaniowego, które może nastąpić na terenie przeznaczonym na ten cel w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, po uzyskaniu zgody właściwego inspektora sanitarnego.

4. O zamknięciu cmentarza komunalnego decyduje właściwa rada gminy lub rada miasta, po zasięgnięciu opinii właściwego inspektora sanitarnego.

5. O zamknięciu cmentarza wyznaniowego decyduje właściwa władza kościelna, po zasięgnięciu opinii właściwego inspektora sanitarnego.”;

2) w art. 2 w ust. 1 wyrazy „do spraw gospodarki terenowej i ochrony środowiska organów prezydów rad narodowych miast, osiedli i gromad” zastępuje się wyrazami „zarządów gmin (miast)”;

3) art. 3 otrzymuje brzmienie :

- „Art. 3. 1. Cmentarze zakłada się i rozszerza na terenach określonych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.
2. Zasady i tryb nabycia gruntów pod cmentarze określa ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. Nr 115, poz. 741).”;

4) art. 4 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 4. Cmentarze komunalne zakłada się w zasadzie na terenie każdej gminy lub miasta, jednakże w uzasadnionych przypadkach można założyć cmentarz dla kilku gmin.”;

5) w art. 5:

- a) w ust. 2 w pkt 2 wyraz „milicyjnych” zastępuje się wyrazem „policyjnych”,
- b) w ust. 3 wyrazy „Minister Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa w porozumieniu z Ministrem Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa oraz Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw administracji publicznej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska oraz ministrem właściwym do spraw zdrowia”;

6) w art. 6 :

- a) w ust.1 w zdaniu drugim wyrazy „właściwy do spraw gospodarki terenowej i ochrony środowiska organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa)” zastępuje się wyrazami „zarząd gminy (zarząd miasta na prawach powiatu)”,
- b) w ust. 4 wyrazy „Ministra Kultury i Sztuki” zastępuje się wyrazami „ministra właściwego do spraw kultury”,
- c) w ust. 5 wyrazy „Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa” zastępuje się wyrazami „ministra właściwego do spraw administracji publicznej”,
- d) skreśla się ust. 6;

7) w art. 9:

- a) użyte w ust. 3 i 5 wyrazy „Minister Zdrowia i Opieki Społecznej” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw zdrowia”,
- b) w ust. 4 wyrazy „powiatowego (miejskiego, dzielnicowego) lub portowego inspektora sanitarnego” zastępuje się wyrazami „miejscowo inspektora sanitarnego”;

8) w art. 10:

- a) w ust. 2 w zdaniu 2 wyrazy „do spraw zdrowia i opieki społecznej organ prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej” zastępuje się wyrazem „starosta”,

b) w ust. 3 wyrazy „właściwy do spraw zdrowia i opieki społecznej organ prezydium rady narodowej miasta, osiedla lub gromady” zastępuje się wyrazami „ośrodek pomocy społecznej”,

c) w ust. 5 wyrazy „Minister Sprawiedliwości” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw sprawiedliwości”;

9) w art. 11:

a) w ust. 2 skreśla się wyrazy „zakładu społecznego służby zdrowia”, a wyrazy „właściwy do spraw zdrowia i opieki społecznej organ prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej” zastępuje się wyrazami „właściwego starostę”,

b) w ust. 3:

— w zdaniu wstępnym wyrazy „Minister Zdrowia i Opieki Społecznej” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw zdrowia”,

— w pkt 2 wyrazy „Ministrem Spraw Wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „ministrem właściwym do spraw administracji publicznej”,

— w pkt 3 wyrazy „Ministrami Finansów oraz Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa” zastępuje się wyrazami „ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw administracji publicznej”,

c) w ust. 4 wyrazy „Minister Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej i Spraw Wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw administracji publicznej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia”,

d) w ust. 7 skreśla się wyrazy „administracji prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej”,

e) w ust. 8 skreśla się wyrazy „powiatowego (miejskiego, dzielnicowego) lub portowego”, a wyrazy „Milicji Obywatelskiej” zastępuje się wyrazem „Policji”;

10) w art. 13 skreśla się ust. 2 oraz oznaczenie ust.1;

11) w art. 14:

a) w ust. 1 wyrazy „miast, osiedli i gromad” zastępuje się wyrazem „gmin”,

b) w ust. 2 dwukropek zastępuje się myślnikiem i dodaje się wyrazy „właściwego inspektora sanitarnego.” oraz skreśla się pkt 1 i 2,

c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Na sprowadzenie zwłok i szczątków z obcego państwa należy uzyskać zezwolenie starosty właściwego dla miejsca, w którym zwłoki i szczątki mają być pochowane, działającego w porozumieniu z właściwym inspektorem sanitarnym.

4. W przypadku śmierci na skutek choroby zakaźnej, wymienionej w wykazie ustalonym

przez ministra właściwego do spraw zdrowia, zezwolenie na przewóz zwłok nie może być udzielone przed upływem dwóch lat od dnia zgonu. Wyjątki od tej zasady mogą być czynione przez ministra właściwego do spraw zdrowia, który może te uprawnienia przekazać wojewódzkim inspektorom sanitarnym.”;

12) w art. 15:

- a) użyte w ust. 1 w pkt 1 i 3 wyrazy „powiatowego (miejskiego, dzielnicowego) lub portowego inspektora sanitarnego” zastępuje się wyrazami „właściwego inspektora sanitarnego”,
- b) w ust. 3 wyrazy „Minister Zdrowia i Opieki Społecznej” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw zdrowia”;

13) w art. 20 wyrazy „Ministrowie Gospodarki Przemysłowej i Budownictwa oraz Zdrowia i Opieki Społecznej” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw administracji publicznej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia.”;

14) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. 1. Nadzór nad przestrzeganiem przepisów niniejszej ustawy oraz przepisów wykonawczych do ustawy sprawują starostowie, wójtowie, burmistrzowie (prezydenci miast) oraz właściwi miejscowo inspektorzy sanitarni.

2. Ogólny nadzór nad sprawami objętymi niniejszą ustawą sprawują według właściwości ministrowie właściwi: do spraw administracji publicznej i do spraw zdrowia.”

Art. 16. W ustawie z dnia 22 kwietnia 1959 r. o zwalczaniu gruźlicy (Dz. U. Nr 27, poz. 170, z 1974 r. Nr 47, poz. 280, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 i z 1990 r. Nr 34, poz. 198) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoby zamieszkałe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są obowiązane, na żądanie właściwego do spraw zdrowia organu administracji publicznej:

- 1) poddawać się szczepieniom ochronnym przeciwko gruźlicy,
- 2) poddawać się badaniom lekarskim, mającym na celu wykrywanie i leczenie gruźlicy,
- 3) udzielać wyjaśnień mogących mieć znaczenie dla rozpoznania gruźlicy, wykrycia źródła zakażenia bądź zapobiegania szerzeniu się gruźlicy.”;

2) w art. 6:

- a) w ust. 1 wyrazy „Właściwy do spraw zdrowia organ prezydium powiatowej (miejskiej w mieście

stanowiącym powiat miejski, dzielnicowej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej” zastępuje się wyrazami „Starosta (przewodniczący zarządu miasta w miastach na prawach powiatu)”;

- b) w ust. 2 wyrazy „Państwowy inspektor sanitarny” zastępuje się wyrazami „Inspektor sanitarny”;

3) w art. 10:

- a) w ust. 1 wyrazy „Zakłady pracy zatrudniające pracowników chorych na gruźlicę i ozdrowieńców są obowiązane” zastępuje się wyrazami „Pracodawcy zatrudniający pracowników chorych na gruźlicę i ozdrowieńców są obowiązani”,
- b) w ust. 2 wyrazy „Minister Zdrowia i Opieki Społecznej po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw zdrowia”,
- c) w ust. 3 wyrazy „Zakład pracy” zastępuje się wyrazem „Pracodawca”;

4) w art. 11 w ust. 1 wyrazy „Zakłady pracy powinny” zastępuje się wyrazami „Pracodawcy powinni”;

5) w art. 17 w ust. 2 skreśla się wyrazy „i w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych”;

6) w art. 18 wyrazy „przepisów art. 13, 14 i 15” zastępuje się wyrazami „przepisów art. 13”.

Art. 17. W ustawie z dnia 17 lutego 1960 r. o utracie mocy prawnej niektórych ksiąg wieczystych (Dz. U. Nr 11, poz. 67, z 1962 r. Nr 39, poz. 169, z 1968 r. Nr 3, poz. 13, z 1982 r. Nr 11, poz. 80 i z 1989 r. Nr 10, poz. 55) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 wyrazy „do spraw rolnych i leśnych organu prezydium powiatowej rady narodowej” zastępuje się wyrazami „zarządu gminy”;

2) użyty w art. 2 w ust. 1, w art. 4 w ust. 2 i 3 dwukrotnie, w art. 7 w ust. 3 dwukrotnie, w różnych przypadkach wyraz „orzeczenie” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „decyzja”;

3) w art. 6 w ust. 2:

— wyrazy „orzeczenie właściwego do spraw rolnych i leśnych organu prezydium powiatowej rady narodowej” zastępuje się wyrazami „decyzja właściwego starosty”,

— dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Wydawanie tych decyzji jest zadaniem z zakresu administracji rządowej.”;

4) w art. 7 w ust. 3 wyrazy „do spraw rolnych i leśnych organ prezydium rady narodowej” zastępuje się wyrazem „starosta”.

Art. 18. W ustawie z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury (Dz. U. Nr 10, poz. 48, z 1983 r. Nr 38, poz. 173, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 56, poz. 322, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 oraz

z 1997 r. Nr 5, poz. 24, Nr 88, poz. 554 i Nr 115, poz. 741) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2 wyrazy „państwowe i samorządowe” zastępuje się wyrazami „rządowe i samorządowe”;

2) art. 7a otrzymuje brzmienie:

„Art. 7a. 1. Służbą Ochrony Zabytków kieruje Generalny Konserwator Zabytków, który jest centralnym organem administracji rządowej.

2. Generalnego Konserwatora Zabytków powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw kultury.

3. Zastępcę Generalnego Konserwatora Zabytków powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw kultury, na wniosek Generalnego Konserwatora Zabytków.

4. Generalny Konserwator Zabytków kieruje Służbą Ochrony Zabytków przy pomocy Urzędu Generalnego Konserwatora Zabytków.

5. Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw kultury, w drodze rozporządzenia, nadaje statut Urzędowi Generalnego Konserwatora Zabytków.”;

3) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. 1. Ochronę dóbr kultury sprawują następujące organy:

1) minister właściwy do spraw kultury,

2) Generalny Konserwator Zabytków,

3) wojewoda, przy pomocy wojewódzkiego konserwatora zabytków jako kierownika wojewódzkiej Służby Ochrony Zabytków wchodzącej w skład zespolonej administracji wojewódzkiej,

4) dyrektorzy (kierownicy) muzeów w stosunku do zabytków znajdujących się w muzeach,

5) dyrektor Ośrodka Dokumentacji Zabytków, kierujący centralną ewidencją dóbr kultury,

6) dyrektorzy (kierownicy) jednostek organizacyjnych powołanych do ochrony zabytków,

7) Biblioteka Narodowa w Warszawie i biblioteki wyznaczone przez ministra właściwego do spraw kultury w porozumieniu z właściwymi ministrami (kierownikami urzędów centralnych) i Polską Akademią Nauk, w stosunku do zabytkowych materiałów bibliotecznych w zakresie im zleconym.

2. Wojewódzki konserwator zabytków wykonuje w imieniu wojewody zadania

i kompetencje Służby Ochrony Zabytków określone w ustawie i przepisach odrębnych.

3. Wojewódzkiego konserwatora zabytków powołuje i odwołuje wojewoda, na wniosek Generalnego Konserwatora Zabytków lub za jego zgodą.

4. Zastępcę wojewódzkiego konserwatora zabytków powołuje i odwołuje wojewoda, na wniosek wojewódzkiego konserwatora zabytków.

5. Wojewódzki konserwator zabytków kieruje wojewódzkim oddziałem Służby Ochrony Zabytków.

6. W rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Służby Ochrony Zabytków, organem właściwym jest, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, wojewódzki konserwator zabytków i jako organ wyższego stopnia Generalny Konserwator Zabytków.

7. Wojewoda, na wniosek wojewódzkiego konserwatora zabytków, może tworzyć delegatury wojewódzkiego oddziału Służby Ochrony Zabytków. Kierownik delegatury może, z upoważnienia wojewódzkiego konserwatora zabytków, prowadzić sprawy i wydawać na terenie swojego działania decyzje administracyjne.

8. Wojewoda, na wniosek wojewódzkiego konserwatora zabytków lub za jego zgodą, może powierzyć w drodze porozumienia prowadzenie spraw z zakresu właściwości wojewódzkiego konserwatora zabytków, w tym wydawanie w jego imieniu decyzji administracyjnych, gminom i powiatom, a także związkom gmin i powiatów, położonym na terenie województwa.

9. Minister właściwy do spraw kultury w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, zasady organizacji wojewódzkich oddziałów Służby Ochrony Zabytków.”;

4) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. Ochronę dóbr kultury w zakresie określonym ustawą oraz innymi przepisami sprawują również organy jednostek samorządu terytorialnego.”;

5) w art. 10 w ust. 1 po wyrazie „powołuje” dodaje się wyrazy „i odwołuje”;

6) w art. 11:

a) w ust. 1 wyraz „gminy” zastępuje się wyrazami „jednostek samorządu terytorialnego”,

- b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „działającym w imieniu wojewody”,
- c) w ust. 3 skreśla się wyrazy „działającego w imieniu wojewody”;
- 7) art. 12 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 12. 1. Generalny Konserwator Zabytków może powierzyć, w drodze porozumienia, dyrektorom (kierownikom) instytucji kultury, dla których organizatorem jest minister właściwy do spraw kultury, wykonywanie określonych zadań w sprawach ochrony zabytków, w tym wydawanie decyzji administracyjnych.
2. Porozumienie, o którym mowa w ust. 1, wymaga zgody ministra właściwego do spraw kultury.
3. Wojewoda, na wniosek wojewódzkiego konserwatora zabytków lub za jego zgodą, może powierzyć w drodze porozumienia prowadzenie, w jego imieniu, niektórych spraw z zakresu swojej właściwości, w tym wydawanie decyzji administracyjnych, dyrektorom (kierownikom) muzeów lub bibliotek oraz dyrektorom (kierownikom) specjalistycznych jednostek organizacyjnych powołanych w celu ochrony dóbr kultury.
4. Powierzenie spraw, w tym wydawanie decyzji administracyjnych, na rzecz dyrektorów (kierowników) muzeów lub bibliotek oraz dyrektorów (kierowników) jednostek organizacyjnych, o których mowa w ust. 3, może nastąpić za zgodą właściwego dla tych muzeów, bibliotek lub jednostek organizatora bądź organu nadzoru.”;

8) w art. 13 :

a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „działający w imieniu wojewody”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zarządy gmin są zobowiązane do prowadzenia ewidencji dóbr kultury nie wpisanych do rejestru zabytków, a znajdujących się na terenie ich działania.”;

9) w art.14 w ust.1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) wojewódzkiego konserwatora zabytków, wydanej z urzędu lub na wniosek właściciela dobra kultury, jego użytkownika, bądź właściwego organu powiatu lub gminy,

2) Generalnego Konserwatora Zabytków.”;

10) w art.15 :

a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „działającego w imieniu wojewody”,

b) skreśla się ust. 3;

11) w art. 16 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. O skreśleniu zabytku z rejestru decyduje Generalny Konserwator Zabytków, a w przypadku powołania właściwej specjalistycznej jednostki organizacyjnej, o której mowa w art. 10 ust. 2, Generalny Konserwator Zabytków po zasięgnięciu opinii tej jednostki.”;

12) w art. 17 wyrazy „ewidencji zabytków” zastępuje się wyrazami „ewidencji dóbr kultury”;

13) w art. 19 wyrazy „Organy służby konserwatorskiej mają” zastępuje się wyrazami „Starosta ma”;

14) w art. 20 wyraz „województwie” zastępuje się wyrazem „starostowie”;

15) w art. 21:

a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „działającego w imieniu wojewody”,

b) w ust. 2 po wyrazie „udzielania” dodaje się wyrazy „i cofania”;

16) w art. 22 w ust. 1 po wyrazach „zarząd właściwej gminy” dodaje się wyrazy „lub zarząd właściwego powiatu” oraz skreśla się wyrazy „działającego w imieniu wojewody”;

17) w art. 23 w ust. 2 wyrazy „ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz. U. z 1989 r. Nr 14, poz. 74 i Nr 29, poz.154 oraz z 1990 r. Nr 14, poz. 90 i Nr 34, poz.198)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. Nr 115, poz.741)”;

18) w art. 24 w ust. 3 i 4 po wyrazie „gminy” dodaje się wyrazy „lub powiatu”;

19) art. 32 otrzymuje brzmienie:

„Art. 32. Wierzytelność Państwa z tytułu robót wymienionych w art. 31 ust. 2, prowadzonych przy zabytkach nieruchomych, nie stanowiących jego własności, zabezpiecza się, na wniosek wojewódzkiego konserwatora zabytków, w formie hipoteki przymusowej.”;

20) w art. 34 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przejęcie na własność Państwa zabytku nieruchomego następuje w trybie przepisów ustawy, o której mowa w art. 23 ust. 2, na wniosek wojewódzkiego konserwatora zabytków lub starosty.”;

21) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. 1. W razie uzasadnionej obawy zniszczenia, uszkodzenia lub wywiezienia dobra kultury bez zezwolenia za granicę bądź też niezapewnienia dobru kultury, pomimo wezwania ze strony organu służby konserwatorskiej, należytych warunków konserwacji, starosta z urzędu

lub na wniosek wojewódzkiego konserwatora zabytków wydaje decyzję o zabezpieczeniu tego dobra kultury w formie ustanowienia tymczasowego zajęcia aż do chwili usunięcia niebezpieczeństwa.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do nieruchomości dóbr kultury nie wpisanych do rejestru zabytków.
3. Tymczasowe zajęcie polega na przeniesieniu ruchomego dobra kultury, w zależności od przedmiotu, do muzeum, archiwum lub biblioteki, w stosunku zaś do zabytku nieruchomego na oddaniu go w zarząd gminie bądź innym właściwym organom samorządu województwa lub powiatu.”;

22) w art. 38:

- a) w ust. 2 wyrazy „lokalami lub budynkami” zastępuje się wyrazami „gruntami, budynkami lub lokalami”;
- b) w ust. 3 po wyrazie „Państwa” dodaje się wyrazy „lub jednostek samorządu terytorialnego”;

23) w art. 39 po wyrazie „Państwa” dodaje się wyrazy „lub jednostki samorządu terytorialnego”;

24) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Art. 40. 1. W celu zapewnienia należytej ochrony i właściwego wykorzystania zabytków nieruchomości osoby fizyczne, osoby prawne oraz jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej powinny dążyć do ich zagospodarowania na cele użytkowe.

2. Minister właściwy do spraw kultury określi, w drodze rozporządzenia, warunki wykorzystania zabytków nieruchomości na cele użytkowe oraz zasady i tryb przyznawania dotacji z budżetu państwa przeznaczonych dla użytkowników zabytków, prowadzących prace remontowe i konserwatorskie przy tych zabytkach.”;

25) w art.41 w ust. 2 i 3 wyrazy „Minister Kultury i Sztuki” zastępuje się wyrazami „Generalny Konserwator Zabytków”;

26) w art. 70 w ust. 2 wyrazy „wojewódzkiego konserwatora zabytków” zastępuje się wyrazami „zarząd powiatu”.

Art. 19. W ustawie z dnia 15 lutego 1962 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. Nr 10, poz. 49, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 oraz z 1997 r. Nr 114, poz. 739) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemiec, któremu udzielono zezwolenia na osiedlenie się na terytorium Rzeczy-

spolitej Polskiej i który pozostaje co najmniej 3 lata w związku małżeńskim z osobą posiadającą obywatelstwo polskie, nabywa obywatelstwo polskie, jeżeli w terminie określonym w ust. 1a złoży odpowiednie oświadczenie przed właściwym organem i organ ten wyda decyzję o przyjęciu oświadczenia.”,

- b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Termin do złożenia oświadczenia woli, o którym mowa w ust. 1, wynosi 6 miesięcy od dnia uzyskania przez cudzoziemca zezwolenia na osiedlenie się albo 3 lata i 6 miesięcy od dnia zawarcia związku małżeńskiego z osobą posiadającą obywatelstwo polskie.”;

- 2) w art. 11 w ust. 1 wyraz „Kobieta” zastępuje się wyrazem „Osoba”;

3) w art. 13:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Obywatel polski traci obywatelstwo polskie na swój wniosek po uzyskaniu zgody Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej na zrzeczenie się obywatelstwa polskiego.”,

- b) w ust. 2 wyrazy „Zezwolenie na zmianę obywatelstwa udzielone” zastępuje się wyrazami „Zgoda na zrzeczenie się obywatelstwa udzielona”,

- c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Zgoda na zrzeczenie się obywatelstwa polskiego udzielona jednemu z rodziców rozciąga się na dzieci pozostające pod jego władzą rodzicielską, gdy drugiemu z rodziców nie przysługuje władza rodzicielska lub nie jest on obywatelem polskim albo gdy jest obywatelem polskim i wyrazi przed właściwym organem zgodę na utratę obywatelstwa polskiego przez dzieci.

4. W przypadku gdy drugie z rodziców jest obywatelem polskim i sprzeciwia się rozciągnięciu na dzieci zgody na zrzeczenie się obywatelstwa polskiego udzielonej pierwszemu z rodziców lub gdy porozumienie napotyka trudne do przezwyciężenia przeszkody, każde z rodziców może zwrócić się o rozstrzygnięcie do sądu.”,

- d) w ust. 5 wyrazy „Zezwolenie na zmianę obywatelstwa” zastępuje się wyrazami „Zgoda na zrzeczenie się obywatelstwa”;

4) skreśla się art. 14 i art. 15;

5) rozdział 4 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 4

Właściwość organów

Art. 16. 1. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadaje obywatelstwo polskie i wyraża zgodę na zrzeczenie się obywatelstwa polskiego.

2. Podania do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o nadanie obywatelstwa polskiego oraz o wyrażenie zgody na zrzeczenie się obywatelstwa polskiego osoby zamieszkałe w Polsce wnoszą za pośrednictwem starosty, a zamieszkałe za granicą — za pośrednictwem konsula Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 17. 1. Decyzję w sprawie uznania za obywatela polskiego wydaje wojewoda, o ile przepisy innych ustaw nie stanowią inaczej.

2. Decyzje w sprawach określonych w art. 6 ust. 3 oraz w art. 10 i 11 wydają:

- 1) właściwy miejscowo starosta — w stosunku do osób zamieszkałych w Polsce,
- 2) konsul Rzeczypospolitej Polskiej — w stosunku do osób zamieszkałych za granicą.

3. Oświadczenie o wyborze obywatelstwa obcego, o którym mowa w art. 6 ust. 1, i o wyrażeniu zgody na nabycie obywatelstwa polskiego, o którym mowa w art. 8 ust. 5 pkt 3 i ust. 6 oraz w art. 12 ust. 3 i 4, a także o wyrażeniu zgody na utratę przez dzieci obywatelstwa polskiego, o którym mowa w art. 13 ust. 3, przyjmuje:

- 1) właściwy miejscowo starosta — od osób zamieszkałych w Polsce,
- 2) konsul Rzeczypospolitej Polskiej — od osób zamieszkałych za granicą.

4. Posiadanie i utratę obywatelstwa polskiego stwierdza wojewoda. Odmowa stwierdzenia posiadania obywatelstwa polskiego lub jego utraty następuje w drodze decyzji administracyjnej.

5. W sprawach, o których mowa w art. 6 ust. 2 i w art. 13 ust. 4, przekazanych do rozstrzygnięcia sądowi, orzeka sąd polski. Rzeczowo właściwym jest sąd rejonowy, działający jako władza opiekuńcza. Miejscową właściwość sądu określa się według miejsca zamieszkania dziecka w Polsce, a jeżeli nie ma ono miejsca zamieszkania w Polsce — według miejsca jego pobytu w Polsce. W razie braku tych podstaw właściwym jest Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy.

Art. 18. 1. O właściwości miejscowej wojewody — w sprawach określonych w art. 17 ust. 4 — stanowią kolejno: miejsce zamieszkania osoby, której postępowanie ma dotyczyć, miejsce jej pobytu, miejsce jej ostatniego zamieszkania lub pobytu. W razie braku tych pod-

staw, właściwy jest wojewoda warszawski.

2. O właściwości miejscowej starosty w sprawach określonych w art. 16 ust. 2 oraz w art. 17 w ust. 2 pkt 1 i w ust. 3 pkt 1 stanowią kolejno: miejsce zamieszkania osoby, której postępowanie ma dotyczyć, miejsce jej pobytu, miejsce jej ostatniego zamieszkania lub pobytu. W razie braku tych podstaw właściwy jest Prezydent m.st. Warszawy jako organ wykonawczy gminy Warszawa-Centrum.

Art. 18a. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb postępowania w sprawach o nadanie lub wyrażenie zgody na zrzeczenie się obywatelstwa polskiego oraz wzory zaświadczeń i wniosków.

Art. 18b. Określone w ustawie zadania i kompetencje starosty są zadaniami z zakresu administracji rządowej."

Art. 20. W ustawie z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 32, poz. 153, z 1984 r. Nr 53, poz. 272, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1996 r. Nr 45, poz. 199 i z 1997 r. Nr 88, poz. 554) w art. 50 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 wyrazy „Milicji Obywatelskiej lub najbliższy organ administracji państwowej” zastępuje się wyrazami „Policji lub najbliższy organ administracji publicznej”,

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organy wojskowe, Policji i administracji publicznej, jednostki organizacyjne służby zdrowia i ochrony przeciwpożarowej oraz przedsiębiorcy obowiązani są współdziałać z organami wymienionymi w ust. 2, a także brać udział w akcji zapobiegawczej na wezwanie organów ruchu lotniczego w razie zagrożenia bezpieczeństwa statku powietrznego.”

Art. 21. W ustawie z dnia 21 maja 1963 r. o substancjach trujących (Dz. U. Nr 22, poz. 116, z 1983 r. Nr 6, poz. 35 i z 1996 r. Nr 24, poz. 110) w art. 11 w ust. 1 wyrazy „do jednostek podległych radom narodowym — prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw)” zastępuje się wyrazami „do gminnych, powiatowych i wojewódzkich samorządowych jednostek organizacyjnych — zarządy właściwych: gmin, powiatów i samorządów województw (zarządy miast, miasta na prawach powiatów)”.

Art. 22. W ustawie z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz. U. Nr 28, poz. 169, z 1982 r. Nr 11, poz. 80 i z 1990 r. Nr 34, poz. 198) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8:

a) ust. 1—3 otrzymują brzmienie:

- „1. Starosta ustala, stosownie do przepisów art. 1 i 3, które nieruchomości stanowią wspólnotę gruntową bądź mienie gromadzkie.
2. Wykaz uprawnionych do udziału we wspólnocie gruntowej oraz wykaz obszarów gospodarstw przez nich posiadanych i wielkość przysługujących im udziałów we wspólnocie ustala, w drodze decyzji, starosta. Dla obszarów gmin projekty takich wykazów sporządzą wójtowie (burmistrzowie, prezydenci miast).
3. Jeżeli wspólnota gruntowa położona jest na obszarze dwu lub więcej powiatów, wojewoda określa, który ze starostów będzie właściwy w sprawach wymienionych w ust. 1 i 2.”

b) w ust. 6 wyrazy „lokalu prezydium gromadzkiej rady narodowej bądź miejskiej (dzielnicowej) rady narodowej lub rady narodowej osiedla” zastępuje się wyrazami „urządzie gminy”;

2) w art. 9 w ust. 2 wyrazy „gromady (miasta, osiedla)” zastępuje się wyrazem „gminy”;

3) w art. 15 wyrazy „ustalą Ministrowie Rolnictwa oraz Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego” zastępuje się wyrazami „ustali minister właściwy do spraw rolnictwa”;

4) użyte w art. 18 w ust. 1, w art. 21 w ust. 6, w art. 23, w art. 25 w ust. 1—3, w art. 26 w ust. 1 i w art. 27 w ust. 2 w różnych przypadkach wyrazy „do spraw rolnych i leśnych organ prezydium powiatowej rady narodowej” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „zarząd gminy”;

5) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. 1. W terminie oznaczonym w statucie spółki organy spółki są obowiązane przedstawić właściwemu zarządowi gminy do zatwierdzenia plan zagospodarowania i regulamin użytkowania gruntów i urządzeń spółki. Jeżeli zagospodarowanie dotyczy gruntów określonych w art. 6 ust. 2 — organy spółki przedstawiają staroście do zatwierdzenia uproszczony plan zagospodarowania takich gruntów, po wcześniejszym uzyskaniu opinii właściwego terytorialnie nadleśniczego.

2. Zarządy gmin oraz starostowie są uprawnieni do wprowadzenia w przedstawionych planach oraz w regulaminie zmian i uzupełnień uzasadnionych względami gospodarczymi.”;

6) w art. 26 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W razie sprzedaży nieruchomości stanowiącej wspólnotę gruntową, gminie przysługuje prawo pierwokupu.”

Art. 23. W ustawie z dnia 13 listopada 1963 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych (Dz. U. Nr 50, poz. 279,

z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1974 r. Nr 47, poz. 280, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i z 1997 r. Nr 60, poz. 369) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust.1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoby przebywające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są obowiązane, na żądanie inspektora sanitarnego bądź właściwego do spraw zdrowia organu administracji publicznej:

- 1) poddawać się szczepieniom ochronnym przeciwko chorobom zakaźnym,
- 2) poddawać się badaniom mającym na celu wykrywanie chorób zakaźnych,
- 3) wykonywać zalecenia dotyczące zabiegów higienicznosanitarnych, jakie okażą się niezbędne w celu zapobiegania chorobom zakaźnym,
- 4) udzielać wyjaśnień i podawać dane mogące mieć znaczenie dla wykrycia choroby zakaźnej i źródła zakażenia lub zapobiegania szerzeniu się choroby zakaźnej.”;

2) użyte w art. 3 w ust. 1, w art. 7 w ust. 3 i w art. 26 w ust. 1 pkt 1 wyrazy „Państwowej Inspekcji Sanitarnej” zastępuje się wyrazami „Inspekcji Sanitarnej”;

3) w art. 5 ust.1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściciel, zarządca, administrator oraz pracodawca są obowiązani utrzymywać nieruchomości w należytych stanie higienicznosanitarnym oraz stosować się do wskazań i nakazów wydawanych przez organy Inspekcji Sanitarnej w celu zwalczania chorób zakaźnych.”;

4) w art. 6 ust.1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zakłady opieki zdrowotnej, akademie medyczne i inne szkoły wyższe prowadzące działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych, instytuty naukowo-badawcze, osoby wykonujące zawód medyczny, kierownicy statków morskich i śródlądowych oraz statków powietrznych, pracodawcy, zakłady nauczania, wychowania i opieki, hotele, domy wczasowe, schroniska turystyczne i ośrodki turystyczno-wypoczynkowe, zakłady karne, organy Policji, organy jednostek samorządu terytorialnego mają obowiązek zgłaszania organom Inspekcji Sanitarnej, a także określonym publicznym zakładom opieki zdrowotnej przypadków zachorowania, podejrzenia o zachorowanie i zgonów na choroby zakaźne natychmiast po otrzymaniu o nich wiadomości.”;

5) w art. 7:

a) w ust. 1 i 2 wyrazy „Powiatowy (miejski, dzielnicowy) lub portowy inspektor sanitarny” zastępuje się wyrazami „Powiatowy (miejski w miastach na prawach powiatu), portowy lub kolejowy inspektor sanitarny”,

- b) skreśla się ust. 5;
- 6) w art. 8:
- a) w ust. 1 wyrazy „społeczne służby zdrowia” zastępuje się wyrazami „opieki zdrowotnej”,
- b) w ust. 2 wyrazy „Powiatowy (miejski, dzielnicowy) lub portowy inspektor sanitarny” zastępuje się wyrazami „Powiatowy (miejski w miastach na prawach powiatu), portowy lub kolejowy inspektor sanitarny”,
- c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Zarząd powiatu właściwy ze względu na miejsce zamieszkania w stosunku do obywateli polskich oraz minister właściwy do spraw wewnętrznych w stosunku do cudzoziemców pokrywają:
- 1) koszty przewozu osób podlegających przymusowej hospitalizacji lub izolacji oraz
 - 2) koszty przejazdu do zakładu opieki zdrowotnej osób podlegających przymusowemu leczeniu lub przymusowym badaniom stanu zdrowia, z wyjątkiem badań określonych w art. 2 ust. 2 pkt 3.”,
- d) w ust. 7 wyrazy „zakłady pracy” zastępuje się wyrazem „pracodawcy”;
- 7) art. 9 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 9. Lekarz, starszy felczer lub felczer, który w czasie wykonywania czynności zawodowych stwierdził przypadek choroby zakaźnej lub powziął podejrzenie co do istnienia takiej choroby, jest obowiązany zastosować środki zapobiegające szerzeniu się choroby. Jeżeli lekarz, starszy felczer lub felczer nie jest upoważniony do wykonywania uprawnień inspektora sanitarnego, przysługują mu w takim przypadku uprawnienia określone w art. 7 ust. 1 pkt 2, 3 i 5 oraz ust. 2, z tym że od jego decyzji może być wniesione odwołanie do właściwego inspektora sanitarnego.”;
- 8) w art. 10 wyrazy „Wojewódzki inspektor sanitarny (inspektor sanitarny miasta wyłączonego z województwa)” zastępuje się wyrazami „Inspektor sanitarny”;
- 9) w art. 12:
- a) w ust. 1 wyrazy „prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) na wniosek wojewódzkiego inspektora sanitarnego (inspektora sanitarnego miasta wyłączonego z województwa)” zastępuje się wyrazami „właściwy organ jednostki samorządu terytorialnego bądź wojewoda na wniosek inspektora sanitarnego”,
- b) w ust. 3 wyrazy „prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa)” zastępuje się wyrazami „zarząd powiatu”,
- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Zarządzenia w sprawach określonych w ust. 1 powinny określać sposób wykonania wprowadzanych nakazów i zakazów oraz powinny być podawane do wiadomości w drodze obwieszczeń publicznych.”;
- 10) w art. 13 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Główny Inspektor Sanitarny bądź wojewódzki inspektor sanitarny ustala, które przepisy ustawy mogą być stosowane do jednostek chorobowych określonych w ust. 1. Zarządzenie wydane w tej sprawie przez wojewódzkiego inspektora sanitarnego traci moc, jeżeli nie zostanie zatwierdzone, przed upływem tygodnia od dnia jego wydania, przez Głównego Inspektora Sanitarnego.”;
- 11) w art. 15:
- a) w ust. 1 wyrazy „zakład pracy” zastępuje się wyrazem „pracodawca”,
- b) skreśla się ust. 2;
- 12) w art. 16:
- a) w ust. 1 wyrazy „Zakład pracy” zastępuje się wyrazem „Pracodawca”,
- b) skreśla się ust. 2;
- 13) w art. 17:
- a) w ust. 1 i 3 wyrazy „Zakład pracy” zastępuje się wyrazem „Pracodawca”,
- b) w ust. 2 wyrazy „powiatowy (miejski, dzielnicowy) lub portowy inspektor sanitarny” zastępuje się wyrazami „powiatowy (miejski w miastach na prawach powiatu), portowy lub kolejowy inspektor sanitarny”;
- 14) w art. 20:
- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1. Osoby wykonujące zawody medyczne, a także osoby o innych kwalifikacjach, zatrudnione w zakładach opieki zdrowotnej, mogą być powoływane do pracy przy zwalczaniu epidemii.
2. Decyzję o powołaniu wydaje, na wniosek inspektora sanitarnego:
- 1) starosta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub zatrudnienia osoby powoływanej, jeśli powołanie dotyczy obszaru danego powiatu,
 - 2) wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub zatrudnienia osoby powoływanej, jeśli powołanie dotyczy obszaru danego województwa,
 - 3) minister właściwy do spraw zdrowia w razie powołania na obszar innego województwa.”,
- b) w ust. 3 pkt 2—4 otrzymują brzmienie:
- „2) posłowie i senatorowie,

3) członkowie organów wykonawczych jednostek samorządu terytorialnego,

4) osoby zatrudnione w jednostkach organizacyjnych podległych ministrom właściwym do spraw: obrony narodowej, spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i transportu”,

c) w ust. 4 wyrazy „zakładzie społecznym służby zdrowia” zastępuje się wyrazami „zakładzie opieki zdrowotnej”;

15) w art. 21 w ust. 2 wyrazy „państwowy inspektor sanitarny” zastępuje się wyrazami „inspektor sanitarny”.

Art. 24. W ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. — Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703 oraz z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751 i Nr 157, poz. 1040) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 79, w art. 81 § 2 pkt 2, w art. 232, w art. 233, w art. 234, w art. 235 § 1, w art. 236 § 1, w art. 239 § 1, w art. 240, w art. 243, w art. 599 § 2 oraz w art. 600 § 2 użyty w różnych przypadkach i liczbach wyraz „gmina” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach i liczbach wyrazami „jednostka samorządu terytorialnego”;

2) w art. 179 w § 1 wyrazy „kierownika rejonowego organu rządowej administracji ogólnej” zastępuje się wyrazami „starosty wykonującego to zadanie jako zadanie z zakresu administracji rządowej”;

3) w art. 420¹:

a) w § 1 po wyrazie „funkcjonariusza” dodaje się wyraz „jednostki”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Funkcjonariuszami jednostek samorządu terytorialnego w rozumieniu niniejszego tytułu są pracownicy samorządowi, radni, członkowie zarządów gmin, powiatów i województw, a także inne osoby, do których stosuje się przepisy o pracownikach samorządowych. Za funkcjonariuszy jednostek samorządu terytorialnego uważa się także osoby działające na zlecenie organów jednostek samorządu terytorialnego oraz ich związków.”;

4) art. 420² otrzymuje brzmienie:

„Art. 420². Jeżeli jednak szkoda została wyrządzona przez funkcjonariusza jednostki samorządu terytorialnego przy wykonywaniu określonych ustawami zadań z zakresu administracji rządowej lub zleconych przez ustawy albo powierzonych,

odpowiedzialność za szkodę ponoszą Skarb Państwa i jednostka samorządu terytorialnego solidarnie.”;

5) w art. 421 po wyrazach „Skarbu Państwa albo” dodaje się wyraz „jednostki”;

6) w art. 951 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Spadkodawca może sporządzić testament także w ten sposób, że w obecności dwóch świadków oświadczy swoją ostatnią wolę ustnie wobec przewodniczącego zarządu jednostki samorządu terytorialnego, sekretarza powiatu albo gminy lub kierownika urzędu stanu cywilnego.”

Art. 25. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. — Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703 oraz z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 117, poz. 752, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 133, poz. 882, Nr 139, poz. 934, Nr 140, poz. 940 i Nr 141, poz. 944) wprowadza się następujące zmiany:

1) w części pierwszej w księdze pierwszej dodaje się tytuł IIIb w brzmieniu:

„Tytuł IIIb. Powiatowy (miejski) rzecznik konsumentów

Art. 63³. W sprawach o ochronę interesów konsumentów powiatowy (miejski) rzecznik konsumentów może wytaczać powództwa na rzecz obywateli, a także wstępować, za zgodą powoda, do postępowania w tych sprawach w każdym jego stadium.

Art. 63⁴. W sprawach, o których mowa w art. 63³, do powiatowego (miejskiego) rzecznika konsumentów stosuje się odpowiednio przepisy o prokuratorze.”;

2) w art. 476 w § 3 po wyrazie „terminie” dodaje się wyrazy „, a także sprawy, w których wniesiono odwołanie od orzeczenia wojewódzkiego zespołu do spraw orzekania o stopniu niepełnosprawności”.

Art. 26. W ustawie z dnia 31 marca 1965 r. o wyższym szkolnictwie wojskowym (Dz. U. z 1992 r. Nr 10, poz. 40, z 1996 r. Nr 7, poz. 44 oraz z 1997 r. Nr 96, poz. 590, Nr 107, poz. 688, Nr 115, poz. 741 i Nr 121, poz. 700) po art. 54a dodaje się art. 54b w brzmieniu:

„Art. 54b. Akademią nadzorowaną przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych jest Szkoła Główna Służby Pożarniczej przygotowująca wyspecjalizowane ka-

dry do wykonywania zadań związanych z ochroną przeciwpożarową i ochroną ludności, a także kadry naukowe i dydaktyczne dla szkół i jednostek badawczo-rozwojowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.”

Art. 27. W ustawie z dnia 30 czerwca 1970 r. o Państwowej Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych (Dz. U. Nr 16, poz. 137 oraz z 1975 r. Nr 16, poz. 91) wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule ustawy, w art. 1 w ust. 1, w art. 3 w ust. 1 i 2, w art. 4 w ust. 1, w art. 5 w ust. 1, w art. 6, w art. 7 w ust. 1 i 2, w art. 8 w pkt 1 i 2, w art. 9 w ust. 1 i w art. 10 w ust. 3 użyte w różnych przypadkach wyrazy „Państwowa Inspekcja Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „Inspekcja Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych”;

2) w art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zwierzchni nadzór nad działalnością Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych sprawuje minister właściwy do spraw rolnictwa.”;

3) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Zadania Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych wykonują:

- 1) Główny Inspektor Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych,
- 2) wojewoda przy pomocy wojewódzkiego inspektora skupu i przetwórstwa artykułów rolnych, jako kierownika wojewódzkiej inspekcji skupu i przetwórstwa artykułów rolnych, wchodzącej w skład zespolonej administracji wojewódzkiej.”;

4) dodaje się art. 2a —2d w brzmieniu:

„Art. 2a. 1. Główny Inspektor Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych jest centralnym organem administracji rządowej podległym ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.

2. Głównego Inspektora Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw rolnictwa.
3. Zastępcę Głównego Inspektora Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rolnictwa na wniosek Głównego Inspektora Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych.
4. Główny Inspektor Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych wykonuje swoje zadania przy pomocy Głównego Inspektoratu Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych.

5. Organizację Głównego Inspektoratu Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych określa statut nadany, w drodze rozporządzenia, przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Art. 2b. 1. Wojewódzki inspektor skupu i przetwórstwa artykułów rolnych wykonuje w imieniu wojewody zadania i kompetencje Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych określone w ustawie i odrębnych przepisach.

2. Wojewódzkiego inspektora skupu i przetwórstwa artykułów rolnych powołuje i odwołuje wojewoda po zasięgnięciu opinii Głównego Inspektora Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych.

3. Zastępcę wojewódzkiego inspektora skupu i przetwórstwa artykułów rolnych powołuje i odwołuje wojewoda na wniosek wojewódzkiego inspektora skupu i przetwórstwa artykułów rolnych.

4. Wojewódzki inspektor skupu i przetwórstwa artykułów rolnych wykonuje swoje zadania i kompetencje przy pomocy wojewódzkiego inspektoratu skupu i przetwórstwa artykułów rolnych.

Art. 2c. W postępowaniu administracyjnym organem pierwszej instancji jest wojewódzki inspektor skupu i przetwórstwa artykułów rolnych, a organem wyższego stopnia — Główny Inspektor Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych.

Art. 2d. Wojewoda, na wniosek wojewódzkiego inspektora skupu i przetwórstwa artykułów rolnych lub za jego zgodą, może powierzyć powiatom, w drodze porozumienia, prowadzenie spraw z zakresu właściwości wojewódzkiego inspektora skupu i przetwórstwa artykułów rolnych, w tym wydawanie w jego imieniu decyzji administracyjnych.”;

5) w art. 4 w ust. 2 wyraz „Państwowej” zastępuje się wyrazem „organach”;

6) w art. 7 w ust. 2 wyrazy „Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu” zastępuje się wyrazami „ministra właściwego do spraw rolnictwa”;

7) w art. 8 wyrazy „Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw rolnictwa”;

8) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. Główny Inspektor Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych może ustalać ogólne kierunki działania organów Inspekcji lub — w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa obrotu gospodarczego, w zakresie należącym do właściwości Inspekcji —

szczegółowe zasady ich postępowania, a także zasady współdziałania z innymi organami administracji publicznej i kontroli państwowej.”

Art. 28. W ustawie z dnia 25 listopada 1970 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (Dz. U. Nr 29, poz. 245, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1985 r. Nr 12, poz. 49, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1992 r. Nr 33, poz. 144 i Nr 91, poz. 456 oraz z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 60, poz. 369 i Nr 88, poz. 554) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 w ust. 2, w art. 9, w art. 22 w ust. 2—5, w art. 23, w art. 24 w ust. 2, w art. 27, w art. 28 w ust. 2 oraz w art. 34 w ust. 1 w pkt 2 skreśla się wyraz „Państwowej”;
- 2) w art. 13a w ust. 3 skreśla się wyraz „państwowe-go”;

3) w art. 17:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, ogólne zasady wewnętrznej kontroli jakości zdrowotnej środków spożywczych i używek w zakładach produkcyjnych lub wprowadzających do obrotu takie artykuły.”,

b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, ogólne zasady wewnętrznej kontroli przestrzegania higieny w zakładach produkcyjnych lub wprowadzających do obrotu artykuły, o których mowa w ust. 1.”

Art. 29. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. z 1984 r. Nr 32, poz. 174, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 oraz z 1997 r. Nr 113, poz. 733) w art. 14 w ust. 2 wyraz „organ” zastępuje się wyrazem „starosta”.

Art. 30. W ustawie z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 13, poz. 68, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 36, poz. 206, z 1991 r. Nr 104, poz. 450, z 1992 r. Nr 21, poz. 84, z 1993 r. Nr 129, poz. 602, z 1994 r. Nr 10, poz. 37, z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 138, poz. 681, z 1996 r. Nr 136, poz. 636 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 18 ust. 2—4 otrzymują brzmienie:

„2. Starosta na wniosek inwalidy wojennego kieruje go do pracy. Pracodawca, do którego inwalida został skierowany, jest obowiązany zatrudnić go stosownie do sprawności fizycznej i kwalifikacji zawodowych.

3. Rozwiązanie z inwalidą wojennym stosunku pracy przez pracodawcę może być dokonane tylko po uzyskaniu pisemnej zgody starosty:

- 1) bez wypowiedzenia — z przyczyn określonych w przepisach dotyczących rozwiązywania umów o pracę bez wypowiedzenia,
- 2) za wypowiedzeniem — tylko z ważnych przyczyn zawinionych przez inwalidę albo gdy następuje likwidacja pracodawcy.

4. Zgoda, o której mowa w ust. 3, nie jest wymagana do rozwiązania stosunku pracy z inwalidą wojennym:

- 1) zatrudnionym na podstawie powołania,
- 2) który spełnia warunki do uzyskania emerytury.”;

2) w art. 20 w ust. 1 i 2 wyrazy „zakładu pracy” zastępuje się wyrazem „pracodawcy”.

Art. 31. W ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 241¹⁴ w § 1 w pkt 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) odpowiednio wójt (burmistrz, prezydent miasta), starosta, marszałek województwa oraz przewodniczący zarządu związku samorządowego — w imieniu pracodawców zatrudniających pracowników samorządowych jednostek sfery budżetowej.”;

2) w art. 290 wyrazy „właściwy terenowy organ rządowej administracji ogólnej” zastępuje się wyrazem „wojewoda”.

Art. 32. W ustawie z dnia 18 lipca 1974 r. o funduszu alimentacyjnym (Dz. U. z 1991 r. Nr 45, poz. 200 oraz z 1997 r. Nr 121, poz. 770) w art. 9 wyraz „państwowe” zastępuje się wyrazem „publiczne”.

Art. 33. W ustawie z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230, z 1980 r. Nr 3, poz. 6, z 1983 r. Nr 44, poz. 201, z 1989 r. Nr 26, poz. 139 i Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 39, poz. 222, z 1991 r. Nr 32, poz. 131 i Nr 77, poz. 335, z 1993 r. Nr 40, poz. 183, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, z 1995 r. Nr 47, poz. 243, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 47, poz. 299, Nr 88, poz. 554 i Nr 133, poz. 885) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Linię brzegu ustala starosta:

1) dla wód żeglownych oraz morskich wód wewnętrznych — jako zadanie z zakresu administracji rządowej,

2) dla pozostałych wód — jako zadanie własne.”;

2) w art. 9 w ust. 3 wyrazy „naczelnik powiatu” zastępuje się wyrazami „starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej”;

3) w art. 11 w ust. 2:

a) w pkt 1 wyrazy „naczelnik powiatu” zastępuje się wyrazami „starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej”,

- b) w pkt 2 wyrazy „naczelnik gminy” zastępuje się wyrazami „wójt, burmistrz lub prezydent miasta”;
- 4) w art. 12 w ust. 1 wyrazy „Rejonowy organ rządowej administracji ogólnej” zastępuje się wyrazami „Wójt, burmistrz (prezydent miasta)”;
- 5) w art. 13 w ust. 3 skreśla się wyraz „terenowy” oraz wyrazy „administracji rządowej”;
- 6) w art. 17 wyrazy „organom gminy” zastępuje się wyrazami „organom jednostek samorządu terytorialnego”;
- 7) w art. 18 w ust. 1 skreśla się pkt 5—8;
- 8) w art. 19b:
- a) w ust. 3 po wyrazie „oraz” dodaje się wyrazy „organy jednostek”,
- b) w ust. 4 wyrazy „właściwymi sejmikami samorządowymi” zastępuje się wyrazami „właściwym samorządem województwa”,
- c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Minister właściwy do spraw środowiska zatwierdza, w drodze rozporządzenia, warunki korzystania z wód dorzecza.”,
- d) w ust. 6 wyrazy „Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw środowiska”;
- 9) w art. 20 w ust. 2 wyrazy „terenowy organ administracji rządowej” zastępuje się wyrazem „organ”;
- 10) w art. 25 w ust. 2 wyrazy „Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa” zastępuje się wyrazem „wojewody”;
- 11) w art. 26 wyrazy „Terenowy organ administracji rządowej” zastępuje się wyrazami „Organ właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego”;
- 12) w art. 35 w ust. 2 wyrazy „naczelnika gminy” zastępuje się wyrazami „wójta, burmistrza (prezydenta miasta)”;
- 13) art. 36 otrzymuje brzmienie:
„Art. 36. 1. Organy właściwe do wydawania pozwoleń wodnoprawnych rozstrzygają spory powstałe w związku z tymi pozwoleniami, a ponadto spory:
- 1) o przekazywanie nadwyżek wody,
 - 2) o udział w kosztach wykonania oraz utrzymania budowli i murów tworzących brzeg wody.
2. Starosta rozstrzyga spory o rozgraniczenie gruntów pokrytych wodami powierzchniowymi z gruntami przyległymi do tych wód.
3. Wójt, burmistrz (prezydent miasta) rozstrzyga spory:
- 1) o przywrócenie stosunków wodnych na gruntach do stanu poprzedniego,
 - 2) o przynależność do spółki wodnej oraz wysokość składek i innych świadczeń członków spółki.”;
- 14) w art. 37 wyrazy „Terenowy organ administracji rządowej” zastępuje się wyrazami „Organ administracji publicznej”;
- 15) w art. 38:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Decyzja organu administracji publicznej o odszkodowaniu oraz o rozgraniczeniu gruntów pokrytych wodami powierzchniowymi z gruntami przyległymi do tych wód, a także decyzja w sprawie przywrócenia stosunków wodnych na gruncie do stanu poprzedniego jest ostateczna. Strona, w terminie trzydziestu dni od otrzymania decyzji, może dochodzić swoich roszczeń przed sądem.”,
- b) w ust. 2 wyrazy „lub komisję arbitrażową” skreśla się;
- 16) w art. 43 wyrazy „Wojewoda może w drodze zarządzenia” zastępuje się wyrazami „Starosta może”;
- 17) w art. 47:
- a) w ust. 2 wyraz „Wojewoda” zastępuje się wyrazem „Starosta”,
- b) w ust. 3 wyraz „wojewoda” zastępuje się wyrazem „starosta”;
- 18) w art. 48 w ust. 2 wyrazy „naczelnika powiatu” zastępuje się wyrazem „starostę”;
- 19) w art. 49 w ust. 2 wyrazy „naczelnik powiatu” zastępuje się wyrazami „wójt, burmistrz (prezydent miasta)”;
- 20) w art. 50 w ust. 2 wyrazy „naczelnik gminy” zastępuje się wyrazami „wójt, burmistrz (prezydent miasta)”;
- 21) w art. 51 wyrazy „Naczelnik powiatu” zastępuje się wyrazami „Starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej.”;
- 22) w art. 52 wyrazy „Naczelnik gminy” zastępuje się wyrazami „Wójt, burmistrz (prezydent miasta)”;
- 23) w art. 55:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Wydawanie pozwoleń wodnoprawnych na szczególne korzystanie z wód — jeżeli ustawa nie stanowi inaczej — należy do starosty, wykonującego zadanie z zakresu administracji rządowej. Kopię decyzji starosta przekazuje właściwemu wojewodzie.”,
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Do wojewody należy wydawanie pozwoleń wodnoprawnych dla zakładu, który buduje lub użytkuje obiekt zaliczony, na podstawie

odrębnych przepisów, do inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi.”;

- 24) w art. 61 w ust. 1 wyrazy „Naczelnik powiatu” zastępuje się wyrazami „Starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej”;
- 25) w art. 65 wyrazy „organów gminy” zastępuje się wyrazami „organów jednostek samorządu terytorialnego”;
- 26) w art. 66:
- a) w ust. 2 wyrazy „Naczelnik powiatu może w drodze zarządzenia określić” zastępuje się wyrazami „Starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, może określić,”
- b) w ust. 3 wyrazy „Naczelnik powiatu” zastępuje się wyrazami „Starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej”;
- 27) w art. 67 w ust. 2 wyrazy „Naczelnik powiatu może w drodze zarządzenia” zastępuje się wyrazami „Starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, może”;
- 28) w art. 68 wyrazy „naczelnik powiatu” zastępuje się wyrazami „starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej”;
- 29) w art. 72 wyrazy „Terenowy organ administracji państwowej” zastępuje się wyrazami „Wójt, burmistrz (prezydent miasta)”;
- 30) w art. 73 w ust. 1 wyrazy „Terenowe organy administracji państwowej mogą” zastępuje się wyrazami „Wójt, burmistrz (prezydent miasta) może”;
- 31) art. 74 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 74. Jeżeli w inny sposób nie można usunąć bezpośredniego niebezpieczeństwa dla życia ludzi lub dla mienia, zarząd gminy może zarządzić ewakuację ludności z obszarów bezpośrednio zagrożonych powodzią. W razie nagłego zagrożenia powodzią, ewakuację może zarządzić wójt, burmistrz (prezydent miasta).”;
- 32) w art. 76 w ust. 1 wyrazy „naczelnik powiatu” zastępuje się wyrazami „wójt, burmistrz (prezydent miasta)”;
- 33) w art. 80 w ust. 2 wyrazy „naczelnik powiatu” zastępuje się wyrazami „organ właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego”;
- 34) w art. 82:
- a) w ust. 3 wyraz „wojewoda” zastępuje się wyrazami „starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej”, a wyrazy „naczelnik powiatu” zastępuje się wyrazami „jako zadanie własne”,
- b) w ust. 4 wyraz „wojewoda” zastępuje się wyrazami „starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej”,
- c) w ust. 5 wyrazy „Minister Ochrony Środowiska,
- Zasobów Naturalnych i Leśnictwa” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw środowiska”;
- 35) w art. 84 wyrazy „naczelnika gminy” zastępuje się wyrazami „wójta, burmistrza (prezydenta miasta)”;
- 36) w art. 85:
- a) w ust. 1 wyrazy „Naczelnik powiatu” zastępuje się wyrazami „Starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej”,
- b) w ust. 3 wyraz „Wojewoda” zastępuje się wyrazami „Starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej,”;
- 37) w art. 86 w ust. 1 wyrazy „naczelnik gminy” zastępuje się wyrazami „starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej,”;
- 38) w art. 93 w ust. 2 wyrazy „naczelnik powiatu” zastępuje się wyrazami „starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej,”;
- 39) w art. 97 w ust. 2 wyrazy „Naczelnik gminy” zastępuje się wyrazami „Wójt, burmistrz (prezydent miasta)”;
- 40) w art. 101 w ust. 1 wyrazy „naczelnika powiatu” zastępuje się wyrazami „wójt, burmistrza (prezydenta miasta)”;
- 41) w art. 105 wyrazy „wojewoda może w drodze zarządzenia” zastępuje się wyrazami „wójt, burmistrz (prezydent miasta) może”;
- 42) w art. 106:
- a) w ust. 1 skreśla się wyraz „państwowej”,
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej określi, w drodze rozporządzenia, warunki, jakim powinna odpowiadać woda do picia i potrzeb gospodarstw domowych, potrzeb zakładów żywienia zbiorowego, zakładów produkujących środki spożywcze, farmaceutyczne, kosmetyczne, lód albo potrzeb zakładów kąpielowych i pływalni oraz w kąpieliskach, a także zasady sprawowania kontroli jakości wody przez organy Inspekcji Sanitarnej.”;
- 43) w art. 110 wyrazy „naczelnika powiatu” zastępuje się wyrazem „starosty”;
- 44) w art. 112:
- a) w ust. 2 wyrazy „Naczelnik powiatu” zastępuje się wyrazem „Starosta”,
- b) w ust. 3 wyrazy „Naczelnik powiatu” zastępuje się wyrazem „Starosta”,
- c) w ust. 4 wyrazy „naczelnik gminy” zastępuje się wyrazami „wójt, burmistrz (prezydent miasta)”;
- 45) w art. 115 w ust. 3 wyrazy „naczelnika powiatu” zastępuje się wyrazem „starosty”;
- 46) w art. 117:

a) w ust. 1 wyrazy „Organy administracji państwowej sprawują” zastępuje się wyrazami „Organ administracji publicznej sprawuje”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli uchwalone przez spółkę wodną lub związek spółek wodnych składki i inne świadczenia nie wystarczają na wykonanie przewidzianych na dany rok zadań statutowych, starosta może podwyższyć wysokość tych składek lub innych świadczeń. Jeżeli spółka wodna lub związek spółek wodnych nie podejmie odpowiedniej uchwały, wysokość składek i innych świadczeń ustali starosta.”,

c) w ust. 3 wyrazy „naczelnikowi gminy” zastępuje się wyrazami „wójtowi, burmistrzowi (prezydentowi miasta)”,

d) w ust. 5 wyrazy „Minister — Kierownik Urzędu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw środowiska”.

Art. 34. W ustawie z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 36, poz. 206, z 1991 r. Nr 94, poz. 422, z 1995 r. Nr 4, poz. 17 oraz z 1996 r. Nr 24, poz. 110 i Nr 100, poz. 461) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 18 w ust. 4 wyrazy „dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy” zastępuje się wyrazem „starosty”;

2) skreśla się art. 48.

Art. 35. W ustawie z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą oraz ich rodzin (Dz. U. z 1989 r. Nr 46, poz. 250, z 1990 r. Nr 36, poz. 206, z 1991 r. Nr 110, poz. 474, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, z 1996 r. Nr 100, poz. 461 i Nr 124, poz. 585 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153) w art. 22 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Gminy, powiaty oraz organy administracji rządowej przekazują Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych z urzędu kopie zaświadczeń o wpisie do ewidencji oraz kopie koncesji udzielonych osobom fizycznym i jednostkom organizacyjnym nie mającym osobowości prawnej, jak również kopie decyzji o wykreśleniu z ewidencji lub o cofnięciu koncesji.”

Art. 36. W ustawie z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. z 1994 r. Nr 49, poz. 196, z 1995 r. Nr 90, poz. 446, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, Nr 132, poz. 622 oraz z 1997 r. Nr 46, poz. 296, Nr 96, poz. 592, Nr 121, poz. 770 i Nr 133, poz. 885) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 w ust. 1 wyraz „gminy” zastępuje się wyrazami „jednostek samorządu terytorialnego”;

2) w art. 20 w ust. 3 wyrazy „Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa” zastępuje się wyrazem „wojewody”;

3) w art. 23 w ust. 1 wyraz „Wojewoda” zastępuje się wyrazami „Rada powiatu w drodze uchwały”;

4) w art. 28:

a) w ust. 2 wyraz „wojewoda” zastępuje się wyrazami „starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Organem właściwym do wydawania decyzji, o których mowa w ust. 2, dla obiektów zaliczonych do inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi, określonych w odrębnych przepisach, jest wojewoda.”;

5) w art. 30:

a) w ust. 2:

— wyraz „wojewoda” zastępuje się wyrazami „starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, z zastrzeżeniem ust. 2a”,

— dodaje się zdanie w brzmieniu:

„ Kopię decyzji starosta przekazuje właściwemu wojewodzie.”,

b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Organem właściwym do wydawania decyzji, o której mowa w ust. 1, dla obiektów zaliczonych do inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi, określonych w odrębnych przepisach, jest wojewoda.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organ właściwy do wydania decyzji ustalającej rodzaje i ilości substancji zanieczyszczających dopuszczonych do wprowadzenia do powietrza może także nałożyć na jednostkę organizacyjną obowiązki wynikające z potrzeb ochrony powietrza w drodze odrębnej decyzji.”,

d) w ust. 6 skreśla się wyrazy „administracji państwowej”,

e) w ust. 9 wyrazy „wojewoda przechowuje” zastępuje się wyrazami „organy właściwe do ich wydania przechowują”;

6) w art. 31 w ust. 1 wyrazy „z wojewodą” zastępuje się wyrazami „odpowiednio z wojewodą lub starostą”;

7) w art. 32 w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„1. Wojewoda, na wspólny wniosek wojewódzkiego inspektora sanitarnego i wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska w porozumieniu z właściwymi starostami, może określić alarmowe poziomy stężenia zanieczyszczeń dla terenu województwa lub jego części oraz określić zakres działań zmierzających do ograniczenia emisji zanieczyszczeń do powietrza, a w szczególności:”;

- 8) w art. 44 w ust. 3 wyrazy „Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa w drodze rozporządzenia” zastępuje się wyrazem „Wojewoda”;
- 9) w art. 51:
- a) w ust. 1 wyraz „Wojewoda” zastępuje się wyrazami „Starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej,”
- b) w ust. 2 wyraz „województwo” zastępuje się wyrazami „starosta, z zastrzeżeniem ust. 2a,”
- c) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Organem właściwym do wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, dla obiektów zaliczonych do inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi, określonych w odrębnych przepisach, jest wojewoda.”;
- 10) w art. 66 wyrazy „organy gminy” zastępuje się wyrazami „organy jednostek samorządu terytorialnego”;
- 11) w art. 68 w ust. 6 wyrazy „Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa” zastępuje się wyrazem „województwo”;
- 12) w art. 70 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Wojewoda — w stosunku do inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi, a starosta — w stosunku do inwestycji mogących pogorszyć stan środowiska, może decyzją zobowiązać inwestora, a także właściciela, zarządcę lub posiadacza obiektu budowlanego albo zespołu obiektów, do przedstawienia, sporządzonej przez biegłego z listy wojewody, oceny oddziaływania inwestycji lub obiektu budowlanego albo zespołu obiektów na środowisko.”;
- 13) w art. 70a w ust. 1, 2, 5 i 6 wyrazy „Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa” zastępuje się wyrazem „Wojewoda”;
- 14) w art. 71:
- a) w ust. 3:
— skreśla się wyrazy „w drodze rozporządzenia”,
— po wyrazach „województwo” dodaje się wyrazy „dla obiektów zaliczonych do inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi, z zastrzeżeniem ust. 3a,”
- b) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
„3a. Obszar ograniczonego użytkowania dla obiektów zaliczonych do inwestycji mogących pogorszyć stan środowiska, o których mowa w ust. 2, tworzy rada powiatu w drodze uchwały.”,
- c) w ust. 4 po wyrazach „ust. 3” dodaje się wyrazy „i 3a”;
- 15) skreśla się art. 78;
- 16) w art. 82:
- a) w ust. 2 po wyrazie „Wojewoda” dodaje się wyrazy „dla obiektów zaliczonych do inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi, określonych w odrębnych przepisach, a dla pozostałych obiektów — starosta wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej,”
- b) w ust. 3 po wyrazie „województwo” dodaje się wyrazy „lub starosta”, a po wyrazie „wojewódzkich” dodaje się przecinek i wyraz „powiatowych”;
- 17) w art. 83 w ust. 1 wyrazy „z wojewodą” zastępuje się wyrazami „odpowiednio z wojewodą lub starostą”;
- 18) w art. 84 ust.2 otrzymuje brzmienie :
„2. W sprawach wykupu lub zamiany nieruchomości, o której mowa w ust.1, właściwy jest organ określony w przepisach o gospodarce nieruchomościami. Cenę wykupu ustala się i wypłaca według zasad określonych w przepisach o gospodarce nieruchomościami. Koszty nabycia lub zamiany nieruchomości ponosi jednostka organizacyjna nabywająca lub zamieniająca nieruchomość.”;
- 19) w art. 86b:
- a) w ust. 1 wyraz „wojewódzkiego” zastępuje się wyrazem „marszałkowski”,
- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Jednostka organizacyjna obowiązana jest bez wezwania przedstawić marszałkowi województwa, w terminie do końca miesiąca następującego po upływie każdego kwartału, informację zawierającą wykaz oraz dane, o których mowa w ust. 4, dotyczące zanieczyszczeń objętych opłatami, wprowadzonych w poprzednim kwartale do powietrza.”,
- c) w ust. 6 wyraz „województwo” zastępuje się wyrazami „marszałka województwa”,
- d) w ust. 7 wyraz „województwo” zastępuje się wyrazami „marszałek województwa”;
- 20) w art. 87:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Tworzy się Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, zwany dalej „Narodowym Funduszem”, wojewódzki fundusz ochrony środowiska i gospodarki wodnej, zwany dalej „wojewódzkim funduszem”, powiatowe fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej, zwane dalej „powiatowymi funduszami”, oraz gminne fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej, zwane dalej „gminnymi funduszami.”,
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Podstawą gospodarki finansowej funduszy ochrony środowiska są roczne plany przychodów i rozchodów uchwalane odpo-

wiednio przez Radę Nadzorczą Narodowego Funduszu, rady nadzorcze wojewódzkich funduszy, rady powiatów i gmin.”,

- c) w ust. 3 wyrazy „Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw środowiska”;
- 21) w art. 87a po wyrazach „wojewódzkich funduszy” dodaje się przecinek i wyrazy „powiatowych funduszy”;
- 22) w art. 87b:
- a) w ust. 1 po wyrazach „wojewódzkich funduszy” dodaje się przecinek i wyrazy „powiatowych funduszy”,
- b) w ust. 3 po wyrazach „wojewódzkich funduszy” dodaje się przecinek i wyrazy „powiatowych funduszy”,
- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Zarząd województwa prowadzi wyodrębnione rachunki bankowe w celu gromadzenia i redystrybucji wpływów, o których mowa w ust. 1. Wpływy te, powiększone o dochody z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszone o opłaty poniesione na egzekucję należności oraz o koszty obsługi rachunków bankowych, przekazuje się do dnia 15 następnego miesiąca na rachunki Narodowego Funduszu oraz wojewódzkich, powiatowych i gminnych funduszy.”,
- d) w ust. 4a wyrazy „Wojewódzki inspektor ochrony środowiska” zastępuje się wyrazami „Zarząd województwa”,
- e) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:
- „5. Wpływy za składowanie odpadów stanowią w 50% dochód gminnego funduszu gminy i w 10% dochód powiatowego funduszu powiatu, na których obszarze składowane są te odpady. Dochodami gminnego funduszu jest także całość wpływów z tytułu kar i opłat z terenu danej gminy za usuwanie drzew lub krzewów. Z zastrzeżeniem ust. 7, dochodami gminnego funduszu jest 20%, a powiatowego funduszu 10% wpływów z opłat i kar za pozostałe rodzaje gospodarczego korzystania ze środowiska i dokonywania w nim zmian oraz szczególnego korzystania z wód i urządzeń wodnych.
6. Pozostałe środki, po dokonaniu podziału, o którym mowa w ust. 5, stanowią, z zastrzeżeniem ust. 7, w 28% dochód Narodowego Funduszu oraz w 72% dochód wojewódzkiego funduszu.”;

23) dodaje się art. 87d w brzmieniu:

„Art. 87d. 1. Gminy i powiaty, w których dochody funduszy ochrony środowiska są większe niż 15-krotność średniej krajowej dochodów z roku poprzedniego

przypadających na 1 mieszkańca, liczonej odpowiednio dla gmin i powiatów, przekazują nadwyżkę dochodów do właściwego funduszu wojewódzkiego.

2. Minister właściwy do spraw środowiska ogłasza w Monitorze Polskim średnią krajową dochodów gminnych i powiatowych funduszy, osiągniętą w roku poprzednim, w terminie do końca I kwartału roku następnego.
3. Gminy i powiaty dokonują wpłat, o których mowa w ust. 1, na rachunek odpowiedniego funduszu wojewódzkiego, w czterech ratach, w terminie do końca miesiąca od zakończenia kwartału. Od kwot nie wpłaconych w terminie nalicza się odsetki w wysokości ustalonej dla zaległości podatkowych.
4. Do nie wpłaconych w terminie kwot, o których mowa w ust. 3, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;
- 24) w art. 88e:
- a) ust. 5—7 otrzymują brzmienie:
- „5. W skład rad nadzorczych wojewódzkich funduszy wchodzi:
- 1) przedstawiciel wojewody,
 - 2) przedstawiciel właściwej komisji do spraw środowiska sejmiku województwa,
 - 3) przewodniczący wojewódzkiej komisji ochrony przyrody,
 - 4) przedstawiciel Narodowego Funduszu, wyznaczony przez Radę,
 - 5) jeden lub dwaj eksperci z dziedziny ochrony środowiska i gospodarki wodnej wyznaczeni przez sejmik województwa,
 - 6) dwaj przedstawiciele wyznaczeni przez sejmik województwa,
 - 7) przedstawiciel pozarządowych organizacji ekologicznych wybrany spośród kandydatów zgłoszonych przez organizacje działające na terenie danego województwa i cieszących się poparciem największej ich liczby.
6. Członków rady nadzorczej wojewódzkiego funduszu, o których mowa w ust. 5, powołuje i odwołuje zarząd województwa.
7. Funkcji członka rady nadzorczej wojewódzkiego funduszu nie mogą pełnić wojewoda, wicewojewoda oraz członkowie zarządu województwa.”,

b) w ust. 8 w pkt 9 w lit. a) wyrazy „Ministrowi Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa” zastępuje się wyrazami „ministrowi właściwemu do spraw środowiska”, a w lit. b) wyrazy „właściwemu wojewodzie” zastępuje

się wyrazami „właściwemu zarządowi województwa”,

c) w ust. 9 wyrazy „Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw środowiska”, a wyrazy „właściwy wojewoda” zastępuje się wyrazami „właściwy zarząd województwa”;

25) w art. 88f:

a) w ust. 1:

— w pkt 1 wyrazy „Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa” zastępuje się wyrazami „ministra właściwego do spraw środowiska”,

— pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w wojewódzkich funduszach — przez właściwy zarząd województwa na wniosek rady nadzorczej wojewódzkiego funduszu.”,

b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Do zadań Prezesa Narodowego Funduszu i odpowiednio prezesów funduszy wojewódzkich należy zatrudnianie pracowników biura Narodowego Funduszu i odpowiednio funduszy wojewódzkich. W odniesieniu do pracowników zatrudnianych na kierowniczych stanowiskach Prezes zasięga opinii Zarządu.”,

c) w ust. 3 skreśla się pkt 7,

d) w ust. 4 w zdaniu końcowym wyrazy „Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw środowiska”, a wyrazy „właściwy wojewoda” zastępuje się wyrazami „właściwy zarząd województwa”;

26) w art. 88h:

a) w ust. 1 wyrazy „Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw środowiska”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zarządy województw składają ministrowi właściwemu do spraw środowiska oraz sejmikowi województwa, nie później niż do dnia 30 kwietnia, coroczne informacje o działalności wojewódzkich funduszy.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Starostowie, wójtowie, burmistrzowie (prezydenci miast) co roku przedstawiają do zatwierdzenia radzie powiatu lub radzie gminy projekt zestawienia przychodów i wydatków odpowiednio powiatowego i gminnego funduszu.”,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Starostowie, wójtowie, burmistrzowie (prezydenci miast) zatwierdzone zestawienie

przychodów i wydatków odpowiednio powiatowego i gminnego funduszu podają do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości.”;

27) w art. 88i:

a) w ust. 2 wyrazy „Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw środowiska”, a wyrazy „Ministrem Finansów” zastępuje się wyrazami „ministrem właściwym do spraw finansów publicznych”,

b) w ust. 3 wyrazy „Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw środowiska”, a wyrazy „Ministrem Finansów” zastępuje się wyrazami „ministrem właściwym do spraw finansów publicznych”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Szczegółowe zasady, organizację i tryb działania wojewódzkiego funduszu określa statut nadany przez zarząd województwa po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska.”;

28) dodaje się art. 88j w brzmieniu:

„Art. 88j. Środki powiatowych funduszy przeznacza się na realizację przedsięwzięć związanych ze składowaniem i unieszkodliwianiem odpadów, w tym współfinansowanie inwestycji ekologicznych o charakterze ponadgminnym.”;

29) w art. 90:

a) w ust. 1 po wyrazach „rządowej i” dodaje się wyraz „jednostek”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw środowiska, sejmiki województw oraz rady powiatów i gmin opracowują programy zrównoważonego rozwoju ochrony środowiska wynikające z polityki ekologicznej państwa.”,

c) w ust. 4 wyraz „gminne” zastępuje się wyrazem „samorządowe”;

30) w art. 91:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1, a wyrazy „organy gminy” zastępuje się wyrazami „organy jednostek samorządu terytorialnego”,

b) dodaje się ust. 2 — 6 w brzmieniu:

„2. W uzasadnionych przypadkach zarząd gminy (powiatu) postanawia o przeprowadzeniu kontroli w zakresie przestrzegania przepisów o ochronie środowiska, wskazując jednocześnie przeprowadzającą kontrolę.

3. Kontrolujący, wykonując kontrolę, jest uprawniony do:

1) wstępu wraz z rzeczoznawcami i niezbędnym sprzętem przez całą dobę na teren

- nieruchomości, obiektu lub ich części, na których prowadzona jest działalność gospodarcza, a w godzinach od 6 do 22 na pozostały teren,
- 2) przeprowadzania badań lub wykonywania innych niezbędnych czynności kontrolnych,
- 3) żądania pisemnych lub ustnych informacji oraz wzywania i przesłuchiwanie osób w zakresie niezbędnym do ustalenia stanu faktycznego,
- 4) żądania okazania dokumentów i udostępnienia wszelkich danych mających związek z problematyką kontroli.
4. Wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub osoba upoważniona przez niego — uprawniony jest do występowania w charakterze oskarżyciela publicznego w sprawach o wykroczenia przeciw przepisom o ochronie środowiska.
5. Wójt, burmistrz (prezydent miasta) bądź starosta występują do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o podjęcie odpowiednich działań, jeżeli powstaje podejrzenie co do naruszenia przez kontrolowany podmiot przepisów o ochronie środowiska, wynikających z przepisu art. 13 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. Nr 77, poz. 335, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 121, poz. 770, Nr 133, poz. 885 i Nr 141, poz. 943).
6. Kierownik kontrolowanej jednostki organizacyjnej oraz kontrolowana osoba fizyczna, z zachowaniem przepisów o tajemnicy państwowej i służbowej oraz zakwaterowaniu sił zbrojnych, obowiązani są umożliwić przeprowadzanie kontroli, a w szczególności umożliwić dokonanie czynności, o których mowa w ust. 3.”;
- 31) dodaje się art. 91a w brzmieniu:
- „Art. 91a. 1. Z czynności kontrolnych kontrolujący sporządza protokół, którego jeden egzemplarz doręcza kierownikowi kontrolowanej jednostki organizacyjnej lub kontrolowanej osobie fizycznej.
2. Protokół podpisują kontrolujący i kierownik kontrolowanej jednostki organizacyjnej lub kontrolowana osoba fizyczna, który może wnieść do protokołu zastrzeżenia i uwagi wraz z uzasadnieniem.
3. W razie odmowy podpisania protokołu przez kierownika kontrolowanej jednostki organizacyjnej lub kontrolowaną osobę fizyczną, kontrolujący czyni o tym wzmiankę w protokole, a odmawiający podpisu może w terminie siedmiu dni przedstawić swoje stanowisko na piśmie zarządowi gminy (powiatu).”;
- 32) w art. 98 wyrazy „terenowych organów administracji państwowej” zastępuje się wyrazami „organów administracji rządowej i organów jednostek samorządu terytorialnego”;
- 33) w art. 101 wyraz „gminy” zastępuje się wyrazami „jednostek samorządu terytorialnego”;
- 34) w art. 104 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. W razie nadzwyczajnego stanu zagrożenia środowiska wojewoda, poprzez komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej i wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, w porozumieniu z marszałkiem województwa, podejmuje działania i stosuje środki niezbędne do usunięcia zagrożenia i jego skutków, określając w szczególności związane z tym obowiązki organów administracji rządowej, organów jednostek samorządu terytorialnego i jednostek organizacyjnych.”;
- 35) w art. 105:
- a) w ust. 2 wyraz „gminy” zastępuje się wyrazami „jednostek samorządu terytorialnego”,
- b) w ust. 3 wyrazy „Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw administracji publicznej”;
- 36) w art. 106a skreśla się wyraz „Państwowej”;
- 37) po art. 116 dodaje się art. 116a w brzmieniu:
- „Art. 116a. 1. Ilekroć w przepisach ustawy jest mowa o staroście, należy przez to także rozumieć przewodniczącego zarządu miasta w miastach na prawach powiatu.
2. Przepisy ustawy dotyczące powiatów stosuje się odpowiednio do miast na prawach powiatów.”
- Art. 37.** W ustawie z dnia 6 maja 1981 r. o pracowniczych ogrodach działkowych (Dz. U. z 1996 r. Nr 85, poz. 390 i z 1997 r. Nr 141, poz. 943) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 8:
- a) w ust. 1 w zdaniu drugim wyrazy „kierownicy urzędów rejonowych” zastępuje się wyrazami „starostowie wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej”,
- b) w ust. 2 wyrazy „gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości” zastępuje się wyrazem „nieruchomościami”,
- c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. Od decyzji wydawanych przez starostę wykonującego zadania z zakresu administracji rządowej w odniesieniu do nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa przysługuje stronie odwołanie do wojewody.”;

2) w art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W zależności od rodzaju i położenia gruntów oraz warunków geodezyjnych, powierzchnię działek ustala się w granicach od 300 m² do 500 m², a w ogrodach czasowych Polski Związek Działkowców, za zgodą zarządu gminy, może ustalić większą powierzchnię wszystkich lub niektórych działek w danym ogrodzie, nie większą jednak niż 1 500 m².”;

3) w art. 21 w ust. 1 wyrazy „terenowy organ administracji państwowej” zastępuje się wyrazem „wojewa”.

Art. 38. W ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. z 1997 r. Nr 56, poz. 357) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) publicznych placówkach oświatowo-wychowawczych, opiekuńczo-wychowawczych i resocjalizacyjnych, ośrodkach adopcyjno-opiekuńczych,”

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) urzędach organów administracji rządowej na stanowiskach wymagających kwalifikacji pedagogicznych, w zakresie ustalonym ustawą,”;

2) w art. 17 w ust. 2, w art. 18 w ust. 3, w art. 94 w ust. 1 wyraz „państwowej” zastępuje się wyrazem „rządowej”;

3) w art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zasady współdziałania w dziedzinie oświaty i wychowania organów administracji rządowej (organów jednostek samorządu terytorialnego) ze związkami zawodowymi zrzeszającymi nauczycieli, nie ustalone w ustawie o związkach zawodowych, określają porozumienia zawierane przez odpowiednie organy administracji rządowej (organy jednostek samorządu terytorialnego) z organami właściwego szczebla tych związków.”;

4) w art. 6a ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, a w stosunku do nauczycieli szkół artystycznych oraz nauczycieli zakładów poprawczych, schronisk dla nieletnich i rodzinnych ośrodków diagnostyczno-konsultacyjnych odpowiednio — ministrowie właściwi do spraw kultury oraz sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania, określają, w drodze rozporządzenia:

1) kryteria oraz szczegółowe zasady i tryb dokonywania oceny pracy nauczyciela, tryb postępowania odwoławczego oraz szczegółowe zasady powoływania przez organ sprawujący nadzór pedagogiczny składu zespołu oceniającego,

2) zadania i obowiązki dyrektora szkoły w zakresie opieki nad nauczycielami rozpoczynającymi pracę w zawodzie.”;

5) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. 1. Ponadzakładowy układ zbiorowy pracy dla nauczycieli może być zawarty przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, w porozumieniu z ministrami prowadzącymi szkoły, z ponadzakładowymi organizacjami związkowymi zrzeszającymi nauczycieli.

2. Ponadzakładowy układ zbiorowy pracy dla nauczycieli określa w szczególności:

1) wysokość stawek wynagrodzenia zasadniczego i dodatków oraz zasady zaszerogowania, awansowania i przyznawania dodatków do wynagrodzenia,

2) zasady zatrudniania oraz wynagrodzenia w godzinach ponadwymiarowych oraz w porze nocnej i w dniach wolnych od pracy,

3) tygodniowy obowiązkowy wymiar zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych nauczycieli poszczególnych typów szkół, placówek i innych jednostek organizacyjnych systemu oświaty,

4) zasady zmniejszania wymiaru zajęć ze względu na:

a) stan zdrowia,

b) wykonywanie prac zleconych przez organy szkoły,

c) szczególne warunki pracy,

d) inne szczególne przypadki,

5) wymiar innych zajęć podyktowanych koniecznością zrealizowania przez nauczycieli procesu dydaktycznego, wychowawczego i opiekuńczego, w trakcie których nauczyciel pozostaje w dyspozycji szkoły,

6) normy zatrudnienia bibliotekarzy i pedagogów szkolnych.

3. Ponadzakładowy układ zbiorowy pracy dla nauczycieli może być zawarty także przez organy jednostek samorządu terytorialnego prowadzące szkoły z właściwymi dla danego szczebla jednostek samorządu terytorialnego ponadzakładowymi organizacjami związkowymi zrzeszającymi nauczycieli.

4. W sprawach nie uregulowanych w ust. 1—3, dotyczących ponadzakładowego układu zbiorowego pracy, stosuje się przepisy działu jedenastego Kodeksu pracy.”;

6) w art. 42:

a) w ust. 3 w tabeli w rubryce lp. 3 po wyrazach „szkół podstawowych” dodaje się wyraz „gimnazjów,”

b) skreśla się ust. 4,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Organ prowadzący szkołę lub placówkę po uzyskaniu opinii organu sprawującego nadzór pedagogiczny określa:

1) zasady rozliczania tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć nauczycieli, dla których ustalony plan zajęć jest różny w poszczególnych okresach roku szkolnego,

2) zasady udzielania i rozmiar zniżek, o których mowa w ust. 6, oraz przyznaje zwolnienia od obowiązku realizacji zajęć, o których mowa w ust. 3,

3) tygodniowy obowiązkowy wymiar godzin zajęć nauczycieli szkół nie wymienionych w ust. 3, w tym również nauczycieli szkół zaocznych, nauczycieli w systemie kształcenia na odległość, nauczycieli przedmiotów w różnym wymiarze godzin, pedagogów, psychologów, bibliotekarzy bibliotek pedagogicznych, oraz zasady zaliczania do wymiaru godzin poszczególnych zajęć w kształceniu zaocznym i w systemie kształcenia na odległość.”,

d) skreśla się ust. 8 i 9;

7) w art. 42a :

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dyrektor za zgodą organu prowadzącego szkołę lub placówkę może nauczycielowi zatrudnionemu w pełnym wymiarze zajęć obniżyć tygodniowy obowiązkowy wymiar godzin zajęć, na czas określony lub do odwołania, ze względu na doskonalenie się, wykonywanie pracy naukowej, albo prac zleconych przez organ sprawujący nadzór pedagogiczny lub organ prowadzący szkołę lub placówkę albo ze względu na szczególne warunki pracy nauczyciela w szkole lub placówce.”,

b) skreśla się ust. 4;

8) w art. 61 w ust. 2 wyraz „nadzorujący” zastępuje się wyrazem „prowadzący”;

9) w art. 72 w ust. 1 wyrazy „korzystania z opieki lekarskiej i środków leczniczych na zasadach określonych w przepisach o ubezpieczeniu społecznym” zastępuje się wyrazami „świadczeń z ubezpieczenia zdrowotnego”;

10) w art. 79 w ust. 1 skreśla się wyrazy „administracji państwowej”;

11) w art. 81 w ust. 1 skreśla się wyrazy „administracji państwowej”;

12) w art. 91a w ust. 1 wyraz „państwowej” zastępuje się wyrazem „rządowej” oraz skreśla się wyrazy

„lub do jednostki organizacyjnej powołanej przez ten organ na podstawie art. 25 ust. 3 ustawy o systemie oświaty”.

Art. 39. W ustawie z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1988 r. Nr 27, poz. 195, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 100, poz. 442, z 1993 r. Nr 11, poz. 50, z 1994 r. Nr 111, poz. 536, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 54, poz. 348 i Nr 160, poz. 1085) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. 1. Ceny urzędowe i marże handlowe urzędowe ustala, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, z zastrzeżeniem ust. 2—4.

2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może upoważnić inny organ administracji rządowej do:

1) ustalania cen urzędowych niektórych towarów i usług,

2) ustalania marż handlowych urzędowych,

3) określania zasad ustalania cen regulowanych.

3. Rada gminy może ustalać ceny urzędowe za usługi przewozowe gminnego transportu zbiorowego oraz za przewozy taksówkami. W mieście stołecznym Warszawie uprawnienia te przysługują Radzie Warszawy.

4. Rada powiatu może ustalać ceny urzędowe za usługi przewozowe powiatowego transportu zbiorowego.

5. Rada gminy określa strefy cen (strefy taryfowe) obowiązujące przy przewozie osób i ładunków taksówkami.”

Art. 40. W ustawie z dnia 26 marca 1982 r. o scalaniu i wymianie gruntów (Dz. U. z 1989 r. Nr 58, poz. 349, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i z 1994 r. Nr 127, poz. 627) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Scalenie gruntów przeprowadza, na koszt Skarbu Państwa, z zastrzeżeniem art. 4 ust. 2, zarząd gminy, jako zadanie zlecone z zakresu administracji rządowej.”;

2) użyte w art. 3 w ust. 3, w art. 6 dwukrotnie, w art. 7 w ust. 1 i 3, w art. 9 w ust. 2 i 3, w art. 10 w ust. 1, 3 i 4, w art. 11 w ust. 1, w art. 12 w ust. 1 i 3, w art. 13 w ust. 2 i 4, w art. 16 w ust. 2, w art. 21 w ust. 2, w art. 24 w ust. 1 i 2, w art. 27 w ust. 3 oraz w art. 30 i art. 31 w różnych przypadkach wyrazy „terenowy organ administracji państwowej” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „zarząd gminy”;

3) w art. 5 w ust. 1 skreśla się wyrazy „, a w przypadku gruntów Państwowego Funduszu Ziemi — za zgodą terenowego organu administracji państwowej”;

4) w art. 8:

- a) w ust. 5 wyrazy „terenowego rady narodowej stopnia podstawowego” zastępuje się wyrazem „gminy”;
- b) w ust. 6 wyrazy „rady narodowej stopnia podstawowego” zastępuje się wyrazem „gminy”;

5) w art. 17 w ust. 3 wyraz „Państwa” zastępuje się wyrazem „gminy”;

6) w art. 21 w ust. 1 wyrazy „Państwowe biuro notarialne, na wniosek terenowego organu administracji państwowej” zastępuje się wyrazami „Sąd właściwy do prowadzenia ksiąg wieczystych, na wniosek zarządu gminy”.

Art. 41. W ustawie z dnia 26 maja 1982 r. — Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16, poz. 124 i Nr 25, poz. 187, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1986 r. Nr 42, poz. 202, z 1990 r. Nr 36, poz. 206, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, z 1996 r. Nr 77, poz. 367 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 75, poz. 471 i Nr 141, poz. 943) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38. Izbę adwokacką stanowią adwokaci i aplikanci adwokaccy, mający siedzibę zawodową na terenie izby, której zasięg terytorialny określa Naczelna Rada Adwokacka, biorąc pod uwagę w szczególności podział terytorialny administracji sądowej.”;

2) w art. 56 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wytyczanie kierunków działania samorządu adwokackiego, a także ustalanie liczby izb adwokackich,”;

3) w art. 58 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) ustalanie zasięgu terytorialnego izb adwokackich oraz ich siedzib,”.

Art. 42. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. Nr 19, poz. 145, z 1989 r. Nr 33, poz. 175, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i z 1997 r. Nr 75, poz. 471) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 49:

a) skreśla się ust. 2,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Uchwałę o utworzeniu i terenie działania okręgowej izby radców prawnych podejmuje Krajowa Rada Radców Prawnych, biorąc pod uwagę zasadniczy podział terytorialny państwa.”;

2) w art. 60 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) tworzenie okręgowych izb radców prawnych, określanie ich liczby oraz terytorialnego zasięgu,”.

Art. 43. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. Nr 19, poz. 147, z 1991 r. Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1994 r. Nr 85, poz. 388, z 1996 r. Nr 107, poz. 499 oraz z 1997 r. Nr 117,

poz. 752, Nr 137, poz. 926 i Nr 140, poz. 940) w art. 66 wyraz „gminy” zastępuje się wyrazami „jednostki samorządu terytorialnego”.

Art. 44. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. z 1989 r. Nr 27, poz. 148 i Nr 74, poz. 422, z 1991 r. Nr 60, poz. 253 i Nr 111, poz. 480, z 1994 r. Nr 121, poz. 591 oraz z 1997 r. Nr 121, poz. 769 i 770) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organem właściwym w sprawach zezwoleń, o których mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem przepisu ust. 6, jest starosta wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, właściwy ze względu na miejsce, w którym przedsiębiorstwo ma być, jest lub było prowadzone.”;

2) w art. 19 w ust. 2 wyrazy „terenowego organu administracji państwowej o właściwości szczególnej w sprawach zatrudnienia stopnia wojewódzkiego” zastępuje się wyrazem „starosty”.

Art. 45. W ustawie z dnia 8 października 1982 r. o społeczno-zawodowych organizacjach rolników (Dz. U. Nr 32, poz. 217) w art. 5 w ust. 1 i 2 wyrazy „administracji państwowej” zastępuje się wyrazami „administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego”.

Art. 46. W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. Nr 35, poz. 228, z 1992 r. Nr 24, poz. 101 i z 1995 r. Nr 89, poz. 443) w art. 76 w § 1 wyrazy „właściwe terenowe organy administracji państwowej” zastępuje się wyrazem „starostowie”.

Art. 47. W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz. 230, z 1984 r. Nr 34, poz. 184, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 73, poz. 431, z 1991 r. Nr 73, poz. 321 i Nr 94, poz. 419, z 1993 r. Nr 40, poz. 184, z 1996 r. Nr 127, poz. 593 oraz z 1997 r. Nr 88, poz. 554, Nr 113, poz. 732 i Nr 121, poz. 770) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 1 wyrazy „Organy władzy i administracji państwowej oraz samorządu terytorialnego” zastępuje się wyrazami „Organy administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego”;

2) w art. 3 w ust. 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) współpraca z organami samorządu województw i pełnomocnikami, o których mowa w art. 4 ust. 3,”;

3) w art. 4:

a) w ust. 1 wyraz „Wojewoda” zastępuje się wyrazami „Samorząd województwa”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Zarząd województwa odpowiada za koordynację przygotowania i realizację programu, o którym mowa w ust. 1, udziela pomocy merytorycznej instytucjom i osobom fizycznym realizującym zadania objęte tym programem oraz współdziała z innymi organami administracji publicznej w zakresie rozwiązywania problemów alkoholowych.”,
- c) w ust. 3 wyraz „wojewoda” zastępuje się wyrazami „zarząd województwa”,
- d) w ust. 4 wyraz „wojewody” zastępuje się wyrazem „województwa”;
- 4) w art. 11:
- a) w ust. 2 wyraz „alkoholem” zastępuje się wyrazami „problemami alkoholowymi”,
- b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu :
- „3. Rada Ministrów, po porozumieniu ze stroną samorządową komisji wspólnej rządu i samorządu terytorialnego, ustala corocznie, w drodze rozporządzenia, udział samorządów województw i powiatów w środkach, o których mowa w ust. 1.”;
- 5) w art. 21:
- a) w ust.1 wyrazy „zakłady podstawowej opieki zdrowotnej” zastępuje się wyrazami „inne zakłady opieki zdrowotnej”,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Od osób uzależnionych od alkoholu nie pobiera się opłat za świadczenia w zakresie leczenia odwykowego udzielane w zakładach opieki zdrowotnej.”;
- 6) w art. 22:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Zarząd województwa organizuje na obszarze województwa całodobowe zakłady leczenia odwykowego oraz wojewódzki ośrodek terapii uzależnienia i współuzależnienia. ”,
- b) dodaje się ust.1a w brzmieniu:
- „1a. Starosta organizuje na obszarze powiatu inne niż wymienione w ust.1 zakłady leczenia odwykowego.”,
- c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Minister właściwy do spraw zdrowia określa, w drodze rozporządzenia:
- 1) organizację, kwalifikacje personelu, zasady funkcjonowania i rodzaje zakładów leczenia odwykowego, a także innych zakładów opieki zdrowotnej w sprawowaniu opieki nad uzależnionymi od alkoholu oraz zasady współdziałania w tym zakresie z instytucjami publicznymi i organizacjami społecznymi,
 - 2) warunki, jakie powinny spełniać zakłady lecznicze dla osób uzależnionych od alkoholu prowadzone poza publicznymi zakładami opieki zdrowotnej,
- 3) regulaminy stacjonarnych zakładów leczenia odwykowego oraz domów pomocy społecznej dla osób uzależnionych od alkoholu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw sprawiedliwości.”;
- 7) w art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Członkowie rodziny osoby uzależnionej od alkoholu, dotknięci następstwami nadużywania alkoholu przez osobę uzależnioną, uzyskują w publicznych zakładach opieki zdrowotnej świadczenia zdrowotne w zakresie terapii i rehabilitacji współuzależnienia oraz profilaktyki. Za świadczenia te od wymienionych osób nie pobiera się opłat.”;
- 8) użyte w art. 30, art. 32 ust. 3, art. 33 ust. 1, art. 40 ust. 2 i 3 i art. 42 w różnych przypadkach wyrazy „Milicja Obywatelska” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „Policja”;
- 9) art. 39 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 39. Organy samorządu terytorialnego w miastach liczących ponad 50000 mieszkańców i organy powiatu mogą organizować i prowadzić izby wytrzeźwień.”;
- 10) w art. 40 w ust.1 wyrazy „zakładu społecznego służby zdrowia” zastępuje się wyrazami „publicznego zakładu opieki zdrowotnej”.
- Art. 48.** W ustawie z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270, z 1986 r. Nr 1, poz. 1, z 1989 r. Nr 35, poz. 190 i 192, z 1990 r. Nr 10, poz. 58 i 61, Nr 36, poz. 206, Nr 66, poz. 390 i Nr 87, poz. 506, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 80, poz. 350 i Nr 94, poz. 422, z 1992 r. Nr 21, poz. 84 i Nr 64, poz. 321, z 1994 r. Nr 74, poz. 339 i Nr 108, poz. 516, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, z 1996 r. Nr 100, poz. 461, Nr 136, poz. 636, Nr 147, poz. 687 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 93, poz. 569 i Nr 111, poz. 725) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 78 w ust. 3:
 - a) w pkt 1 wyrazy „dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy” zastępuje się wyrazem „starosta”,
 - b) w pkt 2 wyrazy „dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy” zastępuje się wyrazem „starosty”,
 - c) w pkt 3 wyrazy „dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy” zastępuje się wyrazem „starosty”;
 - 2) w art. 89 w ust. 2 wyrazy „zakładu pracy” zastępuje się wyrazem „pracodawcy”;
 - 3) w art. 90¹:
 - a) w ust. 2 wyrazy „wojewódzkiego urzędu pracy” zastępuje się wyrazami „powiatowego urzędu pracy”,
 - b) w ust. 3 wyrazy „dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy” zastępuje się wyrazem „starosty”,

- c) w ust. 4 wyrazy „dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy” zastępuje się wyrazem „starosta”;
- 4) art. 93 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 93. Organy administracji rządowej i organy jednostek samorządu terytorialnego oraz pracodawcy udzielają organom rentowym pomocy i informacji w sprawach świadczeń przewidzianych w ustawie.”;
- 5) w tytule rozdziału 2 działu VI wyrazy „zakładów pracy” zastępuje się wyrazem „pracodawców”;
- 6) w art. 96:
- a) w ust. 1:
- wyrazy „Uspółecznione zakłady pracy są obowiązane” zastępuje się wyrazem „Pracodawcy są obowiązani”,
 - w pkt 3 wyrazy „w poprzednich zakładach pracy” zastępuje się wyrazami „u poprzednich pracodawców”,
- b) w ust. 2 wyrazy „Uspółecznione zakłady pracy są obowiązane” zastępuje się wyrazami „Pracodawcy są obowiązani”;
- 7) w art. 97 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Jeżeli wskutek niedopełnienia lub nienależytego dopełnienia przez pracodawcę obowiązków określonych w art. 96 w ust. 1 i 2:
- 1) organ rentowy nie mógł wydać decyzji przyznającej emeryturę lub rentę lub dokonać wypłaty świadczenia w kwocie zaliczkowej od dnia, w którym ustał stosunek pracy — pracodawca jest zobowiązany, na wniosek pracownika, przedłużyć stosunek pracy na czas określony do chwili wydania tej decyzji,
 - 2) pracownik lub pozostali po nim członkowie rodziny ponieśli szkodę — pracodawca jest zobowiązany do wynagrodzenia tej szkody według przepisów prawa cywilnego.”;
- 8) skreśla się art. 98.
- Art. 49.** W ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. Nr 38, poz. 173, z 1989 r. Nr 34, poz. 178, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 141, poz. 943) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 1 po wyrazach „kultury i sztuki” dodaje się wyrazy „a także o działalności jednostek samorządu terytorialnego i innych samorządowych jednostek organizacyjnych”;
 - 2) w art. 5 w ust. 1 po wyrazach „państwowych jednostkach organizacyjnych” stawia się przecinek i dodaje się wyrazy „w organach jednostek samorządu terytorialnego i samorządowych jednostkach organizacyjnych”;
 - 3) w art. 6 w ust. 1 po wyrazach „państwowe jednostki organizacyjne” stawia się przecinek i dodaje wy-
- razy „organy jednostek samorządu terytorialnego oraz samorządowe jednostki organizacyjne”;
- 4) w art. 12 po wyrazach „państwowe jednostki organizacyjne” stawia się przecinek i dodaje się wyrazy „organy jednostek samorządu terytorialnego oraz samorządowe jednostki organizacyjne”;
- 5) w art. 15 w ust. 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
- „1a) organów jednostek samorządu terytorialnego oraz innych samorządowych jednostek organizacyjnych,”;
- 6) w art. 18 w ust. 1, w art. 19 i w art. 25 w ust. 2 wyraz „państwowej” zastępuje się wyrazem „rządowej”;
- 7) w art. 22 w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
- „3a) archiwa zakładowe organów jednostek samorządu terytorialnego i samorządowych jednostek organizacyjnych,”;
- 8) w art. 33 w ust. 1 po wyrazach „państwowych jednostkach organizacyjnych” dodaje się wyrazy „oraz w jednostkach samorządu terytorialnego i innych samorządowych jednostkach organizacyjnych”;
- 9) w art. 36 w ust. 1 po wyrazach „W państwowych” dodaje się wyrazy „i samorządowych”.
- Art. 50.** W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. — Prawo przewozowe (Dz. U. z 1995 r. Nr 119, poz. 575 oraz z 1997 r. Nr 23, poz. 117, Nr 96, poz. 591, Nr 101, poz. 629 i Nr 141, poz. 942) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 2 dodaje się ust. 3—6 w brzmieniu:
- „3. Koordynacja rozkładów jazdy przewoźników wykonujących zarobkowy przewóz osób pojazdami samochodowymi w regularnym transporcie zbiorowym prowadzona jest przez właściwe organy gminy, powiatu i samorządu województwa w zależności od przebiegu linii komunikacyjnej.
4. Organy, o których mowa w ust. 3, są obowiązane do zorganizowania koordynacji rozkładów jazdy na swoim obszarze oraz do wzajemnego porozumiewania się w przypadku, gdy dana linia komunikacyjna przebiega poza ich obszarem.
5. Przewoźnicy, o których mowa w ust. 3, są obowiązani do uzgadniania rozkładów jazdy z właściwymi organami.
6. Przewoźnicy ponoszą koszty związane z koordynacją rozkładów jazdy.”;
- 2) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Obowiązek przewozu może być ograniczony przez:
- 1) ministra właściwego do spraw transportu, a w odniesieniu do wojewódzkiego, powiatowego albo gminnego transportu zbiorowego odpowiednio przez wojewo-

dę, starostę, wójta albo burmistrza (prezydenta miasta) — ze względu na potrzeby obronności lub bezpieczeństwa państwa bądź w wypadku klęski żywiołowej,

2) przewoźnika — w razie klęski żywiołowej, przerwy w eksploatacji, szczególnych trudności spowodowanych przez klienta, z przyczyn ekonomicznych, których przewoźnik nie mógł przewidzieć, jak również z uwagi na bezpieczeństwo ruchu za zgodą i na warunkach ustalonych przez:

a) ministra właściwego do spraw transportu albo wojewodę — w odniesieniu do przewoźników, wobec których odpowiednio minister albo wojewoda pełni funkcję organu założycielskiego,

b) ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa — w odniesieniu do przewoźników, wobec których minister pełni funkcję organu założycielskiego albo wykonuje uprawnienia z akcji lub udziałów,

c) marszałka województwa albo starostę — w odniesieniu do przewoźników, wobec których odpowiednio zarząd województwa albo powiatu wykonuje uprawnienia z akcji lub udziałów,

d) zarząd gminy lub powiatu — w odniesieniu do odpowiednio gminnego lub powiatowego transportu zbiorowego.

Zgoda nie jest wymagana, jeżeli ograniczenie obowiązku przewozu następuje na okres nie dłuższy niż 7 dni.”;

3) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. 1. Minister właściwy do spraw transportu może nałożyć na przewoźnika obowiązek zawarcia umowy o wykonanie zadania przewozowego, jeżeli jest to niezbędne ze względu na potrzeby obronności lub bezpieczeństwa państwa bądź w przypadku klęski żywiołowej.

2. W przypadku klęsk żywiołowych obowiązków, o którym mowa w ust. 1, może nałożyć odpowiednio wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa.

3. W wypadkach określonych w ust. 1 i 2 organ nakładający obowiązek zapewnia przewoźnikowi środki finansowe niezbędne do wykonania nałożonego zadania lub wskazuje podmiot, który na podstawie umowy z przewoźnikiem zapewni środki finansowe na wykonanie tego zadania.”;

4) skreśla się art. 13;

5) w art. 15:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej może określić, w drodze rozporządzenia, przepisy porządkowe związane z przewozem osób i bagażu środkami transportu publicznego, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6.”,

b) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. W odniesieniu do gminnego transportu zbiorowego oraz przewozów osób i bagażu takimi przepisami porządkowe określa rada gminy.

6. W odniesieniu do powiatowego transportu zbiorowego przepisy porządkowe określa rada powiatu, a w odniesieniu do wojewódzkiego transportu zbiorowego — sejmik województwa.”;

6) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Art. 34.1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

1) treść, sposób i terminy ogłaszania rozkładów jazdy, tryb ich uzgadniania i koordynacji oraz warunki ponoszenia kosztów z tym związanych,

2) sposób ustalenia opłat dodatkowych w razie niedopełnienia obowiązków zapłaty należności przewozowych z tytułu przewozu osób, naruszenia przepisów o zabieraniu ze sobą do środka transportowego zwierząt i rzeczy oraz spowodowania zatrzymania lub zmiany trasy środka transportowego bez uzasadnionej przyczyny.

2. W odniesieniu do transportu zbiorowego gminnego, powiatowego i wojewódzkiego przepisy w zakresie określonym w ust. 1 pkt 2 określają odpowiednio rada gminy, rada powiatu albo sejmik województwa.”;

7) art. 56 otrzymuje brzmienie:

„Art. 56. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, warunki przewozu rzeczy, które ze względu na kształt, rozmiary lub masę albo drogę przewozu mogą powodować trudności transportowe.”;

8) w art. 57 skreśla się ust. 3.

Art. 51. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 1998 r. Nr 90, poz. 575) wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule ustawy, w tytułach rozdziałów 1—3, w art. 3—7, w art. 9 w ust. 1, w art. 14 w ust. 1, w art. 17, w art. 20 w ust. 1, w art. 36 w ust. 1 i 2, w art. 37 oraz w art. 38 skreśla się użyty w różnych przypadkach wyraz „Państwowa”;

2) w art. 1 wyrazy „Państwowa Inspekcja Sanitarna jest organem powołanym do nadzoru nad warunkami:” zastępuje się wyrazami „Inspekcja Sanitarna jest powołana do nadzoru nad warunkami:”;

3) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. 1. Główny Inspektor Sanitarny jest centralnym organem administracji rządowej podległym ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.

2. Głównego Inspektora Sanitarnego powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw zdrowia.”;

4) w art. 9 w ust. 2 wyraz „państwowej” zastępuje się wyrazami „rządowej, jednostek samorządu terytorialnego”;

5) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. Zadania Inspekcji Sanitarnej określone w rozdziale 1 wykonują następujące organy:

1) Główny Inspektor Sanitarny,

2) wojewoda przy pomocy wojewódzkiego inspektora sanitarnego, jako kierownika wojewódzkiej inspekcji sanitarnej wchodzącej w skład zespolonej administracji wojewódzkiej,

3) powiatowy inspektor sanitarny, jako kierownik powiatowej inspekcji sanitarnej wchodzącej w skład zespolonej administracji powiatowej,

4) portowy inspektor sanitarny dla morskich portów i przystani, wód wewnętrznych i terytorialnych oraz jednostek pływających na tych obszarach,

5) kolejowy inspektor sanitarny dla obszarów kolejowych.

2. Wojewódzki inspektor sanitarny wykonuje w imieniu wojewody zadania i kompetencje Inspekcji Sanitarnej określone w ustawie i przepisach odrębnych.

3. Wojewódzki, powiatowy, portowy i kolejowy inspektor sanitarny kierują działalnością odpowiednio: wojewódzkiej, powiatowej, portowej i kolejowej stacji sanitarno-epidemiologicznej, będących zakładami opieki zdrowotnej.

4. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej określa, w drodze rozporządzenia, terytorialny zakres działania oraz siedziby portowych i kolejowych inspektorów sanitarnych.

5. Wojewódzki inspektor sanitarny może, za zgodą wojewody, powierzyć powia-

towemu inspektorowi, w drodze porozumienia, prowadzenie spraw z zakresu swojej właściwości, w tym wydawanie w jego imieniu decyzji administracyjnych.

6. Ilekroć w dalszych przepisach ustawy jest mowa o inspektorze sanitarnym bez bliższego rozróżnienia, to przepisy te odnoszą się do wojewódzkiego, powiatowego, portowego i kolejowego inspektora sanitarnego.”;

6) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Wojewódzkiego, portowego i kolejowego inspektora sanitarnego powołuje i odwołuje wojewoda, w porozumieniu z Głównym Inspektorem Sanitarnym.

2. Zastępcę wojewódzkiego inspektora sanitarnego powołuje i odwołuje wojewoda na wniosek wojewódzkiego inspektora sanitarnego.

3. Powiatowego inspektora sanitarnego powołuje i odwołuje starosta, w porozumieniu z wojewódzkim inspektorem sanitarnym.

4. Zastępcę powiatowego inspektora sanitarnego powołuje i odwołuje starosta na wniosek powiatowego inspektora sanitarnego.

5. Główny Inspektor Sanitarny może w każdym czasie odwołać wojewódzkiego, powiatowego, portowego i kolejowego inspektora sanitarnego, jeżeli przemawia za tym interes służby, a w szczególności, jeżeli działalność tego inspektora lub podległej mu jednostki może zagrozić prawidłowemu wykonywaniu zadań Inspekcji Sanitarnej, a zwłaszcza naruszyć bezpieczeństwo sanitarne na terenie właściwości danej jednostki. Odwołanie w tym trybie następuje w drodze decyzji administracyjnej i wymaga szczegółowego uzasadnienia na piśmie.”;

7) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. 1. W rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, w sprawach należących do zakresu zadań i kompetencji Inspekcji Sanitarnej, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, organem właściwym jest powiatowy, portowy lub kolejowy inspektor sanitarny.

2. W postępowaniu administracyjnym organami wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego są:

1) w stosunku do powiatowego, portowego i kolejowego inspektora sanitarnego — wojewódzki inspektor sanitarny,

2) w stosunku do wojewódzkiego inspektora sanitarnego — Główny Inspektor Sanitarny.”;

8) po art. 12 dodaje się art. 12a —12c w brzmieniu:

„Art. 12a. 1. Główny Inspektor Sanitarny ustala ogólne kierunki działania organów Inspekcji lub — w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa sanitarnego w zakresie należącym do właściwości Inspekcji — szczegółowe zasady postępowania inspektorów sanitarnych, a także zasady współdziałania z innymi organami kontroli państwowej.

2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, przysługują wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu w stosunku do powiatowych, portowych i kolejowych inspektorów sanitarnych, którym wojewódzki inspektor sanitarny może również wydawać polecenia dotyczące podjęcia konkretnych czynności w całym zakresie ich działania.

3. Rada powiatu i sejmik województwa przynajmniej raz na rok rozpatrują informacje właściwego inspektora o stanie bezpieczeństwa sanitarnego powiatu i województwa. Na żądanie rady gminy, rady powiatu lub sejmiku województwa informację taką właściwy inspektor sanitarny jest obowiązany składać w każdym czasie. Wojewódzki inspektor sanitarny informuje zarząd powiatu o wynikach kontroli obiektów o podstawowym znaczeniu dla danego terenu.

4. W związku z przedłożoną informacją, o której mowa w ust. 3, radzie powiatu służy prawo do określania, w drodze uchwały, kierunków działania właściwego organu Inspekcji Sanitarnej, w celu zapewnienia należytego stanu bezpieczeństwa sanitarnego.

5. W przypadkach bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa sanitarnego na terenie gminy lub powiatu, w szczególności zaś zagrożenia życia lub zdrowia ludzi, starosta, wójt, burmistrz (prezydent miasta) może wydać właściwemu powiatowemu inspektorowi sanitarnemu polecenie podjęcia działań zmierzających do usunięcia tego zagrożenia.

6. Uchwała podjęta na podstawie ust. 4 lub polecenie wydane na podstawie ust. 5 nie mogą dotyczyć wykonania konkretnych czynności służbowych ani określać sposobu wykonania zadania przez organy Inspekcji Sanitarnej, lecz winny ustalać przedmiot działania lub wskazywać stan nie-

zgodny z prawem, o którego usunięciu chodzi.

7. Organ jednostki samorządu terytorialnego niezwłocznie informuje wojewódzkiego inspektora sanitarnego o podjęciu uchwały lub wydaniu polecenia, o których mowa w ust. 4—6.

Art. 12b. 1. Starosta, wójt, burmistrz (prezydent miasta) ponoszą wyłączną odpowiedzialność za treść polecenia wydanego na podstawie art. 12a ust. 5.

2. Polecenie przekazane ustnie wymaga potwierdzenia na piśmie.

3. Polecenie podlega niezwłocznemu wykonaniu. Powiatowy inspektor sanitarny natychmiast przedkłada sprawę wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu, jeżeli nie jest w stanie wykonać polecenia albo jeżeli polecenie narusza prawo.

4. Polecenie naruszające prawo jest nieważne. O nieważności polecenia rozstrzyga wojewoda.

Art. 12c. W sprawach należących do właściwości powiatowego inspektora sanitarnego, w których przedmiot kontroli znajduje się we władaniu powiatu lub w których stroną są organy powiatu albo jednostki organizacyjne im podlegające, uprawnienia organu pierwszej instancji przejmuje wojewódzki inspektor sanitarny.”;

9) w art. 13 w ust. 1, w art. 23 w ust. 1, w art. 25 w ust. 1, w art. 26 w ust. 1, w art. 28 w ust. 1 i w art. 35 w ust. 1 użyte w różnych przypadkach wyrazy „Państwowy inspektor” zastępuje się użytym w odpowiednich przypadkach wyrazem „Inspektor”;

10) w art. 13 w ust. 2, w art. 21, w art. 27 w ust. 1, 2 i 3, w art. 28 w ust. 2, w art. 29, w art. 30 w ust. 1 i 3, w art. 31 w ust. 1 oraz w art. 34 w ust. 1 skreśla się użyty w różnych przypadkach i liczbach wyraz „państwowy”;

11) w art. 15:

a) w ust. 1 wyrazy „Państwowy inspektor sanitarny” zastępuje się wyrazami „Inspektor sanitarny”,

b) w ust. 3 wyrazy „prowadzona jest” zastępuje się wyrazami „może być prowadzona”;

12) skreśla się art. 16;

13) skreśla się art. 18;

14) w art. 19 skreśla się wyrazy „i 18 ust. 1”;

15) w art. 30 skreśla się ust. 2;

16) skreśla się art. 32;

17) skreśla się art. 33.

Art. 52. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 14, poz. 60, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 75, poz. 332, z 1993 r. Nr 47, poz. 212, z 1994 r. Nr 127, poz. 627 oraz z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 80, poz. 497, Nr 106, poz. 677 i Nr 123, poz. 780) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. 1. Drogi publiczne ze względu na funkcje w sieci drogowej dzielą się na następujące kategorie:

- 1) drogi krajowe,
 - 2) drogi wojewódzkie,
 - 3) drogi powiatowe,
 - 4) drogi gminne.
2. Ulice leżące w ciągu dróg wymienionych w ust. 1 należą do tej samej kategorii co te drogi.
3. Drogi publiczne ze względów funkcjonalno-technicznych dzielą się na klasy określone w warunkach technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi i ich usytuowanie.”;

2) dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. 1. Drogi krajowe stanowią własność Skarbu Państwa.

2. Drogi wojewódzkie, powiatowe i gminne stanowią własność właściwego samorządu województwa, powiatu lub gminy.”;

3) art. 4a otrzymuje brzmienie:

„Art. 4a. Rada Ministrów ustali, w drodze rozporządzenia, sieć autostrad, dróg ekspresowych oraz dróg o znaczeniu obronnym.”;

4) art. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„Art. 5.1. Do dróg krajowych zalicza się :

- 1) autostrady i drogi ekspresowe oraz drogi leżące w ich ciągach do czasu wybudowania autostrad i dróg ekspresowych,
- 2) drogi międzynarodowe,
- 3) drogi stanowiące inne połączenia zapewniające spójność sieci dróg krajowych,
- 4) drogi dojazdowe do ogólnodostępnych przejść granicznych obsługujących ruch międzynarodowy osobowy i ciężarowy,
- 5) drogi alternatywne dla autostrad płatnych,
- 6) drogi stanowiące ciągi obwodnicowe dużych aglomeracji miejskich,
- 7) drogi o znaczeniu obronnym.

2. Zaliczenie do kategorii dróg krajowych następuje w drodze rozporządzenia Rady

Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw transportu, przedłożony w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw administracji publicznej, spraw wewnętrznych oraz obrony narodowej po zasięgnięciu opinii właściwych sejmików województw.

3. Przebieg dróg krajowych ustala, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw transportu po zasięgnięciu opinii właściwych sejmików województw, a w powiatach i miastach na prawach powiatu — opinii ich rad.

Art. 6. 1. Do dróg wojewódzkich zalicza się drogi inne niż określone w art. 5 ust. 1, stanowiące połączenia między miastami, mające znaczenie dla województwa, i drogi o znaczeniu obronnym nie zaliczone do dróg krajowych.

2. Zaliczenie do kategorii dróg wojewódzkich następuje w drodze uchwały sejmiku województwa w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw transportu oraz obrony narodowej.

3. Przebieg dróg wojewódzkich ustala sejmik województwa w planie regionalnym po zasięgnięciu opinii rad powiatów, na obszarze których przebiega droga. W odniesieniu do dróg położonych na obszarze miast na prawach powiatu wniosek opiniują rady tych miast.”;

5) dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. 1. Do dróg powiatowych zalicza się drogi inne niż określone w art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1, stanowiące połączenia miast będących siedzibami powiatów z siedzibami gmin i siedzib gmin między sobą.

2. Zaliczenie do kategorii dróg powiatowych następuje w drodze uchwały rady powiatu w porozumieniu z marszałkiem województwa po zasięgnięciu opinii rad gmin, na obszarze których przebiega droga, oraz po zasięgnięciu opinii rad sąsiednich powiatów.

3. Przebieg dróg powiatowych ustala rada powiatu po zasięgnięciu opinii rad gmin, na obszarze których przebiega droga.”;

6) art. 7—9 otrzymują brzmienie:

„Art. 7. 1. Do dróg gminnych zalicza się drogi o znaczeniu lokalnym nie zaliczone do innych kategorii, stanowiące uzupełniającą sieć dróg służących miejscowym potrzebom, z wyłączeniem dróg wewnętrznych.

2. Zaliczenie do kategorii dróg gminnych następuje w drodze uchwały rady gminy po zasięgnięciu opinii właściwej rady powiatu.

3. Przebieg dróg gminnych ustala rada gminy.

Art. 8. 1. Drogi nie zaliczone do żadnej kategorii dróg publicznych, w szczególności drogi w osiedlach mieszkaniowych, dojazdowe do gruntów rolnych i leśnych, dojazdowe do obiektów użytkowanych przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą, place przed dworcami kolejowymi, autobusowymi i portami są drogami wewnętrznymi.

2. Budowa, utrzymanie, zarządzanie i oznakowanie dróg wewnętrznych należy do zarządcy terenu.

3. Finansowanie zadań, o których mowa w ust. 2, należy do zarządcy terenu.

4. Budowa, utrzymanie i oznakowanie skrzyżowań dróg wewnętrznych z drogami publicznymi oraz urządzeń bezpieczeństwa i organizacji ruchu związanych z funkcjonowaniem skrzyżowań należy do zarządu drogi publicznej.

Art. 9. Jeżeli droga niezbędna dla komunikacji publicznej nie została zaliczona do kategorii dróg wojewódzkich, powiatowych lub gminnych, zaliczenie do odpowiedniej kategorii może nastąpić w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw transportu.”;

7) w art. 10:

a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „— z zastrzeżeniem ust. 3 —”,

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Drogom publicznym i obiektom mostowym nadaje się numerację.

4. Dla poszczególnych kategorii dróg właściwy zarządca drogi prowadzi ewidencję dróg.”,

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, sposób numeracji oraz zakres, treść i sposób prowadzenia ewidencji dróg i obiektów mostowych.”;

8) skreśla się art. 11 i 12;

9) w art. 13:

a) w ust. 2a po wyrazie „drogowym” dodaje się wyrazy „oraz za nieuiszczenie opłat, o których mowa w ust. 2 pkt 4”,

b) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Minister właściwy do spraw transportu może w uzasadnionych przypadkach zwolnić z opłat niektóre przejazdy pojazdów wykonywane w ramach pomocy humanitarnej, medycznej i ratownictwa lub w przypadku klęsk żywiołowych.”;

10) rozdział 2 otrzymuje tytuł: „Administracja drogową” i następujące brzmienie:

„Art. 17. Do zakresu działania ministra właściwego do spraw transportu należy:

1) określanie kierunków rozwoju sieci drogowej,

2) wydawanie przepisów techniczno-budowlanych dotyczących dróg i obiektów mostowych,

3) koordynacja działań w zakresie przygotowania dróg dla potrzeb obrony państwa na zasadach określonych przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia,

4) sprawowanie nadzoru nad Generalnym Dyrektorem Dróg Publicznych.

Art. 18. 1. Centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach dróg krajowych jest Generalny Dyrektor Dróg Publicznych, do którego należy:

1) wykonywanie zadań zarządcy dróg krajowych,

2) realizacja budżetu państwa w zakresie dróg krajowych.

2. Do Generalnego Dyrektora Dróg Publicznych należy również:

1) współudział w realizacji polityki transportowej w zakresie dróg,

2) gromadzenie danych i sporządzanie informacji o sieci dróg publicznych,

3) nadzór nad przygotowaniem infrastruktury drogowej na potrzeby obrony państwa,

4) koordynowanie zagadnień powodziowych w zakresie dróg publicznych,

5) wydawanie zezwoleń na przejazdy po drogach publicznych pojazdów z ładunkiem lub bez ładunku o masie, naciskach osi lub wymiarach przekraczających wielkości określone w odrębnych przepisach, których trasa przekracza granice państwa,

6) współpraca z administracjami drogowymi innych państw i organizacjami międzynarodowymi.

3. Generalnego Dyrektora Dróg Publicznych powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw transportu.

4. Zastępców Generalnego Dyrektora Dróg Publicznych powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw transportu na wniosek Generalnego Dyrektora Dróg Publicznych.

5. Generalny Dyrektor Dróg Publicznych realizuje swoje zadania przy pomocy

Generalnej Dyrekcji Dróg Publicznych. Generalna Dyrekcja Dróg Publicznych wykonuje również zadania zarządu dróg krajowych.

6. W skład Generalnej Dyrekcji Dróg Publicznych wchodzi oddział centralny w Warszawie oraz następujące oddziały terenowe:

- 1) północno-zachodni z siedzibą w Szczecinie,
- 2) północny z siedzibą w Gdańsku,
- 3) północno-wschodni z siedzibą w Białymstoku,
- 4) zachodni z siedzibą w Poznaniu,
- 5) wschodni z siedzibą w Lublinie,
- 6) południowo-zachodni z siedzibą we Wrocławiu,
- 7) południowy z siedzibą w Katowicach,
- 8) południowo-wschodni z siedzibą w Krakowie.

7. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zasięg terytorialny oddziałów Generalnej Dyrekcji Dróg Publicznych, z uwzględnieniem granic powiatów.

8. Do oddziału należy:

- 1) wykonywanie zadań zarządu drogi na obszarze jego działania,
- 2) wykonywanie zadań zarządcy drogi na obszarze jego działania, powierzonych przez Generalnego Dyrektora Dróg Publicznych na podstawie upoważnienia określonego w ust. 9.

9. Generalny Dyrektor Dróg Publicznych może upoważnić pracowników Generalnej Dyrekcji Dróg Publicznych do załatwiania określonych spraw w jego imieniu w ustalonym zakresie, a w szczególności do wydawania decyzji administracyjnych.

10. Minister właściwy do spraw transportu, w drodze rozporządzenia, nadaje Generalnej Dyrekcji Dróg Publicznych statut określający jej organizację.

11. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, tryb sporządzania informacji, gromadzenia i udostępniania danych o sieci dróg publicznych.

Art. 19. 1. Organ administracji rządowej lub jednostki samorządu terytorialnego, do właściwości którego należą sprawy z zakresu planowania, budowy, modernizacji, utrzymania i ochrony dróg, jest zarządcą drogi.

2. Zarządcami dróg, z zastrzeżeniem ust. 3, są dla dróg:

- 1) krajowych — Generalny Dyrektor Dróg Publicznych,
- 2) wojewódzkich — zarząd województwa,
- 3) powiatowych — zarząd powiatu,
- 4) gminnych — zarząd gminy.

3. Generalny Dyrektor Dróg Publicznych jest zarządcą autostrady wybudowanej na zasadach określonych w ustawie do czasu przekazania jej koncesjonariuszowi w drodze porozumienia zawartego pomiędzy Generalnym Dyrektorem Dróg Publicznych, Prezesem Agencji Budowy i Eksploatacji Autostrad oraz koncesjonariuszem. Koncesjonariusz pełni funkcję zarządcy autostrady płatnej na warunkach określonych w umowie koncesyjnej.

4. Zarządzanie drogami publicznymi może być przekazywane między zarządcami w trybie porozumień.

5. W granicach miast na prawach powiatu zarządcą wszystkich dróg publicznych, z wyjątkiem autostrad i dróg ekspresowych, jest zarząd miasta.

Art. 20. Do zarządcy drogi należy w szczególności:

- 1) opracowanie projektów planów rozwoju sieci drogowej,
- 2) opracowanie projektów planów finansowania budowy, utrzymania i ochrony dróg oraz obiektów mostowych,
- 3) pełnienie funkcji inwestora,
- 4) utrzymanie nawierzchni, chodników, obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą,
- 5) realizacja zadań w zakresie inżynierii ruchu,
- 6) przygotowanie infrastruktury drogowej dla potrzeb obronnych oraz wykonywanie innych zadań na rzecz obronności kraju,
- 7) koordynacja robót w pasie drogowym,
- 8) wydawanie zezwoleń na zajęcie pasa drogowego, na zjazdy z dróg, na przejazdy po drogach publicznych pojazdów z ładunkiem lub bez ładunku o masie, naciskach osi lub wymiarach przekraczających wielkości określone w odrębnych przepisach oraz pobieranie opłat i kar pieniężnych,
- 9) prowadzenie ewidencji dróg i drogowych obiektów mostowych,
- 10) przeprowadzanie okresowych kontroli stanu dróg i obiektów mostowych,

- 11) wykonywanie robót interwencyjnych, robót utrzymaniowych i zabezpieczających,
- 12) przeciwdziałanie niszczeniu dróg przez ich użytkowników,
- 13) przeciwdziałanie niekorzystnym przeobrażeniom środowiska mogącym powstać lub powstającym w następstwie budowy lub utrzymania dróg,
- 14) wprowadzanie ograniczeń bądź zamykanie dróg i drogowych obiektów mostowych dla ruchu oraz wyznaczanie objazdów, gdy występuje bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa osób lub mienia,
- 15) dokonywanie okresowych pomiarów ruchu drogowego,
- 16) sadzenie, utrzymanie oraz usuwanie drzew i krzewów oraz pielęgnacja zieleni w pasie drogowym poza obszarami zabudowanymi,
- 17) prowadzenie gospodarki gruntami i innymi nieruchomościami pozostającymi w zarządzie organu zarządzającego drogą.

Art. 21. 1. Zarządca drogi, o którym mowa w art. 19 ust. 2 pkt 2—4, może wykonywać swoje obowiązki przy pomocy powołanej przez siebie jednostki organizacyjnej będącej zarządem drogi. W przypadku gdy jednostka taka nie została powołana, zadania zarządu drogi wykonuje zarządca.

2. Zarządy dróg, o których mowa w ust. 1 oraz art. 18 ust. 5, mają prawo do:
 - 1) wstępu na grunty przyległe do pasa drogowego, jeżeli jest to niezbędne do wykonywania czynności związanych z utrzymaniem i ochroną dróg,
 - 2) urządzenia czasowego przejazdu przez grunty przyległe do pasa drogowego w razie przerwy komunikacji na drodze,
 - 3) ustawiania na gruntach przyległych do pasa drogowego zastłon przeciwnieźnych.

3. Właścicielom lub użytkownikom gruntów, którzy ponieśli szkody w wyniku czynności wymienionych w ust. 2, przysługuje odszkodowanie na zasadach określonych w przepisach o gospodarce nieruchomościami.

Art. 22. 1. Zarząd drogi sprawuje nieodpłatny trwały zarząd gruntami w pasie drogowym.

2. Grunty, o których mowa w ust. 1, zarząd drogi może oddawać innym podmiotom gospodarczym w dzierżawę, najem albo je użyczać w drodze umowy na cele związane z gospodarką drogową, potrzebami ruchu drogowego i obsługi podróżnych.

3. W przypadku nabywania gruntów przeznaczonych pod pas drogowy, zarząd drogi może wystąpić z wnioskiem o dokonanie podziału lub scalenia nieruchomości zgodnie z przepisami o gospodarce nieruchomościami.”;

11) w art. 35 w ust. 2 skreśla się wyrazy „terenowego” i „administracji państwowej”;

12) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. W razie samowolnego naruszenia pasa drogowego lub zarezerwowanego pasa terenu, właściwy zarządca drogi orzeka o przywróceniu ich do stanu poprzedniego.”;

13) w art. 38 ust. 2 i art. 40 ust. 1 wyrazy „zarządu drogi” zastępuje się wyrazami „zarządcy drogi”;

14) w art. 39 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W szczególnie uzasadnionych wypadkach lokalizowanie w pasie drogowym urządzeń lub obiektów nie związanych z gospodarką drogową lub potrzebami ruchu, jak również umieszczanie takich urządzeń na obiektach mostowych może nastąpić wyłącznie za zezwoleniem właściwego zarządcy drogi.”;

15) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Art. 43. 1. Obiekty budowlane przy drogach powinny być usytuowane w odległości od zewnętrznej krawędzi jezdni co najmniej:

Lp.	Rodzaj drogi	Na terenie zabudowy miast i wsi	Poza terenem zabudowy
1	Autostrada	30 m	50 m
2	Droga ekspresowa	20 m	40 m
3	Droga ogólnodostępna: a) krajowa, b) wojewódzka, powiatowa c) gminna	10 m 8 m 6 m	25 m 20 m 15 m

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach właściwy zarząd drogi może wyrazić zgodę na usytuowanie obiektu budowlanego przy drodze, o której mowa w ust. 1 lp. 3 tabeli, w odległości mniejszej niż określona.
3. Przepisów ust. 1 lp. 2 i 3 tabeli nie stosuje się do podziemnych obiektów telekomunikacyjnych, lokalizowanych poza jezdnią drogi na terenie zabudowy miast i wsi oraz poza koroną drogi na terenach zalewowych i górskich na warunkach ustalonych przez zarząd drogi."

Art. 53. W ustawie z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybnictwie śródlądowym (Dz. U. Nr 21, poz. 91, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 128, poz. 602 oraz z 1997 r. Nr 88, poz. 554) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6 w ust. 3 wyrazy „Terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej stopnia wojewódzkiego” zastępuje się wyrazem „Wojewoda”;
- 2) w art. 7 w ust. 5 wyraz „województwo” zastępuje się wyrazem „starosta”;
- 3) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. Wojewoda ustanawia lub znosi obwody rybackie, obręby hodowlane i obręby ochronne.”;
- 4) w art. 17:
 - a) w ust. 1 wyrazy „terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej stopnia wojewódzkiego” zastępuje się wyrazem „województwo”;
 - b) w ust. 3 skreśla się wyrazy „ , w drodze obwieszczenia,”;
- 5) dodaje się art. 17a w brzmieniu:

„Art. 17a. 1. Przegradzanie sieciowymi rybackimi narzędziami połowowymi więcej niż połowy szerokości łóżyska wody płynącej jest możliwe wyłącznie na wodach nie zaliczonych do wód śródlądowych żeglownych i wymaga zezwolenia starosty.

2. Ustawianie sieciowych rybackich narzędzi połowowych na wodach śródlądowych żeglownych na szlaku żeglownym lub w bezpośrednim jego sąsiedztwie wymaga zezwolenia starosty, wydanego w uzgodnieniu z właściwą terytorialnie administracją wód śródlądowych żeglownych oraz organem administracji żeglugi śródlądowej.

3. Zezwolenia, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny określać uprawnionego do rybnictwa, miejsce wystawiania na-

rzędzi, ich rodzaj i ilość, sposób oznakowania oraz okres połowu.”;

6) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. 1. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa właściwość miejscową wojewodów i starostów w dziedzinie rybnictwa na rzekach, którymi przebiega granica województw lub powiatów.

2. W odniesieniu do wód jezior i innych zbiorników wodnych, przez które przebiega granica województw lub powiatów, w dziedzinie rybnictwa miejscowo jest właściwy wojewoda lub starosta tego województwa lub powiatu, na którego terenie znajduje się większa część powierzchni wody. W innych wypadkach w stosunku do takich wód właściwość miejscową w dziedzinie rybnictwa ustalają, w drodze porozumienia, zainteresowani wojewodowie lub starostowie.”;

7) w art. 20:

a) w ust. 3 wyrazy „terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej stopnia wojewódzkiego” zastępuje się wyrazem „starosta”;

b) dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Oznakowanie sprzętu pływającego służącego do połowu ryb powinno zawierać numer rejestracyjny składający się z dwuliterowego oznaczenia województwa, myślnika, trzyliterowego oznaczenia powiatu, myślnika, czterocyfrowej liczby od 0001 do 9999 odpowiadającej kolejnemu numerowi wpisu do rejestru oraz literę „R,” — oznaczającej uprawnionego do rybnictwa albo „A,” — oznaczającej sprzęt pływający służący do amatorskiego połowu ryb.

3b. Wojewoda ustala trzyliterowe oznaczenie powiatu, o którym mowa w ust. 3a.”;

8) w art. 21 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) szczegółowe warunki ochrony i połowu ryb, rybackie narzędzia i urządzenia połowowe, zasady ustanawiania obwodów rybackich, obrębów hodowlanych i ochronnych, oznakowania obrębów i sprzętu pływającego służącego do połowu ryb oraz rejestracji tego sprzętu, w tym dwuliterowe oznaczenie województwa, o którym mowa w art. 20 ust. 3a.”;

9) w art. 22 w ust. 7 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Regulaminy Państwowej Straży Rybackiej ustalają wojewodowie.”;

10) w art. 24:

a) w ust. 1 wyrazy „Wojewódzkie rady narodowe mogą utworzyć” zastępuje się wyrazami „Rada powiatu, na wniosek starosty, może utworzyć”;

- b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
 „1a. Regulamin Społecznej Straży Rybackiej uchwała rada powiatu.”,
- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 „3. Nadzór specjalistyczny nad Społeczną Strażą Rybacką sprawuje wojewoda poprzez komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Rybackiej.”,
- d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
 „5. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej, w drodze rozporządzenia, określa:
 1) zasady sprawowania nadzoru, o którym mowa w ust. 3,
 2) ramowy regulamin Społecznej Straży Rybackiej, określający szczegółową organizację i sposób działania tej straży.”;
- 11) w art. 25:
 a) w ust. 1 i 2 wyrazy „o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1—3 i 4 lit. b)” zastępuje się wyrazami „o których mowa w art. 23 pkt 1—3 i 4 lit. b)”,
 b) w ust. 2 w pkt 2 wyrazy „terenowy organ administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego” zastępuje się wyrazem „starostę”;
- 12) dodaje się art. 28a w brzmieniu:
 „Art. 28a. Karty wędkarskie wydane na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują ważność do dnia 30 czerwca 1999 r.”
- Art. 54.** W ustawie z dnia 25 listopada 1986 r. o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 1989 r. Nr 25, poz. 137 i Nr 74, poz. 441, z 1990 r. Nr 36, poz. 206, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 104, poz. 450 i Nr 110, poz. 474, z 1994 r. Nr 84, poz. 385, z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 85, poz. 426 oraz z 1997 r. Nr 121, poz. 770) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 9:
 a) w ust. 3 wyrazy „właściwym terenowym organem administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego” zastępuje się wyrazem „województwo”,
 b) w ust. 5 wyrazy „właściwym terenowym organem administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego” zastępuje się wyrazem „województwo”;
- 2) w art. 11:
 a) w ust. 1 pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:
 „4) prowadzenie rozliczeń z pracodawcami, organizacjami spółdzielczymi lub społeczno-zawodowymi z tytułu wypłacanych przez nie świadczeń podlegających finansowaniu przez Zakład,
 5) kontrola wykonania przez pracodawców, organizacje spółdzielcze i społeczno-zawodowe oraz organy administracji rządowej i jednostki samorządu terytorialnego obowiązków w zakresie ubezpieczenia społecznego.”,
- b) w ust. 4 wyrazy „Minister Pracy i Polityki Społecznej” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego”;
- 3) w art. 16 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 „3) ocena wykonywania zadań z zakresu ubezpieczenia społecznego przez pracodawców, organizacje spółdzielcze i społeczno-zawodowe oraz organy administracji rządowej i jednostki samorządu terytorialnego.”;
- 4) w art. 21:
 a) w zdaniu wstępnym wyrazy „właściwy terenowy organ administracji rządowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego” zastępuje się wyrazem „województwo”,
 b) w pkt 3 skreśla się wyraz „terenowe”;
- 5) w art. 24 ust. 5 otrzymuje brzmienie ;
 „5. Przy badaniu zasadności odwołania rada nadzorcza nie dokonuje oceny ustaleń lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustaleń organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego, a także instytucji lub organizacji, które z mocy szczególnych przepisów są wiążące dla oddziałów.”;
- 6) w art. 39 w ust. 1 wyrazy „terenowe organy administracji państwowej” zastępuje się wyrazami „organy administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego”.
- Art. 55.** W ustawie z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 1991 r. Nr 109, poz. 471) w art. 13 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „organy gmin i jednostek organizacyjnych samorządu terytorialnego” zastępuje się wyrazami „organy jednostek samorządu terytorialnego i samorządowych jednostek organizacyjnych”.
- Art. 56.** W ustawie z dnia 16 lipca 1987 r. o kinematografii (Dz. U. Nr 22, poz. 127, z 1989 r. Nr 6, poz. 33, Nr 35, poz. 192 i z 1990 r. Nr 89, poz. 517) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) preambułę ustawy skreśla się;
- 2) w art. 16:
 a) w ust. 1 po wyrazach „Organem założycielskim dla” dodaje się wyraz „państwowych”,
 b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
 „3. Organem założycielskim dla samorządowych jednostek organizacyjnych kinematografii jest zarząd województwa.”;

3) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. 1. Państwowa instytucja filmowa jest powołana do produkcji i opracowywania filmów.

2. Samorządowa instytucja filmowa jest powołana do dystrybucji lub rozpowszechniania filmów.”;

4) po art. 18 dodaje się art. 18a w brzmieniu:

„Art. 18a. 1. Jednostki samorządu terytorialnego mogą utworzyć samorządową instytucję filmową.

2. Prowadzenie dystrybucji i rozpowszechniania filmów jest zadaniem własnym jednostki samorządu terytorialnego.”;

5) w art. 21:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Statut podlega zatwierdzeniu przez organ założycielski.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Instytucji filmowej nowo utworzonej statut nadaje organ założycielski.”;

6) w art. 23 w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Organami państwowej instytucji filmowej są.”;

7) po art. 23 dodaje się art. 23a w brzmieniu:

„Art. 23a. Organizację samorządowej instytucji filmowej określa jej statut.”;

8) w art. 24:

a) w ust. 1 po wyrazie „Dyrektora” dodaje się wyraz „państwowej”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W państwowej instytucji filmowej nowo utworzonej dyrektora powołuje Przewodniczący Komitetu po zasięgnięciu opinii Komitetu.”;

9) w art. 27 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Państwowa instytucja filmowa, na wniosek sejmiku województwa, może być przekazana do prowadzenia samorządowi województwa na zasadach określonych w porozumieniu Przewodniczącego Komitetu Kinematografii z zarządem województwa.”

Art. 57. W ustawie z dnia 7 kwietnia 1989 r. — Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. Nr 20, poz. 104, z 1990 r. Nr 14, poz. 86, z 1996 r. Nr 27, poz. 118 oraz z 1997 r. Nr 121, poz. 769) wprowadza się następujące zmiany:

1) w preambule ustawy oraz w art. 1 w ust. 1 wyrazy „konstytucyjnymi utrzymanymi w mocy przez Ustawę konstytucyjną z dnia 17 października 1992 r. o wzajemnych stosunkach między władzą ustawodawczą i wykonawczą Rzeczypospolitej

Polskiej oraz o samorządzie terytorialnym” zastępuje się wyrazem „Konstytucji”;

2) w art. 7 w ust. 1 w pkt 4 wyrazy „rad narodowych i innych” skreśla się;

3) w art. 8 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Nadzór nad działalnością stowarzyszeń należy do:

1) wojewody właściwego ze względu na siedzibę stowarzyszenia — w zakresie nadzoru nad działalnością stowarzyszeń jednostek samorządu terytorialnego,

2) starosty właściwego ze względu na siedzibę stowarzyszenia — w zakresie nadzoru nad innymi niż wymienione w pkt 1 stowarzyszeniami

— zwanych dalej «organami nadzorującymi».”

Art. 58. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o izbach lekarskich (Dz. U. Nr 30, poz. 158, z 1990 r. Nr 20, poz. 120, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 152) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) skreśla się ust. 2,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Obszar działania poszczególnych okręgowych izb lekarskich, ich liczbę i siedziby ustala Naczelna Rada Lekarska na wniosek zjazdów okręgowych, uwzględniając zasadniczy podział terytorialny państwa.”;

2) w art. 4 w ust. 2 w pkt 11 wyrazy „organami władzy i administracji państwowej, samorządu terytorialnego” zastępuje się wyrazami „organami administracji publicznej”;

3) w art. 17 w ust. 2 wyrazy „zakład pracy” zastępuje się wyrazem „pracodawca”;

4) w art. 18 w ust. 1 i 3 wyrazy „Zakład pracy” zastępuje się wyrazem „Pracodawca”;

5) w art. 35 w ust. 1 w pkt 4 wyrazy „organów państwowych” zastępuje się wyrazami „organów administracji publicznej”.

Art. 59. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 29, poz. 154, z 1990 r. Nr 51, poz. 297, Nr 55, poz. 321 i Nr 86, poz. 504, z 1991 r. Nr 95, poz. 425 i Nr 107, poz. 459, z 1993 r. Nr 7, poz. 34, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 96, poz. 590 i Nr 141, poz. 943 oraz z 1998 r. Nr 59, poz. 375) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13:

a) w ust. 2:

— w pkt 1 wyrazy „Urząd do Spraw Wyznań” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw wyznań religijnych”,

- w pkt 2 wyrazy „terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw wyznań stopnia wojewódzkiego” zastępuje się wyrazem „wojewoda”,
- b) w ust. 6 wyrazy „Ministrem—Kierownikiem Urzędu do Spraw Wyznań” zastępuje się wyrazami „ministrem właściwym do spraw wyznań religijnych”;
- 2) w art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Organizowanie procesji, pielgrzymek lub innych imprez o charakterze religijnym na drogach publicznych wymaga uzgodnienia, w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego, z właściwymi organami administracji rządowej lub samorządowej.”;
- 3) w art. 42:
a) w ust. 2 wyrazy „Grunty stanowiące własność państwa lub mienie komunalne” zastępuje się wyrazami „Grunty stanowiące własność Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego”,
b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Grunty stanowiące własność jednostki samorządu terytorialnego przeznaczone na te cele mogą być sprzedawane za cenę ustaloną uchwałą odpowiedniej rady lub sejmiku tej jednostki.”;
- 4) w art. 51 po wyrazie „państwowe” dodaje się wyraz „, samorządowe”;
- 5) w art. 57 w ust. 2 wyrazy „organu administracji państwowej” zastępuje się wyrazami „właściwego organu”;
- 6) w art. 60 w ust. 5 wyrazy „terenowego organu administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw wyznań stopnia wojewódzkiego” zastępuje się wyrazem „wojewody”.
- Art. 60.** W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. — Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. Nr 30, poz. 163, Nr 43, poz. 241, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 103, poz. 446, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 54, poz. 349, Nr 115, poz. 741 i Nr 121, poz. 770) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 1 po wyrazach „geodezji i kartografii,” dodaje się wyrazy „krajowego systemu informacji o terenie,”;
- 2) w art. 2:
a) w pkt 1 po wyrazach „i przetwarzanie dokumentacji geodezyjnej,” dodaje się wyrazy „zakładanie i aktualizacja informatycznych baz danych,”, a po wyrazach „w dziedzinie geodezji,” dodaje się wyrazy „kartografii, krajowego systemu informacji o terenie oraz wykonywania zdjęć lotniczych,”
b) skreśla się pkt 3,
c) w pkt 10 po wyrazie „wykazów,” dodaje się wyrazy „informatycznych baz danych,”;
- 3) w art. 3:
a) w ust. 1 po wyrazach „osnowy geodezyjne” dodaje się wyrazy „opracowane w państwowym systemie odniesień przestrzennych”,
b) w ust. 3 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
„1) Głównego Geodetę Kraju w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej — w zakresie osnów podstawowych,
2) starostów — w zakresie osnów szczegółowych.”,
c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
„5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, państwowy system odniesień przestrzennych obowiązujący na terenie całego kraju, uwzględniając jego parametry techniczne oraz warunki stosowania.”;
- 4) w art. 4 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Koszty sporządzania mapy zasadniczej, ewidencji gruntów i budynków oraz map topograficznych pokrywa się z budżetu państwa oraz ze środków Funduszu Gospodarki Zasobem Geodezyjnym i Kartograficznym. W celu realizacji własnych zadań jednostki samorządu terytorialnego lub inni inwestorzy mogą również uczestniczyć w kosztach sporządzania map.”;
- 5) w art. 5 po wyrazach „terenu oraz” dodaje się wyrazy „inne dane zawarte”;
- 6) tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:
„Służba Geodezyjna i Kartograficzna”;
- 7) w art. 6:
a) w ust. 2 wyrazy „Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw administracji publicznej”,
b) skreśla się ust. 6;
- 8) dodaje się art. 6a— 6c w brzmieniu:
„Art. 6a. 1. Służbę Geodezyjną i Kartograficzną stanowią:
1) organy nadzoru geodezyjnego i kartograficznego:
a) Główny Geodeta Kraju,
b) wojewoda wykonujący zadania przy pomocy wojewódzkiego inspektora nadzoru geodezyjnego i kartograficznego jako kierownika inspekcji geodezyjnej i kartograficznej, wchodzącej w skład zespolonej administracji rządowej w województwie,
2) organy administracji geodezyjnej i kartograficznej:
a) marszałek województwa wykonujący zadania przy pomocy geodety

województwa wchodzącego w skład urzędu marszałkowskiego,

b) starosta wykonujący zadania przy pomocy geodety powiatowego wchodzącego w skład starostwa powiatowego.

2. Wojewódzki inspektor nadzoru geodezyjnego i kartograficznego wykonuje w imieniu wojewody zadania i kompetencje Służby Geodezyjnej i Kartograficznej określone w ustawie i przepisach odrębnych.

3. Zadania organów określonych w ust. 1 pkt 2 wykonywane są jako zadania z zakresu administracji rządowej.

4. Starosta na wniosek gminy powierza wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta), w drodze porozumienia, prowadzenie spraw należących do zakresu jego zadań i kompetencji, w tym wydawanie decyzji administracyjnych, po spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 6.

5. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) prowadzi sprawy powierzone na podstawie ust. 4 przy pomocy geodety gminnego wchodzącego w skład urzędu gminy.

6. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, warunki organizacyjne, kadrowe i techniczne, jakie powinny zostać spełnione przez gminy wnioskujące o przejęcie określonych w ustawie zadań i kompetencji.

Art. 6b. Głównego Geodetę Kraju powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw administracji publicznej.

Art. 6c. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakim powinni odpowiadać wojewódzcy inspektorzy nadzoru geodezyjnego i kartograficznego, geodeci województw, geodeci powiatowi i geodeci gminni.”;

9) w art. 7:

a) w ust. 1:

— w zdaniu wstępnym wyrazy „Głównego Geodety Kraju” zastępuje się wyrazami „Służby Geodezyjnej i Kartograficznej”,

— pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) realizacja polityki państwa w zakresie geodezji i kartografii,”

— w pkt 3 wyraz „uzupełnianie” zastępuje się wyrazem „aktualizacja”,

— w pkt 5 wyraz „wyceny” zastępuje się wyrazem „taksacji”,

— pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) inicjowanie prac naukowych i badawczo-rozwojowych w zakresie standardów klasyfikacyjnych i informacyjnych oraz zastosowania metod informatycznych, fotogrametrycznych i satelitarnych w dziedzinie geodezji i kartografii oraz w krajowym systemie informacji o terenie,”

b) skreśla się ust. 2,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw administracji publicznej, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje wiadomości zawartych w materiałach geodezyjnych i kartograficznych stanowiących tajemnicę państwową.”;

10) dodaje się art. 7a—7d w brzmieniu:

„Art. 7a. 1. Główny Geodeta Kraju wykonuje zadania określone w ustawie, a w szczególności:

1) pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do wojewódzkich inspektorów nadzoru geodezyjnego i kartograficznego, a także nadzoruje i kontroluje ich działania,

2) prowadzi centralny zasób geodezyjny i kartograficzny oraz dysponuje środkami Centralnego Funduszu Gospodarki Zasobem Geodezyjnym i Kartograficznym,

3) zakłada podstawowe osnowy geodezyjne, grawimetryczne i magnetyczne,

4) opracowuje zasady przygotowania organizacyjno-technicznego katastru, uzgadniania usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu oraz wytyczne powszechnej taksacji nieruchomości,

5) prowadzi państwowy rejestr granic Rzeczypospolitej Polskiej oraz granic administracyjnych województw,

6) rejestruje systemy informacji o terenie o znaczeniu ogólnopaństwowym i przechowuje ich kopie zabezpieczające oraz współpracuje z innymi resortami w zakładaniu i prowadzeniu geograficznych systemów informacyjnych,

7) współpracuje z wyspecjalizowanymi w dziedzinie geodezji i kartografii organizacjami międzynarodowymi, regionalnymi oraz organami i urzędami innych krajów,

8) inicjuje prace naukowe i badawczo-rozwojowe w zakresie standardów

organizacyjno-technicznych oraz zastosowania metod informatycznych, fotogrametrycznych i satelitarnych w dziedzinie geodezji i kartografii oraz w krajowym systemie informacji o terenie,

- 9) nadaje uprawnienia zawodowe w dziedzinie geodezji i kartografii, prowadzi rejestr osób uprawnionych oraz współpracuje z samorządami i organizacjami zawodowymi geodetów i kartografów,
 - 10) prowadzi sprawy związane z ochroną tajemnicy państwowej i służbowej działalności geodezyjnej i kartograficznej.
2. Główny Geodeta Kraju współdziała z ministrem właściwym do spraw rolnictwa przy wykonywaniu zadań Służby Geodezyjnej i Kartograficznej Rzeczypospolitej Polskiej w sprawach:
- 1) ewidencji gruntów i budynków — na obszarach wiejskich,
 - 2) podziałów i rozgraniczenia nieruchomości — na obszarach nie objętych działaniem ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. Nr 115, poz. 741 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668).

Art. 7b. 1. Wojewódzki inspektor nadzoru geodezyjnego i kartograficznego działający w imieniu wojewody wykonuje zadania nie zastrzeżone na rzecz organów administracji geodezyjnej i kartograficznej, a w szczególności:

- 1) kontroluje przestrzeganie i stosowanie przepisów ustawy, a w szczególności:
 - a) zgodność wykonywania prac geodezyjnych i kartograficznych z przepisami ustawy,
 - b) posiadanie uprawnień zawodowych przez osoby wykonujące samodzielne funkcje w dziedzinie geodezji i kartografii,
 - 2) kontroluje działania administracji geodezyjnej i kartograficznej,
 - 3) współdziała z organami kontroli państwowej w zakresie właściwości nadzoru geodezyjnego i kartograficznego,
 - 4) rejestruje lokalne systemy informacji o terenie oraz przechowuje kopie zabezpieczające bazy danych, w tym w szczególności bazy danych ewidencji gruntów i budynków,
 - 5) prowadzi rejestr granic administracyjnych gmin i powiatów.
2. W rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego wojewódzki inspek-

tor nadzoru geodezyjnego i kartograficznego jest organem:

- 1) pierwszej instancji w sprawach określonych w ustawie,
- 2) wyższego stopnia w stosunku do organów administracji geodezyjnej i kartograficznej.

Art. 7c. Do zadań marszałka województwa należy w szczególności:

- 1) prowadzenie wojewódzkiego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, a także dysponowanie środkami wojewódzkiego Funduszu Gospodarki Zasobem Geodezyjnym i Kartograficznym,
- 2) zlecenie wykonania i udostępnianie map topograficznych i tematycznych dla obszarów właściwych województw,
- 3) prowadzenie wojewódzkich baz danych wchodzących w skład krajowego systemu informacji o terenie.

Art. 7d. Do zadań starosty należy w szczególności:

- 1) prowadzenie powiatowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, w tym ewidencji gruntów i budynków, gleboznawczej klasyfikacji gruntów i geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu oraz dysponowanie środkami powiatowego Funduszu Gospodarki Zasobem Geodezyjnym i Kartograficznym,
- 2) uzgadnianie usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu,
- 3) zakładanie osnów szczegółowych,
- 4) zakładanie i aktualizacja mapy zasadniczej,
- 5) przeprowadzanie powszechnej taksacji nieruchomości oraz opracowywanie i prowadzenie map i tabel taksacyjnych dotyczących nieruchomości,
- 6) ochrona znaków geodezyjnych, gravimetrycznych i magnetycznych,
- 7) prowadzenie powiatowych baz danych wchodzących w skład krajowego systemu informacji o terenie.”;

11) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. 1. Przy Głównym Geodecie Kraju działają:

- 1) Państwowa Rada Geodezyjna i Kartograficzna jako organ doradczy i opiniodawczy,
 - 2) Komisja Standaryzacji Nazw poza Granicami Polski.
2. Główny Geodeta Kraju określa skład osobowy Rady i Komisji, o których mowa w ust. 1.

3. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, tryb i zakres działania Państwowej Rady Geodezyjnej i Kartograficznej i Komisji Standaryzacji Nazw poza Granicami Polski oraz zasady wynagradzania ich członków.”;

12) w art. 9 w ust. 1 wyrazy „Państwowa służba geodezyjna i kartograficzna” zastępuje się wyrazami „Służba Geodezyjna i Kartograficzna”;

13) w art. 10:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami i kierownikami urzędów centralnych określi, w drodze rozporządzenia, tereny niezbędne dla obronności państwa, na których nadzoruje prace geodezyjne i kartograficzne.”,

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, zakres i tryb sprawowania nadzoru nad pracami geodezyjnymi i kartograficznymi na terenach niezbędnych dla obronności państwa.”;

14) w art. 15 w ust. 3 w pkt 2 wyrazy „właściwy terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego” zastępuje się wyrazami „właściwego starostę”;

15) w art. 18 wyrazy „Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa” zastępuje się wyrazami „Głównego Geodety Kraju”;

16) w art. 19:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określa, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe zasady i tryb zgłaszania prac geodezyjnych i kartograficznych oraz przekazywania materiałów i informacji powstałych w wyniku tych prac do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, a także rodzaje prac nie podlegających zgłaszaniu i materiałów nie podlegających przekazywaniu, oraz rejestrowania systemów i przechowywania kopii zabezpieczających bazy danych systemu informacji o terenie oraz ogólnych warunków umów o udostępnianie tych baz,

2) sposób i tryb ochrony znaków geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych oraz rodzaje znaków nie podlegających ochronie,

3) w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, rodzaje prac geodezyjnych i kartograficznych mających znaczenie dla

obronności państwa oraz szczegółowe zasady wykonywania tych prac,

4) standardy techniczne dotyczące geodezji, kartografii oraz krajowego systemu informacji o terenie,

5) w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, rodzaje map, materiałów fotogrametrycznych i teledetekcyjnych, których reprodukcja, rozpowszechnianie i rozprowadzanie wymaga zezwolenia, oraz tryb udzielania tych zezwoleń.”,

b) w ust. 2 wyrazy „Ministerem Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa” zastępuje się wyrazami „Głównym Geodetą Kraju”;

17) w art. 20:

a) w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) lokali — ich położenia, funkcji użytkowych oraz powierzchni użytkowej.”,

b) w ust. 2:

— w pkt 1 wyraz „komunalnych” zastępuje się wyrazem „samorządowych”,

— w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) wartość nieruchomości.”;

18) w art. 22:

a) w ust. 1 wyrazy „z urzędu terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego” zastępuje się wyrazem „starostowie”,

b) w ust. 2:

— w zdaniu pierwszym wyrazy „terenowemu organowi administracji państwowej stopnia podstawowego” zastępuje się wyrazami „właściwemu staroście”,

— w zdaniu drugim wyrazy „terenowych organów administracji państwowej” zastępuje się wyrazami „właściwych organów”,

c) w ust. 3 wyrazy „terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego” zastępuje się wyrazem „starosty”;

19) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. Właściwe organy, sądy i kancelarie notarialne przesyłają staroście odpisy prawomocnych decyzji i orzeczeń oraz odpisy aktów notarialnych, z których wynikają zmiany danych objętych ewidencją gruntów i budynków, w terminie 30 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji, orzeczenia lub sporządzenia aktu notarialnego.”;

20) w art. 24:

a) w ust. 2 w zdaniu drugim wyraz „nieodpłatnie” zastępuje się wyrazem „odpłatnie”,

b) w ust. 3 skreśla się wyraz „nieodpłatnie”,

- c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
 „4. Starosta zapewnia nieodpłatnie gminom bezpośredni dostęp do bazy danych ewidencji gruntów i budynków.”;
- 21) w art. 25 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
 „2. Starostowie sporządzają gminne i powiatowe, a marszałkowie województw wojewódzkie zestawienia zbiorcze danych objętych ewidencją gruntów i budynków.
 3. Główny Geodeta Kraju sporządza, na podstawie zestawień wojewódzkich, krajowe zestawienia zbiorcze danych objętych ewidencją gruntów i budynków.”;
- 22) w art. 26:
 a) w ust. 1 w zdaniu wstępnym wyrazy „Minister Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw rozwoju wsi”,
 b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 „2. Minister właściwy do spraw administracji publicznej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia, sposób zakładania i prowadzenia ewidencji gruntów i budynków oraz szczegółowy zakres informacji objętych tą ewidencją, sposób i terminy sporządzania powiatowych, wojewódzkich i krajowych zestawień zbiorczych danych objętych tą ewidencją, a także rodzaje budynków, które nie będą wykazywane w ewidencji.”,
 c) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
 „2a. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, sposób ewidencjonowania przez Służbę Geodezyjną i Kartograficzną Rzeczypospolitej Polskiej przebiegu granic i powierzchni jednostek podziału terytorialnego państwa.”,
 d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 „3. Minister właściwy do spraw administracji publicznej w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i ministrem właściwym do spraw sprawiedliwości określi w drodze rozporządzenia sposób wykazywania w ewidencji gruntów i budynków danych odnoszących się do gruntów i budynków pozostających w zarządzie jednostek organizacyjnych podległych tym ministrom.”;
- 23) w art. 27 w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „terenowymi organami administracji państwowej stopnia wojewódzkiego” zastępuje się wyrazami „właściwymi starostami”;
- 24) w art. 28:
 a) w ust. 1 wyrazy „Terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego” zastępuje się wyrazami „Starostowie przy pomocy zespołów uzgadniania dokumentacji projektowej”,
 b) w ust. 3:
 — w pkt 1 wyrazy „terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego” zastępuje się wyrazem „starostowie”,
 — w pkt 2 wyrazy „inne terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej stopnia wojewódzkiego” zastępuje się wyrazami „inne właściwe organy”,
 c) w ust. 4 wyrazy „Minister Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw administracji publicznej” i po wyrazach „branżową sieć” dodaje się wyrazy „, a także organizację, kompetencje oraz sposób wynagradzania zespołów, o których mowa w ust.1.”;
- 25) użyte w art. 29 w ust. 3, w art. 30 w ust.1 oraz w art. 31 w ust.1 w różnych przypadkach i liczbach wyrazy „terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach i liczbach wyrazami „wójt (burmistrz, prezydent miasta)”;
- 26) w art. 33:
 a) w ust.1 wyrazy „Terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego” zastępuje się wyrazami „Wójt (burmistrz, prezydent miasta)”,
 b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 „2. Wydanie decyzji poprzedza ocena prawidłowości wykonania czynności ustalenia przebiegu granic nieruchomości przez upoważnionego geodetę oraz zgodności sporządzonych dokumentów z przepisami; w wypadku stwierdzenia wadliwego wykonania czynności, organ, o którym mowa w ust.1, zwraca upoważnionemu geodecie dokumentację do uzupełnienia.”;
- 27) w art. 34 w ust. 1 po wyrazach „o której mowa w art. 33 ust. 1,” dodaje się wyraz „upoważniony”, a wyrazy „terenowemu organowi administracji państwowej stopnia podstawowego” zastępuje się wyrazami „wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta)”;
- 28) w art. 37 w ust. 2 wyrazy „do właściwego biura notarialnego, o ile nieruchomości te mają założone księgi wieczyste lub zbiory dokumentów, oraz do terenowego organu administracji państwowej” zastępuje się wyrazami „do sądów rejonowych właściwych do prowadzenia ksiąg wieczystych i do właściwych starostów”;
- 29) w art. 39 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
 „5. Przepisy ust. 1—4 stosuje się odpowiednio przy wyznaczaniu punktów granicznych ujawnionych uprzednio w ewidencji gruntów i budynków.”;
- 30) w art. 40:
 a) ust. 1—3 otrzymują brzmienie:
 „1. Państwowy zasób geodezyjny i kartograficzny służy gospodarce narodowej, obronności

państwa, nauce, kulturze i potrzebom obywateli.

2. Państwowy zasób geodezyjny i kartograficzny, składający się z zasobu centralnego, zasobów wojewódzkich i zasobów powiatowych, stanowi własność Skarbu Państwa i jest gromadzony w ośrodkach dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej.

3. Gromadzenie i prowadzenie państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, kontrola opracowań przyjmowanych do zasobu oraz udostępnianie tego zasobu zainteresowanym jednostkom oraz osobom prawnym i fizycznym należy do:

- 1) Głównego Geodety Kraju — w zakresie zasobu centralnego,
- 2) marszałków województw — w zakresie zasobów wojewódzkich,
- 3) starostów — w zakresie zasobów powiatowych.”,

b) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Nadzór nad prowadzeniem państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego należy do Głównego Geodety Kraju, a w zakresie zasobów powiatowych i wojewódzkich także do wojewódzkich inspektorów nadzoru geodezyjnego i kartograficznego.”,

c) w ust. 5 w pkt 1 w lit. b) po wyrazach „informacji o terenie,” dodaje się wyrazy „za udzielanie informacji,”;

31) w art. 41:

a) w ust. 1 wyrazy „centralnego i wojewódzkich” zastępuje się wyrazami „centralnego, wojewódzkich i powiatowych”,

b) w ust. 2:

— wyrazy „z funduszy wojewódzkich w wysokości 20% ich wpływów” zastępuje się wyrazami „z funduszy wojewódzkich i powiatowych w wysokości 10% ich wpływów”,

— dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Wpłaty na fundusz centralny geodeta powiatowy przekazuje za pośrednictwem geodety wojewódzkiego.”,

c) w ust. 3 w zdaniu pierwszym wyrazy „i uzgadnianiem usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu” zastępuje się wyrazami „, przekazywane w okresach rocznych wpłaty z funduszy powiatowych w wysokości 10% ich wpływów”,

d) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Dochodami funduszy powiatowych są wpływy ze sprzedaży map, danych z ewidencji gruntów i budynków oraz innych materiałów i informacji z zasobów powiatowych, z opłat za czynności związane z prowadzeniem tych zasobów i uzgadnianiem usytuowania projektowanych sieci uzbro-

jenia terenu, a także inne wpływy. Fundusze powiatowe mogą być uzupełniane dotacją z funduszu centralnego i wojewódzkiego.”,

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Środkami funduszu dysponują:

- 1) Główny Geodeta Kraju — w zakresie funduszu centralnego,
- 2) marszałkowie województw — w zakresie funduszy wojewódzkich,
- 3) starostowie — w zakresie funduszy powiatowych.”,

f) skreśla się ust. 6,

g) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Marszałkowie województw i starostowie przedstawiają do zatwierdzenia właściwym sejmikom lub radom coroczne projekty planów oraz sprawozdania z wykonania zadań i gospodarowania funduszami, o których mowa w ust. 3 i ust. 3a.

8. Środki funduszy wojewódzkiego, powiatowego i gminnego gromadzone są na wyodrębnionym rachunku bankowym. Środki tych funduszy nie wykorzystane w danym roku kalendarzowym przechodzą na rok następny.”;

32) dodaje się art. 41a w brzmieniu:

„Art. 41a. 1. W przypadku przejęcia kompetencji przez wójtów (burmistrzów, prezydentów miast), zgodnie z art. 6a ust. 4, tworzy się gminny Fundusz Gospodarki Zasobem Geodezyjnym i Kartograficznym.

2. Do funduszu gminnego stosuje się odpowiednio zasady wynikające z przepisów art. 41, w zakresie dotyczącym funduszu powiatowego.”;

33) w art. 44 w ust. 4 wyrazy „Minister Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa” zastępuje się wyrazami „Główny Geodeta Kraju”;

34) w art. 45 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Główny Geodeta Kraju powołuje komisję do spraw uprawnień zawodowych z udziałem przedstawicieli stowarzyszeń społeczno-zawodowych działających w dziedzinie geodezji i kartografii, a także prowadzi centralny rejestr osób posiadających uprawnienia zawodowe.”;

35) w art. 46 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W sprawach wymienionych w ust. 1 decyzje wydaje Główny Geodeta Kraju.”;

36) w art. 53 wyrazy „terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego” zastępuje się wyrazem „starostów”;

37) dodaje się art. 53a w brzmieniu:

„Art. 53a. Do czasu przekształcenia ewidencji gruntów i budynków w kataster nieruchomości

ści przez użyte w niniejszej ustawie pojęcie „kataster” rozumie się tę ewidencję.”

Art. 61. W ustawie z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym (Dz. U. z 1997 r. Nr 49, poz. 318, Nr 118, poz. 754 i Nr 121, poz. 770) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie:

„o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów”;
- 2) w art. 19 w ust. 1:
 - a) po pkt 3 dodaje się pkt 3a i 3b w brzmieniu:

„3a) występowanie do przedsiębiorców i związków przedsiębiorców w sprawach ochrony praw i interesów konsumentów,

3b) podejmowanie czynności wynikających z przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji,”
 - b) pkt 7d otrzymuje brzmienie:

„7d) współpraca z organami samorządu terytorialnego oraz z krajowymi i zagranicznymi organizacjami społecznymi i innymi instytucjami, do których zadań statutowych należy ochrona interesów konsumentów,”
 - c) po pkt 7d dodaje się pkt 7e—7g w brzmieniu:

„7e) udzielanie pomocy organom samorządu województwa i powiatu oraz organizacjom, do których zadań statutowych należy ochrona interesów konsumentów, w zakresie wynikającym z rządowej polityki konsumenckiej,

7f) inicjowanie konsumenckich badań towarów i usług,

7g) opracowywanie i wydawanie publikacji oraz programów edukacyjnych popularyzujących prawa konsumentów,”;
- 3) w art. 19a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wynikający z ust. 1 obowiązek odnosi się również do spraw określonych w art. 19 ust. 1 pkt 2, 3a, 3b, 4 i 5.”;
- 4) w art. 21 w ust. 2:
 - a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) organy jednostek samorządu terytorialnego,”
 - b) po pkt 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) powiatowy (miejski) rzecznik konsumentów.”;
- 5) dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„Rozdział 5a

Powiatowy (miejski) rzecznik konsumentów

Art. 21c. 1. Zadania samorządu powiatowego w zakresie ochrony praw konsumenta wykonuje powiatowy (miejski)

rzecznik konsumentów, zwany dalej „rzecznikiem konsumentów”.

2. Powiaty mogą, w drodze porozumienia, utworzyć jedno wspólne stanowisko rzecznika konsumentów.

Art. 21d. 1. Rzecznika konsumentów powołuje i odwołuje rada powiatu (rada miasta na prawach powiatu).

2. Rzecznika konsumentów powołuje się spośród osób z wyższym wykształceniem i co najmniej pięcioletnią praktyką zawodową.

Art. 21e. 1. Do zadań rzecznika konsumentów w szczególności należy:

1) zapewnienie konsumentom bezpłatnego poradnictwa i informacji prawnej w zakresie ochrony ich interesów,

2) wytaczanie powództw na rzecz konsumentów oraz wstępowanie, za ich zgodą, do toczącego się postępowania w sprawach o ochronę interesów konsumentów,

3) składanie wniosków w sprawie stanowienia i zmiany przepisów prawa miejscowego w zakresie ochrony interesów konsumentów,

4) współdziałanie z właściwymi terytorialnie delegaturami Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz organizacjami, do których zadań statutowych należy ochrona interesów konsumentów.

2. Rzecznik konsumentów może udzielać obywatelom także w innych formach pomocy prawnej w zakresie ochrony praw konsumentów.

Art. 21f. Zarząd powiatu, na wniosek rzecznika konsumentów, może zlecać prowadzenie bezpłatnego poradnictwa konsumenckiego działającym na obszarze powiatu organizacjom, do których zadań statutowych należy ochrona interesów konsumentów.”

Art. 62. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. Nr 30, poz. 179, z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163, i Nr 104, poz. 515, z 1996 r. Nr 59, poz. 269 i Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 80, poz. 499, Nr 88, poz. 554, Nr 106, poz. 680, Nr 123, poz. 779 i Nr 141, poz. 943) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. Wojewoda oraz przewodniczący zarządu gminy lub powiatu sprawujący władzę administracji ogólnej oraz organy gminy, powiatu i samorządu województwa wykonują zadania w zakresie ochrony bezpieczeństwa lub porządku publicznego na zasadach określonych w ustawach.”;

2) w art. 4 w ust. 3 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) jednostki badawczo-rozwojowe.”;

3) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Centralnym organem administracji rządowej, właściwym w sprawach ochrony bezpieczeństwa ludzi oraz utrzymania bezpieczeństwa i porządku publicznego, jest Komendant Główny Policji, podległy ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.”;

4) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Organami administracji rządowej na obszarze województwa w sprawach, o których mowa w art. 5 ust. 1, są:

1) wojewoda przy pomocy komendanta wojewódzkiego Policji działającego w jego imieniu albo komendant wojewódzki Policji działający w imieniu własnym w sprawach:

a) wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, dochodzeniwo-sledczych i czynności z zakresu ścigania wykroczeń,

b) wydawania indywidualnych aktów administracyjnych, jeżeli ustawy tak stanowią,

2) komendant powiatowy (miejski) Policji,

3) komendant komisariatu Policji.

2. Terytorialny zasięg działania organów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, odpowiada zasadniczemu podziałowi administracyjnemu Państwa.”;

5) po art. 6 dodaje się art. 6a—6h w brzmieniu:

„Art. 6a. 1. W postępowaniu administracyjnym, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Policji, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej, organem właściwym jest komendant powiatowy (miejski) Policji.

2. W postępowaniu administracyjnym w sprawach, o których mowa w ust. 1, organami wyższego stopnia są:

1) w stosunku do komendanta powiatowego (miejskiego) Policji — komendant wojewódzki Policji,

2) w stosunku do komendanta wojewódzkiego Policji — Komendant Główny Policji.

Art. 6b. 1. Komendanta wojewódzkiego Policji powołuje minister właściwy do spraw wewnętrznych na wniosek Komendanta Głównego Policji złożony za zgodą wojewody.

2. Komendant Główny Policji na wniosek komendanta wojewódzkiego Policji powołuje i odwołuje I i II zastępcę komendanta wojewódzkiego Policji.

3. Na stanowisko komendanta wojewódzkiego Policji oraz I i II zastępcy komendanta wojewódzkiego Policji powołuje się oficerów Policji. Kandydaci na stanowisko komendanta wojewódzkiego Policji zostają wytypowani w drodze konkursu.

4. W razie zwolnienia stanowiska komendanta wojewódzkiego Policji, Komendant Główny Policji, do czasu powołania nowego komendanta, powierza pełnienie obowiązków komendanta wojewódzkiego Policji, na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, jednemu z jego zastępców lub wyznaczonemu oficerowi.

5. W razie czasowej niemożności sprawowania funkcji przez komendanta wojewódzkiego Policji, zakres jego zadań i kompetencji rozciąga się na I zastępcę komendanta wojewódzkiego Policji.

Art. 6c. 1. Komendanta powiatowego (miejskiego) Policji powołuje, z zastrzeżeniem ust. 6 i art. 6h ust. 3, komendant wojewódzki Policji w porozumieniu ze starostą. Przepisu art. 35 ust. 3 pkt 1 ustawy o samorządzie powiatowym nie stosuje się.

2. Komendant wojewódzki Policji, na wniosek komendanta powiatowego (miejskiego) Policji, powołuje I i pozostałych zastępców komendanta powiatowego (miejskiego) Policji.

3. Na stanowisko komendanta powiatowego (miejskiego) Policji i zastępcy komendanta powiatowego (miejskiego) Policji powołuje się oficerów Policji. Kandydaci na stanowisko komendanta powiatowego (miejskiego) Policji zostają wytypowani w drodze konkursu.

4. W razie zwolnienia stanowiska komendanta powiatowego (miejskiego) Policji komendant wojewódzki Policji, do czasu powołania nowego komendanta, powierza pełnienie obowiązków komendanta powiatowego (miejskiego) Policji, na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, jednemu z jego zastępców lub wyznaczonemu oficerowi.

5. W razie czasowej niemożności sprawowania funkcji przez komendanta powiatowego (miejskiego) Policji, zakres jego zadań i kompetencji rozciąga się na I zastępcę komendanta powiatowego (miejskiego) Policji.

6. W razie braku porozumienia, o którym mowa w ust. 1, komendant wojewódzki Policji, po upływie 30 dni od dnia przedstawienia kandydatów do uzgodnienia ze starostą, powołuje na stanowisko komendanta powiatowego (miejskiego) oficera Policji wskazanego przez wojewodę.

- Art. 6d. 1. Komendanta komisariatu Policji powołuje komendant powiatowy (miejski) Policji po zasięgnięciu opinii właściwego terytorialnie wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) lub wójtów. Opiniowanie to nie dotyczy komendanta komisariatu specjalistycznego.
2. Zastępców komendanta komisariatu Policji powołuje komendant powiatowy (miejski) Policji na wniosek komendanta komisariatu Policji.
3. Na stanowisko komendanta komisariatu Policji i zastępcy komendanta komisariatu Policji powołuje się oficerów lub aspirantów Policji.
4. W razie zwolnienia stanowiska komendanta komisariatu Policji, komendant powiatowy (miejski) Policji, do czasu powołania nowego komendanta, powierza, po zasięgnięciu opinii wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) lub wójtów, pełnienie obowiązków komendanta komisariatu Policji, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, jednemu z jego zastępców, a w razie braku zastępców — innemu policjantowi.
5. W razie czasowej niemożności sprawowania funkcji przez komendanta komisariatu Policji, komendant powiatowy (miejski) Policji, do czasu ustania przeszkody w sprawowaniu tej funkcji przez dotychczasowego komendanta, powierza pełnienie obowiązków komendanta komisariatu Policji jednemu z jego zastępców, a w razie braku zastępców — innemu policjantowi.
- Art. 6e. 1. Odwołać ze stanowiska, o którym mowa w art. 6b ust. 1 i 2, w art. 6c ust. 1 i 2 oraz w art. 6d ust. 1 i 2, może w każdym czasie, niezwłocznie lub w określonym terminie, organ uprawniony do powołania na to stanowisko, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Odwołanie komendanta wojewódzkiego Policji lub komendanta powiatowego (miejskiego) wymaga zasięgnięcia opinii:
- 1) wojewody — jeżeli odwołanie dotyczy komendanta wojewódzkiego Policji,
 - 2) starosty — jeżeli odwołanie dotyczy komendanta powiatowego (miejskiego) Policji.
3. W przypadku braku opinii, o której mowa w ust. 2, właściwy organ uprawniony do powołania na stanowisko komendanta odwołuje odpowiednio komendanta wojewódzkiego Policji lub komendanta powiatowego (miejskiego) Policji, po upływie 14 dni od dnia przedstawienia wniosku o wydanie opinii.
4. Policjanta odwołanego ze stanowiska przenosi się do dyspozycji przełożonego policjanta uprawnionego do odwołania ze stanowiska, z zastrzeżeniem, że policjanta odwołanego ze stanowiska komendanta wojewódzkiego Policji przenosi się do dyspozycji Komendanta Głównego Policji. Policjant przez okres 6 miesięcy ma prawo do uposażenia w wysokości przysługującej przed odwołaniem.
- Art. 6f. Komendant wojewódzki Policji oraz komendant powiatowy (miejski) Policji są przełożonymi policjantów na terenie swojego działania.
- Art. 6g. Komendant Główny Policji, komendant wojewódzki Policji, komendant powiatowy (miejski) Policji wykonują swoje zadania przy pomocy podległych im komend, a komendant komisariatu Policji — przy pomocy komisariatu.
- Art. 6h. 1. Konkurs na stanowisko komendanta wojewódzkiego Policji i komendanta powiatowego (miejskiego) Policji ogłasza odpowiednio Komendant Główny Policji i komendant wojewódzki Policji.
2. Konkurs na stanowisko komendanta wojewódzkiego Policji i komendanta powiatowego (miejskiego) Policji przeprowadza się, jeżeli do konkursu zgłosiło się co najmniej 3 kandydatów. W wyniku konkursu wyłania się co najmniej 2 kandydatów.
3. W przypadku niespełnienia warunków określonych w ust. 2, stanowisko:
- 1) komendanta wojewódzkiego Policji — obejmuje oficer powołany w trybie art. 6b ust. 1,
 - 2) komendanta powiatowego (miejskiego) — obejmuje oficer wskazany przez wojewodę i powołany przez komendanta wojewódzkiego Policji.
4. Konkurs, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza komisja konkursowa w składzie:
- 1) jeden przedstawiciel sejmiku województwa, dwóch przedstawicieli Komendanta Głównego Policji i dwóch przedstawicieli wojewody — jeżeli konkurs dotyczy wyboru kandydata na stanowisko komendanta wojewódzkiego Policji,
 - 2) dwóch przedstawicieli komendanta wojewódzkiego Policji, jeden przedstawiciel wojewody i dwóch przedstawicieli starosty — jeżeli konkurs dotyczy wyboru kandydata na stanowisko komendanta powiatowego (miejskiego) Policji.

5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady powoływania komisji konkursowych i regulamin konkursów, o których mowa w ust. 1.”;

6) w art. 7:

a) w ust. 1:

— pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) szczegółowe zasady organizacji i zakres działania komend, komisariatów i innych jednostek organizacyjnych Policji,”

— skreśla się pkt 3,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Regulaminy komend, komisariatów i innych jednostek organizacyjnych Policji ustala właściwy dla nich komendant Policji w porozumieniu z właściwym przełożonym. Regulamin komendy wojewódzkiej Policji nie stanowi części regulaminu urzędu wojewódzkiego.”;

7) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komendant wojewódzki Policji w porozumieniu z Komendantem Głównym Policji tworzy, w razie potrzeby, komisariat kolejowy, wodny, lotniczy lub inny komisariat specjalistyczny. Komendanci komisariatów specjalistycznych podlegają właściwemu terytorialnie komendantowi wojewódzkiemu Policji.”;

8) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. 1. Komendant powiatowy (miejski) Policji może tworzyć rewiry dzielnicowych na zasadach określonych przez Komendanta Głównego Policji.

2. Kierownika rewiru mianuje i zwalnia ze stanowiska komendant powiatowy (miejski) Policji, po zasięgnięciu opinii wójta (burmistrza lub prezydenta miasta), chyba że do wyrażania opinii w tej sprawie upoważniony został organ wykonawczy jednostki pomocniczej gminy.

3. Do zadań kierownika rewiru należy w szczególności:

1) rozpoznawanie zagrożeń i przeciwdziałanie przyczynom ich powstawania,

2) inicjowanie i organizowanie działań społeczności lokalnych mających na celu zapobieganie popełnianiu przestępstw i wykroczeń oraz innym zjawiskom kryminogennym,

3) wykonywanie czynności administracyjno-porządkowych oraz innych niecierpiących zwłoki czynności związanych z zawiadomieniem o przestępstwie i zabezpieczeniem miejsca zdarzenia.”;

9) w art. 10:

a) w ust. 1 wyrazy „sejmikom samorządowym i radom gmin” zastępuje się wyrazami „starostom, wójtom (burmistrzom lub prezydentom miast), a także radom powiatu i radom gmin”,

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Rada powiatu (miasta) oraz rada gminy na podstawie sprawozdań i informacji, o których mowa w ust. 1, może określić, w drodze uchwały, istotne dla wspólnoty samorządowej zagrożenia bezpieczeństwa i porządku publicznego.

4. Uchwała, o której mowa w ust. 3, nie może dotyczyć wykonania konkretnej czynności służbowej ani określać sposobu wykonywania zadań przez Policję.”;

10) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Przewodniczący zarządu gminy lub powiatu może żądać od właściwego komendanta Policji przywrócenia stanu zgodnego z porządkiem prawnym lub podjęcia działań zapobiegających naruszeniu prawa, a także zmierzających do usunięcia zagrożenia bezpieczeństwa i porządku publicznego.

2. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, nie może dotyczyć czynności operacyjno-rozpoznawczych, dochodzeniowo-śledczych oraz czynności z zakresu ścigania wykroczeń. Żądanie to nie może dotyczyć wykonania konkretnej czynności służbowej ani określać sposobu wykonania zadania przez Policję.

3. Przewodniczący zarządu gminy lub powiatu ponoszą wyłączną odpowiedzialność za treść żądania, o którym mowa w ust. 1.

4. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, przekazane ustnie wymaga potwierdzenia na piśmie.

5. Właściwy komendant Policji niezwłocznie przedkłada sprawę komendantowi Policji wyższego stopnia, jeżeli nie jest w stanie wykonać żądania, o którym mowa w ust. 1.

6. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, naruszające prawo jest nieważne. O nieważności żądania stwierdza wojewoda.”;

11) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określa, w drodze rozporządzenia:

1) uzbrojenie Policji,

2) umundurowanie, dystynkcje i znaki identyfikacyjne policjantów,

3) zasady i sposób noszenia umundurowania oraz orderów, odznaczeń, medali i odznak,

- 4) normy umundurowania,
- 5) wzór i tryb nadawania sztandaru jednostkom organizacyjnym Policji,
- 6) wzór odznak policyjnych oraz szczegółowe zasady i tryb ich nadawania policjantom.

2. Komendant Główny Policji określa zasady naliczeń etatowych w Policji.”;

12) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. 1. Koszty związane z funkcjonowaniem Policji są pokrywane z budżetu państwa, w tym z dotacji celowej na zadania Policji w powiecie.

2. Etaty Policji określa ustawa budżetowa.
3. Gmina, powiat lub samorząd województwa może uczestniczyć w pokrywaniu części kosztów funkcjonowania Policji.
4. Na wniosek rady powiatu lub rady gminy liczba etatów Policji w rewirach dzielnicowych na terenie powiatu lub gminy może ulec zwiększeniu ponad liczbę ustaloną na zasadach określonych w art. 12 ust. 2, jeżeli organy te zapewnią pokrywanie kosztów utrzymania etatów Policji przez okres co najmniej 5 lat, na warunkach określonych w porozumieniu zawartym między organem powiatu lub gminy a właściwym wojewodą i zatwierdzonym przez Komendanta Głównego Policji.
5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki porozumienia, o którym mowa w ust. 4.”;

13) w art. 25:

a) w ust. 2 wyrazy „Komendant Główny Policji” zastępuje się wyrazami „Komendant wojewódzki Policji”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady prowadzenia postępowania kwalifikacyjnego w stosunku do osób ubiegających się o przyjęcie do służby w Policji, w tym w stosunku do osób, o których mowa w ust. 2.”;

14) w art. 29 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach przełożony, o którym mowa w art. 32 ust. 1, z wyłączeniem komendanta powiatowego (miejskiego) Policji, może skrócić okres służby przygotowawczej policjanta albo zwolnić go od odbywania tej służby.”;

15) w art. 32:

a) w ust. 1 wyraz „rejonowi” zastępuje się wyrazami „powiatowi (miejscy)”;

b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „, z wyłączeniem dochodzenia roszczeń na drodze sądowej”;

16) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Art. 34. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określa, w drodze rozporządzenia, wymagania w zakresie wykształcenia, kwalifikacji zawodowych i stażu służby, jakim powinni odpowiadać policjanci na stanowiskach komendantów Policji i innych stanowiskach służbowych.”;

17) w art. 36 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do przenoszenia lub delegowania policjanta właściwi są: Komendant Główny Policji na obszarze całego państwa, komendant wojewódzki Policji na obszarze właściwego województwa, komendant powiatowy (miejski) Policji na obszarze właściwego powiatu (miasta). Jeżeli przeniesienie między województwami następuje w związku z porozumieniem zainteresowanych przełożonych i policjanta, przeniesienia dokonuje komendant wojewódzki Policji, właściwy dla województwa, w którym policjant ma pełnić służbę.”;

18) w art. 41 w ust. 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje pkt 7 w brzmieniu:

„7) upływu 12 miesięcy od dnia zaprzestania służby z powodu choroby.”;

19) art. 42 otrzymuje brzmienie:

„Art. 42. 1. Uchylenie lub stwierdzenie nieważności decyzji o zwolnieniu ze służby w Policji z powodu jej wadliwości stanowi podstawę przywrócenia do służby na stanowisko równorzędne.

2. Jeżeli zwolniony policjant w ciągu 7 dni od przywrócenia do służby nie zgłosi gotowości niezwłocznego jej podjęcia, stosunek służbowy ulega rozwiązaniu na podstawie art. 41 ust. 3.

3. Jeżeli po przywróceniu do służby okaże się, że mimo zgłoszenia gotowości niezwłocznego podjęcia służby policjant nie może zostać do niej dopuszczony, gdyż po zwolnieniu zaistniały okoliczności powodujące niemożność jej pełnienia, stosunek służbowy ulega rozwiązaniu na podstawie art. 41 ust. 2 pkt 5, chyba że zaistnieje inna podstawa zwolnienia.

4. Prawo do uposażenia powstaje z dniem podjęcia służby, chyba że po zgłoszeniu do służby zaistniały okoliczności usprawiedliwiające niepodjęcie tej służby.

5. Policjantowi przywróconemu do służby przysługuje za okres pozostawania poza służbą świadczenie pieniężne równe

uposażeniu na stanowisku zajmowanym przed zwolnieniem, nie więcej jednak niż za okres 6 miesięcy i nie mniej niż za 1 miesiąc. Takie samo świadczenie przysługuje osobie, o której mowa w ust. 3.

6. W zakresie innych praw niż określone w ust. 1—5, wynikających ze stosunku służbowego, okres, za który przyznano świadczenie pieniężne, traktuje się za równorzędny ze służbą. Okresu pozostawania poza służbą, za który przyznano świadczenie pieniężne, nie uważa się za przerwę w służbie, której skutkiem byłaby utrata uprawnień uzależnionych od nieprzerwanej służby.”;

20) w art. 43 skreśla się ust. 2;

21) art. 45 otrzymuje brzmienie:

„Art. 45. 1. Zwolnienia ze służby na podstawie art. 41 ust. 2 pkt 5 dokonuje właściwy komendant wojewódzki Policji.

2. Pozostawienie w służbie policjanta, o którym mowa w art. 41 ust. 2 pkt 2, wymaga zgody właściwego komendanta wojewódzkiego Policji.

3. W pozostałych przypadkach decyzje w sprawach, o których mowa w art. 37—41, podejmuje przełożony wymieniony w art. 32 ust. 1.”;

22) po art. 46 dodaje się art. 46a w brzmieniu:

„Art. 46a. Komendant Główny Policji określa, w drodze zarządzenia, zasady prowadzenia przez przełożonych dokumentacji w sprawach związanych ze stosunkiem służbowym policjantów oraz sposób prowadzenia akt osobowych.”;

23) art. 48 otrzymuje brzmienie:

„Art. 48. 1. Na stopień posterunkowego oraz starszego posterunkowego mianuje komendant powiatowy (miejski) Policji. Na stopień posterunkowego mianuje się z dniem mianowania na stanowisko służbowe.

2. Na stopnie podoficerskie oraz na stopnie w korpusie aspirantów mianuje komendant wojewódzki Policji.

3. Na pierwszy stopień oficerski, z zastrzeżeniem art. 56 ust. 3, oraz na stopnie generalnego inspektora Policji i nadinspektora Policji mianuje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Na pozostałe stopnie oficerskie mianuje Komendant Główny Policji.”;

24) w art. 52 w ust. 3 wyrazy „art. 49 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 49”;

25) w art. 54 w ust. 2 wyrazy „Minister Spraw Wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „Komendant Główny Policji”;

26) w art. 55 w ust. 2 wyrazy „Minister Spraw Wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „Komendant Główny Policji”;

27) w art. 56 w ust. 3 wyrazy „Minister Spraw Wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „Komendant Główny Policji”;

28) art. 62 otrzymuje brzmienie:

„Art. 62. 1. Policjant nie może bez zezwolenia przełożonego podjąć zajęcia zarobkowego poza służbą.

2. Policjant obowiązany jest do złożenia, na polecenie przełożonego, oświadczenia o stanie majątkowym.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb udzielania zezwolenia na podjęcie zajęcia zarobkowego, składania oświadczenia o stanie majątkowym oraz właściwość przełożonych w tych sprawach.”;

29) w art. 63 w ust. 4 wyrazy „Ministra Spraw Wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „Komendanta Głównego Policji”;

30) w art. 96:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Policjantowi przeniesionemu z urzędu do służby w innej miejscowości, który w poprzednim miejscu pełnienia służby nie zwolnił zajmowanego lokalu mieszkalnego lub domu, o którym mowa w ust. 1, można przydzielić tymczasową kwaterę według przysługujących norm, bez uwzględnienia zamieszkałych z nim członków rodziny. Koszty zakwaterowania pokrywane są ze środków budżetowych Policji, nie dłużej niż przez 2 lata od dnia przydzielenia tymczasowej kwatery.”;

b) w ust. 5 wyrazy „Koszt zakwaterowania pokrywa się ze środków Ministerstwa Spraw Wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „Koszty zakwaterowania pokrywa się ze środków budżetu Policji”;

31) w art. 114 w ust. 3 wyrazy „Minister Spraw Wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „Komendant Główny Policji”;

32) w art. 124 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Po zakończeniu postępowania karnego lub dyscyplinarnego, będącego przyczyną zawieszenia w czynnościach służbowych, policjant otrzymuje zawieszoną część uposażenia oraz obowiązkowe podwyżki wprowadzone w okresie zawieszenia, jeżeli nie został skazany prawomocnym wyrokiem sądu lub ukarany karą dyscyplinarną wydalenia ze służby.”;

33) w art. 139 w ust. 1 wyrazy „art. 54 ust. 2 i 3” zastępuje się wyrazami „art. 54 ust. 3”.

Art. 63. W ustawie z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 65, poz. 385, z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 63, poz. 314, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, Nr 43, poz. 163, Nr 105, poz. 509 i Nr 121, poz. 591, z 1996 r. Nr 5, poz. 34 i Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 96, poz. 590, Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 943 oraz z 1998 r. Nr 50, poz. 310) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w ust. 4 i w art. 100 w ust. 1 skreśla się wyrazy „w ramach społecznego systemu ochrony zdrowia”;
- 2) w art. 7 wyrazy „Organy państwowe lub organy samorządu terytorialnego” zastępuje się wyrazami „Organy administracji rządowej lub jednostek samorządu terytorialnego”;
- 3) w art. 10:
 - a) w ust. 2 wyrazy „administracji państwowej” zastępuje się wyrazami „administracji rządowej”;
 - b) w ust. 3 wyrazy „Minister Edukacji Narodowej” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego”;
- 4) w art. 23 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „gmin bądź ich związków” zastępuje się wyrazami „jednostek samorządu terytorialnego lub ich związków”;
- 5) w art. 84 w ust. 3 wyrazy „korzystania ze świadczeń społecznej służby zdrowia” zastępuje się wyrazami „świadczeń z ubezpieczenia zdrowotnego”;
- 6) skreśla się art. 155.

Art. 64. W ustawie z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 1998 r. Nr 64, poz. 414) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2a w ust 1:
 - a) w pkt 7:
 - wyrazy „wojewódzkie zespoły pomocy społecznej” zastępuje się wyrazami „regionalne ośrodki polityki społecznej, powiatowe centra pomocy rodzinie”;
 - po wyrazie „wsparcia” po przecinku dodaje się wyrazy „ośrodek interwencji kryzysowej”;
 - b) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) rodzinie zastępczej — oznacza to rodzinę, w której umieszcza się małoletnie dziecko, w celu sprawowania nad nim opieki i jego wychowania, w wypadku gdy rodzice nie spełniają swojej funkcji,”
 - c) dodaje się pkt 11—14 w brzmieniu:

„11) interwencji kryzysowej — oznacza to świadczenie specjalistycznych usług, zwłaszcza psychologicznych, prawnych, hostelowych, które są dostępne całą dobę — osobom, rodzinom i społecznościom będą-

cym ofiarami przemocy lub znajdującym się w innej sytuacji kryzysowej — w celu zapobieżenia powstawaniu lub pogłębianiu się dysfunkcji tych osób, rodzin lub społeczności,

- 12) domu pomocy społecznej — oznacza to jednostkę świadczącą na poziomie obowiązującego standardu osobom wymagającym całodobowej opieki z powodu wieku lub choroby ustęgi: bytowe, opiekuńcze, zdrowotne, wspomagające, edukacyjne w formach i zakresie wynikającym z indywidualnych potrzeb,
 - 13) placówce opiekuńczo-wychowawczej — oznacza to domy dziecka, rodzinne domy dziecka, pogotowia opiekuńcze, ogniska wychowawcze, świetlice i kluby środowiskowe, działające na podstawie ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 1996 r. Nr 67, poz. 329, Nr 106, poz. 496 i z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 141, poz. 943),
 - 14) ośrodkach adopcyjno-opiekuńczych — oznacza to jednostkę inicjującą i wspomagającą zastępcze formy opieki i wychowania rodzinnego, działającą na podstawie ustawy o systemie oświaty.”;
- 2) w art. 9:
 - a) w ust 1 wyraz „gminie” zastępuje się wyrazami „organach jednostek samorządu terytorialnego”;
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Gmina i powiat, obowiązane zgodnie z przepisami ustawy do wykonywania zadań pomocy społecznej, nie mogą odmówić pomocy osobie potrzebującej, pomimo istniejącego obowiązku osób fizycznych lub osób prawnych do zaspokajania jej niezbędnych potrzeb życiowych.”;
 - 3) w art. 10 w ust. 2 w pkt 1 po wyrazach „tego pozbawionym,” dodaje się wyrazy „z zastrzeżeniem art. 10a pkt 5,”;
 - 4) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. Do zadań z zakresu pomocy społecznej realizowanych przez powiat należy:

 - 1) organizowanie i zapewnienie usług w określonym standardzie w domu pomocy społecznej o zasięgu ponadgminnym oraz kierowanie osób ubiegających się o przyjęcie do domu pomocy społecznej,
 - 2) opracowywanie powiatowej strategii rozwiązywania problemów społecznych,
 - 3) udzielanie informacji o prawach i uprawnieniach,
 - 4) organizowanie specjalistycznego poradnictwa,

- 5) udzielanie schronienia, posiłku, niezbędnego ubrania, sprawienie pogrzebu osobom bezdomnym przebywającym na terenie powiatu, które zerwały w sposób trwały związku z gminą, na terenie której miało miejsce zdarzenie powodujące bezdomność,
- 6) prowadzenie ośrodka interwencji kryzysowej,
- 7) zapewnienie szkolenia i doskonalenia zawodowego kadr pomocy społecznej z terenu powiatu,
- 8) doradztwo metodyczne dla ośrodków pomocy społecznej i pracowników socjalnych,
- 9) finansowanie powiatowych ośrodków wsparcia, z wyłączeniem ośrodków, o których mowa w art. 11a pkt 1,
- 10) pomoc w integracji ze środowiskiem osób opuszczających niektóre rodzaje placówek opiekuńczo-wychowawczych, zakładów dla nieletnich i rodzin zastępczych, o których mowa w art. 31c ust. 1, z zastrzeżeniem art. 11a pkt 4,
- 11) podejmowanie innych działań wynikających z rozeznaczonych potrzeb,
- 12) realizacja innych zadań przewidzianych w odrębnych ustawach.”;

5) po art. 11 dodaje się art. 11a i 11b w brzmieniu:

„Art. 11a. Do zadań z zakresu administracji rządowej realizowanych przez powiat należy:

- 1) organizowanie i zapewnianie funkcjonowania powiatowych ośrodków wsparcia dla osób z zaburzeniami psychicznymi,
- 2) przyznawanie oraz wypłacanie świadczeń przewidzianych ustawą osobom bezdomnym, przebywającym na terenie powiatu, które zerwały w sposób trwały związku z gminą, na terenie której miało miejsce zdarzenie powodujące bezdomność,
- 3) pokrywanie kosztów podstawowej opieki zdrowotnej osobom bezdomnym, o których mowa w art. 10a pkt 5,
- 4) przyznawanie specjalnego świadczenia pieniężnego dla osób opuszczających niektóre rodzaje placówek opiekuńczo-wychowawczych, zakładów dla nieletnich i rodzin zastępczych,
- 5) organizowanie opieki w rodzinach zastępczych oraz udzielanie pomocy pieniężnej na częściowe pokrycie kosztów utrzymania umieszczonych w nich dzieci,

- 6) pomoc uchodźcom na podstawie art. 33,
- 7) organizowanie i prowadzenie placówek opiekuńczo-wychowawczych,
- 8) utworzenie i utrzymywanie powiatowego centrum pomocy rodzinie i zapewnianie środków na wynagrodzenia pracowników realizujących zadania określone w pkt 1—8.

Art. 11b. 1. Do zadań z zakresu pomocy społecznej realizowanych przez samorząd województwa należy:

- 1) sporządzanie bilansu potrzeb i środków w zakresie pomocy społecznej we współpracy z gminami i powiatami oraz opracowywanie strategii rozwoju,
- 2) opracowywanie i wdrażanie celowych programów służących realizacji zadań pomocy społecznej i ich dofinansowywanie,
- 3) organizowanie kształcenia, w tym prowadzenie szkół służb społecznych oraz szkolenia zawodowego kadr pomocy społecznej,
- 4) identyfikowanie przyczyn ubóstwa oraz wspieranie i prowadzenie działań na rzecz wyrównywania poziomu życia mieszkańców województwa,
- 5) inspirowanie i promowanie nowych rozwiązań w zakresie polityki społecznej, w tym pomocy społecznej.

2. W celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, można powołać jednostkę organizacyjną «regionalny ośrodek polityki społecznej».”;

6) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. 1. Do zadań wojewody w zakresie pomocy społecznej należy w szczególności:

- 1) ocena stanu i efektywności pomocy społecznej,
- 2) ustalanie sposobu realizacji zadań z zakresu administracji rządowej realizowanych przez jednostki samorządu terytorialnego,
- 3) nadzór nad przestrzeganiem wymaganego standardu usług świadczonych przez jednostki organizacyjne pomocy społecznej, a także placówki opiekuńczo-wychowawcze, oraz odpowiednim poziomem kwalifikacji kadr w jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej, niezależnie od podmiotu prowadzącego,
- 4) kontrola usług i akceptacja programów naprawczych w domach pomocy społecznej, a także ocena stopnia

realizacji programu naprawczego, o którym mowa w art. 20,

- 5) wydawanie i cofanie zezwoleń lub zezwoleń warunkowych na prowadzenie domów pomocy społecznej oraz prowadzenie rejestru domów pomocy społecznej,
- 6) koordynowanie działań w zakresie integracji ze społeczeństwem osób posiadających status uchodźcy.

2. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi w drodze rozporządzenia kwalifikacje osób, za pośrednictwem których wojewoda wykonuje zadania, o których mowa w ust. 1, a w szczególności kwalifikacje osób bezpośrednio wykonujących funkcje nadzoru i kontroli określone w ust. 1 pkt 3 i 4.”;

7) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Art. 12a. Organy administracji rządowej i organy jednostek samorządu terytorialnego mogą zlecać, w drodze umowy, organizacjom społecznym, Kościołowi Katolickiemu i innym kościołom, związkom wyznaniowym, fundacjom, stowarzyszeniom, pracodawcom oraz osobom fizycznym i prawnym zadania z zakresu pomocy społecznej oraz wspierać je w tym finansowo.”;

8) w art. 19:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie niemożności zapewnienia usług opiekuńczych w miejscu zamieszkania przez rodzinę i gminę, osoba wymagająca całodobowej opieki może ubiegać się o skierowanie do domu pomocy społecznej.”,

b) skreśla się ust. 2;

9) po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu:

„Art. 19a. Domy pomocy społecznej mogą prowadzić, po uzyskaniu zezwolenia wojewody:

- 1) organy jednostek samorządu terytorialnego,
- 2) Kościół Katolicki, inne kościoły, związki wyznaniowe oraz organizacje społeczne, fundacje i stowarzyszenia,
- 3) inne osoby prawne i fizyczne.”;

10) w art. 20:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Domy pomocy społecznej, które nie osiągną obowiązującego standardu, są obowiązane do opracowania i realizacji programu naprawczego do 2006 r.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Domom pomocy społecznej, o których mowa w ust. 2, wojewoda wydaje warunkowe zezwolenie na prowadzenie domu.”,

c) w ust. 4 po wyrazie „zezwolenie” dodaje się wyrazy „lub warunkowe zezwolenie”,

d) w ust. 7:

— w zdaniu wstępnym wyrazy „Minister Pracy i Polityki Socjalnej” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego”,

— w pkt 2 skreśla się przecinek i wyrazy „podmioty kontrolujące”,

— w pkt 3 po wyrazie „zezwoleń” dodaje się przecinek i wyrazy „w tym warunkowych”,

— pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) tryb kierowania i przyjmowania do domu pomocy społecznej osób ubiegających się o przyjęcie do takiego domu.”,

— w ust. 8 wyrazy „Minister Pracy i Polityki Socjalnej” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego”, a wyrazy „Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej” zastępuje się wyrazami „ministrem właściwym do spraw zdrowia”;

11) po art. 23 dodaje się art. 23a w brzmieniu:

„Art. 23a.1. W celu zapobiegania powstawaniu lub pogłębianiu się dysfunkcji osób, rodzin lub społeczności, w tym również dotkniętych przemocą, może być podejmowana interwencja kryzysowa.

2. Interwencji kryzysowej udziela się bez względu na warunki określone w art. 3 i w art. 4 ust. 1.”;

12) w art. 24 w ust. 6 wyrazy „rejonowym urzędem pracy” zastępuje się wyrazami „powiatowym urzędem pracy”;

13) w art. 25 w ust. 2 wyrazy „Gmina współpracuje” zastępuje się wyrazami „Gmina i powiat współpracują”;

14) w art. 26 po wyrazach „przez gminę” dodaje się wyrazy „lub powiat”;

15) w art. 27 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Osobę przebywającą w domu pomocy społecznej lub ubiegającą się o przyjęcie do niego uznaje się za osobę samotnie gospodarującą, jeżeli przed przyjęciem do domu pomocy społecznej lub rozpoczęciem oczekiwania na miejsce w takim domu była uprawniona do zasiłku stałego wyrównawczego.”;

16) w art. 31b:

a) w ust. 2a po wyrazach „ośrodek pomocy społecznej” dodaje się wyrazy „lub powiatowe centrum pomocy rodzinie”,

b) w ust. 2b wyrazy „Minister Pracy i Polityki Socjalnej” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego”;

17) po art. 31b dodaje się art. 31c—31h w brzmieniu:

„Art. 31c.1. Pomoc w integracji ze środowiskiem osób objętych opieką całkowitą w niektórych rodzajach placówek opiekuńczo-wychowawczych, resocjalizacyjnych i zakładach dla nieletnich, określonych odrębnymi przepisami, oraz rodzin zastępczych, polega na przyznaniu specjalnego świadczenia pieniężnego na zagospodarowanie, pomocy w uzyskaniu odpowiednich warunków mieszkaniowych i ekonomicznego usamodzielnienia, a także na pracy socjalnej. Pomoc ta przysługuje osobom opuszczającym placówkę lub rodzinę zastępczą, znajdującym się w trudnej sytuacji materialnej i nie mogącym uzyskać pomocy od rodziców lub dziadków.

2. Usamodzielnianym wychowankom placówek i zakładów dla nieletnich, o których mowa w ust. 1, udziela się również pomocy w formie rzeczowej (wyprawki).

3. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w porozumieniu z ministrem do spraw oświaty i wychowania określi, w drodze rozporządzenia:

1) warunki i kryteria, które powinien spełnić usamodzielniany wychowanek oraz jego rodzice lub dziadkowie, do uzyskania uprawnienia i pomocy, o której mowa w ust. 1,

2) szczegółowe zasady udzielania pomocy, o której mowa w ust. 1, wysokość specjalnego świadczenia pieniężnego na zagospodarowanie oraz wartość i składniki wyprawki,

3) rodzaje placówek, których wychowankowie są uprawnieni do korzystania z pomocy, o której mowa w ust. 1.

Art. 31d. 1. Dzieciom i małoletnim pozbawionym całkowicie lub częściowo opieki rodzicielskiej starosta organizuje opiekę w rodzinach zastępczych.

2. Umieszczenie dziecka w rodzinie zastępczej następuje na podstawie orzeczenia sądu opiekuńczego.

3. Dziecko może być również umieszczone w rodzinie zastępczej bez orzeczenia sądu opiekuńczego, na wniosek lub za zgodą rodziców dziecka, na podstawie umowy cywilnoprawnej powierzenia dziecka, zawartej na piśmie między rodziną zastępczą a starostą właściwym ze względu na miejsce zamieszkania tej rodziny, o czym starosta zawiadamia sąd opiekuńczy. W razie wątpliwości co do spełniania warun-

ków wymienionych w art. 31e starosta przekazuje sprawę sądowi opiekuńczemu.

4. Rodzina zastępcza podejmuje obowiązek opieki nad dzieckiem i jego wychowaniem z dniem umieszczenia dziecka w rodzinie zastępczej na podstawie orzeczenia sądu opiekuńczego albo z dniem zawarcia umowy, o której mowa w ust. 3.

5. Rodziny zastępcze otrzymują:

1) pomoc finansową na utrzymanie każdego dziecka lub

2) wynagrodzenie z tytułu świadczonych usług opiekuńczych i wychowawczych.

Art. 31e. 1. Pełnienie funkcji rodziny zastępczej może być powierzone małżeństwu lub osobie nie pozostającej w związku małżeńskim, jeżeli spełniają następujące warunki:

1) dają rękojmię należytego wykonywania zadań rodziny zastępczej,

2) mają obywatelstwo polskie, stałe miejsce zamieszkania w Polsce i korzystają z pełni praw cywilnych i obywatelskich,

3) nie były pozbawione praw rodzicielskich i opiekuńczych,

4) nie są chore na chorobę uniemożliwiającą właściwą opiekę nad dzieckiem, co zostało stwierdzone zaświadczeniem lekarskim,

5) mają odpowiednie warunki mieszkaniowe oraz stałe źródło utrzymania.

2. Osobom i rodzinom podejmującym się funkcji rodziny zastępczej starosta zapewnia odpowiednie przygotowanie i szkolenie.

Art. 31f. 1. Starosta właściwy dla miejsca zamieszkania rodziny zastępczej udziela pomocy pieniężnej na częściowe pokrycie kosztów utrzymania dzieci umieszczonych w rodzinach zastępczych.

2. Podstawą przyznania pomocy pieniężnej jest umowa zawarta między starostą a rodziną zastępczą.

3. Rodzice, których dzieci przebywają w rodzinach zastępczych, są obowiązani do ponoszenia odpłatności z tego tytułu. Starosta wydaje decyzję o wysokości tej odpłatności.

4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

1) rodzaje rodzin zastępczych oraz szczegółowe zasady ich działania i finansowania w zależności od zakresu świadczonej opieki, a także wysokość

i szczegółowe zasady wynagradzania,

- 2) szczegółowe zasady doboru rodzin zastępczych oraz umieszczania dzieci w tych rodzinach,
- 3) zasady i wysokość odpłatności rodziców za pobyt ich dzieci w rodzinach zastępczych oraz sposób i tryb postępowania w tych sprawach.

Art. 31g. 1. Rozwiązanie umowy powierzenia dziecka, o której mowa w art. 31d ust. 3, następuje po upływie 3 miesięcy od dnia wypowiedzenia dokonanego na piśmie przez jedną ze stron.

2. Starosta właściwy dla miejsca zamieszkania rodziny zastępczej może rozwiązać z tą rodziną umowę powierzenia dziecka bez wypowiedzenia w razie:

- 1) rażącego niewywiązywania się rodziny zastępczej z przyjętych zadań,
- 2) ustania warunków wymaganych do pełnienia funkcji rodziny zastępczej, wymienionych w art. 31e ust. 1 pkt 1 i 3. W razie rozwiązania umowy powierzenia dziecka, starosta właściwy dla miejsca zamieszkania rodziny zastępczej ma obowiązek zapewnienia dziecku dalszej pieczy i wychowania.

Art. 31h. Należności z tytułu odpłatności rodziców za pobyt ich dzieci w rodzinach zastępczych podlegają egzekucji administracyjnej.”;

18) w art. 34 po ust. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. W zakresie zadań, o których mowa w art. 10a pkt 3, do powiatu przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio.”;

19) w art. 37:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W miejscu pobytu są udzielane świadczenia wymienione w art. 13, 15, 16, art. 17 ust. 1, art. 22, 23a, 26 i 32.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Gmina właściwa ze względu na ostatnie miejsce zamieszkania świadczeniobiorcy bezdomnego jest obowiązana do zwrotu gminie lub powiatowi, które udzieliły pomocy w miejscu pobytu świadczeniobiorcy bezdomnego, poniesionych wydatków na świadczenia pomocy społecznej określonej w ust. 3.”;

20) w art. 39 po wyrazie „społecznej” dodaje się wyrazy „i kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie”;

21) w art. 46 w ust. 4a wyraz „inwalidztwa” zastępuje się wyrazami „niezdolności do pracy i stopnia niepełnosprawności”;

22) w art. 47 skreśla się ust. 3;

23) po art. 47 dodaje się art. 47a i 47b w brzmieniu:

„Art. 47a. 1. Zadania powiatu z zakresu pomocy społecznej (własne i z zakresu administracji rządowej) wykonywane są przez powiatowe centra pomocy rodzinie, jednostki organizacyjne wchodzące w skład powiatowej administracji zespolonej.

2. Kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie powoływany i odwoływany jest przez starostę.

3. Kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie może wytaczać na rzecz obywateli powództwa o roszczenia alimentacyjne. W postępowaniu przed sądem stosuje się odpowiednio przepisy o prokuraturze.

4. Kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie może kierować wnioski o ustalenie stopnia niepełnosprawności lub niezdolności do pracy do organów określonych odrębnymi przepisami.

5. W indywidualnych sprawach z zakresu pomocy społecznej należących do właściwości powiatu decyzje administracyjne wydaje starosta lub z jego upoważnienia kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie.

6. Kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie składa radzie powiatu coroczne sprawozdanie z działalności centrum oraz przedstawia wykaz potrzeb w zakresie pomocy społecznej.

7. Rada powiatu na podstawie wykazu potrzeb, o którym mowa w ust. 6, opracowuje i wykonuje lokalne programy pomocy społecznej.

Art. 47b. Do powiatu stosuje się odpowiednio art. 47.”;

24) art. 48 skreśla się;

25) w art. 50 wyrazy „urzędach pracy, zakładach pracy” zastępuje się wyrazami „u pracodawców oraz w jednostkach organizacyjnych właściwych w sprawach zatrudnienia i przeciwdziałania bezrobociu”;

26) art. 52 otrzymuje brzmienie:

„Art. 52. Prawa i obowiązki pracowników zatrudnionych w ośrodkach pomocy społecznej i powiatowych centrach pomocy rodzinie oraz regionalnych ośrodkach polityki społecznej regulują przepisy o pracownikach samorządowych.”;

27) po art. 55 dodaje się art. 55a—55f w brzmieniu:

„Art. 55a. 1. Domy pomocy społecznej prowadzone przed 1 stycznia 1999 r. uznaje się

do roku 2006 za domy spełniające standard usług, określony odrębnymi przepisami, jeżeli opracowały i realizują program naprawczy, o którym mowa w art. 20. Warunkowo zezwolenie w tym zakresie wydaje wojewoda.

2. Poziom usług świadczonych przez dom pomocy społecznej w zakresie zaspokojenia potrzeb bytowych, opiekuńczych oraz zdrowotnych osobom przebywającym w takim domu nie może ulec obniżeniu po dniu 1 stycznia 1999 r.

Art. 55b. 1. Przepisy określające w ustawie zadania powiatów stosuje się odpowiednio do miast na prawach powiatu.

2. Zadania powiatowych centrów pomocy rodzinie w miastach, o których mowa w ust. 1, realizują miejskie ośrodki pomocy społecznej tych miast, które mogą być nazwane «miejskimi ośrodkami pomocy rodzinie».

Art. 55c. 1. Powiaty i miasta na prawach powiatów przejmują od wojewodów z dniem 1 stycznia 1999 r. mające siedziby na ich terenie domy pomocy społecznej, placówki i ośrodki, o których mowa w art. 2a ust. 1 pkt 7, z wyłączeniem jednostek organizacyjnych prowadzonych przez gminy.

2. Mienie domów pomocy społecznej, placówek i ośrodków, o których mowa w ust. 1, staje się własnością powiatu z dniem ich przejęcia.

Art. 55d. Środki na realizację określonych w ustawie zadań powiatów, w tym prowadzenie placówek, domów pomocy społecznej i ośrodków, o których mowa w art. 55c ust. 1, a także zadań samorządu województwa określają odrębne ustawy.

Art. 55e. 1. Powiat i miasto na prawach powiatu nie może, bez zgody wojewody, w okresie 5 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy zmienić przeznaczenia i typu domu pomocy społecznej, placówek i ośrodków wsparcia, o których mowa w art. 2a ust. 1 pkt 7.

2. Decyzję administracyjną o skierowaniu do odpowiedniego typu domu pomocy społecznej wydaje, w imieniu starosty, kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby ubiegającej się, po uzgodnieniu z podmiotem prowadzącym dom, jeżeli okres oczekiwania w domu pomocy społecznej nie przekracza 3 miesięcy.

3. W przypadku niemożliwości wydania decyzji, o której mowa w ust. 2,

w związku z brakiem miejsca w domu pomocy społecznej, kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie wydaje decyzję kwalifikującą osobę do domu pomocy społecznej oraz ustala w tej decyzji przewidywany czas oczekiwania i miejsce na liście osób oczekujących, po uzgodnieniu z podmiotem prowadzącym dom.

4. Osobie, która przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy otrzymała decyzję o odmowie skierowania do domu pomocy społecznej w związku z brakiem miejsca, kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie wydaje ponownie decyzję o skierowaniu do określonego typu domu pomocy społecznej po uzgodnieniu z podmiotem prowadzącym taki dom, a w razie braku miejsca wydaje decyzję kwalifikującą osobę do domu pomocy społecznej i ustala w decyzji przewidywany czas oczekiwania i miejsce na liście osób oczekujących. Decyzja ta nie może być mniej korzystna od posiadanej decyzji w przedmiotowej sprawie.

Art. 55f. Na realizację zadań własnych z zakresu pomocy społecznej powiaty i samorządy województw otrzymują także dotacje celowe z budżetu państwa.”;

- 28) w art. 2a w ust. 1 w pkt 7 i 9, w art. 19 w ust. 3, w art. 20 w ust. 1, 3, 4, 5, 6 i 7 pkt 1, 2 i 3 oraz w ust. 8 użyte w odpowiednim przypadku i liczbie wyrazy „ , w tym specjalistyczne” skreśla się.

Art. 65. W ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 1998 r. Nr 7, poz. 25) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 37 w ust. 3 wyraz „gmin” zastępuje się wyrazami „jednostek samorządu terytorialnego”;
- 2) w art. 47 w ust. 1 wyrazy „organu administracji rządowej” zastępuje się wyrazem „starosty”;
- 3) w art. 73 po wyrazach „i organów” dodaje się wyraz „jednostek”;
- 4) w art. 118:

a) w ust. 3 wyraz „gminy” zastępuje się wyrazami „jednostki samorządu terytorialnego”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Decyzje w sprawach określonych w ust. 1—2a wydaje starosta.”

Art. 66. W ustawie z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 1991 r. Nr 8, poz. 27, z 1995 r. Nr 120, poz. 576 oraz z 1997 r. Nr 60, poz. 369) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 9 w ust. 3 po wyrazie „uwzględniając” dodaje się wyraz „zasadniczy”;

2) w art. 10 w ust. 2 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) współdziałanie z organami administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego, samorządami zawodowymi, związkami zawodowymi i organizacjami społecznymi w sprawach profilaktyki i leczenia weterynaryjnego, poprawy warunków hodowli i warunków sanitarnych wsi, kontroli żywności pochodzenia zwierzęcego, zwalczania zakaźnych i pasożytniczych chorób zwierzęcych oraz chorób odzwierzęcych,”;

3) w art. 21 w ust. 1 wyrazy „zakład pracy” zastępuje się wyrazem „pracodawca”;

4) w art. 22 w ust. 1 i 3 wyrazy „Zakład pracy” zastępuje się wyrazem „Pracodawca”.

Art. 67. W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o utworzeniu Komitetu Badań Naukowych (Dz. U. Nr 8, poz. 28, z 1993 r. Nr 52, poz. 240, z 1995 r. Nr 30, poz. 152, z 1996 r. Nr 106, poz. 469, z 1997 r. Nr 24, poz. 118, Nr 75, poz. 469, Nr 80, poz. 500, Nr 96, poz. 590 i Nr 121, poz. 770) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2 wyraz „państwowej” zastępuje się wyrazem „rządowej”;

2) w art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do powoływania i odwoływania Przewodniczącego Komitetu stosuje się przepisy Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483). Przewodniczący Komitetu wchodzi w skład Rady Ministrów.”;

3) w art. 8 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) siedem powołanych przez Komitet osób reprezentujących przedsiębiorców lub jednostki samorządu terytorialnego, z tym że przedstawiciele jednostek samorządu terytorialnego powinno być co najmniej trzech,”;

4) w art. 14 w ust. 2 w pkt 4 wyrazy „organów administracji państwowej, rządowej lub organów samorządu terytorialnego” zastępuje się wyrazami „organów administracji rządowej lub jednostek samorządu terytorialnego”.

Art. 68. W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 9, poz. 31 i Nr 101, poz. 444, z 1992 r. Nr 21, poz. 86, z 1994 r. Nr 123, poz. 600, z 1996 r. Nr 91, poz. 409 i Nr 149, poz. 704, z 1997 r. Nr 5, poz. 24, Nr 107, poz. 689, Nr 121, poz. 770 i Nr 123, poz. 780) w art. 2 w ust. 1 w pkt 3 i 4 wyraz „gminy” zastępuje się wyrazami „jednostki samorządu terytorialnego”.

Art. 69. W ustawie z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 1997 r. Nr 142, poz. 950 i z 1998 r. Nr 37, poz. 204) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 7³ otrzymuje brzmienie:

„Art. 7³. 1. Do zadań z zakresu administracji rządowej realizowanych przez powiaty należy:

1) realizacja dla kombatantów i osób represjonowanych zadań w zakresie opieki zdrowotnej i usług opiekuńczych,

2) organizacja na terenie powiatu obchodu rocznic w celu upamiętnienia walki o niepodległość Polski oraz uczczenia pamięci ofiar wojny i okresu powojennego,

3) świadczenie pomocy w przygotowywaniu udokumentowanych wniosków o przyznanie w drodze wyjątku emerytur i rent,

4) analiza sytuacji życiowej kombatantów i osób represjonowanych oraz podejmowanie w tym zakresie stosownych inicjatyw.

2. Do zadań wojewody należy w szczególności:

1) sporządzanie bilansu potrzeb i środków w zakresie realizacji zadań wynikających z ust. 1 we współpracy z gminami i powiatami,

2) ustalanie sposobu wykonywania zadań z zakresu administracji rządowej realizowanych przez powiaty,

3) realizacja działań zmierzających do integracji środowisk kombatanckich i koordynacji ich działań.

3. Samorząd powiatowy oraz wojewoda współdziałają przy realizacji swoich zadań z organizacjami społecznymi oraz stowarzyszeniami kombatantów i osób represjonowanych.

4. Do wypełniania zadań określonych w ust. 1 i 2 wojewoda może powołać pełnomocnika w porozumieniu z Kierownikiem Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych.”;

2) w art. 9 w ust.1 wyrazy „zakładu pracy” zastępuje się wyrazem „pracodawcy”;

3) w art. 11 w ust.1 wyrazy „kierownika właściwego urzędu rejonowego rządowej administracji ogólnej” zastępuje się wyrazem „starosty”;

4) w art. 20 w ust. 6 wyrazy „gmin i związków komunalnych” zastępuje się wyrazami „jednostek samorządu terytorialnego i ich związków”;

5) w art. 23 w ust. 3a wyrazy „wojewódzkich zespołów pomocy społecznej” zastępuje się wyrazami „powiatowego centrum pomocy rodzinie” oraz wyrazy „dyrektor wojewódzkiego zespołu pomocy społecznej” zastępuje się wyrazami „kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie”.

Art. 70. W ustawie z dnia 19 kwietnia 1991 r. o samorządzie pielęgniarek i położnych (Dz. U. Nr 41,

poz. 178 oraz z 1996 r. Nr 24, poz. 110 i Nr 91, poz. 410) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obszar działania poszczególnych okręgowych izb pielęgniarek i położnych, ich liczbę i siedziby ustala Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych na wniosek zjazdów okręgowych, uwzględniając zasadniczy podział terytorialny państwa.”;

2) użyte w art. 11 w ust. 1 i w art. 41 w ust. 3 wyrazy „Zakład pracy” zastępuje się wyrazem „Pracodawca”;

3) w art. 19 w ust. 1 wyrazy „zakład pracy” zastępuje się wyrazem „pracodawca”;

4) w art. 44 w ust. 4 wyrazy „do zakładu pracy” zastępuje się wyrazem „pracodawcy”.

Art. 71. W ustawie z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich (Dz. U. Nr 41, poz. 179 i Nr 105, poz. 452 oraz z 1997 r. Nr 43, poz. 272 i Nr 121, poz. 770) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obszar działania poszczególnych okręgowych izb aptekarskich oraz ich siedziby ustala Naczelna Rada Aptekarska, uwzględniając zasadniczy podział terytorialny państwa.”,

b) skreśla się ust. 3;

2) w art. 7 w ust. 1 w pkt 6 wyrazy „organami władzy i administracji państwowej, samorządu terytorialnego” zastępuje się wyrazami „organami administracji publicznej”;

3) w art. 10 w ust. 3 wyrazy „zakład pracy” zastępuje się wyrazem „pracodawca”;

4) w art. 23 w ust. 1 i 3 wyrazy „Zakład pracy” zastępuje się wyrazem „Pracodawca”.

Art. 72. W ustawie z dnia 21 czerwca 1991 r. o wprowadzeniu częściowej odpłatności za koszty wyżywienia i zakwaterowania w sanatoriach uzdrowiskowych (Dz. U. Nr 64, poz. 272 i z 1996 r. Nr 34, poz. 148) w art. 1:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sejmik województwa, na terenie którego znajdują się sanatoria uzdrowiskowe, w drodze uchwały określa zasady ustalania wysokości opłat za pobyt w sanatorium uzdrowiskowym, uwzględniając sezonowość i standard usług.”,

b) ust. 3 skreśla się.

Art. 73. W ustawie z dnia 4 lipca 1991 r. o stosunku Państwa do Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego (Dz. U. Nr 66, poz. 287 i Nr 95, poz. 425, z 1993 r. Nr 7, poz. 34, z 1994 r. Nr 1, poz. 3 oraz z 1998 r. Nr 59, poz. 375) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10:

a) w ust. 1, 4 i 6 wyrazy „rządowej administracji ogólnej” zastępuje się wyrazami „administracji rządowej”;

b) w ust. 2 wyrazy „Minister—Szef Urzędu Rady Ministrów” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw wyznań religijnych”;

2) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. Trasa i czas procesji lub pielgrzymki na drogach publicznych podlegają uzgodnieniu, w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego, z właściwymi organami administracji rządowej lub samorządowej.”;

3) w art. 33 w ust. 2 wyrazy „innych państwowych osób prawnych albo własność gminy” zastępuje się wyrazami „jednostek samorządu terytorialnego”;

4) w art. 42 w ust. 2 wyrazy „terenowego organu rządowej administracji ogólnej” zastępuje się wyrazami „właściwego organu”.

Art. 74. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. Nr 77, poz. 335, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 121, poz. 770, Nr 133, poz. 885 i Nr 141, poz. 943) wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule ustawy, w tytułach rozdziałów 2 i 3, w art. 2, w art. 4 w ust. 1, w art. 6, w art. 9 w ust. 1, w art. 11 w ust. 3, w art. 13 w ust. 2, w art. 14, w art. 15, w art. 16, w art. 17 w ust. 2 w pkt 2, w ust. 3 i 4, w art. 18 w ust. 2, w art. 18a, w art. 24, w art. 25, w art. 26, w art. 28, w art. 29, w art. 30 oraz w art. 31 użyte w różnych przypadkach wyrazy „Państwowa Inspekcja Ochrony Środowiska” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „Inspekcja Ochrony Środowiska”;

2) w art. 2 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Zwierzchni nadzór nad wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1, sprawuje minister właściwy do spraw środowiska.”;

3) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. 1. Zadania Inspekcji Ochrony Środowiska określone w art. 2 wykonują:

1) Główny Inspektor Ochrony Środowiska,

2) wojewoda przy pomocy wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska jako kierownika wojewódzkiej inspekcji ochrony środowiska, wchodzącej w skład zespolonej administracji wojewódzkiej.

2. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska wykonuje w imieniu wojewody zadania i kompetencje Inspekcji Ochrony Środowiska określone w ustawie i przepisach odrębnych.”;

4) w art. 4:

- a) skreśla się ust. 2,
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Zastępcę Głównego Inspektora Ochrony Środowiska powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw środowiska na wniosek Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.”,
- c) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:
- „7. Organizację Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska określa statut nadany, w drodze rozporządzenia, przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska.”;
- 5) w art. 5:
- a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2. Wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw środowiska w uzgodnieniu z właściwym wojewodą.
3. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska wykonuje zadania przy pomocy wojewódzkiego inspektoratu ochrony środowiska.”,
- b) dodaje się ust. 4—6 w brzmieniu:
- „4. Zastępcę wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska powołuje i odwołuje Główny Inspektor Ochrony Środowiska na wniosek wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.
5. Wojewoda, na wniosek wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, może tworzyć delegatury wojewódzkiego inspektoratu ochrony środowiska. Kierownik delegatury może, z upoważnienia wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, prowadzić sprawy i wydawać na terenie swojego działania decyzje administracyjne.
6. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, zasady organizacji wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska oraz ich delegatur.”;
- 6) art. 7 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 7. Wojewoda, na wniosek wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska lub za jego zgodą, może powierzyć, w drodze porozumienia, prowadzenie spraw z zakresu właściwości wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, w tym wydawanie w jego imieniu decyzji administracyjnych, powiatom położonym na terenie województwa.”;
- 7) art. 8 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 8. W rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Ochrony Środowiska organem właściwym jest, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, wojewódzki inspektor ochrony środowiska i jako organ wyższego stopnia — Główny Inspektor Ochrony Środowiska.”;
- 8) po art. 8 dodaje się art. 8a i 8b w brzmieniu:
- „Art. 8a. 1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska ustala ogólne kierunki działania organów Inspekcji lub — w przypadku nadzwyczajnego zagrożenia środowiska w zakresie należącym do właściwości Inspekcji Ochrony Środowiska — szczegółowe zasady postępowania inspektorów, a także zasady ich współdziałania z innymi organami administracji publicznej.
2. Rada powiatu i sejmik województwa przynajmniej raz na rok rozpatrują informacje właściwego inspektora o stanie środowiska na obszarze powiatu lub województwa. Na żądanie właściwej rady gminy, rady powiatu lub sejmiku województwa informację taką właściwy inspektor ochrony środowiska obowiązany jest składać w każdym czasie. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska informuje zarząd powiatu i zarząd województwa o wynikach kontroli obiektów o podstawowym znaczeniu dla danego terenu.
3. W związku z przedłożoną informacją, o której mowa w ust. 2, radzie powiatu służy prawo do określania, w drodze uchwały, kierunków działania właściwego organu Inspekcji Ochrony Środowiska, w celu zapewnienia na danym obszarze należytej ochrony środowiska.
4. W przypadkach bezpośredniego zagrożenia środowiska starosta, wójt, burmistrz (prezydent miasta) może wydać właściwemu organowi Inspekcji Ochrony Środowiska polecenie podjęcia działań zmierzających do usunięcia tego zagrożenia.
5. Uchwała podjęta na podstawie ust. 3 lub polecenie wydane na podstawie ust. 4 nie mogą dotyczyć wykonania konkretnych czynności służbowych ani określać sposobu wykonania zadania przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska, lecz powinny ustalać przedmiot działania lub wskazywać stan niezgodny z prawem, o którego usunięcie chodzi.
6. Organ jednostki samorządu terytorialnego niezwłocznie informuje wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o podjęciu uchwały lub wydaniu polecenia, o których mowa w ust. 3—5.
- Art. 8b. 1. Starosta, wójt, burmistrz (prezydent miasta) ponoszą wyłączną odpowie-

działność za treść polecenia wydanego na podstawie art. 8a ust. 4.

2. Polecenie przekazane ustnie wymaga potwierdzenia na piśmie.
3. Polecenie podlega niezwłocznemu wykonaniu. Właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska natychmiast przedkłada sprawę Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, jeżeli nie jest w stanie wykonać polecenia albo jeżeli polecenie narusza prawo.
4. Polecenie naruszające prawo jest nieważne. O nieważności polecenia rozstrzyga wojewoda.”;

9) w art. 17:

- a) w ust. 1 skreśla się wyraz „Państwową”,
- b) w ust. 2:
 - skreśla się pkt 1,
 - w pkt 1a wyrazy „wojewódzki sejmik samorządu terytorialnego” zastępuje się wyrazami „organy jednostek samorządu terytorialnego”,
- c) w ust. 3 wyrazy „W uzasadnionych przypadkach wojewoda” zastępuje się wyrazem „Wojewoda”,
- d) skreśla się ust. 5;

10) w art. 25 w ust. 1 wyrazy „Organy administracji państwowej i rządowej oraz organy gminy” zastępuje się wyrazami „Organy administracji rządowej oraz organy jednostek samorządu terytorialnego”;

11) w art. 28 w ust. 2 wyrazy „organom administracji państwowej i rządowej oraz organom gminy” zastępuje się wyrazami „organom administracji rządowej oraz organom jednostek samorządu terytorialnego”.

Art. 75. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 81, poz. 351, z 1994 r. Nr 27, poz. 96 i Nr 89, poz. 414, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 111, poz. 725 i Nr 121, poz. 770) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) krajowym systemie ratowniczo-gaśniczym — rozumie się przez to integralną część organizacji bezpieczeństwa wewnętrznego państwa, obejmującą, w celu ratowania życia, zdrowia, mienia lub środowiska, prognozowanie, rozpoznawanie i zwalczanie pożarów, klęsk żywiołowych lub innych miejscowych zagrożeń; system ten skupia jednostki ochrony przeciwpożarowej, inne służby, inspekcje, straże, instytucje oraz podmioty, które dobrowolnie w drodze umowy cywilnoprawnej zgodziły się współdziałać w akcjach ratowniczych. ”;

2) w art. 4 w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) zapewnić konserwację i naprawy sprzętu oraz urządzeń określonych w pkt 2, zgodnie z zasadami i wymaganiami gwarantującymi sprawne i niezawodne ich funkcjonowanie,”;

3) w art. 6:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, określa się w szczególności:

- 1) rodzaje obiektów, których projekty budowlane wymagają uzgodnienia,
- 2) tryb i zakres dokonywania uzgodnień przez rzeczoznawców do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych,
- 3) szczegółowe zasady powoływania i odwoływania rzeczoznawców do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych i nadzorowania ich działalności,
- 4) szczegółowe zasady prowadzenia kontroli przez komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej nad uzgadnianiem projektów budowlanych pod względem ochrony przeciwpożarowej.”;

4) w art. 10 w ust. 1 wyrazy „Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji” zastępuje się wyrazami „komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej”;

5) w art. 13 w ust. 1 skreśla się pkt 1;

6) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art.14. 1. Krajowy system ratowniczo-gaśniczy ma na celu ochronę życia, zdrowia, mienia lub środowiska poprzez:

- 1) walkę z pożarami lub innymi klęskami żywiołowymi,
- 2) ratownictwo techniczne,
- 3) ratownictwo chemiczne,
- 4) ratownictwo ekologiczne,
- 5) ratownictwo medyczne.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady organizacji krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego, w szczególności w zakresie:

- 1) organizacji na obszarze powiatu, województwa i kraju,
- 2) walki z pożarami i innymi klęskami żywiołowymi,
- 3) ratownictwa technicznego, chemicznego, ekologicznego i medycznego,
- 4) dysponowania do działań ratowniczych,
- 5) kierowania działaniem ratowniczym,
- 6) prowadzenia dokumentacji zdarzeń określonych w art. 2 pkt 2 oraz doku-

mentacji funkcjonowania krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego,

- 7) organizacji odwołów operacyjnych,
- 8) organizacji stanowisk kierowania.

3. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej, wojewoda lub starosta odpowiednio na obszarze kraju, województwa lub powiatu określają zadania krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego, koordynują jego funkcjonowanie i kontrolują wykonywanie wynikających stąd zadań, a w sytuacjach nadzwyczajnych zagrożeń życia, zdrowia lub środowiska kierują tym systemem.

4. Wojewoda i starosta wykonują swoje zadania przy pomocy zespołów do spraw ochrony przeciwpożarowej i ratownictwa.

5. Wójt (burmistrz lub prezydent miasta) koordynuje funkcjonowanie krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego na obszarze gminy w zakresie ustalonym przez wojewodę. Zadanie to wykonywane jest przy pomocy komendanta gminnego ochrony przeciwpożarowej, jeżeli komendant taki został zatrudniony przez gminę.

6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, skład oraz szczegółowe zasady działania i tryb powoływania zespołów, o których mowa w ust. 4.

7. W sytuacjach nadzwyczajnych zagrożeń ludzi i środowiska, występujących na obszarze przekraczającym granice powiatu, koordynacja działań powiatowych zespołów do spraw ochrony przeciwpożarowej i ratownictwa należy do wojewody.

8. W sytuacjach nadzwyczajnych zagrożeń ludzi i środowiska, występujących na obszarze przekraczającym granice województwa, koordynacja działań wojewódzkich zespołów do spraw ochrony przeciwpożarowej i ratownictwa należy do ministra właściwego do spraw wewnętrznych.”;

7) w art. 15 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) powiatowa (miejska) zawodowa straż pożarna,”;

8) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, a za jego zgodą inni ministrowie, wojewodowie, organy jednostek samorządu terytorialnego, instytucje, organizacje, osoby prawne lub fizyczne mogą tworzyć, przekształcać lub likwidować zakładowe strażne pożarne, zakładowe służby ratownicze, gminne (miejskie) albo po-

wiatowe (miejskie) zawodowe strażne pożarne, terenowe służby ratownicze lub inne jednostki ratownicze.”;

9) w art. 19:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Ochotnicza straż pożarna jest jednostką umundurowaną, wyposażoną w specjalistyczny sprzęt, przeznaczoną w szczególności do walki z pożarami, klęskami żywiołowymi lub innymi miejscowymi zagrożeniami.”,

b) w ust. 3 wyrazy „z komendantem wojewódzkim” zastępuje się wyrazami „z komendantem powiatowym (miejskim)”;

10) w art. 21:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz w pkt 3 po wyrazach „zarządów gmin” dodaje się wyrazy „i powiatów”,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Uprawnienia wojewody określone w ust. 1 stosuje się odpowiednio do starosty.”;

11) po art. 21a dodaje się art. 21b w brzmieniu:

„Art. 21b. Do zadań własnych powiatu w zakresie ochrony przeciwpożarowej należą:

1) prowadzenie analiz i opracowywanie prognoz dotyczących pożarów, klęsk żywiołowych oraz innych miejscowych zagrożeń,

2) prowadzenie analizy sił i środków krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego na obszarze powiatu,

3) budowanie systemu koordynacji działań jednostek ochrony przeciwpożarowej wchodzących w skład krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego oraz służb, inspekcji, straży oraz innych podmiotów biorących udział w działaniach ratowniczych na obszarze powiatu,

4) organizowanie systemu łączności, alarmowania i współdziałania między podmiotami uczestniczącymi w działaniach ratowniczych na obszarze powiatu.”;

12) w art. 28 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ekwiwalent, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie przysługuje członkowi ochotniczej straży pożarnej za czas nieobecności w pracy, za który zachował wynagrodzenie.”;

13) w art. 29:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) budżetów jednostek samorządu terytorialnego,”

b) w pkt 3 skreśla się wyrazy „od ognia”;

14) w art. 32:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Koszty wyposażenia, utrzymania, wyszkolenia i zapewnienia gotowości bojowej ochotniczej straży pożarnej ponosi gmina, z zastrzeżeniem art. 35 ust. 1.”,

b) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Gmina może zatrudnić komendanta gminnego ochrony przeciwpożarowej.”;

15) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Art. 33. 1. Budżet państwa uczestniczy w kosztach funkcjonowania jednostek ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 15 pkt 2—6 i 8, jeżeli jednostki te działają w ramach krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb i zasady przyznawania dotacji na cele określone w ust. 1.”;

16) w art. 39 w ust. 1 skreśla się wyrazy „ , w tym na cele wynikające z przepisów art. 28 ust. 6, art. 33 ust. 1 i art. 34 ust. 1”.

Art. 76. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. Nr 88, poz. 400, z 1992 r. Nr 21, poz. 86 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 34, poz. 163, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 152, poz. 723 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 88, poz. 554 i Nr 106, poz. 680) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2:

a) w pkt 4 na końcu dodaje się wyrazy „oraz powszechnego systemu ochrony ludności”,

b) w pkt 6 na końcu dodaje się wyrazy „oraz ochrony ludności.”;

2) skreśla się art. 4—6;

3) w art. 7 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) staroście — należy przez to rozumieć również przewodniczącego zarządu miasta w miastach na prawach powiatu.”;

4) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. 1. Jednostkami organizacyjnymi Państwowej Straży Pożarnej są:

- 1) Komenda Główna,
- 2) komenda wojewódzka,
- 3) komenda powiatowa (miejska),
- 4) Szkoła Główna Służby Pożarniczej, pozostałe szkoły oraz ośrodki szkolenia,
- 5) jednostki badawczo-rozwojowe,
- 6) Centralne Muzeum Pożarnictwa.

2. W skład komendy powiatowej (miejskiej) Państwowej Straży Pożarnej wchodzi jednostki ratowniczo-gaśnicze.

3. Komendanci komend, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, mogą tworzyć jednostki ratowniczo-gaśnicze.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe zasady tworzenia i likwidacji jednostek ratowniczo-gaśniczych Państwowej Straży Pożarnej,

2) szczegółowe zasady wyposażenia jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej, a w szczególności:

a) standardy wyposażenia jednostek ratowniczo-gaśniczych Państwowej Straży Pożarnej w pojazdy gaśnicze i specjalne oraz w sprzęt i środki techniczne,

b) normy wyposażenia w sprzęt specjalistyczny, pojazdy i środki techniczne do ratownictwa technicznego, chemicznego, ekologicznego i medycznego,

c) normy wyposażenia krajowych baz sprzętu specjalistycznego i środków gaśniczych.”;

5) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. 1. Centralnym organem administracji rządowej w sprawach organizacji krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego oraz ochrony przeciwpożarowej jest Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej, podległy ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

2. Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej powołuje spośród oficerów Państwowej Straży Pożarnej i odwołuje Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

3. Zastępców Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej powołuje spośród oficerów Państwowej Straży Pożarnej i odwołuje minister właściwy do spraw wewnętrznych, na wniosek Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej.”;

6) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. Do zadań Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej należy:

1) kierowanie pracą Komendy Główniej Państwowej Straży Pożarnej,

2) kierowanie krajowym systemem ratowniczo-gaśniczym, a w szczególności:

a) dysponowanie jednostkami krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego na obszarze kraju, poprzez swoje stanowisko kierownika,

- b) ustalanie zbiorczego planu sieci jednostek krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego,
 - c) ustalanie planu rozmieszczania na obszarze kraju sprzętu specjalistycznego w ramach krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego,
 - d) dysponowanie odwodami operacyjnymi i kierowanie ich siłami,
 - e) dowodzenie działaniami ratowniczymi, których rozmiar lub zasięg przekracza możliwość sił ratowniczych województwa,
 - f) organizowanie i kierowanie centralnymi odwodami operacyjnymi,
 - g) analizowanie działań ratowniczych prowadzonych przez jednostki organizacyjne krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego,
- 3) analizowanie zagrożeń pożarowych i innych miejscowych zagrożeń,
 - 4) inicjowanie przedsięwzięć oraz prac naukowo-badawczych w zakresie ochrony przeciwpożarowej i ratownictwa,
 - 5) organizowanie i określanie zasad kształcenia zawodowego,
 - 6) inicjowanie oraz przygotowywanie projektów aktów normatywnych dotyczących ochrony przeciwpożarowej i ratownictwa,
 - 7) powoływanie i odwoływanie rzeczoznawców do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych i nadzór nad ich działalnością,
 - 8) ustalanie programów i zasad szkolenia pożarniczego dla jednostek ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 15 pkt 2—6 i 8 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 81, poz. 351, z 1994 r. Nr 27, poz. 96 i Nr 89, poz. 414, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 111, poz. 725 i Nr 121, poz. 770 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668),
 - 9) wspieranie inicjatyw społecznych w zakresie ochrony przeciwpożarowej i ratownictwa,
 - 10) współdziałanie z Zarządem Głównym Związku Ochotniczych Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 11) prowadzenie współpracy międzynarodowej w zakresie swojej właściwości.
2. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej sprawuje nadzór nad:
 - 1) Szkołą Główną Służby Pożarniczej, w zakresie wykonywania przez nią zadań jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej,
 - 2) pozostałymi szkołami oraz jednostkami badawczo-rozwojowymi Państwowej Straży Pożarnej,
 - 3) Centralnym Muzeum Pożarnictwa.
 3. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej kontroluje działania organów i jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej.
 4. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej jest przełożonym strażaków pełniących służbę w Państwowej Straży Pożarnej.”;
- 7) art. 11 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 11. 1. Zadania i kompetencje Państwowej Straży Pożarnej na obszarze województwa wykonują:
- 1) wojewoda przy pomocy komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej, jako kierownika straży wchodzącej w skład zespolonej administracji rządowej w województwie,
 - 2) komendant powiatowy (miejski) Państwowej Straży Pożarnej.
2. Komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej wykonuje w imieniu wojewody zadania i kompetencje określone w ustawach.”;
- 8) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:
- „Art. 11a. 1. W postępowaniu administracyjnym, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Państwowej Straży Pożarnej, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej, organem właściwym jest komendant powiatowy (miejski) Państwowej Straży Pożarnej.
2. W postępowaniu administracyjnym, w sprawach, o których mowa w ust. 1, organami wyższego stopnia są:
- 1) w stosunku do komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej — komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej,
 - 2) w stosunku do komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej — Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej.”;

9) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. 1. Komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej powołuje, spośród oficerów Państwowej Straży Pożarnej, minister właściwy do spraw wewnętrznych na wniosek Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej złożony po uzyskaniu zgody wojewody.

2. Komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej odwołuje minister właściwy do spraw wewnętrznych — po zasięgnięciu opinii wojewody.
3. W przypadku braku opinii, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw wewnętrznych odwołuje komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej po upływie 14 dni od dnia przedstawienia wniosku o odwołanie.
4. Zastępców komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej powołuje spośród oficerów Państwowej Straży Pożarnej i odwołuje Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej na wniosek komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej.
5. Do zadań komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej należy:
 - 1) kierowanie komendą wojewódzką Państwowej Straży Pożarnej,
 - 2) opracowywanie planów ratowniczych na obszarze województwa, z uwzględnieniem przepisów art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. b) i c),
 - 3) organizowanie krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego, w tym odwodów operacyjnych na obszarze województwa,
 - 4) dysponowanie oraz kierowanie siłami i środkami krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego na obszarze województwa poprzez swoje stanowisko kierowania, a w szczególności dowodzenie działaniami ratowniczymi, których rozmiar lub zasięg przekracza możliwość sił ratowniczych powiatu,
 - 5) kontrola uzgadniania projektów budowlanych pod względem ochrony przeciwpożarowej,
 - 6) kontrolowanie organów i jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej działających na obszarze województwa,
 - 7) analizowanie stanu bezpieczeństwa województwa w zakresie zadań realizowanych przez Państwową Straż Pożarną,
 - 8) wspieranie inicjatyw społecznych w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
 - 9) współdziałanie z zarządem wojewódzkim Związku Ochotniczych Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej.”;

10) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. 1. Komendanta powiatowego Państwowej Straży Pożarnej powołuje spośród

oficerów Państwowej Straży Pożarnej komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej, w porozumieniu ze starostą. Przepisu art. 35 ust. 3 pkt 1 ustawy o samorządzie powiatowym nie stosuje się.

2. Komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej odwołuje komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej po zasięgnięciu opinii starosty. Przepis art. 12 ust. 3 stosuje się odpowiednio.
3. Zastępców komendanta powiatowego Państwowej Straży Pożarnej powołuje spośród oficerów lub aspirantów Państwowej Straży Pożarnej i odwołuje komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej, na wniosek komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej.
4. Do zadań komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej należy:
 - 1) kierowanie komendą powiatową (miejską) Państwowej Straży Pożarnej,
 - 2) organizowanie jednostek ratowniczo-gaśniczych,
 - 3) organizowanie na obszarze powiatu krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego,
 - 4) dysponowanie oraz kierowanie siłami i środkami krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego na obszarze powiatu poprzez swoje stanowisko kierowania,
 - 5) organizowanie i prowadzenie akcji ratowniczej,
 - 6) współdziałanie z komendantem gminnym ochrony przeciwpożarowej, jeżeli komendant taki został zatrudniony w gminie,
 - 7) rozpoznawanie zagrożeń pożarowych i innych miejscowych zagrożeń,
 - 8) opracowywanie planów ratowniczych na obszarze powiatu,
 - 9) nadzorowanie przestrzegania przepisów przeciwpożarowych,
 - 10) wykonywanie zadań z zakresu ratownictwa,
 - 11) wstępne ustalanie przyczyny oraz okoliczności powstania i rozprzestrzeniania się pożaru oraz miejscowego zagrożenia,
 - 12) organizowanie szkolenia i doskonalenia pożarniczego,

- 13) szkolenie członków ochotniczych straży pożarnych,
- 14) współdziałanie z zarządem (oddziałem) powiatowym Związku Ochotniczych Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej.”;

11) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„Art. 13a. 1. Komendanci wykonują swoje zadania przy pomocy komend, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1—3.

2. Organizację Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej określa statut nadany, w drodze rozporządzenia, przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

3. Regulamin organizacyjny komendy wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej jest ustalany przez komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej i zatwierdzany przez wojewodę.

4. Regulamin organizacyjny komendy powiatowej (miejskiej) Państwowej Straży Pożarnej jest ustalany przez komendanta powiatowego i zatwierdzany przez komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej.

5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady organizacji komendy wojewódzkiej i powiatowej Państwowej Straży Pożarnej.”;

12) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. 1. Rada powiatu przynajmniej raz na rok rozpatruje informacje komendanta powiatowego Państwowej Straży Pożarnej o stanie bezpieczeństwa ochrony przeciwpożarowej oraz o zagrożeniach pożarowych powiatu (miasta na prawach powiatu). Na polecenie starosty informację taką właściwy komendant jest obowiązany składać w każdym czasie.

2. Rada powiatu (miasta) na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, może określić w drodze uchwały istotne dla wspólnoty samorządowej zagrożenia bezpieczeństwa pożarowego.

3. W przypadku bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa wspólnoty samorządowej, w szczególności życia lub zdrowia, przewodniczący zarządu gminy lub powiatu może wydać komendantowi powiatowemu (miejskiemu) Państwowej Straży Pożarnej polecenie podjęcia działań w zakresie właściwości Państwowej Straży Pożarnej, zmie-

rzających do usunięcia tego zagrożenia.

4. Uchwała, o której mowa w ust. 2, lub polecenie wydane na podstawie ust. 3 nie mogą dotyczyć wykonania konkretnej czynności służbowej. Uchwała lub polecenie nie mogą również określać sposobu wykonania zadania przez Państwową Straż Pożarną.

5. Starosta lub wójt (burmistrz lub prezydent miasta) ponoszą wyłączną odpowiedzialność za treść i skutki polecenia, o którym mowa w ust. 4.

6. Polecenie, o którym mowa w ust. 4, podlega niezwłocznemu wykonaniu. Polecenie przekazane ustnie wymaga potwierdzenia na piśmie.

7. Komendant powiatowy (miejski) Państwowej Straży Pożarnej niezwłocznie przedkłada sprawę komendantowi wojewódzkiemu Państwowej Straży Pożarnej, jeżeli nie jest w stanie wykonać polecenia, o którym mowa w ust. 4.

8. Polecenie, o którym mowa w ust. 4, naruszające prawo jest nieważne. O nieważności polecenia stwierdza wojewoda.”;

13) skreśla się art. 15 i 16;

14) po art. 19 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Zasady finansowania Państwowej Straży Pożarnej

Art. 19a. 1. Koszty związane z funkcjonowaniem Państwowej Straży Pożarnej są pokrywane z budżetu państwa.

2. Koszty funkcjonowania Państwowej Straży Pożarnej na obszarze powiatu są pokrywane z dotacji celowej budżetu państwa.

Art. 19b. W pokrywaniu części kosztów funkcjonowania Państwowej Straży Pożarnej mogą uczestniczyć:

1) gmina, powiat lub samorząd województwa,

2) organizatorzy imprez masowych.

Art. 19c. Wykonanie zadań zleconych Państwowej Straży Pożarnej przez osoby prawne lub fizyczne, a wykraczających poza zakres ustawowych zadań Państwowej Straży Pożarnej, jest finansowane przez właściwego zleceniodawcę na podstawie zawartej umowy.

Art. 19d. Osoby prawne lub fizyczne mogą uczestniczyć w ponoszeniu kosztów budowy strażnic, ich wyposażenia i utrzymania.”;

15) w art. 20:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Działania ratownicze organizuje i prowadzi Państwowa Straż Pożarna.”;
- b) skreśla się ust. 1a;
- 16) w art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. W celu realizacji nadzoru nad przestrzeganiem przepisów przeciwpożarowych, rozpoznawania zagrożeń pożarowych i innych miejscowych zagrożeń oraz przygotowywania do działań ratowniczych, Państwowa Straż Pożarna przeprowadza czynności kontrolno-rozpoznawcze oraz ćwiczenia i manewry.”;
- 17) w art. 24 w ust. 1 w pkt 2 skreśla się wyrazy „oraz terenowych organów administracji rządowej i samorządowej”;
- 18) w art. 26 w ust. 1 wyrazy „Komendant rejonowy” zastępuje się wyrazami „Komendant powiatowy (miejski)”;
- 19) w art. 32 w ust. 1:
- a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) w komendzie powiatowej (miejskiej) wraz z jednostkami ratowniczo-gaśniczymi — komendant powiatowy (miejski),”
- b) skreśla się pkt 4,
- c) dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
„8) w Centralnym Muzeum Pożarnictwa — dyrektor muzeum.”;
- 20) w art. 37d w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) komendant powiatowy (miejski) — na obszarze powiatu.”;
- 21) w art. 43 w ust. 2 w pkt 6 skreśla się wyrazy „lub nabycia obywatelstwa innego państwa”;
- 22) w art. 90 po wyrazach „z góry” dodaje się przecinek oraz wyrazy „w pierwszym dniu roboczym miesiąca, za który przysługuje uposażenie”;
- 23) art. 95b otrzymuje brzmienie:
„Art. 95b. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określa, w drodze rozporządzenia, wysokość funduszu na nagrody, o których mowa w art. 73 ust. 1 pkt 2 i art. 95, oraz na zapomogi, o których mowa w art. 95a.”;
- 24) w art. 113 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) zakwaterowanie, umundurowanie, odzież specjalną i ekwipunek osobisty oraz wyżywienie w naturze albo równoważnik pieniężny w zamian za wyżywienie,”;
- 25) w art. 114 w ust. 3 po wyrazach „art. 61 ust. 1” dodaje się przecinek i wyrazy „2, 4 pkt 1 i 2 oraz ust. 5”;
- 26) w art. 121 w ust. 1 w pkt 4 po wyrazach „komendantów wojewódzkich,” dodaje się wyrazy „i ich zastępców,”;
- 27) art. 124g otrzymuje brzmienie:
„Art. 124g. 1. Koszty funkcjonowania komisji dyscyplinarnej ponosi Skarb Państwa. O kosztach postępowania dyscyplinarnego orzeka komisja dyscyplinarna.
2. Do ustalania kosztów postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy o kosztach sądowych w sprawach karnych.”
- Art. 77.** W ustawie z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 91, poz. 408, z 1992 r. Nr 63, poz. 315, z 1994 r. Nr 121, poz. 591, z 1995 r. Nr 138, poz. 682, z 1996 r. Nr 24, poz. 110 oraz z 1997 r. Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 769 i Nr 158, poz. 1041) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Zakład opieki zdrowotnej może być utworzony przez:
- 1) ministra lub centralny organ administracji rządowej,
 - 2) wojewodę, w przypadkach określonych w ustawie o Inspekcji Sanitarnej,
 - 3) jednostkę samorządu terytorialnego,
 - 4) kościół lub związek wyznaniowy,
 - 5) pracodawcę,
 - 6) fundację, związek zawodowy, samorząd zawodowy lub stowarzyszenie,
 - 7) inną krajową albo zagraniczną osobę prawną lub osobę fizyczną,
 - 8) spółkę nie mającą osobowości prawnej.”;
- 2) w art. 32f w ust. 1 wyrazy „naczelnym i centralnym organom administracji rządowej, wojewodom, organom samorządu terytorialnego” zastępuje się wyrazami „organom administracji rządowej, organom jednostek samorządu terytorialnego”;
- 3) art. 36 otrzymuje brzmienie:
„Art. 36. Tworzenie, przekształcenie i likwidacja publicznego zakładu opieki zdrowotnej następuje w drodze zarządzenia właściwego organu administracji rządowej albo w drodze uchwały właściwego organu jednostki samorządu terytorialnego, chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.”;
- 4) art. 37 otrzymuje brzmienie:
„Art. 37. Minister właściwy do spraw zdrowia po zasięgnięciu opinii organów samorządów zawodów medycznych ustala, w drodze rozporządzenia, plan rozmieszczenia szpitali publicznych.”;

5) w art. 43 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Projekt zarządzenia lub uchwały o likwidacji publicznego zakładu opieki zdrowotnej wymaga opinii wojewody oraz opinii właściwych organów gminy i powiatu, których ludności zakład udziela świadczeń zdrowotnych, a także sejmiku województwa, jeśli zasięg działania zakładu obejmuje województwo lub jego znaczną część.”;

6) w art. 45 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W skład rady społecznej działającej przy publicznych zakładach opieki zdrowotnej utworzonych przez organy, o których mowa w art. 8 ust. 1—3, wchodzi:

1) jako przewodniczący:

- a) przedstawiciel organu administracji rządowej — w zakładach utworzonych przez te organy,
- b) przewodniczący zarządu jednostki samorządu terytorialnego lub osoba przez niego wyznaczona — w zakładzie utworzonym przez organ gminy, powiatu lub samorządu województwa,

2) jako członkowie:

- a) przedstawiciel wojewody — w zakładzie utworzonym przez organ gminy, powiatu lub samorządu województwa,
- b) przedstawiciele wyłonieni przez radę gminy lub radę powiatu, z zastrzeżeniem przepisu lit. c) — w liczbie określonej przez organ, który utworzył zakład,
- c) przedstawiciele wyłonieni przez sejmik województwa — w zakładzie o wojewódzkim obszarze działania — w liczbie nie przekraczającej 15 osób,
- d) osoby powołane przez organ, który utworzył zakład o ogólnokrajowym lub ponadwojewódzkim obszarze działania — w liczbie nie przekraczającej 15 osób, w tym po jednym przedstawicielu Naczelnej Rady Lekarskiej i Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych,
- e) przedstawiciel rektora państwowej uczelni medycznej lub państwowej uczelni prowadzącej działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych — w zakładzie, w którym oddział szpitalny jest użytkowany na cele kliniki tej uczelni.”;

7) w art. 53a w ust. 2 wyraz „gminy” zastępuje się wyrazami „właściwej jednostki samorządu terytorialnego”;

8) w art. 57 wyraz „gmin” zastępuje się wyrazami „jednostek samorządu terytorialnego”;

9) w art. 60 w ust. 6 wyraz „gminy” zastępuje się wyrazami „właściwej jednostki samorządu terytorialnego”;

10) w art. 63c w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „województwo, wojewodą, burmistrzem, prezydentem miasta” zastępuje się wyrazami „przewodniczącym zarządu jednostki samorządu terytorialnego”.

Art. 78. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. Nr 101, poz. 444, z 1992 r. Nr 21, poz. 85, Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, Nr 127, poz. 627, z 1995 r. Nr 147, poz. 713, z 1996 r. Nr 91, poz. 409 oraz z 1997 r. Nr 54, poz. 349 i Nr 121, poz. 770 i Nr 160, poz. 1079) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5:

- a) w ust. 1 wyrazy „kierownik rejonowego urzędu rządowej administracji ogólnej, zwany dalej «kierownikiem urzędu rejonowego»,” zastępuje się wyrazem „starosta”,
- b) w ust. 3 wyrazy „Kierownik urzędu rejonowego” zastępuje się wyrazem „Starosta”,
- c) w ust. 4 wyrazy „kierownika urzędu rejonowego” zastępuje się wyrazem „starostę”;

2) w art. 9 w ust. 2 wyrazy „kierownik urzędu rejonowego” zastępuje się wyrazem „starosta”;

3) w art. 10:

- a) w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „kierownik urzędu rejonowego” zastępuje się wyrazem „starosta”,
- b) w ust. 2 wyrazy „rejonów rządowej administracji ogólnej” zastępuje się wyrazem „powiatów”;

4) w art. 12 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) starosta, na wniosek właściciela lasu, po zaopiniowaniu przez nadleśniczego — w odniesieniu do pozostałych lasów, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej.”;

5) w art. 13 w ust. 3 w pkt 2 lit. a) wyrazy „kierownik urzędu rejonowego” zastępuje się wyrazem „starosta”;

6) w art. 14 w ust. 5 wyrazy „kierownik urzędu rejonowego” zastępuje się wyrazem „starosta”;

7) w art. 14a w ust. 3 wyrazy „kierownik urzędu rejonowego” zastępuje się wyrazem „starosta”;

8) w art. 16:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw środowiska, w drodze decyzji, uznaje las za ochronny lub pozbawia go tego charakteru, na wniosek Dyrektora Generalnego, zaopiniowany przez radę gminy — w odniesieniu do lasów stanowiących własność Skarbu Państwa.”,

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wojewoda, w drodze decyzji, uznaje las za ochronny lub pozbawia go tego charakteru, na wniosek starosty, uzgodniony z właścicielem lasu i zaopiniowany przez radę gminy — w odniesieniu do pozostałych lasów.”;

- 9) w art. 19 w ust. 3 wyrazy „kierownika urzędu rejonowego” zastępuje się wyrazami „starosty, wykonującego zadanie z zakresu administracji rządowej”;
- 10) w art. 21:
- a) w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „wojewody i koszt budżetu państwa” zastępuje się wyrazami „starosty, wykonującego zadanie z zakresu administracji rządowej”,
- b) w ust. 2 wyrazy „wojewody i koszt budżetu państwa” zastępuje się wyrazami „starosty, wykonującego zadanie z zakresu administracji rządowej”,
- c) w ust. 5 wyraz „Wojewoda” zastępuje się wyrazem „Starosta”;
- 11) w art. 22:
- a) w ust. 1 wyrazy „Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa zatwierdza, w drodze zarządzenia” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw środowiska zatwierdza”,
- b) w ust. 2 wyrazy „ , w drodze zarządzenia, ” skreśla się,
- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Minister właściwy w sprawach środowiska nadzoruje wykonanie planów urządzenia lasu dla lasów stanowiących własność Skarbu Państwa oraz wykonanie uproszczonych planów urządzenia lasu dla lasów wchodzących w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa.”,
- d) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
- „5. Starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, nadzoruje wykonanie zatwierdzonych uproszczonych planów urządzenia lasów nie stanowiących własności Skarbu Państwa.”;
- 12) w art. 23 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Pozyskanie drewna w lasach nie stanowiących własności Skarbu Państwa, niezgodne z uproszczonym planem urządzenia lasu lub decyzją, o której mowa w art. 19 ust. 3, jest możliwe wyłącznie w przypadkach losowych; decyzję w tej sprawie, na wniosek właściciela lasu, wydaje starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej.”;
- 13) w art. 24 wyrazy „kierownik urzędu rejonowego” zastępuje się wyrazem „starosta”;
- 14) w art. 35a w ust. 2 w pkt 2 wyraz „rejonowych” zastępuje się wyrazem „starostw”;
- 15) w art. 36 w ust. 2 wyrazy „kierownik urzędu rejonowego” zastępuje się wyrazami „starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej”;
- 16) w art. 38d wyrazy „kierownika urzędu rejonowego” zastępuje się wyrazami „starosty, wykonującego zadanie z zakresu administracji rządowej”;
- 17) w art. 58:
- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Środki funduszu leśnego, o którym mowa w art. 57 ust. 1a, przeznaczają się na zalesianie gruntów nie stanowiących własności Skarbu Państwa oraz na cele określone w ust. 2 pkt 2 i 6 w lasach znajdujących się w zarządzie parków narodowych.”,
- b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Nadleśnictwa zasięgają opinii właściwych starostów w zakresie rocznego planu zalesiania gruntów nie stanowiących własności Skarbu Państwa.”
- Art. 79.** W ustawie z dnia 10 października 1991 r. o środkach farmaceutycznych, materiałach medycznych, aptekach, hurtowniach i nadzorze farmaceutycznym (Dz. U. Nr 105, poz. 452, z 1993 r. Nr 16, poz. 68 i Nr 47, poz. 211, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 152, Nr 43, poz. 272, Nr 60, poz. 369, Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w tytule ustawy oraz w art. 22 użyte w różnych przypadkach wyrazy „nadzór farmaceutyczny” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „Inspekcja Farmaceutyczna”;
- 2) w art. 33 w ust. 4, w art. 38 w ust. 2 i w art. 40 w ust. 1 użyte w różnych przypadkach wyrazy „wojewódzki inspektor nadzoru farmaceutycznego” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „wojewódzki inspektor farmaceutyczny”;
- 3) w art. 41 w pkt 2 oraz w art. 45 w ust. 2 wyrazy „państwowego nadzoru farmaceutycznego” zastępuje się wyrazami „Inspekcji Farmaceutycznej”;
- 4) w art. 42 w ust. 2 po wyrazie „opinii” dodaje się wyraz „jednostki”;
- 5) w tytule rozdziału 6, w art. 50 oraz w art. 52 użyte w różnych przypadkach wyrazy „Państwowy Nadzór Farmaceutyczny” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „Inspekcja Farmaceutyczna”;
- 6) art. 51 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 51. Do zadań Inspekcji Farmaceutycznej należą w szczególności:
- 1) kontrolowanie warunków wytwarzania, transportu, przeładunku i przechowywania środków farmaceutycznych i materiałów medycznych,
- 2) kontrolowanie aptek i innych jednostek prowadzących obrót detaliczny i hurtowy środkami farmaceutycznymi i materiałami medycznymi,
- 3) współpraca z samorządem aptekarskim w sprawowaniu nadzoru nad

wykonywaniem zawodu aptekarza i technika farmaceutycznego,

- 4) współpraca z samorządem lekarskim i lekarsko-weterynaryjnym,
- 5) kontrolowanie jakości leków sporządzonych i wytwarzanych w aptekach,
- 6) kontrolowanie właściwego oznakowania, informacji i reklamy środków farmaceutycznych i materiałów medycznych,
- 7) kontrolowanie obrotu środkami odurzającymi, psychotropowymi i prekursorami,
- 8) współpraca ze specjalistycznym zespołem konsultantów do spraw farmacji: krajowym, regionalnym i wojewódzkim,
- 9) ocena obecnego i perspektywicznego zaopatrzenia w środki farmaceutyczne i materiały medyczne,
- 10) analiza wyników badań jakości środków farmaceutycznych i materiałów medycznych,
- 11) opiniowanie przydatności lokalu przeznaczonego na aptekę lub hurtownię oraz placówkę obrotu pozaaptecznego,
- 12) wyrażanie zgody na uruchomienie apteki i hurtowni.”;

7) w art. 52 w ust. 2, w art. 53, w art. 61 oraz w art. 62 w ust. 1 użyte w różnych przypadkach wyrazy „Krajowy Inspektor Farmaceutyczny” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „Główny Inspektor Farmaceutyczny”;

8) w art. 53 w ust. 2 oraz w art. 69 wyrazy „nadzoru farmaceutycznego” zastępuje się wyrazami „Inspekcji Farmaceutycznej”;

9) art. 54 otrzymuje brzmienie:

„Art. 54. 1. Zadania Inspekcji Farmaceutycznej określone w art. 51 wykonują organy:

- 1) Główny Inspektor Farmaceutyczny, jako centralny organ administracji rządowej,
 - 2) wojewoda przy pomocy wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego jako kierownika wojewódzkiej inspekcji farmaceutycznej, wchodzącej w skład zespolonej administracji wojewódzkiej.
2. Wojewódzki inspektor farmaceutyczny wykonuje w imieniu wojewody zadania i kompetencje Inspekcji Farmaceutycznej określone w ustawie i przepisach odrębnych.
 3. W rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Farmaceutycznej, or-

ganem właściwym jest, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, wojewódzki inspektor farmaceutyczny i jako organ wyższego stopnia Główny Inspektor Farmaceutyczny.”;

10) art. 55 otrzymuje brzmienie:

„Art. 55. 1. Wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego powołuje i odwołuje wojewoda w porozumieniu z Głównym Inspektorem Farmaceutycznym. Kandydata na stanowisko wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego wyłania się w wyniku postępowania konkursowego, którego zasady i tryb określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej.

2. Zastępcę wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego powołuje i odwołuje wojewoda na wniosek wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego.

3. Główny Inspektor Farmaceutyczny może w każdym czasie odwołać wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego, jeżeli przemawia za tym interes służby, a w szczególności, jeżeli działalność inspektora, o którego chodzi, lub podległej mu jednostki może zagrozić prawidłowemu wykonywaniu zadań Inspekcji Farmaceutycznej, a zwłaszcza naruszyć bezpieczeństwo wytwarzania środków farmaceutycznych i materiałów medycznych albo obrotu nimi lub ich jakość, na terenie właściwości danej jednostki. Odwołanie w tym trybie następuje w drodze decyzji administracyjnej i wymaga szczegółowego uzasadnienia na piśmie.”;

11) art. 56 otrzymuje brzmienie:

„Art. 56. 1. Zadania Inspekcji Farmaceutycznej mogą wykonywać osoby spełniające warunki określone w ust. 2, zwane dalej ”inspektorami farmaceutycznymi”.

2. Inspektorem farmaceutycznym może być osoba, która spełnia wymagania przewidziane odrębnymi przepisami dla pracowników administracji rządowej oraz:

1) uzyskała w kraju dyplom magistra farmacji bądź uzyskała za granicą dyplom uznany w kraju za równorzędny,

2) posiada co najmniej pięć lat praktyki zgodnej z kierunkiem wykształcenia.

3. Inspektorzy farmaceutyczni przy wykonywaniu zadań Inspekcji Farmaceutycznej kierują się zaleceniami Głównego Inspektora Farmaceutycznego.

4. Inspektor farmaceutyczny zobowiązany jest do uczestnictwa w szkoleniach dotyczących zagadnień wynikających z zakresu wykonywanych zadań.”;

12) art. 57 otrzymuje brzmienie:

„Art. 57. 1. Wojewódzki inspektor farmaceutyczny kieruje wojewódzkim inspektoratem inspekcji farmaceutycznej.

2. Przy wojewódzkim inspektorze farmaceutycznym może działać laboratorium kontroli jakości leków, prowadzone w formie zakładu budżetowego.”;

13) art. 60 otrzymuje brzmienie:

„Art. 60. 1. W razie stwierdzenia naruszenia wymagań dotyczących warunków wytwarzania, przechowywania i obrotu środkami farmaceutycznymi i materiałami medycznymi, wojewódzki inspektor farmaceutyczny nakazuje, w drodze decyzji, usunięcie w ustalonym terminie stwierdzonych uchybień.

2. Jeżeli naruszenia, o których mowa w ust. 1, mogą powodować bezpośrednio zagrożenie życia lub zdrowia ludzi, wojewódzki inspektor farmaceutyczny nakazuje unieruchomienie wytwórni bądź jej części, hurtowni farmaceutycznej, apteki albo innej placówki obrotu środkami farmaceutycznymi lub materiałami medycznymi lub wycofanie z obrotu środka farmaceutycznego lub materiału medycznego.”;

14) w art. 61 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister właściwy do spraw zdrowia określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb wstrzymywania i wycofywania z obrotu środków farmaceutycznych i materiałów medycznych.”;

15) w art. 62 w ust. 1 w pkt 1 wyraz „producenta” zastępuje się wyrazem „wytwórcę”;

16) skreśla się art. 65.

Art. 80. W ustawie z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 114, poz. 492, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 89, poz. 415, z 1995 r. Nr 147, poz. 713, z 1996 r. Nr 91, poz. 409 oraz z 1997 r. Nr 14, poz. 72, Nr 43, poz. 272, Nr 54, poz. 349 i Nr 133, poz. 885) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 wyrazy „państwowych oraz samorządu terytorialnego” zastępuje się wyrazami „administracji publicznej”;

2) w art. 5 w ust. 1 wyrazy „państwowych oraz samorządu terytorialnego” zastępuje się wyrazami „administracji publicznej”;

3) w art. 6 w pkt 2 przecinek zastępuje się kropką i skreśla się pkt 3;

4) w art. 8 w ust. 1 wyrazy „terenowego organu rządowej administracji ogólnej” zastępuje się wyrazami „organu administracji rządowej”;

5) w art. 9 skreśla się ust. 1 i oznaczenie ust. 2;

6) w art. 12 w ust. 1 w pkt 2 wyraz „samorządowego” zastępuje się wyrazem „województwa”;

7) w art. 23:

a) w ust. 3 wyrazy „Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa” zastępuje się wyrazem „Wojewoda”,

b) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Wojewoda w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska może znieść ochronę rezerwatową.”,

c) w ust. 4 wyrazy „Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa” zastępuje się wyrazem „wojewodę”,

d) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Jeżeli obowiązek utworzenia rezerwatu wynika z zobowiązań międzynarodowych, a wojewoda takiego rezerwatu nie utworzył, minister właściwy do spraw środowiska może uznać, w drodze rozporządzenia, za rezerwat przyrody obszar, w granicach którego znajdują się siedliska, gatunki roślin i zwierząt uznane za ginące lub zagrożone wyginięciem, jak również elementy przyrody nieożywionej mające istotną wartość ze względów naukowych, przyrodniczych, kulturowych lub krajobrazowych. Rozporządzenie określa nazwę, położenie, szczególne cele ochrony, ograniczenia, zakazy i nakazy przewidziane w art. 37 ust. 1 oraz organ sprawujący bezpośrednio nadzór nad rezerwatem.

6. Dla rezerwatu przyrody, o którym mowa w ust. 5, sporządza się plan ochrony, zatwierdzany przez ministra właściwego do spraw środowiska.”;

8) w art. 24 w ust. 4 skreśla się kropkę i dodaje się wyrazy „po uzgodnieniu z zainteresowanymi organami jednostek samorządu terytorialnego.”;

9) w art. 39:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw środowiska prowadzi rejestr parków narodowych.”,

b) w ust. 2 na końcu dodaje się wyrazy „oraz rejestr rezerwatów przyrody, parków krajobrazowych i obszarów chronionego krajobrazu”,

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Starosta wykonując zadanie z zakresu administracji rządowej prowadzi rejestr pomników przyrody, stanowisk dokumentacyjnych, użytków ekologicznych oraz zespołów przyrodniczo-krajobrazowych.”;

- 10) w art. 44 wyraz „wojewody” zastępuje się wyrazami „starosty wykonującego zadania z zakresu administracji rządowej”;
- 11) w art. 47 wyraz „Wojewoda” zastępuje się wyrazami „Starosta, wykonując zadanie z zakresu administracji rządowej”;
- 12) w art. 49 w ust. 2 wyraz „wojewoda” zastępuje się wyrazem „starosta”.

Art. 81. W ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 1995 r. Nr 57, poz. 299 i Nr 101, poz. 504, z 1996 r. Nr 59, poz. 268, Nr 106, poz. 496 i Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 54, poz. 349 i Nr 79, poz. 484) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 16 w ust. 3 wyrazy „rejonowego organu rządowej administracji ogólnej” zastępuje się wyrazami „starosty wykonującego zadanie z zakresu administracji rządowej”;
- 2) w art. 24:
- a) w ust. 4 wyrazy „rejonowy organ rządowej administracji ogólnej” zastępuje się wyrazami „starosta wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej”;
- b) w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) jednostce samorządu terytorialnego — na cele związane z inwestycjami infrastrukturalnymi służącymi wykonywaniu ich zadań własnych, ”.

Art. 82. W ustawie z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 1997 r. Nr 110, poz. 721 i Nr 141, poz. 943) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1:
- a) w ust. 3 wyraz „państwowej” zastępuje się wyrazem „rządowej”;
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Mecenat, o którym mowa w ust. 2 i 3, sprawują także organy jednostek samorządu terytorialnego w zakresie ich właściwości.”;
- 2) w art. 6 wyrazy „państwo lub gmina” zastępuje się wyrazami „administracja rządowa lub jednostki samorządu terytorialnego”;
- 3) w art. 7a ust. 1 i 3 otrzymują brzmienie:
- „1. Minister właściwy do spraw kultury oraz inni ministrowie, w odniesieniu do podległych im ośrodków i instytucji kultury, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw kultury, a także jednostki samorządu terytorialnego mogą ustanawiać i przyznawać doroczne nagrody za osiągnięcia w dziedzinie twórczości artystycznej, upowszechniania i ochrony kultury.”
- „3. Minister właściwy do spraw kultury, w drodze rozporządzenia, a organy samorządu te-

rytorialnego w drodze uchwały, określają szczegółowe zasady i tryb przyznawania nagród, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz ich wysokość.”;

- 4) w art. 7b ust. 1 i 3 otrzymują brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw kultury oraz inni ministrowie, w odniesieniu do podległych im ośrodków i instytucji kultury, a także jednostki samorządu terytorialnego, mogą przyznawać stypendia osobom zajmującym się twórczością artystyczną, upowszechnianiem i ochroną dóbr kultury.”

„3. Minister właściwy do spraw kultury, w drodze rozporządzenia, a organy samorządu terytorialnego w drodze uchwały, określają szczegółowe zasady i tryb przyznawania stypendiów, o których mowa w ust. 1, oraz ich wysokość.”;

- 5) w art. 8 wyrazy „Naczelne i centralne organy administracji państwowej oraz wojewodowie” zastępuje się wyrazami „Ministrowie oraz kierownicy urzędów centralnych”;

- 6) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. 1. Jednostki samorządu terytorialnego organizują działalność kulturalną, tworząc samorządowe instytucje kultury, dla których prowadzenie takiej działalności jest podstawowym celem statutowym.

2. Prowadzenie działalności kulturalnej jest zadaniem własnym jednostek samorządu terytorialnego o charakterze obowiązkowym.”;

- 7) w art. 10 w ust. 2 wyraz „komunalną” zastępuje się wyrazem „samorządową”;

- 8) w art. 13:

a) w ust. 2 w pkt 2 skreśla się wyrazy „w tym zasady współpracy ze społecznym ruchem kulturalnym,”

b) w ust. 3 po wyrazie „opinii” dodaje się wyrazy „organizatora oraz opinii”;

- 9) po art. 14 dodaje się art. 14a w brzmieniu:

„Art. 14a. 1. Tworzy się wykaz obiektów stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego, w których prowadzona jest, jako podstawowa, działalność kulturalna lub które dla takiej działalności zostały wybudowane i nie mogą być przeznaczone do prowadzenia wyłącznie innej działalności podstawowej.

2. Minister właściwy do spraw kultury określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady wpisywania obiektów do wykazu, o którym mowa w ust. 1.

3. Minister właściwy do spraw kultury ustali, w drodze rozporządzenia, wy-

kaz obiektów, o których mowa w ust. 1.”;

10) w art. 15:

a) w ust. 3 wyraz „komunalnej” zastępuje się wyrazem „samorządowej”, a wyrazy „zarządzenia, listę komunalnych” zastępuje się wyrazami „rozporządzenia, listę samorządowych”,

b) dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Organizator może powierzyć zarządzanie instytucją kultury osobie fizycznej lub prawnej. Powierzenie zarządzania następuje na podstawie umowy o zarządzaniu instytucją kultury zawartej między organizatorem a zarządcą na czas oznaczony, nie krótszy niż trzy lata (kontrakt menedżerski). Jeżeli zarządcą jest osoba prawna, umowa powinna przewidywać, kto w jej imieniu będzie dokonywał czynności zarządu. Do umów stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1991 r. Nr 18, poz. 80, Nr 75, poz. 329, Nr 101, poz. 444 i Nr 107, poz. 464, z 1993 r. Nr 18, poz. 82 i Nr 60, poz. 280, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, Nr 80, poz. 368 i Nr 113, poz. 547, z 1995 r. Nr 1, poz. 2, Nr 95, poz. 474 i Nr 154, poz. 791, z 1996 r. Nr 90, poz. 405, Nr 106, poz. 496, Nr 118, poz. 561 i Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 106, poz. 675, Nr 121, poz. 769 i 770 oraz Nr 123, poz. 777).”,

c) w ust. 5 w pkt 5 skreśla się wyrazy „lub 21c”;

11) w art. 19 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Nie podlegają połączeniu instytucje kultury prowadzące gospodarkę finansową w oparciu o odmienne zasady finansowania.”;

12) w art. 21 w ust. 1 na końcu dodaje się wyrazy „, z zastrzeżeniem przepisu art. 19 ust. 1a”;

13) w art. 21a:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Minister lub kierownik urzędu centralnego administracji rządowej może powierzyć jednostce samorządu terytorialnego, za jej zgodą, prowadzenie instytucji kultury. Instytucja taka pozostaje państwową instytucją kultury i otrzymuje konieczne do wykonania zadań środki finansowe.

2. Minister lub kierownik urzędu centralnego administracji rządowej może przekazać jednostce samorządu terytorialnego, na jej wniosek, państwową instytucję kultury w celu wykonywania zadań własnych tej jednostki samorządu terytorialnego w zakresie działalności kulturalnej. Przekazanie następuje w drodze porozumienia.”,

b) w ust. 3 wyrazy „przez gminę” zastępuje się wyrazami „przez jednostkę samorządu terytorialnego”,

c) w ust. 4 wyrazy „prowadzonego przez wojewodę i wpisania do rejestru prowadzonego przez gminę” zastępuje się wyrazami „prowadzonego przez organ administracji rządowej i wpisania do rejestru jednostki samorządu terytorialnego”, a wyraz „komunalnej” zastępuje się wyrazem „samorządowej”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Mienie przekazywanej instytucji kultury należywa nieodpłatnie właściwa jednostka samorządu terytorialnego, z zastrzeżeniem art. 21b.”,

e) skreśla się ust. 7;

14) art. 21b otrzymuje brzmienie:

„Art. 21b. 1. W przypadku likwidacji samorządowej instytucji kultury, przekazanej w trybie art. 21a ust. 2—6, jednostka samorządu terytorialnego jest obowiązana zwrócić właściwemu organowi administracji rządowej mienie otrzymane na podstawie art. 21a ust. 5 i 6.

2. Na wniosek jednostki samorządu terytorialnego organ administracji rządowej, w drodze decyzji administracyjnej, może zwolnić jednostkę samorządu terytorialnego od tego obowiązku w części lub w całości; zwolnienie nie dotyczy obiektów wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 14 ust. 4.”;

15) skreśla się art. 21c;

16) w art. 22 w ust. 1 po wyrazie „kultury” stawia się kropkę, a wyrazy „po zasięgnięciu opinii sejmiku samorządowego właściwego ze względu na siedzibę instytucji kultury” skreśla się;

17) w art. 28 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przychodami instytucji kultury są wpływy z prowadzonej działalności, w tym ze sprzedaży składników majątku ruchomego, z wyjątkiem dóbr kultury w rozumieniu art. 2 i art. 4 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury (Dz. U. Nr 10, poz. 48, z 1983 r. Nr 38, poz. 173, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 56, poz. 322, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 5, poz. 24, Nr 88, poz. 554 i Nr 115, poz. 741), oraz z najmu i dzierżawy składników majątkowych, dotacje z budżetu, środki otrzymane od osób fizycznych i prawnych oraz z innych źródeł.”;

18) w art. 32 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Instytucje kultury, których organizatorem są jednostki samorządu terytorialnego, mogą prowadzić ponadto działalność instruktażowo-metodyczną dla pracowników instytucji kultury, w zakresie zadań, o których mowa w ust. 2.”;

19) w art. 34 w ust. 1 i 7 wyraz „właściwego” zastępuje się wyrazem „właściwej”.

20) dodaje się art. 39a w brzmieniu:

„Art. 39a. Do dnia 31 grudnia 2002 r. termin na podanie informacji o zamiarze i przyczynach likwidacji wszystkich instytucji kultury, określony w art. 22 ust. 2, nie może być krótszy niż 12 miesięcy.”

Art. 83. W ustawie z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. Nr 47, poz. 211, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 88, poz. 554) w art. 19 w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) powiatowy (miejski) rzecznik konsumentów.”

Art. 84. W ustawie z dnia 29 grudnia 1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 1994 r. Nr 1, poz. 1, z 1995 r. Nr 87, poz. 435, z 1996 r. Nr 5, poz. 34 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153 i Nr 123, poz. 776) wprowadza się następującą zmianę:

1) w art. 4:

a) w ust. 1 wyrazy „Minister Pracy i Polityki Socjalnej” zastępuje się wyrazami „marszałek województwa”,

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Marszałek województwa, o którym mowa w ust. 1, określa warunki zwrotu jednorazowego świadczenia przez pracodawcę.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wyплаты jednorazowego świadczenia dokonuje pracodawca określony w ust.1, zgodnie z wykazem pracowników, zatwierdzonym przez marszałka województwa, właściwego ze względu na siedzibę pracodawcy. Przepisy art. 9 i art. 10 ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.”;

2) w art. 7:

a) w ust. 1b wyrazy „dyrektorowi wojewódzkiego urzędu pracy” zastępuje się wyrazami „kierownikowi wojewódzkiej jednostki organizacyjnej właściwej w sprawach zatrudnienia i przeciwdziałania bezrobociu,”

b) w ust. 2 wyrazy „Dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy” zastępuje się wyrazami „Kierownik wojewódzkiej jednostki organizacyjnej właściwej w sprawach zatrudnienia i przeciwdziałania bezrobociu”,

c) w ust. 3:

— wyrazy „dyrektorowi wojewódzkiego urzędu pracy” zastępuje się wyrazami „kierownikowi wojewódzkiej jednostki organizacyjnej właściwej w sprawach zatrudnienia i przeciwdziałania bezrobociu”,

— wyrazy „dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy” zastępuje się wyrazami „kierownik wojewódzkiej jednostki organizacyjnej właściwej w sprawach zatrudnienia i przeciwdziałania bezrobociu”;

3) w art. 8 w ust. 1 wyrazy „dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy” zastępuje się wyrazami „marszałek województwa”;

4) w art. 12 w ust. 4 wyrazy „dyrektorzy wojewódzkich urzędów pracy” zastępuje się wyrazami „marszałkowie województw”;

5) w art. 15 w ust. 2 w pkt 1a wyrazy „dyrektorów wojewódzkich urzędów pracy” zastępuje się wyrazami „marszałków województw”.

Art. 85. W ustawie z dnia 29 grudnia 1993 r. o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. z 1994 r. Nr 1, poz. 2, Nr 80, poz. 369 i Nr 98, poz. 473, z 1997 r. Nr 41, poz. 255, Nr 79, poz. 484 i Nr 141, poz. 943) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. Agencja jest właściwa dla gospodarowania funduszami Unii Europejskiej i innymi funduszami pochodzącymi z pomocy zagranicznej przekazywanej na podstawie umów Rządowi Rzeczypospolitej Polskiej na realizację zadań określonych w art. 3 ust. 1.”

Art. 86. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 27, poz. 96, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 88, poz. 554, Nr 111, poz. 726 i Nr 133, poz. 885) wprowadza się następującą zmianę:

1) w art. 16:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 2a koncesji udziela minister właściwy do spraw środowiska.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Koncesji na poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin pospolitych, z wyjątkiem takiej działalności wykonywanej w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, oraz na działalność, o której mowa w art. 15 pkt 4, udziela wojewoda, z zastrzeżeniem ust. 2a.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Koncesji na poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin pospolitych na powierzchni nie przekraczającej 2 ha i przewidywanym rocznym wydobyciu nie przekraczającym 10 000 m³, z wyjątkiem takiej działalności wykonywanej w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, udziela starosta.”,

d) w ust. 4 wyrazy „organu samorządu terytorialnego” zastępuje się wyrazami „wójta, burmistrza lub prezydenta miasta”,

e) w ust. 5 wyrazy „organem samorządu terytorialnego” zastępuje się wyrazami „wójtem, burmistrzem lub prezydentem miasta”;

2) w art. 24 w ust. 4 wyrazy „organem samorządu terytorialnego” zastępuje się wyrazami „wójtem, burmistrzem lub prezydentem miasta”;

- 3) w art. 33 ust. 1, art. 36, art. 45 ust. 1, art. 47 ust. 2 i 5, art. 102, art. 104, art. 105, art. 105a ust. 1 i 2 oraz w tytule rozdziału 1 działu VI wyraz „państwowej” skreśla się;
- 4) w art. 33 w ust. 2 wyrazy „organu samorządu terytorialnego” zastępuje się wyrazami „wójta, burmistrza lub prezydenta miasta”;
- 5) w art. 35 w ust. 1 po wyrazie „województwie” dodaje się przecinek i wyraz „staroście”;
- 6) w art. 35 ust. 3, art. 38 ust. 1 i 2, art. 53 ust. 5, art. 59 ust. 2, art. 60, 64 ust. 4, art. 67 ust. 1, art. 69 ust. 4, art. 71, art. 75 ust. 2, art. 77 ust. 3, art. 81 ust. 4, art. 90 ust. 1, art. 105a ust. 3, art. 109 ust. 1 i 4, art. 110, art. 112, art. 113 ust. 1, art. 114 ust. 1 i 2, art. 115 ust. 1 i 2, art. 116 i art. 117 ust. 1 oraz w tytule rozdziału 2 działu VI wyraz „państwowego” skreśla się;
- 7) w art. 45 w ust. 4 wyrazy „Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw środowiska”;
- 8) w art. 47 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Jednostki samorządu terytorialnego mogą żądać nieodpłatnego udostępniania informacji, o których mowa w ust. 1, jeżeli dotyczą one ich terytorium i są niezbędne do wykonywania ich zadań. Informacje uzyskane w tym trybie nie mogą być wykorzystywane przez jednostki samorządu terytorialnego do prowadzenia działalności gospodarczej ani udostępniane innym podmiotom.”;
- 9) w art. 64 w ust. 5 wyrazy „organu samorządu terytorialnego” zastępuje się wyrazami „wójta, burmistrza lub prezydenta miasta”;
- 10) w art. 81 w ust. 3 wyrazy „organem samorządu terytorialnego” zastępuje się wyrazami „wójtem, burmistrzem lub prezydentem miasta”;
- 11) tytuł działu VI otrzymuje brzmienie „Organy administracji geologicznej i nadzoru górniczego”;
- 12) art. 101 otrzymuje brzmienie:

„Art. 101. Organami administracji geologicznej są:

 - 1) Minister właściwy do spraw środowiska działający przy pomocy Głównego Geologa Kraju,
 - 2) wojewodowie,
 - 3) starostowie.”;
- 13) art. 103 otrzymuje brzmienie:

„Art. 103. 1. Starostowie działają jako organy pierwszej instancji w sprawach należących do właściwości administracji geologicznej, o ile nie zostały one zastrzeżone dla wojewodów lub ministra właściwego do spraw środowiska.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, organy administracji geologicznej właściwe do:

 - 1) stwierdzania kwalifikacji osób, o których mowa w art. 31,
 - 2) zatwierdzania projektów prac geologicznych, o których mowa w art. 33,
 - 3) zatwierdzania dokumentacji geologicznych,
 - 4) zatwierdzania kryteriów bilansowości zasobów złóż kopalin,
 - 5) wyrażania zgody na przeniesienie praw do informacji uzyskiwanych w wyniku prowadzenia prac geologicznych.”;
- 14) art. 106 otrzymuje brzmienie:

„Art. 106. 1. Organami nadzoru górniczego w odniesieniu do wydobywania kopalin podstawowych oraz kopalin pospolitych w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej są:

 - 1) Prezes Wyższego Urzędu Górniczego,
 - 2) dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych oraz specjalistycznych urzędów górniczych.

2. Organami nadzoru górniczego w odniesieniu do wydobywania kopalin pospolitych są:

 - 1) minister właściwy do spraw środowiska,
 - 2) wojewodowie,
 - 3) starostowie.

3. Organami nadzoru górniczego w odniesieniu do bezbiornikowego magazynowania substancji w górotworze oraz składowania odpadów w podziemnych wyrobiskach górniczych są organy określone w ust. 1.

4. Organami nadzoru górniczego w odniesieniu do wydobywania surowców mineralnych znajdujących się w odpadach powstałych po robotach górniczych oraz po procesach wzbogacania kopalin są organy określone w ust. 2.”;
- 15) w art. 109 w ust. 3 po wyrazie „województwie” dodaje się wyrazy „lub starostowie, w zakresie ich właściwości”;
- 16) po art. 157 dodaje się art. 157a w brzmieniu:

„Art. 157a. 1. Ilekroć w przepisach ustawy mówi się o starostach, rozumie się przez to burmistrzów i prezydentów miast na prawach powiatów.

2. Przepisy ustawy dotyczące powiatów stosuje się odpowiednio do miast na prawach powiatów.”

Art. 87. W ustawie z dnia 13 maja 1994 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 73, poz. 323 i z 1998 r. Nr 59, poz. 375) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 8:
 - a) w ust. 2 i 5 wyrazy „rządowej administracji ogólnej” zastępuje się wyrazami „administracji rządowej”;
 - b) w ust. 3 w pkt 1 wyrazy „Minister—Szef Urzędu Rady Ministrów” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw wyznań religijnych”;
- 2) użyty w art. 27 w ust. 1 i w art. 44 w ust. 6 w różnych przypadkach i liczbie wyraz „gmina” zastępuje się wyrazami „jednostek samorządu terytorialnego”;
- 3) w art. 36 w ust. 2 wyrazy „terenowego organu rządowej administracji ogólnej” zastępuje się wyrazami „właściwego organu”.

Art. 88. W ustawie z dnia 13 maja 1994 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 73, poz. 324 i z 1998 r. Nr 59, poz. 375) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 15 po wyrazie „państwowe” dodaje się wyraz „, samorządowe”;
- 2) w art. 18 w ust. 1 wyraz „gminy” zastępuje się wyrazami „jednostek samorządu terytorialnego”.

Art. 89. W ustawie z dnia 10 czerwca 1994 r. o zagospodarowaniu nieruchomości Skarbu Państwa przejętych od wojsk Federacji Rosyjskiej (Dz. U. Nr 79, poz. 363) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:
 - a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wojewoda dokonuje zbycia nieruchomości w drodze darowizny na rzecz gminy, powiatu lub samorządu województwa na wniosek zarządów tych jednostek. Pierwszeństwo nabycia nieruchomości przysługuje gminie, a w następnej kolejności powiatowi i samorządowi województwa.”;
 - b) dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Wojewoda powiadamia o zamiarze zbycia, o którym mowa w ust. 4, wyznaczając jednostkom samorządu terytorialnego 30-dniowy termin do złożenia wniosku o nabycie nieruchomości. Niezłożenie wniosku w tym terminie rozumie się jako rezygnację z nabycia nieruchomości.”;
- 2) w art. 9 wyrazy „rejonowego organu rządowej administracji ogólnej i urzędu gminy” zastępuje się wyrazami „wojewody i jednostek samorządu terytorialnego”;
- 3) użyty w art. 18 w ust. 1 i w art. 23 w różnych przypadkach i liczbach wyraz „gmina” zastępuje się

użytymi w odpowiednich przypadkach i liczbach wyrazami „jednostka samorządu terytorialnego”.

Art. 90. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 89, poz. 414, z 1996 r. Nr 100, poz. 465, Nr 106, poz. 496, Nr 146, poz. 680, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 111, poz. 726 oraz z 1998 r. Nr 22, poz. 118) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 wyraz „państwowej” zastępuje się wyrazem „publicznej”;
- 2) w art. 3:
 - a) w pkt 7 skreśla się wyraz „, modernizacji”;
 - b) w pkt 8 na końcu dodaje się wyrazy „przy czym dopuszcza się stosowanie wyrobów budowlanych innych niż użyto w stanie pierwotnym,”
- c) pkt 17 otrzymuje brzmienie:

„17) właściwym organie — należy przez to rozumieć organy administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego, stosownie do ich właściwości, określonej w rozdziale 8,”;
- 3) w art. 12 w ust. 1 w pkt 6 i w ust. 4 skreśla się wyraz „państwowego”;
- 4) w art. 33:
 - a) w ust. 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) w przypadku obiektów usytuowanych na terenach zamkniętych i terenach, o których mowa w art. 82 ust. 3 pkt 1, postanowienie o uzgodnieniu z organem administracji architektoniczno-budowlanej, o którym mowa w art. 82 ust. 2, projektowanych rozwiązań w zakresie:

 - a) linii zabudowy oraz elewacji obiektów budowlanych projektowanych od strony dróg, ulic, placów i innych miejsc publicznych,
 - b) przebiegu i charakterystyki technicznej dróg, linii komunikacyjnych oraz sieci uzbrojenia terenu, wyprowadzonych poza granice terenu zamkniętego, portów morskich i przystani morskich, a także podłączeń tych obiektów do sieci użytku publicznego.”;
 - b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, nie przysługuje zażalenie.”;
- 5) w art. 56 w ust. 1 w pkt 1 i 2 skreśla się wyraz „Państwowej”;
- 6) art. 74 otrzymuje brzmienie:

„Art. 74. Postępowanie wyjaśniające w sprawie przyczyn katastrofy budowlanej prowadzi właściwy organ nadzoru budowlanego.”;
- 7) w art. 76 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) niezwłocznie zawiadomić o katastrofie budowlanej właściwy organ nadzoru budowlanego wyższego stopnia oraz Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego,”;

8) art. 77 otrzymuje brzmienie:

„Art. 77. Organy, o których mowa w art. 76 ust. 1 pkt 2, mogą przejąć prowadzenie postępowania wyjaśniającego przyczyny i okoliczności powstania katastrofy budowlanej.”;

9) rozdział 8 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 8

Organy administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego

Art. 80. 1. Zadania administracji architektoniczno-budowlanej wykonują, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, następujące organy:

- 1) starosta,
- 2) wojewoda,
- 3) Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.

2. Zadania nadzoru budowlanego wykonują, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, następujące organy:

- 1) powiatowy inspektor nadzoru budowlanego,
- 2) wojewoda przy pomocy wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego jako kierownika wojewódzkiego nadzoru budowlanego, wchodzącego w skład zespolonej administracji wojewódzkiej,
- 3) Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.

3. Administrację architektoniczno-budowlaną i nadzór budowlany w dziedzinie transportu kolejowego sprawują okręgowi inspektorzy kolejnictwa oraz Główny Inspektor Kolejnictwa, jako centralny organ administracji rządowej w dziedzinie transportu kolejowego.

4. Administrację architektoniczno-budowlaną i nadzór budowlany w dziedzinie górnictwa sprawują organy określone w odrębnych przepisach.

Art. 81. 1. Do podstawowych obowiązków organów administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego należy:

- 1) nadzór i kontrola nad przestrzeganiem przepisów prawa budowlanego, a w szczególności:
 - a) zgodności zagospodarowania terenu z miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego

oraz wymaganiami ochrony środowiska,

b) warunków bezpieczeństwa ludzi i mienia w rozwiązaniach przyjętych w projektach budowlanych, przy wykonywaniu robót budowlanych oraz utrzymywaniu obiektów budowlanych,

c) zgodności rozwiązań architektoniczno-budowlanych z przepisami techniczno-budowlanymi, obowiązującymi Polskimi Normami oraz zasadami wiedzy technicznej,

d) właściwego wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie,

e) wprowadzania do obrotu i stosowania wyrobów budowlanych dopuszczonych do obrotu i stosowania w budownictwie,

2) wydawanie decyzji administracyjnych w sprawach określonych ustawą,

3) prowadzenie ujednoczonej ewidencji rozpoczynanych i oddawanych do użytkowania obiektów budowlanych.

2. Przepisu ust. 1 pkt 1 lit. b), c) i e) nie stosuje się do budownictwa doświadczalnego, wykonywanego na zamkniętych terenach badawczych.

3. Organy administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego kontrolują posiadanie przez osoby wykonujące samodzielne funkcje techniczne w budownictwie uprawnień do pełnienia tych funkcji.

4. Organy administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego przy wykonywaniu obowiązków określonych przepisami prawa budowlanego mogą dokonywać czynności kontrolnych. Protokolarne ustalenia dokonane w toku tych czynności stanowią podstawę do wydania decyzji oraz podejmowania innych środków przewidzianych w przepisach prawa budowlanego.

Art. 81a. 1. Organy nadzoru budowlanego lub osoby działające z ich upoważnienia mają prawo wstępu:

1) do obiektu budowlanego,

2) na teren:

a) budowy,

b) zakładu pracy,

c) na którym jest prowadzona działalność gospodarcza polegająca na obrocie wyrobami budowlanymi.

2. Czynności kontrolne związane z wykonywaniem uprawnień organów nadzoru budowlanego przeprowadza się w obecności kierownika budowy lub robót, kierownika zakładu pracy lub wyznaczonego pracownika, dostawcy wyrobów budowlanych, w rozumieniu przepisów o badaniach i certyfikacji, bądź osób przez nich upoważnionych albo w obecności właściciela lub zarządcy obiektu, a w lokalu mieszkalnym — w obecności pełnoletniego domownika i przedstawiciela administracji lub zarządcy budynku.
3. W razie nieobecności osób, o których mowa w ust. 2, w uzasadnionych przypadkach, czynności kontrolne mogą być dokonywane w obecności przywołanego pełnoletniego świadka.
4. Czynności kontrolne dotyczące obiektów budowlanych, które są w zarządzie państw obcych albo są użytkowane przez przedstawicieli dyplomatycznych i konsularnych tych państw lub przez inne osoby zrównane z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, mogą być wykonywane za zgodą tych przedstawicieli lub osób.

Art. 81b. Organy administracji architektoniczno-budowlanej lub osoby działające z ich upoważnienia, w celu wykonania czynności, o których mowa w art. 59 ust. 1, mają prawo wstępu na teren budowy. Przepis art. 81a ust. 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 81c. 1. Organy administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego przy wykonywaniu zadań określonych przepisami prawa budowlanego mogą żądać od uczestników procesu budowlanego, właściciela lub zarządcy obiektu budowlanego, a także dostawcy wyrobów budowlanych, w rozumieniu przepisów o badaniach i certyfikacji, informacji i udostępnienia dokumentów:

- 1) związanych z prowadzeniem robót, przekazywaniem obiektu budowlanego do użytkowania, utrzymaniem i użytkowaniem obiektu budowlanego,
 - 2) świadczących o dopuszczeniu wyrobu budowlanego do obrotu i stosowania w budownictwie.
2. Organy administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego, w razie powstania uzasadnionych wątpliwości co do jakości wyrobów budowlanych lub robót budowlanych, a także stanu technicznego obiektu

budowlanego, mogą nałożyć, w drodze postanowienia, na osoby, o których mowa w ust. 1, obowiązek dostarczenia w określonym terminie odpowiednich ocen technicznych lub ekspertyz. Koszty ocen i ekspertyz ponosi osoba zobowiązana do ich dostarczenia.

3. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 2, przysługuje zażalenie.
4. W razie niedostarczenia w wyznaczonym terminie żądanych ocen lub ekspertyz albo w razie dostarczenia ocen lub ekspertyz, które niedostatecznie wyjaśniają sprawę będącą ich przedmiotem, organ administracji architektoniczno-budowlanej lub nadzoru budowlanego może zlecić wykonanie tych ocen lub ekspertyz albo wykonanie dodatkowych ocen lub ekspertyz na koszt osoby zobowiązanej do ich dostarczenia.

Art. 82. 1. Do właściwości organów administracji architektoniczno-budowlanej należą sprawy określone w ustawie i nie zastrzeżone do właściwości innych organów.

2. Organem administracji architektoniczno-budowlanej pierwszej instancji, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, jest starosta.

3. Wojewoda jest organem administracji architektoniczno-budowlanej wyższego stopnia w stosunku do starosty oraz organem pierwszej instancji w sprawach obiektów i robót budowlanych:

- 1) usytuowanych na terenie pasa technicznego, portów i przystani morskich, morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego, a także innych terenach przeznaczonych do utrzymania ruchu i transportu morskiego,
- 2) hydrotechnicznych piętrzących, upustowych, regulacyjnych oraz kanatów i innych obiektów służących kształtowaniu zasobów wodnych i korzystaniu z nich, wraz z obiektami towarzyszącymi,
- 3) dróg publicznych krajowych i wojewódzkich, wraz z obiektami i urządzeniami służącymi do utrzymania tych dróg i transportu drogowego, a w odniesieniu do dróg ekspresowych i autostrad — wraz z obiektami i urządzeniami obsługi podróży, pojazdów i przesyłek,
- 4) lotnisk cywilnych wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi,

- 5) służących celom wojskowym i innym dotyczącym obronności, na terenach zamkniętych,
 - 6) służących celom bezpieczeństwa oraz celom wojskowym jednostek organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych i ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej, na terenach zamkniętych.
4. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, także inne niż wymienione w ust. 3 obiekty i roboty budowlane, w sprawach których organem pierwszej instancji jest wojewoda.

Art. 82a. Starosta może powierzyć gminom, w drodze porozumienia, prowadzenie spraw z zakresu swojej właściwości jako organu administracji architektoniczno-budowlanej, w tym wydawanie w jego imieniu decyzji administracyjnych, z wyjątkiem spraw, w których inwestorem jest gmina, komunalna osoba prawna lub inna komunalna jednostka organizacyjna.

Art. 82b. 1. Organy administracji architektoniczno-budowlanej przekazują bezzwłocznie organom nadzoru budowlanego kopie decyzji, postanowień i zgłoszeń wynikających z przepisów prawa budowlanego oraz zawiadamiają te organy o stwierdzonych nieprawidłowościach przy wykonywaniu robót budowlanych lub utrzymaniu obiektów budowlanych.

2. Organy administracji architektoniczno-budowlanej uczestniczą, na wezwanie organów nadzoru budowlanego, w czynnościach inspekcyjnych i kontrolnych oraz udostępniają wszelkie dokumenty i informacje związane z tymi czynnościami.

Art. 83. 1. Do właściwości powiatowego inspektora nadzoru budowlanego jako organu pierwszej instancji należą zadania i kompetencje, o których mowa w art. 48, art. 50, art. 51, art. 62 ust. 3, art. 65, art. 66, art. 67 ust. 1, art. 68, art. 69, art. 70 ust. 2, art. 74, art. 75 ust. 1 pkt 3 lit. a), art. 76, art. 78 oraz art. 97 ust. 1.

2. Organem wyższego stopnia w stosunku do powiatowego inspektora nadzoru budowlanego jest wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego.

3. Do właściwości wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego jako organu pierwszej instancji należą zadania i kompetencje określone w ust. 1, w sprawach, o których mowa w art. 82 ust. 3 i 4.

Art. 84. 1. Do zadań organów nadzoru budowlanego należy:

- 1) kontrola przestrzegania i stosowania przepisów prawa budowlanego,
- 2) kontrola działania organów administracji architektoniczno-budowlanej,
- 3) badanie przyczyn powstawania katastrof budowlanych,
- 4) współdziałanie z organami kontroli państwowej.

2. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego określi zadania i tryb działania organów nadzoru budowlanego w przypadku wystąpienia stanu klęski żywiołowej.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wymagane kwalifikacje i zasady wynagradzania pracowników Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego oraz wojewódzkich i powiatowych inspektoratów nadzoru budowlanego.

Art. 84a. 1. Kontrola przestrzegania i stosowania przepisów prawa budowlanego obejmuje:

- 1) kontrolę zgodności wykonywania robót budowlanych z przepisami prawa budowlanego, projektem budowlanym i warunkami określonymi w decyzji o pozwoleniu na budowę,
- 2) sprawdzanie posiadania przez osoby pełniące samodzielne funkcje techniczne w budownictwie właściwych uprawnień do pełnienia tych funkcji,
- 3) sprawdzanie dopuszczenia do obrotu i stosowania w budownictwie wyrobów budowlanych.

2. Organy nadzoru budowlanego, kontrolując stosowanie przepisów prawa budowlanego:

- 1) badają prawidłowość postępowania administracyjnego przed organami administracji architektoniczno-budowlanej oraz wydawanych w jego toku decyzji i postanowień,
- 2) sprawdzają wykonywanie obowiązków wynikających z decyzji i postanowień wydanych na podstawie przepisów prawa budowlanego.

Art. 84b. 1. Kontrolę działania organów administracji architektoniczno-budowlanej wykonują:

- 1) wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego w stosunku do starosty,

- 2) Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego w stosunku do wojewody.
2. Organy nadzoru budowlanego, w wyniku kontroli działania organów administracji architektoniczno-budowlanej, mogą kierować do właściwych organów zalecenia pokontrolne, z wyznaczeniem terminu ich wykonania. O wykonaniu zaleceń oraz o innych działaniach podjętych w związku z ujawnionymi nieprawidłowościami organy te zawiadamiają niezwłocznie właściwe organy nadzoru budowlanego.
3. W przypadku ustalenia przez organy nadzoru budowlanego, że zachodzą okoliczności uzasadniające wznowienie postępowania albo stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez organ administracji architektoniczno-budowlanej, właściwy organ administracji architektoniczno-budowlanej wznawia lub wszczyna z urzędu postępowanie.
4. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb przeprowadzania kontroli działania organów administracji architektoniczno-budowlanej oraz wzory protokołów kontrolnych i sposób ich sporządzania.

Art. 85. Współdziałanie organów nadzoru budowlanego z organami administracji architektoniczno-budowlanej i organami kontroli państwowej obejmuje w szczególności:

- 1) uzgadnianie w miarę potrzeb planów kontroli i prowadzenie wspólnych działań kontrolnych,
- 2) przekazywanie i wymianę informacji o wynikach kontroli.

Art. 86. 1. Powiatowy inspektor nadzoru budowlanego jest powoływany przez starostę spośród co najmniej trzech kandydatów wskazanych przez wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego. Jeżeli starosta nie powoła powiatowego inspektora nadzoru budowlanego w terminie 30 dni od dnia przedstawienia kandydatów, wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego wskazuje spośród nich kandydata, którego starosta powołuje na stanowisko powiatowego inspektora nadzoru budowlanego.

2. Starosta odwołuje powiatowego inspektora nadzoru budowlanego:
 - 1) w uzgodnieniu z wojewódzkim inspektorem nadzoru budowlanego albo

- 2) na wniosek wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego.

3. Powiatowy inspektor nadzoru budowlanego wykonuje swoje zadania przy pomocy powiatowego inspektoratu nadzoru budowlanego.
4. Organizację wewnętrzną i szczegółowy zakres zadań powiatowego inspektoratu nadzoru budowlanego określa powiatowy inspektor nadzoru budowlanego w regulaminie organizacyjnym.

Art. 87. 1. Wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego jest powoływany przez wojewodę spośród co najmniej trzech kandydatów wskazanych przez Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego. Jeżeli wojewoda nie powoła wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego w terminie 30 dni od dnia przedstawienia kandydatów, Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego wskazuje spośród nich kandydata, którego wojewoda powołuje na stanowisko wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego.

2. Wojewoda odwołuje wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego:

- 1) w uzgodnieniu z Głównym Inspektorem Nadzoru Budowlanego albo
- 2) na wniosek Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego.

3. Wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego wykonuje swoje zadania przy pomocy wojewódzkiego inspektoratu nadzoru budowlanego.

4. Organizację wojewódzkiego inspektoratu nadzoru budowlanego określa regulamin ustalony przez wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego i zatwierdzony przez wojewodę.

Art. 88. 1. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego jest centralnym organem administracji rządowej w sprawach administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego.

2. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego jest organem właściwym w sprawach indywidualnych, rozstrzyganych w drodze postępowania administracyjnego, w zakresie wynikającym z przepisów prawa budowlanego.

3. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego jest powoływany i odwołany przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw administracji publicznej.

4. Kadencja Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego trwa 6 lat.

5. Po upływie kadencji Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego pełni obowiązki do czasu objęcia stanowiska przez nowego Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego.
6. Ta sama osoba może być Głównym Inspektorem Nadzoru Budowlanego nie dłużej niż przez dwie kolejne kadencje.
7. Kadencja Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego wygasa w razie jego odwołania lub śmierci.
8. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, jeżeli Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego:
 - 1) zrzekł się stanowiska,
 - 2) stał się trwale niezdolny do pełnienia obowiązków na skutek choroby,
 - 3) nie wykonuje lub wykonuje w sposób nienależyty obowiązki określone w ustawie,
 - 4) został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za popełnienie przestępstwa.
9. Zastępcy Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego są powoływani i odwoływani przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej na wniosek Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego.

Art. 88a. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego wykonuje zadania określone przepisami prawa budowlanego, a w szczególności:

- 1) pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do wojewodów i wojewódzkich inspektorów nadzoru budowlanego oraz sprawuje nadzór nad ich działalnością,
- 2) kontroluje działanie organów administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego stopnia wojewódzkiego,
- 3) prowadzi centralne rejestry:
 - a) osób posiadających uprawnienia budowlane,
 - b) rzeczoznawców budowlanych,
 - c) ukaranych z tytułu odpowiedzialności zawodowej.

Art. 88b. 1. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego wykonuje swoje zadania przy pomocy Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego.

2. Organizację Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego określa statut

nadany, w drodze rozporządzenia, przez Prezesa Rady Ministrów.

3. Organizację wewnętrzną i szczegółowy zakres zadań Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego określa Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego w regulaminie organizacyjnym.

- Art. 89. 1. Do właściwości organów administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie transportu kolejowego należą sprawy i związane z nimi środki działania określone w ustawie, z wyjątkiem wydawania uprawnień budowlanych określonych w art. 14 ust. 1 pkt 1–5.
2. Okręgowy inspektor kolejnictwa jest organem pierwszej instancji w dziedzinie transportu kolejowego, w sprawach obiektów i robót budowlanych usytuowanych na obszarze kolejowym, określonym w przepisach o transporcie kolejowym, w zakresie budowy i eksploatacji dróg szynowych wraz z przeznaczonymi do prowadzenia ruchu kolejowego budynkami, budowlami i urządzeniami.
 3. Główny Inspektor Kolejnictwa jest organem wyższego stopnia w stosunku do okręgowego inspektora kolejnictwa w sprawach, o których mowa w ust. 2.
 4. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres działania okręgowych inspektorów kolejnictwa jako organów administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego.

Art. 89a. Do właściwości organów administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa należą sprawy i związane z nimi środki działania określone w ustawie, dotyczące obiektów i robót budowlanych usytuowanych na terenach zamkniętych, będących w dyspozycji zakładów górniczych.

Art. 89b. Wojewoda w sprawach, o których mowa w art. 82 ust. 3 pkt 1, 5 i 6, oraz właściwe organy nadzoru budowlanego w dziedzinach transportu kolejowego i górnictwa, przy wydawaniu pozwolenia na budowę, są obowiązani do sprawdzenia posiadania przez inwestora postanowienia o uzgodnieniu, o którym mowa w art. 33 ust. 2 pkt 4.

Art. 89c. 1. W przypadkach bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia ludzi związanych z budową, utrzymaniem lub

rozbiórką obiektów budowlanych starosta, wójt, burmistrz i prezydent miasta mogą wydać właściwemu powiatowemu inspektorowi nadzoru budowlanego polecenie podjęcia działań zmierzających do usunięcia tego zagrożenia.

2. Starosta, wójt, burmistrz i prezydent miasta ponoszą wyłączną odpowiedzialność za treść polecenia, o którym mowa w ust. 1.
3. Polecenie przekazane ustnie wymaga potwierdzenia na piśmie.
4. Polecenie podlega niezwłocznemu wykonaniu. Powiatowy inspektor nadzoru budowlanego natychmiast przedkłada sprawę wojewódzkiemu inspektorowi nadzoru budowlanego, jeżeli nie jest w stanie wykonać polecenia albo jeżeli polecenie narusza prawo.
5. Polecenie naruszające prawo jest nieważne. O nieważności polecenia rozstrzyga wojewoda.”;

10) w art. 97 w ust. 1 i w art. 100 skreśla się wyraz „państwowego”;

11) skreśla się art. 102.

Art. 91. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 89 poz. 415, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 111, poz. 726, Nr 133, poz. 885 i Nr 141, poz. 943) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej w województwie, w tym uchwalanie strategii rozwoju województwa i planu zagospodarowania przestrzennego województwa oraz koordynacja ponadlokalnych programów zagospodarowania przestrzennego, należy do zadań samorządu województwa.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Kształtowanie polityki przestrzennej państwa, w tym prowadzenie rządowej polityki regionalnej oraz koordynowanie z tą polityką strategii rozwoju i zagospodarowania przestrzennego województw, należy do zadań Rady Ministrów i właściwych organów administracji rządowej.”;

2) w art. 5 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Organy samorządu terytorialnego mogą powoływać komisje urbanistyczno-architektoniczne jako organy doradcze w sprawach zagospodarowania przestrzennego, ustalając ich regulamin, organizację oraz zasady działania.”;

3) w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zarząd gminy sporządza studium, uwzględniając ustalenia strategii rozwoju województwa zawarte w planie zagospodarowania przestrzennego województwa.”;

4) w art. 9 w ust. 2 po wyrazach „rozdziale 6” dodaje się wyrazy „oraz zadania samorządowe, o których mowa w rozdziale 5a”;

5) w art. 13:

a) w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „art. 58 ust. 1 i art. 59 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 54d i w art. 58 ust. 1”;

b) w ust. 2 w pkt 2 po wyrazie „rządowego” dodaje się wyrazy „albo zadania samorządu województwa”;

c) w ust. 3 dwukrotnie użyte wyrazy „lub gminy” zastępuje się wyrazami „lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego”;

6) w art. 14 w pkt 2 po wyrazie „państwa” dodaje się wyrazy „albo budżet województwa, albo inwestora — w zależności od tego, z czyjej przyczyny wystąpiły koszty sporządzenia bądź zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego”;

7) skreśla się art. 16;

8) w art. 18 w ust. 2:

a) w pkt 2 wyrazy „sejmik samorządowy” zastępuje się wyrazami „zarząd województwa i powiatu”;

b) w pkt 4:

— w lit. b) po wyrazie „zadaniami” dodaje się wyraz „rządowymi”;

— dodaje się lit. b¹) w brzmieniu:

„b¹) zarządem województwa, w zakresie zgodności miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z zadaniami samorządu województwa wpisanymi do rejestru, o którym mowa w art. 61 ust. 1,”

— w lit. d) skreśla się wyraz „miejscowym”;

9) w art. 21:

a) w ust. 2 wyrazy „Skarbem Państwa reprezentowanym przez organ” zastępuje się wyrazem „organem”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Jeżeli organ, o którym mowa w ust. 1 i 2, działa w ramach zespolonej administracji powiatowej lub w ramach samorządu województwa i wykonuje zadania z zakresu administracji rządowej, Skarb Państwa ponosi koszty zmiany planu lub jego projektu jedynie wówczas, gdy zmiana stanowiska organu wynika ze zmiany ustawy lub wiążących ten organ nowych ustaleń organu administracji rządowej wyższego stopnia.”;

10) w art. 30 w ust. 2 wyrazy „i kierownikowi urzędu rejonowego” zastępuje się wyrazami „, staroście i marszałkowi województwa”;

11) skreśla się art. 34;

12) w art. 36 ust. 14 otrzymuje brzmienie:

„14. Zasady określania wartości nieruchomości oraz osoby uprawnione do określania tej wartości określają przepisy o gospodarce nieruchomościami.”;

13) w art. 40:

a) w ust. 3a wyrazy „właściwy organ specjalistycznego nadzoru budowlanego” zastępuje się wyrazem „wojewoda”,

b) w ust. 4:

— pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) działającymi w imieniu wojewody wojewódzkimi inspektorami: ochrony środowiska oraz sanitarnym — w odniesieniu do inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi,

2) powiatowym inspektorem sanitarnym, w odniesieniu do inwestycji mogących pogorszyć stan środowiska,”

— pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) działającym w imieniu wojewody wojewódzkim konserwatorem zabytków, w odniesieniu do obszarów i obiektów objętych ochroną konserwatorską,”;

14) dodaje się art. 46a w brzmieniu:

„Art. 46a. 1. Decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu jest nieważna, jeżeli:

1) jest sprzeczna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub

2) nie sporządzono miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w przypadkach określonych w art. 13 ust. 1, a decyzja została wydana po powstaniu obowiązku jego sporządzenia.

2. Stwierdzenie nieważności decyzji, o której mowa w ust. 1, następuje na zasadach i w trybie określonym w Kodeksie postępowania administracyjnego.”;

15) dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„Rozdział 5a

Kształtowanie i realizacja polityki przestrzennej województwa

Art. 54a. 1. W celu określenia uwarunkowań i kierunków polityki przestrzennej organy samorządu województwa prowadzą analizy i studia oraz opracowują koncepcje i sporządzają programy, odnoszące się do obszarów i zagadnień — odpowiednio do potrzeb i celów podejmowanych prac.

2. Organy powiatu mogą prowadzić, w granicach swojej właściwości rzeczowej, analizy i studia z zakresu zagospodarowania przestrzennego, odnoszące się do obszaru powiatu i zagadnień jego rozwoju.

Art. 54b. 1. Sejmik województwa uchwała strategię rozwoju województwa określającą uwarunkowania, cele i kierunki rozwoju województwa.

2. Sejmik województwa uchwała plan zagospodarowania przestrzennego województwa, w którym określa się zasady organizacji struktury przestrzennej, w tym:

1) podstawowe elementy sieci osadniczej,

2) rozmieszczenie infrastruktury społecznej, technicznej i innej,

3) wymagania w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego i ochrony dóbr kultury — z uwzględnieniem obszarów podlegających szczególnej ochronie.

3. W planie zagospodarowania przestrzennego województwa uwzględnia się zadania rządowe, służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych, wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 61 ust. 1, oraz ustala się obszary, na których przewiduje się realizację tych celów.

4. W planie zagospodarowania przestrzennego województwa umieszcza się zadania samorządu województwa, służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych, zawarte w programach, o których mowa w art. 54d, oraz wskazuje się obszary, na których przewiduje się realizację tych zadań, z zastrzeżeniem art. 14 pkt 2 i art. 36 ust. 1 i 2.

5. Projekt planu zagospodarowania przestrzennego województwa podlega:

1) uzgodnieniu z Prezesem Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast w zakresie programów, o których mowa w art. 58 ust. 1,

2) zaopiniowaniu przez:

a) Prezesa Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast, z zastrzeżeniem pkt 1,

b) organy gmin i powiatów (miast na prawach powiatu).

6. Uchwałę sejmiku województwa o uchwaleniu planu zagospodarowania przestrzennego województwa wraz z wykazami zadań rządowych i samorządowych województwa,

o których mowa w ust. 3 i 4, marszałek województwa przekazuje wojewodzie celem ogłoszenia ich w wojewódzkim dzienniku urzędowym.

7. Plan zagospodarowania przestrzennego województwa podlega okresowej aktualizacji. Przepisy ust. 3—6 stosuje się odpowiednio.

Art. 54c. Plan zagospodarowania przestrzennego województwa nie jest aktem prawa miejscowego i nie narusza uprawnień gmin określonych w art. 7—10.

Art. 54d .1. Sejmik województwa uchwała programy wojewódzkie służące realizacji ponadlokalnych i regionalnych celów publicznych.

2. Programy, o których mowa w ust. 1, przygotowuje zarząd województwa.

3. Uchwalenie programu możliwe jest po zapewnieniu środków finansowych niezbędnych do realizacji zobowiązań, o których mowa w art. 14 pkt 2 i art. 36 ust. 1 i 2.

4. Z dniem uchwalenia planu zagospodarowania przestrzennego zadania rządowe oraz zadania samorządu województwa wynikające z programów przyjętych przed dniem uchwalenia planu umieszczane są w wykazie, o którym mowa w art. 54b ust. 6.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do zadań wynikających z programów uchwalonych po dniu uchwalenia planu. W takim przypadku przed uchwaleniem programu sejmik województwa ocenia jego zgodność z obowiązującym planem i w miarę potrzeby podejmuje kroki mające na celu usunięcie sprzeczności.

6. Marszałek województwa informuje wojewodę o uchwaleniu programu w celu wprowadzenia go do rejestru, o którym mowa w art. 61 ust. 1.”;

- 16) art. 55 otrzymuje brzmienie:

„Art. 55. W celu określenia podstaw i kierunków polityki przestrzennej państwa ministrowie i centralne organy administracji rządowej prowadzą analizy i studia oraz opracowują koncepcje i sporządzają programy odnoszące się do obszarów i zagadnień — odpowiednio do potrzeb i celów podejmowanych prac.”;

- 17) w art. 56:

- a) w ust. 2 po wyrazach „sporządzania programów” dodaje się wyrazy „, zawierających zadania rządowe,”

- b) w ust. 3 po wyrazie „kraju” dodaje się wyrazy „oraz okresowe raporty o stanie zagospodarowania przestrzennego kraju”;

- 18) skreśla się art. 57;

- 19) w art. 58:

- a) w ust. 1 wyraz „Naczelnie” zastępuje się wyrazem „Ministrowie”,

- b) w ust. 2 po wyrazach „Prezesem Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast” dodaje się wyrazy „oraz z sejmikami właściwych województw”,

- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przedmiotem uzgodnień, o których mowa w ust. 2, jest spójność programu z koncepcją przestrzennego zagospodarowania kraju i planem zagospodarowania przestrzennego województwa oraz zatwierdzonymi programami zadań rządowych i uchwalonymi programami wojewódzkimi.”;

- 20) skreśla się art. 59;

- 21) art. 60 otrzymuje brzmienie:

„Art. 60. Organy, o których mowa w art. 58 ust. 1, przekazują zatwierdzone programy Prezesowi Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast, który sporządza i prowadzi centralny rejestr programów rządowych.”;

- 22) po art. 60 dodaje się oznaczenie rozdziału 6a i tytuł w brzmieniu:

„Zasady realizacji zadań rządowych i zadań samorządu województwa”;

- 23) w art. 61 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zadania rządowe i zadania samorządu województwa, wynikające z programów, o których mowa w art. 54d i art. 58,”;

- 24) w art. 62:

- a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „i art. 59 ust. 1”,

- b) w ust. 6 skreśla się wyrazy „i art. 59 ust. 5”,

- c) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Przepisy ust. 1—6 stosuje się odpowiednio do uchwalonych programów wojewódzkich. Przedstawicielem samorządu województwa w negocjacjach z gminą jest marszałek województwa, chyba że sejmik województwa ustanowi innego przedstawiciela.”;

- 25) w art. 63 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Jeżeli bezskuteczne negocjacje dotyczą wprowadzenia do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zadania samorządu województwa, w sprawie rozstrzygnięcia, na wniosek marszałka województwa, Rada Ministrów, określając również sposób realizacji zobowiązań, o których mowa w art. 14 pkt 2 i art. 36 ust. 1 i 2.

3. Rozstrzygnięcie Rady Ministrów, o którym mowa w ust. 2, jest ostateczne i wiążące dla gminy i dla samorządu województwa.”;

26) w art. 65:

a) w ust. 2 skreśla się wyrazy „lub ogłoszonym”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w sprawie zadania samorządu województwa.”

Art. 92. W ustawie z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. Nr 111, poz. 535 oraz z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 113, poz. 731) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. Samorząd województwa zgodnie z potrzebami wynikającymi w szczególności z liczby i struktury społecznej ludności województwa tworzy i prowadzi zakład psychiatrycznej opieki zdrowotnej w ramach docelowej sieci tych zakładów, określonej przez ministra właściwego do spraw zdrowia.”;

2) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. Powiat organizuje i zapewnia usługi w odpowiednim standardzie w domach pomocy społecznej dostosowanych do szczególnych potrzeb osób z zaburzeniami psychicznymi. Domy te są tworzone na zasadach określonych w ustawie z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 1998 r. Nr 64, poz. 414)”;

3) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. Za świadczenia zdrowotne udzielane osobom chorym psychicznie lub upośledzonym umysłowo przez publiczne zakłady psychiatrycznej opieki zdrowotnej nie pobiera się od tych osób opłat.

2. Osobom, o których mowa w ust. 1, przebywającym w publicznym szpitalu psychiatrycznym przysługują ponadto leki i artykuły sanitarne oraz pomieszczenie i wyżywienie odpowiednie do stanu zdrowia, za które nie pobiera się od tych osób opłat.”

Art. 93. W ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. Nr 121, poz. 591, z 1997 r. Nr 32, poz. 183, Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 118, poz. 754, Nr 139, poz. 933 i 934, Nr 140, poz. 939 i Nr 141, poz. 945 oraz z 1998 r. Nr 60, poz. 382) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) państwowych i samorządowych jednostek budżetowych, ich gospodarstw pomocniczych, zakładów budżetowych, funduszy celowych oraz jednostek samorządu terytorialnego i ich związków, z zastrzeżeniem art. 80 ust. 1,”

b) w pkt 7 wyrazy „budżetów gmin” zastępuje się wyrazami „budżetów jednostek samorządu terytorialnego”;

2) w załączniku nr 7 w ust. 2 w pkt 4 wyraz „gminy” zastępuje się wyrazami „jednostki samorządu terytorialnego”.

Art. 94. W ustawie z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. Nr 123, poz. 600, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i z 1997 r. Nr 121, poz. 770) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. Zarządzającym może być wyłącznie spółka akcyjna lub spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, w stosunku do której Skarb Państwa lub samorząd województwa posiada większość głosów, które mogą być oddane na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników, oraz jest uprawniony do powoływania i odwoływania większości członków jej zarządu i rady nadzorczej.”;

2) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. 1. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, jako organ reprezentujący Skarb Państwa, działając w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, zapewnia udział osoby wyznaczonej przez wojewodę oraz osoby wyznaczonej przez organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego (jeżeli osoba taka została wyznaczona), mających udziały lub akcje w spółce, w radzie nadzorczej tej spółki, będącej zarządzającym strefą. Do składu rady nadzorczej spółki będącej zarządzającym może zostać powołana osoba wskazana przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą na terenie strefy. Do składu rady nadzorczej spółki będącej zarządzającym nie może być powołana osoba, która jest członkiem władz lub pracownikiem podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą na terenie strefy lub pozostaje w związku gospodarczym z takim podmiotem.

2. W przypadku gdy zarządzającym jest spółka, w stosunku do której samorząd województwa posiada uprawnienia, o których mowa w art. 6, postanowienia ust. 1 stosuje się odpowiednio.”;

3) w art. 15 w ust. 1 wyrazy „kierownik rejonowego urzędu rządowej administracji ogólnej właściwego” zastępuje się wyrazami „starosta, wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej, właściwy”.

Art. 95. W ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych (Dz. U. Nr 127, poz. 627, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 133, poz. 885) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 20 w ust. 2 wyrazy „rad gmin i sejmików samorządowych” zastępuje się wyrazami „jednostek samorządu terytorialnego”;

2) w art. 27:

a) w ust. 1 wyraz „gminy” zastępuje się wyrazami „jednostek samorządu terytorialnego”,

b) w ust. 2 wyraz „gminie” zastępuje się wyrazami „jednostkom samorządu terytorialnego”;

3) w art. 32 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wartość nieruchomości określają rzeczoznawcy majątkowi, o których mowa w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. Nr 115, poz. 741).”

Art. 96. W ustawie z dnia 1 grudnia 1994 r. o zasiłkach rodzinnych i pielęgnacyjnych (Dz. U. z 1998 r. Nr 102, poz. 651) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 20:

a) w ust. 1:

— w pkt 2 wyrazy „Ministrowi Obrony Narodowej, Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji, Szefowi Urzędu Ochrony Państwa oraz Ministrowi Sprawiedliwości” zastępuje się wyrazami „ministrowi właściwemu do spraw obrony narodowej, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, Szefowi Urzędu Ochrony Państwa oraz ministrowi właściwemu do spraw sprawiedliwości”,

— w pkt 7 wyrazy „rejonowe urzędy pracy” zastępuje się wyrazami „powiatowe urzędy pracy”,

— po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) właściwe powiatowe jednostki organizacyjne — działające na podstawie odrębnych przepisów, powiatowe centra pomocy rodzinie — bezdomnym, którym jednostki te udzielają pomocy,”

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Zasady określone w ust. 2 stosuje się odpowiednio do jednostek organizacyjnych, o których mowa w ust. 1 pkt 7 i 9a.”

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ustalenie uprawnień do zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 3, 8, 9, 9a i 10, następuje w formie decyzji.”;

2) w art. 23 wyrazy „rejonowe urzędy pracy” zastępuje się wyrazami „powiatowe urzędy pracy”;

3) w art. 24:

a) w ust. 1 wyrazy „rejonowy urząd pracy” zastępuje się wyrazami „powiatowy urząd pracy”,

b) w ust. 2 wyrazy „rejonowy urząd pracy” zastępuje się wyrazami „powiatowy urząd pracy”;

4) w art. 32:

a) w ust. 1 wyrazy „rejonowy urząd pracy” zastępuje się wyrazami „powiatowy urząd pracy”,

b) w ust. 2 po wyrazach „Ośrodek pomocy społecznej,” dodaje się wyrazy „powiatowe centrum pomocy rodzinie,”;

5) w art. 33 wyrazy „rejonowe urzędy pracy” zastępuje się wyrazami „powiatowe urzędy pracy”.

Art. 97. W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 1997 r. Nr 25, poz. 128, Nr 28, poz. 153, Nr 41, poz. 255, Nr 63, poz. 403, Nr 93, poz. 569, Nr 107, poz. 692, Nr 121, poz. 770 i Nr 123, poz. 776 oraz z 1998 r. Nr 66, poz. 431) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2 w pkt 3 wyrazy „dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy” zastępuje się wyrazem „starosta”;

2) w art. 2 w ust. 1:

a) w pkt 8 wyrazy „Ministra Pracy i Polityki Społecznej” zastępuje się wyrazami „ministra właściwego do spraw pracy”,

b) w pkt 9 w lit. c) i d) wyrazy „dyrektora właściwego wojewódzkiego urzędu pracy” zastępuje się wyrazem „starosty”,

c) w pkt 12 wyrazy „oraz dyrektorów wojewódzkich urzędów pracy i kierowników rejonowych urzędów pracy” zastępuje się wyrazami „marszałków województw i starostów”,

d) w pkt 21 skreśla się wyrazy „ , administracji rządowej”;

3) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. Zadania określone w ustawie realizuje minister właściwy do spraw pracy przy pomocy Prezesa Krajowego Urzędu Pracy oraz samorząd województwa, wojewoda i samorząd powiatowy, którzy współdziałają z organami, organizacjami i instytucjami zajmującymi się problematyką zatrudnienia i przeciwdziałania bezrobociu, a w szczególności z organizacjami związków zawodowych, pracodawców i bezrobotnych.”;

4) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. 1. Prezes Krajowego Urzędu Pracy jest centralnym organem administracji rządowej i podlega ministrowi właściwemu do spraw pracy.

2. Prezes Krajowego Urzędu Pracy jest powoływany i odwoływany przez Prezesa Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw pracy, zaopiniowany przez Naczelną Radę Zatrudnienia.

3. Wiceprezesów Krajowego Urzędu Pracy powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw pracy na wniosek Prezesa Krajowego Urzędu Pracy.

4. Prezes Krajowego Urzędu Pracy w zakresie objętym ustawą:
 - 1) współdziała z jednostkami samorządu terytorialnego,
 - 2) realizuje politykę państwa w zakresie rynku pracy i polityki regionalnej,
 - 3) inicjuje i stosuje instrumenty polityki rynku pracy, w tym poprzez zawierane z organami zatrudnienia kontrakty na realizację zadań określonych w ustawie,
 - 4) określa standardy realizacji zadań określonych w ustawie,
 - 5) realizuje zadania wynikające z funkcji dysponenta głównego Funduszu Pracy,
 - 6) zapewnia jednolitość stosowania prawa poprzez m.in.:
 - a) udzielanie wyjaśnień dotyczących przepisów ustawy,
 - b) opracowywanie wzorów dokumentów oraz druków,
 - c) prowadzenie szkoleń kadr realizujących zadania objęte ustawą,
 - 7) realizuje zadania w zakresie ochrony roszczeń pracowniczych w razie niewyłączalności pracodawcy,
 - 8) jest organem odwoławczym od decyzji wydawanych przez wojewodę jako organu pierwszej instancji,
 - 9) wykonuje zadania określone w odrębnych ustawach.
 5. Zadania określone w ust. 4 Prezes Krajowego Urzędu Pracy wykonuje przy pomocy Krajowego Urzędu Pracy.
 6. Prezes Rady Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, organizację, szczególność zasady i zakres działania Krajowego Urzędu Pracy oraz zadania wojewody w zakresie realizacji przepisów ustawy.”;
- 5) skreśla się art. 4a;
- 6) art. 5 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 5. 1. Do zadań samorządu województwa w zakresie polityki rynku pracy należy w szczególności:
- 1) opracowywanie analiz i ocen dotyczących problematyki zatrudnienia i przeciwdziałania bezrobociu w województwie,
 - 2) współdziałanie z wojewódzką radą zatrudnienia w podejmowaniu przedsięwzięć zmierzających do ograniczenia bezrobocia i jego negatywnych skutków, w tym tworzenie nowych miejsc pracy,
- 3) planowanie wydatków i gospodarowanie środkami finansowymi przeznaczonymi na realizację polityki rynku pracy oraz rozdział środków Funduszu Pracy,
 - 4) organizowanie pośrednictwa pracy w skali wojewódzkiej i międzywojewódzkiej,
 - 5) współdziałanie z organami właściwymi w sprawach oświaty w planowaniu i podejmowaniu przedsięwzięć w zakresie szkolenia bezrobotnych oraz w organizowaniu kształcenia zawodowego, z uwzględnieniem potrzeb wojewódzkiego rynku pracy,
 - 6) organizowanie i koordynowanie rozwoju usług poradnictwa zawodowego oraz informacji zawodowej na terenie województwa, a także wspieranie działalności klubów pracy,
 - 7) ustalanie kryteriów wydawania zezwoleń w sprawach zatrudnienia cudzoziemców,
 - 8) prowadzenie polityki regionalnej w zakresie przeciwdziałania bezrobociu poprzez inspirowanie oraz koordynowanie realizacji programów wojewódzkich,
 - 9) organizowanie inwestycji infrastrukturalnych, wykonywanych, jako zadania własne gmin lub powiatów, w systemie robót publicznych w powiatach (gminach) zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym,
 - 10) organizowanie lokalnych programów mających na celu tworzenie nowych miejsc pracy i likwidację negatywnych skutków bezrobocia lub wspieranie rządowych programów restrukturyzacyjnych,
 - 11) realizacja innych zadań przewidzianych w odrębnych ustawach.
2. Zadania określone w ust. 1 realizowane są przez wojewódzki urząd pracy wchodzący w skład urzędu marszałkowskiego.
3. Dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy powołuje i odwołuje marszałek województwa, po zasięgnięciu opinii Prezesa Krajowego Urzędu Pracy oraz wojewódzkiej rady zatrudnienia.
4. Wicedyrektorów wojewódzkich urzędów pracy powołuje i odwołuje marszałek województwa na wniosek dyrektora.
5. Sejmik województwa co najmniej raz w roku dokonuje oceny sytuacji na rynku pracy.”;
- 7) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. Do zadań z zakresu administracji rządowej realizowanych przez powiaty należy:

- 1) rejestrowanie bezrobotnych i innych osób poszukujących pracy, przedstawianie im propozycji zatrudnienia, szkolenia i innych form mających na celu ich aktywizację zawodową, a w razie braku takich możliwości wypłacanie uprawnionym zasiłków i innych świadczeń pieniężnych,
- 2) przyznawanie i wypłacanie osobom uprawnionym zasiłków przedemerytalnych i świadczeń przedemerytalnych,
- 3) prowadzenie poradnictwa zawodowego oraz informacji zawodowej dla bezrobotnych i innych osób poszukujących pracy,
- 4) wydawanie biletów kredytowych osobom skierowanym do pracy poza miejsce stałego zamieszkania,
- 5) wydawanie zezwoleń i zgód w sprawach dotyczących zatrudnienia lub wykonywania innej pracy zarobkowej przez cudzoziemców, na podstawie kryteriów ustalonych przez samorząd województwa,
- 6) wydawanie decyzji w sprawach o:
 - a) uznaniu lub odmowie uznania danej osoby za bezrobotną oraz utracie statusu osoby bezrobotnej,
 - b) przyznaniu, odmowie przyznania, wstrzymaniu, wznowieniu wypłaty oraz utracie lub pozbawieniu prawa do zasiłku, dodatku szkoleniowego, stypendium, zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego,
 - c) obowiązku zwrotu nienależnie pobranego zasiłku, dodatku szkoleniowego, stypendium, zasiłku przedemerytalnego, świadczenia przedemerytalnego oraz kosztów szkolenia,
 - d) umorzeniu części pożyczki udzielonej z Funduszu Pracy,
 - e) refundowaniu pracodawcom wynagrodzeń i składek na ubezpieczenie społeczne młodocianych pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego,
 - f) refundowaniu pracodawcom dodatków i premii przysługujących pracownikom za wykonywanie obowiązków opiekunów praktyk uczniowskich,
- 7) wydawanie innych decyzji w sprawach dotyczących zatrudnienia i przeciwdziałania bezrobociu na podstawie innych ustaw,

8) wykonywanie kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy,

9) wykonywanie zadań określonych w odrębnych przepisach.”;

8) po art. 6 dodaje się art. 6a—6c w brzmieniu:

„Art. 6a. Do zadań samorządu powiatowego należy w szczególności:

- 1) udzielanie pomocy bezrobotnym i innym osobom poszukującym pracy w znalezieniu pracy, a także pracodawcom w pozyskaniu pracowników,
- 2) podejmowanie i realizacja działań zmierzających do ograniczenia bezrobocia i jego negatywnych skutków,
- 3) pozyskiwanie i gospodarowanie środkami finansowymi na realizację zadań z zakresu przeciwdziałania bezrobociu oraz aktywizacji lokalnego rynku pracy,
- 4) inicjowanie tworzenia dodatkowych miejsc pracy oraz udzielanie pomocy bezrobotnym w podejmowaniu działalności na własny rachunek i ścisła współpraca w tym zakresie z izbą rolniczą w odniesieniu do bezrobotnych zamieszkałych na wsi,
- 5) inicjowanie i finansowanie:
 - a) prac interwencyjnych,
 - b) robót publicznych,
 - c) zatrudnienia absolwentów,
 - d) programów specjalnych,
 - e) szkoleń,
- 6) współdziałanie z powiatowymi radami zatrudnienia w zakresie ograniczania bezrobocia i jego negatywnych skutków, a w szczególności rozdziału i wykorzystania środków Funduszu Pracy oraz Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych,
- 7) inicjowanie i wspieranie działalności klubów pracy,
- 8) opracowywanie analiz, ocen i sprawozdań dotyczących problematyki zatrudnienia i przeciwdziałania bezrobociu w powiecie na potrzeby wojewódzkiego urzędu pracy oraz powiatowej rady zatrudnienia.

Art. 6b. 1. Zadania, o których mowa w art. 6 i 6a, wykonywane są przez powiatowe urzędy pracy wchodzące w skład powiatowej administracji zespolonej.

2. Kierownika powiatowego urzędu pracy powołuje i odwołuje starosta po zasięgnięciu opinii powiatowej rady zatrudnienia.
3. Zastępców kierownika powiatowego urzędu pracy powołuje i odwołuje starosta na wniosek kierownika.

- Art. 6c. 1. Do zadań wojewody w zakresie przeciwdziałania bezrobociu należy:
- 1) kontrola realizacji zadań z zakresu administracji rządowej, wynikających z przestrzegania przepisów ustawy, wykonywanych przez jednostki samorządu terytorialnego,
 - 2) sprawowanie merytorycznego nadzoru nad wymaganym standardem usług świadczonych przez urzędy pracy oraz odpowiednim poziomem kwalifikacji kadr w urzędach pracy na terenie województwa.
2. W postępowaniu administracyjnym w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji w zakresie zatrudnienia i przeciwdziałania bezrobociu, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej:
- 1) organem właściwym jest starosta,
 - 2) organem wyższego stopnia jest wojewoda.”;
- 9) w art. 7:
- a) w ust. 1 wyrazy „Ministra Pracy i Polityki Socjalnej” zastępuje się wyrazami „ministra właściwego do spraw pracy”,
 - b) w ust. 2:
 - w pkt 3 wyrazy „pkt 21—23” zastępuje się wyrazami „pkt 21 i 23”,
 - w pkt 3a wyrazy „Ministra Pracy i Polityki Socjalnej” zastępuje się wyrazami „ministra właściwego do spraw pracy”,
 - w pkt 6 wyrazy „Ministrowi Pracy i Polityki Socjalnej” zastępuje się wyrazami „ministrowi właściwemu do spraw pracy”;
- 10) w art. 8:
- a) w ust. 1 wyraz „województw” zastępuje się wyrazami „marszałków województw”,
 - b) w ust. 2 skreśla się pkt 5;
- 11) w art. 9:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Powiatowe rady zatrudnienia są organami opiniodawczo-doradczymi starostów.”,
 - b) w ust. 2 wyraz „rejonowych” zastępuje się wyrazem „powiatowych”,
 - c) w ust. 3 wyraz „Rejonowe” zastępuje się wyrazem „Powiatowe”;
- 12) w art. 10:
- a) ust. 2—4 otrzymują brzmienie:
„2. Wojewódzkie rady zatrudnienia składają się z 15 osób, powołanych w równych częściach spośród przedstawicieli działających na terenie województwa organizacji związków zawodowych, izb rolniczych, organizacji pracodawców, wojewody oraz jednostek samorządu terytorialnego (powiatów i gmin). Przewodniczącym wojewódzkiej rady zatrudnienia jest marszałek województwa.
 3. Powiatowe rady zatrudnienia składają się z 12 osób powołanych w równych częściach spośród przedstawicieli działających na terenie danego powiatu organizacji związków zawodowych, izb rolniczych, organizacji pracodawców oraz jednostek samorządu terytorialnego (powiatów i gmin). Przewodniczącym powiatowej rady zatrudnienia jest starosta.
 4. Członków Naczelnej Rady Zatrudnienia powołuje minister właściwy do spraw pracy, członków wojewódzkich rad zatrudnienia — marszałek województwa, natomiast członków powiatowych rad zatrudnienia — starosta, spośród kandydatów zgłoszonych przez organy i organizacje, o których mowa w ust. 1—3.”,
- b) w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) z inicjatywy odpowiednio ministra właściwego do spraw pracy, marszałka województwa oraz starosty, po zasięgnięciu opinii organu lub organizacji, która zgłosiła kandydatury członka rady.”,
- c) w ust. 7 i 10 wyrazy „Minister Pracy i Polityki Socjalnej” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw pracy”;
- 13) w art. 13 w ust. 3 wyrazy „Kierownik rejonowego urzędu pracy” zastępuje się wyrazem „Starosta”;
- 14) w art. 18:
- a) w ust. 4 wyrazy „kierownika rejonowego urzędu pracy” zastępuje się wyrazem „starostę”,
 - b) w ust. 9 wyrazy „Minister Pracy i Polityki Socjalnej” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw pracy”;
- 15) w art. 19 w ust. 1 i 2, w art. 22a w ust. 1, w art. 31 w ust. 6 oraz w art. 37e w ust. 1 i 2 wyrazy „Rejonowy urząd pracy” zastępuje się wyrazem „Starosta”;
- 16) w art. 20:
- a) w ust. 3 wyrazy „kierownik rejonowego urzędu pracy” zastępuje się wyrazem „starosta”,
 - b) w ust. 4 wyrazy „dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy” zastępuje się wyrazem „starosta”, a wyraz „rejonowej” zastępuje się wyrazem „powiatowej”,
 - c) w ust. 6 wyrazy „Minister Pracy i Polityki Socjalnej” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw pracy”;
- 17) w art. 21 wyrazy „Rejonowy urząd pracy” zastępuje się wyrazem „Starosta”;
- 18) w art. 22 wyrazy „Minister Pracy i Polityki Socjalnej” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw pracy”;

19) w art. 24 w ust. 6b wyrazy „Minister Pracy i Polityki Socjalnej” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw pracy”;

20) w art. 31 w ust. 7 i 8 wyrazy „Minister Pracy i Polityki Socjalnej” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw pracy”;

21) w art. 36 w ust. 1—3 wyrazy „Minister Pracy i Polityki Socjalnej” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw pracy”;

22) w art. 37b w ust. 6 wyrazy „Minister Pracy i Polityki Socjalnej” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw pracy”;

23) w art. 37f w ust. 1 wyrazy „rejonowy urząd pracy” zastępuje się wyrazem „starostę”;

24) w art. 37h w ust. 2 po wyrazie „gmin” dodaje się wyraz „ , powiatów”;

25) art. 37i otrzymuje brzmienie:

„Art. 37i. 1. Lokalne programy, obejmujące swym zakresem obszar jednego lub kilku powiatów, mające na celu:

1) zmniejszenie negatywnych skutków bezrobocia albo tworzenie miejsc pracy,

2) wsparcie przebiegu restrukturyzacji podmiotów położonych na terenie powiatów objętych programami restrukturyzacyjnymi przyjętymi przez Radę Ministrów,

inicjowane, realizowane i finansowane przez organy samorządu województwa mogą zostać wsparte środkami budżetu państwa określonymi na ten cel w ustawie budżetowej.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki wspierania lokalnych programów, o których mowa w ust. 1.”;

26) w art. 42 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Samorząd województwa organizuje i prowadzi Ochotnicze Hufce Pracy.”;

27) art. 45 otrzymuje brzmienie:

„Art. 45. Minister właściwy do spraw pracy określa, w drodze rozporządzenia, zasady organizacji i funkcjonowania Ochotniczych Hufców Pracy.”;

28) w art. 48 w ust. 2 w pkt 1 wyraz „wojewódzkiego” zastępuje się wyrazem „powiatowego”;

29) w art. 49:

a) w ust. 1 wyrazy „Minister Pracy i Polityki Socjalnej” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw pracy” ,

b) w ust. 2 wyrazy „Minister Gospodarki” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw gospodarki” oraz wyrazy „Ministrem Pracy i Po-

lityki Socjalnej” zastępuje się wyrazami „ministrem właściwym do spraw pracy”;

30) w art. 50:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Pracodawca może zatrudnić lub powierzyć inną pracę zarobkową na terenie Polski cudzoziemcowi nie posiadającemu karty stałego pobytu lub statusu uchodźcy Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli uzyska na to zezwolenie starosty powiatu, na terenie którego znajduje się siedziba pracodawcy, a cudzoziemiec uzyskał prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zgodę na zatrudnienie lub wykonywanie innej pracy zarobkowej u tego pracodawcy.

2. Zezwolenie i zgoda na zatrudnienie lub powierzenie innej pracy zarobkowej cudzoziemcom w jednostkach podległych ministrowi właściwemu do spraw kultury, ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, ministrowi właściwemu do spraw oświaty i wychowania oraz Prezesowi Polskiej Akademii Nauk są wydawane przez starostów, jeżeli są spełnione warunki określone w przepisach tej ustawy oraz przepisach innych ustaw.” ,

b) w ust. 3 wyrazy „dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy” wydaje uwzględniając sytuację na rynku pracy” zastępuje się wyrazami „starosta wydaje uwzględniając sytuację na rynku pracy oraz kryteria określone przez samorząd województwa” ,

c) w ust. 5 wyrazy „wojewódzkiego urzędu pracy” zastępuje się wyrazem „starosty” ,

d) w ust. 6 wyrazy „dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy” zastępuje się wyrazem „starostę” ,

e) w ust. 11 wyraz „wojewódzkiego” zastępuje się wyrazem „powiatowego” ,

f) w ust. 14 wyrazy „Minister Pracy i Polityki Socjalnej” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw pracy” oraz wyrazy „dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy” zastępuje się wyrazem „starosty”;

31) w art. 51:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw pracy określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb wydawania zezwoleń i zgód, o których mowa w art. 50 ust. 1.” ,

b) w ust. 2 wyrazy „Minister Pracy i Polityki Socjalnej” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw pracy” ,

c) skreśla się ust. 3,

d) w ust. 4 wyrazy „Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy”;

32) w art. 57:

a) w ust. 1:

- skreśla się pkt 22,
- dodaje się pkt 31 w brzmieniu:
„31) koszty szkolenia kadr realizujących zadania objęte ustawą.”,

b) skreśla się ust. 2a,

c) w ust. 4:

- skreśla się wyrazy „za zgodą Ministra Pracy i Polityki Socjalnej może dokonywać lub z inicjatywy Ministra Pracy i Polityki Socjalnej”,
- wyrazy „w ust. 1 pkt 2—5, 7, 13, 22, 26, 27 i 29” zastępuje się wyrazami „w ust. 1 pkt 2—5, 7, 13, 26, 27 i 29”,

d) w ust. 5 wyrazy „Minister Pracy i Polityki Socjalnej w porozumieniu z Ministrem Finansów” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw pracy w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw budżetu”,

e) w ust. 6 wyrazy „Minister Pracy i Polityki Socjalnej” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw pracy”,

f) skreśla się ust. 6a;

33) po art. 57 dodaje się art. 57a w brzmieniu:

„Art. 57a. 1. Środki Funduszu Pracy przekazywane są przez Prezesa Krajowego Urzędu Pracy samorządom wojewódzkim i powiatowym według algorytmu.

2. Algorytm, o którym mowa w ust. 1, powinien uwzględniać w szczególności liczbę osób pobierających zasiłek, zapotrzebowanie na środki do realizacji zadań aktywnej polityki rynku pracy, zapotrzebowanie na roboty publiczne, potrzeby programów regionalnych i specjalnych.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Zatrudnienia algorytm, o którym mowa w ust. 1.”;

34) w art. 62 wyrazy „Ministrowi Pracy i Polityki Socjalnej” zastępuje się wyrazami „ministrowi właściwemu do spraw pracy”;

35) w art. 64 w ust. 1 i 2 wyrazy „dyrektora właściwego wojewódzkiego urzędu pracy” zastępuje się wyrazem „starosty”;

36) art. 76 otrzymuje brzmienie:

„Art. 76. Ilekroć w dotychczasowych przepisach jest mowa o:

- 1) rejonowym urzędzie pracy — należy przez to rozumieć powiatowy urząd pracy,
- 2) staroście — należy przez to rozumieć przewodniczącego zarządu miasta w miastach na prawach powiatu.”;

37) ilekroć w ustawie występują użyte w różnych przypadkach wyrazy:

a) „rejonowy urząd pracy” — zastępuje się je wyrazami „powiatowy urząd pracy” użytymi w odpowiednim przypadku,

b) „rejon administracyjny (gminy)” — zastępuje się je wyrazami „powiaty (gminy)” użytymi w odpowiednim przypadku.

Art. 98. W ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. Nr 16, poz. 78 oraz z 1997 r. Nr 60, poz. 370, Nr 80, poz. 505 i Nr 160, poz. 1079) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i wyrazy „kierownik rejonowego urzędu rządowej administracji ogólnej” zastępuje się wyrazem „starosta”,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Zadania starosty, o których mowa w ustawie, są zadaniami z zakresu administracji rządowej.”;

2) w art. 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadkach uzasadnionych ważnymi względami społecznymi i brakiem innych gruntów, lasy ochronne mogą być przeznaczone na inne cele niż określone w ust. 2, po uzyskaniu w trybie art. 7 ust. 2 zgody wojewody.”;

3) w art. 18 w ust. 1 wyraz „wojewoda” zastępuje się wyrazem „starosta”;

4) w art. 22 w ust. 2 wyrazy „kierownik rejonowego urzędu rządowej administracji ogólnej” zastępuje się wyrazem „starosta”;

5) w art. 24 w ust. 4 wyraz „wojewoda” zastępuje się wyrazami „samorząd województwa”.

Art. 99. W ustawie z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 86, poz. 433, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 80, poz. 506 i Nr 106, poz. 678) wprowadza się następujące zmiany:

1) użyte w art. 2 w ust. 1, w art. 3 w ust. 1 i w ust. 3—5, w art. 4 w ust. 1, w art. 18 w ust. 4 i w art. 72 w ust. 1 w różnych przypadkach wyrazy „rejonowy organ rządowej administracji ogólnej” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „starosta wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej”;

2) po art. 5 dodaje się art. 5¹ w brzmieniu:

„Art. 5¹. Od decyzji wydawanych przez starostę, wykonującego zadania z zakresu administracji rządowej, w odniesieniu do nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa przysługuje stronie odwołanie do wojewody.”;

- 3) użyty w art. 1 w ust. 1, w art. 3 w ust. 2 w pkt 5, w art. 17 w pkt 4, w art. 36 w ust. 1, w art. 47 w ust. 9 w pkt 1 dwukrotnie, w art. 63 i w art. 86 w ust. 1 w różnych przypadkach i liczbach wyraz „gmina” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach i liczbach wyrazami „jednostka samorządu terytorialnego”;
- 4) użyte w art. 47 w ust. 9 w pkt 1 dwukrotnie i w art. 86 w ust. 1 dwukrotnie w różnych przypadkach wyrazy „zakład pracy” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „pracodawca”;
- 5) w art. 66 w pkt 1:
- a) w lit. a) wyrazy „kierownika rejonowego organu rządowej administracji ogólnej” zastępuje się wyrazami „starostę wykonującego zadanie z zakresu administracji rządowej”;
- b) lit. b) otrzymuje brzmienie:
- „b) przewodniczącego zarządu jednostki samorządu terytorialnego — w stosunku do nieruchomości stanowiących własność odpowiedniej jednostki samorządu terytorialnego.”.
- Art. 100.** W ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. Nr 88, poz. 439, z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 769 oraz z 1998 r. Nr 99, poz. 632) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 2 pkt 10 i w art. 22 wyrazy „podległe mu urzędy statystyczne” zastępuje się wyrazami „podlegli mu dyrektorzy urzędów statystycznych”;
- 2) w art. 13 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
- „6. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego jest obowiązany do udostępniania organom administracji rządowej i jednostkom samorządu terytorialnego danych dotyczących realizowanych przez nie zadań, w ujęciu odpowiednim do ustawowego usytuowania poszczególnych zadań publicznych.”;
- 3) w art. 14 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Wynikowe informacje statystyczne są ujawniane w programie badań statystyki publicznej, o którym mowa w ust. 3, z uwzględnieniem ustawowego usytuowania poszczególnych zadań publicznych.”;
- 4) w art. 25 w ust. 5 dodaje się drugie zdanie w brzmieniu:
- „Dyrektor urzędu statystycznego jest organem administracji niezespołonej w województwie”;
- 5) użyte w ustawie wyrazy „samorządu terytorialnego” zastępuje się wyrazami „jednostek samorządu terytorialnego”.
- Art. 101.** W ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o obligacjach (Dz. U. Nr 83, poz. 420, Nr 118, poz. 574 oraz z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 118, poz. 754) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 2 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) gminy, powiaty, województwa, zwane dalej „jednostkami samorządu terytorialnego”, a także związki tych jednostek oraz miasto stołeczne Warszawa,”;
- 2) w art 5 w ust. 1 w pkt 2 wyraz „gminy” zastępuje się wyrazami „jednostki samorządu terytorialnego”;
- 3) w art. 6:
- a) w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
- „5) udzieleniu poręczenia przez jednostki samorządu terytorialnego, z zastrzeżeniem ust. 5,”
- b) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) jednostek samorządu terytorialnego, ich związków oraz miasta stołecznego Warszawy,”
- c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Jednostki samorządu terytorialnego oraz miasto stołeczne Warszawa mogą poręczać zobowiązania wynikające z obligacji emitowanych przez:
- 1) inne jednostki samorządu terytorialnego oraz związki, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2,
- 2) spółki prawa handlowego, w których dana jednostka samorządu terytorialnego lub miasto stołeczne Warszawa dysponuje ponad 50% głosów na zgromadzeniu wspólników lub walnym zgromadzeniu akcjonariuszy,
- 3) przedsiębiorstwa, dla których organem założycielskim jest jednostka samorządu terytorialnego lub miasto stołeczne Warszawa
- do wysokości 15% dochodów jednostki samorządu terytorialnego planowanych w roku, w którym następuje udzielenie poręczenia. Udzielenie poręczenia wymaga uchwały organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego lub Rady miasta stołecznego Warszawy.”;
- 4) w art. 10 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. W przypadku emisji obligacji przez jednostki samorządu terytorialnego, ich związki oraz miasto stołeczne Warszawa, wymagania określone w ust. 1 pkt 7 oraz w ust. 3 i 4 uważa się za spełnione poprzez udostępnienie sprawozdania z wykonania budżetu jednostki samorządu terytorialnego za rok poprzedzający emisję obligacji wraz z opinią regionalnej izby obrachunkowej.”;
- 5) w art. 24 w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
- „W przypadku zniesienia lub podziału jednostki samorządu terytorialnego będącej emitentem obligacji, odpowiedzialność za zobowiązania wynikające z emisji obligacji ponoszą solidarnie

jednostki samorządu terytorialnego, które przejęły jej mienie.”

Art. 102. W ustawie z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Methodystycznego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 97, poz. 479 i z 1998 r. Nr 59, poz. 375) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organizowanie imprez o charakterze religijnym na drogach publicznych wymaga uzgodnienia, w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego, z właściwymi organami administracji rządowej lub samorządowej.”;

2) użyty w art. 23 i w art. 37 w ust. 1 w różnych przypadkach i liczbie wyraz „gmina” zastępuje się wyrazami „jednostek samorządu terytorialnego”.

Art. 103. W ustawie z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Chrześcijan Baptystów w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 97, poz. 480 i z 1998 r. Nr 59, poz. 375) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organizowanie imprez o charakterze religijnym na drogach publicznych wymaga uzgodnienia, w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego, z właściwymi organami administracji rządowej lub samorządowej.”;

2) użyty w art. 26 i w art. 43 w ust. 1 w różnych przypadkach i liczbie wyraz „gmina” zastępuje się wyrazami „jednostek samorządu terytorialnego”.

Art. 104. W ustawie z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 97, poz. 481 i z 1998 r. Nr 59, poz. 375) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organizowanie imprez o charakterze religijnym na drogach publicznych wymaga uzgodnienia, w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego, z właściwymi organami administracji rządowej lub samorządowej.”;

2) użyty w art. 23 w ust. 3 i w art. 35 w ust. 1 w różnych przypadkach i liczbie wyraz „gmina” zastępuje się wyrazami „jednostek samorządu terytorialnego”.

Art. 105. W ustawie z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Polskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 97, poz. 482 i z 1998 r. Nr 59, poz. 375) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organizowanie imprez o charakterze religijnym na drogach publicznych wymaga uzgodnienia, w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego, z właściwymi organami administracji rządowej lub samorządowej.”;

2) użyty w art. 20 i art. 34 w ust. 1 w różnych przypadkach i liczbie wyraz „gmina” zastępuje się wyrazami „jednostek samorządu terytorialnego”.

Art. 106. W ustawie z dnia 6 lipca 1995 r. o przedsiębiorstwie państwowym „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. Nr 95, poz. 474, z 1996 r. Nr 147, poz. 687 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 96, poz. 591, Nr 104, poz. 661 i Nr 121, poz. 770) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10:

a) skreśla się ust. 3,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Na zadania kolejowej służby zdrowia przekazywana jest dotacja z budżetu państwa.”;

2) w art. 13 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadkach uzasadnionych względami gospodarczymi lub społecznymi PKP może przekazać zbędne mienie nieodpłatnie na rzecz Skarbu Państwa, jednostek samorządu terytorialnego lub państwowej jednostki organizacyjnej w drodze umowy. Przepisy ust. 2—4 stosuje się odpowiednio.”;

3) skreśla się rozdział 4;

4) w art. 27:

a) skreśla się pkt 3,

b) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) zatwierdza projekty likwidacji linii kolejowych lub ich części — po uzyskaniu opinii sejmiku województwa i rad powiatów, na obszarze których przebiega ta linia, w przypadku zaś odcinka linii kolejowej przebiegającego wyłącznie na terenie jednego powiatu — po uzyskaniu opinii rady tego powiatu,”

c) skreśla się pkt 13.

Art. 107. W ustawie z dnia 12 lipca 1995 r. o ochronie roślin uprawnych (Dz. U. Nr 90, poz. 446 oraz z 1997 r. Nr 121, poz. 770) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w pkt 16 oraz w art. 50 w ust. 1 w pkt 1, 2 i 4 skreśla się wyraz „Państwowej”;

2) w art. 3 w ust. 2 w pkt 1 oraz w art. 5 w ust. 1 wyraz „gminy” zastępuje się wyrazami „jednostki samorządu terytorialnego”;

3) w art. 34 wyrazy „państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego” zastępuje się wyrazami „wojewódzkiego inspektora sanitarnego”;

4) w tytule rozdziału 5 skreśla się wyraz „Państwowa”;

5) w art. 39 w ust. 1 wyrazy „Państwową Inspekcję Ochrony Roślin, zwaną dalej „Inspekcją”, jako organ administracji państwowej powołany do sprawowania” zastępuje się wyrazami „Inspekcję

Ochrony Roślin, zwaną dalej „Inspekcją”, właściwą w sprawach”;

6) art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Art. 41. 1. Zadania Inspekcji określone w art. 40 wykonują następujące organy:

- 1) Główny Inspektor Ochrony Roślin, zwany dalej „Głównym Inspektorem”,
- 2) wojewoda przy pomocy wojewódzkiego inspektora ochrony roślin, zwanego dalej „wojewódzkim inspektorem”, jako kierownika wojewódzkiej inspekcji ochrony roślin, wchodzącej w skład zespolonej administracji wojewódzkiej.

2. Wojewódzki inspektor wykonuje w imieniu wojewody zadania i kompetencje Inspekcji określone w ustawie i przepisach odrębnych.”;

7) w art. 42:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Główny Inspektor jest centralnym organem administracji rządowej podległym ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.

2. Głównego Inspektora powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw rolnictwa.”;

b) w ust. 4 wyraz „Inspekcji” zastępuje się wyrazami „Ochrony Roślin”,

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Organizację Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin określa statut nadany, w drodze rozporządzenia, przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.”;

8) w art. 43:

a) ust. 2—4 otrzymują brzmienie:

„2. Wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje wojewoda w porozumieniu z Głównym Inspektorem.

3. Wojewódzki inspektor wykonuje zadania przy pomocy wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin.

4. Zastępcę wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje wojewoda na wniosek wojewódzkiego inspektora.”;

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, zasady organizacji wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin.”;

9) dodaje się art. 43a i 43b w brzmieniu:

„Art. 43a. 1. Wojewoda, na wniosek wojewódzkiego inspektora, może tworzyć zamiejscowe delegatury wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin. Kierownik delegatury może, z upoważnienia wojewódzkiego inspektora, prowadzić sprawy i wydawać na terenie swojego działania decyzje administracyjne.

2. Wojewoda, na wniosek wojewódzkiego inspektora lub za jego zgodą, może powierzyć, w drodze porozumienia, prowadzenie spraw z zakresu właściwości wojewódzkiego inspektora, w tym wydawanie w jego imieniu decyzji administracyjnych, organom powiatów położonych na terenie województwa.

Art. 43b. Wojewódzki inspektor może upoważnić pracowników wojewódzkiego inspektoratu oraz pracowników delegatur do wykonywania kontroli fitosanitarnej i wydawania w jego imieniu decyzji administracyjnych.”;

10) w art. 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, w sprawach należących do zakresu zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, wojewódzki inspektor i jako organ wyższego stopnia — Główny Inspektor.”;

11) skreśla się art. 45;

12) skreśla się art. 48;

13) w art. 49 wyrazy „rządowej administracji ogólnej, organami administracji specjalnej i” zastępuje się wyrazami „administracji rządowej i organami jednostek”;

14) dodaje się art. 49a i 49b w brzmieniu:

„Art. 49a. 1. Główny Inspektor ustala ogólne kierunki działania organów Inspekcji lub — w przypadku zaistnienia nadzwyczajnego zagrożenia fitosanitarnego — szczegółowe zasady postępowania wojewódzkich inspektorów, a także zasady ich współdziałania z innymi organami administracji publicznej.

2. Rada powiatu i sejmik województwa przynajmniej raz na rok rozpatrują informacje właściwego wojewódzkiego inspektora o działalności Inspekcji na obszarze powiatu lub województwa. Na żądanie właściwej rady gminy, rady powiatu lub sejmiku województwa informację taką właściwy wojewódzki inspektor jest obowiązany składać w każdym czasie.

3. W związku z przedłożoną informacją, o której mowa w ust. 2, radzie powiatu służy prawo do określania, w drodze uchwały, kierunków działania wła-

ściwego organu Inspekcji w celu zapewnienia na danym obszarze należytej ochrony roślin.

4. W przypadkach bezpośrednich zagrożeń fitosanitarnych starosta, wójt, burmistrz i prezydent miasta mogą wydać właściwemu organowi Inspekcji polecenie podjęcia działań zmierzających do usunięcia tego zagrożenia.
5. Uchwała podjęta na podstawie ust. 3 lub polecenie wydane na podstawie ust. 4 nie mogą dotyczyć wykonania konkretnych czynności służbowych ani określać sposobu wykonania zadania przez organy Inspekcji, lecz powinny ustalać przedmiot działania lub wskazywać stan niezgodny z prawem, o którego usunięcie chodzi.
6. Organ jednostki samorządu terytorialnego niezwłocznie informuje wojewódzkiego inspektora o podjęciu uchwały lub wydaniu polecenia, o których mowa w ust. 3—5.

- Art. 49b.** 1. Starosta, wójt, burmistrz i prezydent miasta ponoszą wyłączną odpowiedzialność za treść polecenia wydanego na podstawie art. 49a ust. 4.
2. Polecenie przekazane ustnie wymaga potwierdzenia na piśmie.
 3. Polecenie podlega niezwłocznemu wykonaniu. Wojewódzki inspektor natychmiast przedkłada sprawę Głównemu Inspektorowi, jeżeli nie jest w stanie wykonać polecenia albo jeżeli polecenie narusza prawo.
 4. Polecenie naruszające prawo jest nieważne. O nieważności polecenia rozstrzyga wojewoda.

Art. 108. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. — Prawo łowieckie (Dz. U. Nr 147, poz. 713 oraz z 1997 r. Nr 14, poz. 72, Nr 60, poz. 369, Nr 88, poz. 554, Nr 110, poz. 715 i Nr 133, poz. 884) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 9 w ust. 2 wyraz „wojewoda” zastępuje się wyrazem „starosta”;
- 2) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. Posiadanie i hodowanie lub utrzymywanie chartów rasowych lub ich mieszańców wymaga zezwolenia starosty.”;
- 3) w art. 29 w ust. 1 w pkt 2 wyraz „wojewoda” zastępuje się wyrazami „starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej”;
- 4) w art. 45:
 - a) w ust. 1 wyrazy „dyrektor regionalnej dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe” zastępuje się wyrazami „nadleśniczy działający z upoważnienia dyrektora regio-

nalnej dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe”;

- b) w ust. 2 po wyrazie „nadleśniczy” dodaje się wyrazy „działający z upoważnienia dyrektora regionalnej dyrekcji”;
- c) w ust. 3 wyraz „wojewoda” zastępuje się wyrazem „starosta”.

Art. 109. W ustawie z dnia 24 listopada 1995 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 149, poz. 724 oraz z 1997 r. Nr 121, poz. 770) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 43 w ust. 1 i w art. 44 w ust. 1 po wyrazie „gmin” dodaje się wyrazy „i powiatów” oraz skreśla się wyrazy „, w drodze rozporządzenia”;
- 2) w art. 45:
 - a) w ust. 2 wyrazy „dyrektor właściwego terytorialnie okręgowego inspektoratu Inspekcji Nasiennej” zastępuje się wyrazami „wojewódzki inspektor inspekcji nasiennej”;
 - b) w ust. 4 wyrazy „Dyrektor okręgowego inspektoratu” zastępuje się wyrazami „Wojewódzki inspektor”;
- 3) art. 52 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 52. 1. Inspekcję Nasienną tworzą Główny Inspektor Inspekcji Nasiennej oraz wojewódzcy inspektorzy inspekcji nasiennej.
2. Główny Inspektor Inspekcji Nasiennej jest centralnym organem administracji rządowej podległym ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.
 3. Głównego Inspektora Inspekcji Nasiennej powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw rolnictwa.
 4. Zastępcę Głównego Inspektora Inspekcji Nasiennej powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rolnictwa na wniosek Głównego Inspektora.
 5. Zadania Inspekcji Nasiennej wykonują następujące organy:
 - 1) Główny Inspektor Inspekcji Nasiennej,
 - 2) wojewoda przy pomocy wojewódzkiego inspektora inspekcji nasiennej, zwanego dalej «wojewódzkim inspektorem», jako kierownika wojewódzkiej inspekcji nasiennej, wchodzącej w skład zespolonej administracji wojewódzkiej.
 6. Wojewódzki inspektor wykonuje w imieniu wojewody zadania i kompetencje Inspekcji Nasiennej określone w ustawie i przepisach odrębnych.
 7. Wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje wojewoda w porozumieniu

z Głównym Inspektorem Inspekcji Nasiennej.

8. Zastępcę wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje wojewoda na wniosek wojewódzkiego inspektora.
9. Wojewódzki inspektor wykonuje swoje zadanie i kompetencje przy pomocy wojewódzkiego inspektoratu inspekcji nasiennej.
10. W rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, w sprawach należących do zakresu zadań i kompetencji Inspekcji Nasiennej, organem właściwym jest, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, wojewódzki inspektor i jako organ wyższego stopnia — Główny Inspektor Inspekcji Nasiennej.
11. Wojewoda, na wniosek wojewódzkiego inspektora inspekcji nasiennej lub za jego zgodą, może powierzyć powiatom, w drodze porozumienia, prowadzenie spraw z zakresu właściwości wojewódzkiego inspektora inspekcji nasiennej, w tym wydawanie w jego imieniu decyzji administracyjnych.”;

4) art. 53 otrzymuje brzmienie:

„Art. 53. Organizację Głównego Inspektoratu Inspekcji Nasiennej określa statut nadany w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.”;

- 5) w art. 54, w art. 56 w ust. 3, w art. 58 i w art. 59 w ust. 2 użyte w różnych przypadkach wyrazy „Dyrektor Centralnego Inspektoratu” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „Główny Inspektor Inspekcji Nasiennej”;
- 6) w art. 56 w ust. 1, w art. 57 w ust. 1 i 2, w art. 59 w ust. 1 i 2, w art. 63 w ust. 1 i 2 oraz w art. 65 użyte w różnych przypadkach wyrazy „dyrektor okręgowego inspektoratu” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „wojewódzki inspektor”;
- 7) w art. 64 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „okręgowemu inspektoratowi” zastępuje się wyrazami „wojewódzkiemu inspektorowi”.

Art. 110. W ustawie z dnia 14 grudnia 1995 r. o izbach rolniczych (Dz. U. z 1996 r. Nr 1, poz. 3 oraz z 1997 r. Nr 121, poz. 770) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rada Ministrów, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Izb Rolniczych, określi, w drodze rozporządzenia, liczbę i teren działania izb, uwzględniając zasadniczy podział terytorialny państwa.”;

2) w art. 5 ust. 3, w art. 6 ust. 1 i ust. 4 pkt 2 wyrazy „zadań własnych gminy” zastępuje się wyrazami „zadań własnych jednostek samorządu terytorialnego”.

Art. 111. W ustawie z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 25, poz. 113 i Nr 137, poz. 639 oraz z 1997 r. Nr 106, poz. 680, Nr 121, poz. 769 i 770 i Nr 160, poz. 1078) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 wyrazy „samorządu terytorialnego” zastępuje się wyrazami „jednostki samorządu terytorialnego”;
- 2) w art. 5:
 - a) skreśla się ust. 3,
 - b) w ust. 4 wyrazy „Gmina realizuje” zastępuje się wyrazami „Jednostki samorządu terytorialnego realizują”;
- 3) w art. 7 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Uczniowskie kluby sportowe podlegają wpisowi do ewidencji, prowadzonej przez starostów właściwych ze względu na siedzibę klubów.”;
- 4) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nadzór nad działalnością stowarzyszeń kultury fizycznej oraz związków sportowych należy, jako zadanie z zakresu administracji rządowej, z zastrzeżeniem ust. 2, do starosty właściwego ze względu na ich siedzibę.”;
- 5) w art. 42 w ust. 1 i w art. 54 w ust. 1 wyrazy „samorządu terytorialnego” zastępuje się wyrazami „organów jednostek samorządu terytorialnego”;
- 6) w art. 53 w ust. 3 wyrazy „Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki” zastępuje się wyrazami „Rada Ministrów”, a wyraz „zarządzenia” zastępuje się wyrazem „rozporządzenia”;
- 7) w art. 54 w ust. 2 wyraz „samorządowej” zastępuje się wyrazami „właściwych terytorialnie gmin”;
- 8) w art. 56 wyraz „samorządowej” zastępuje się wyrazami „organami jednostek samorządu terytorialnego”.

Art. 112. W ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. Nr 91, poz. 410) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. 1. Pielęgniarka po ukończeniu szkoły pielęgniarskiej, a położna po ukończeniu szkoły położnych, w celu uzyskania prawa wykonywania zawodu, obowiązana jest do odbycia 12-miesięcznego stażu podyplomowego w zakładzie opieki zdrowotnej.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia zapewnia środki finansowe niezbędne do odbycia stażu podyplomowego dla absolwentów szkół pielęgniarskich i szkół położnych.
3. Minister właściwy do spraw zdrowia po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych określi, w drodze rozporządzenia, ramowy program stażu pielęgniarki i stażu położnej, sposób

i tryb odbywania oraz zaliczania stażu podyplomowego, zakres uprawnień zawodowych pielęgniarki i położnej w okresie odbywania stażu podyplomowego oraz warunki, jakie powinien spełniać zakład opieki zdrowotnej, w którym odbywane są staże podyplomowe.

4. Marszałek województwa, po zasięgnięciu opinii właściwej okręgowej rady pielęgniarek i położnych, ustala listę zakładów opieki zdrowotnej, uprawnionych do prowadzenia staży podyplomowych."

Art. 113. W ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Rządowym Centrum Studiów Strategicznych (Dz. U. Nr 106, poz. 495) w art. 2 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) współpraca z samorządem województwa.”

Art. 114. W ustawie z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 118, poz. 561, Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 32, poz. 184, Nr 98, poz. 603, Nr 106, poz. 673, Nr 121, poz. 770, Nr 137, poz. 926 i Nr 141, poz. 945) dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. 1. Z uzasadnionym wnioskiem dokonania komercjalizacji przedsiębiorstwa państwowego może wystąpić do ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa sejmik województwa, na obszarze którego znajduje się siedziba tego przedsiębiorstwa.

2. W przypadku uwzględnienia przez ministra wniosku sejmiku województwa stosuje się przepis art. 4 ust. 2, w przypadku zaś nieuwzględnienia wniosku minister informuje sejmik województwa, podając jednocześnie uzasadnienie odmowy.”

Art. 115. W ustawie z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 1997 r. Nr 5, poz. 24) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 ust. 1—3 otrzymują brzmienie:

„1. Muzea mogą być tworzone przez ministrów i kierowników urzędów centralnych, jednostki samorządu terytorialnego, osoby fizyczne, osoby prawne lub jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej.

2. Muzeami państwowymi są muzea utworzone przez organy administracji rządowej.
3. Muzeami samorządowymi są muzea utworzone albo przejęte przez jednostki samorządu terytorialnego.”

- 2) dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art.5a. Muzea będące instytucjami kultury mogą być łączone tylko z muzeami.”;

- 3) w art. 10 w ust. 5 wyraz „zarządzenia” zastępuje się wyrazem „rozporządzenia”;

- 4) w art. 11 w ust. 1, w art. 23 w ust. 1, w art. 24 w ust. 1 i w art. 30 użyty w różnych przypadkach wyraz „komunalne” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „samorządowe”;

- 5) w art. 13:

a) w ust. 3 wyraz „zarządzenia” zastępuje się wyrazem „rozporządzenia”;

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Minister właściwy do spraw kultury podaje do publicznej wiadomości wykaz muzeów rejestrowanych.”;

- 6) w art. 17 wyrazy „naczelne i centralne organy administracji rządowej, wojewodowie oraz organy gmin lub związków komunalnych” zastępuje się wyrazami „organy administracji rządowej oraz organy jednostek samorządu terytorialnego”;

- 7) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. 1. W razie likwidacji muzeum samorządowego, właściwy podmiot, o którym mowa w art. 5 ust. 3, zapewnia muzealnikom warunki należytego przechowywania.

2. W przypadku określonym w ust. 1, odpowiednio zarząd gminy, powiatu lub województwa ma prawo pierwszeństwa nabycia muzealiów. Jeżeli likwidowane muzeum utworzono w drodze komunalizacji mienia państwowego, nabycie tego mienia następuje nieodpłatnie.

3. Jeżeli zarząd gminy, powiatu lub województwa nie skorzystał z prawa pierwszeństwa nabycia, podmiot, o którym mowa w art. 5 ust. 3, po uzgodnieniu z wojewodą, rozstrzyga o dalszym przeznaczeniu muzealiów.”;

- 8) w art. 29 w ust. 2 wyraz „zarządzenia” zastępuje się wyrazem „rozporządzenia”;

- 9) w art. 32 w ust. 4 wyrazy „stanowisk w muzeach” zastępuje się wyrazami „w muzeach stanowisk, o których mowa w ust.1”.

Art. 116. W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodzie lekarza (Dz. U. z 1997r. Nr 28, poz. 152 i Nr 88, poz. 554) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 7 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prawo wykonywania zawodu, o którym mowa w ust. 1 i 2, przyznaje okręgowa rada lekarska właściwa ze względu na zamierzone miejsce wykonywania zawodu.”;

- 2) w art. 15:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw zdrowia zapewnia środki finansowe niezbędne do odbycia stażu podyplomowego dla będących obywatelami polskimi absolwentów studiów lekarskich i studiów lekarsko–stomatologicz-

nych, zamierzających wykonywać zawód lekarza.”,

b) w ust. 6 wyraz „Wojewoda” zastępuje się wyrazami „Marszałek województwa”;

3) w art. 49 w ust. 2 wyrazy „Wojewoda jest zobowiązany do” zastępuje się wyrazami „Samorząd województwa, w ramach realizacji zadania z zakresu administracji rządowej, ma obowiązek”.

Art. 117. W ustawie z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów (Dz. U. Nr 149, poz. 703 i z 1997 r. Nr 121, poz. 769) w art. 1 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) jednostki samorządu terytorialnego, związku jednostek samorządu terytorialnego i innej gminnej, powiatowej i wojewódzkiej osoby prawnej.”.

Art. 118. W ustawie z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 1997 r. Nr 9, poz. 43, Nr 106, poz. 679 i Nr 121, poz. 770) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustawa określa zasady i formy gospodarki komunalnej jednostek samorządu terytorialnego, polegające na wykonywaniu przez te jednostki zadań własnych, w celu zaspokojenia zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej.”;

2) dodaje się art. 1a w brzmieniu:

„Art. 1a. Ilekroć w ustawie jest mowa o jednostkach samorządu terytorialnego — należy przez to rozumieć:

a) gminę w znaczeniu ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74, Nr 58, poz. 261, Nr 106, poz. 496 i Nr 132, poz. 622 oraz z 1997 r. Nr 9, poz. 43, Nr 106, poz. 679, Nr 107, poz. 686, Nr 113, poz. 734 i Nr 123, poz. 775) lub

b) powiat w znaczeniu ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. Nr 91, poz. 578) lub

c) województwo w znaczeniu ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. Nr 91, poz. 576).”;

3) art. 2—4 otrzymują brzmienie:

„Art. 2. Gospodarka komunalna może być prowadzona przez jednostki samorządu terytorialnego w szczególności w formach: zakładu budżetowego lub spółek prawa handlowego.

Art.3. 1. Jednostki samorządu terytorialnego mogą powierzać wykonywanie zadań z zakresu gospodarki komunalnej osobom fizycznym, osobom prawnym lub jednostkom organizacyjnym nie posiadającym osobowości prawnej, w drodze

umowy na zasadach ogólnych, z zastosowaniem przepisów o zamówieniach publicznych.

2. Jeżeli do prowadzenia danego rodzaju działalności na podstawie innych ustaw jest wymagane uzyskanie zezwolenia, jednostki samorządu terytorialnego mogą powierzyć wykonywanie zadań wyłącznie podmiotowi posiadającemu wymagane zezwolenie.

Art. 4. 1. Jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej, organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego postanawiają o:

1) wyborze sposobu prowadzenia i form gospodarki komunalnej,

2) wysokości cen i opłat albo o sposobie ustalania cen i opłat za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej oraz za korzystanie z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej jednostek samorządu terytorialnego.

2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego mogą powierzyć zarządom tych jednostek.”;

4) w art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego mogą powoływać, likwidować lub przekształcać komunalne zakłady budżetowe zgodnie z przepisami ustawy oraz przepisami ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. z 1993 r. Nr 72, poz. 344, z 1994 r. Nr 76, poz. 344, Nr 121, poz. 591, Nr 133, poz. 685, z 1995 r. Nr 78, poz. 390, Nr 124, poz. 601, Nr 132, poz. 640, z 1996 r. Nr 89, poz. 402, Nr 106, poz. 496, Nr 132, poz. 621, Nr 139, poz. 647 oraz z 1997 r. Nr 54, poz. 348, Nr 79, poz. 484, Nr 121, poz. 770, Nr 123, poz. 775 i 778, Nr 133, poz. 883, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 943 i Nr 158, poz. 1042).”;

5) tytuł rozdziału 3 otrzymuje brzmienie: „Spółki z udziałem jednostek samorządu terytorialnego”;

6) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. Jednostki samorządu terytorialnego mogą tworzyć spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółki akcyjne, a także mogą przystępować do takich spółek.”;

7) w art. 10 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Poza sferą użyteczności publicznej województwo może tworzyć spółki prawa handlowego na zasadach i w formach określonych w ustawie o samorządzie województwa.”;

8) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art.12. 1. Do wnoszenia wkładów oraz obejmowania udziałów i akcji, nabywania i zby-

wania praw z udziałów i akcji stosuje się przepisy Kodeksu handlowego, z wyłączeniem art. 310, oraz przepisy Kodeksu cywilnego, z zastrzeżeniem przepisów ustaw: o samorządzie terytorialnym, o samorządzie powiatowym i o samorządzie województwa.

2. W jednoosobowych spółkach jednostek samorządu terytorialnego funkcję zgromadzenia wspólników (walnego zgromadzenia) pełnią zarządy tych jednostek samorządu terytorialnego.”;

9) w art. 13 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Regulamin, o którym mowa w ust. 1, oraz jego zmiany obowiązują na obszarze jednostek samorządu terytorialnego po zatwierdzeniu przez zarządy tych jednostek.”;

10) w art. 18:

a) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Tryb wyboru członków rady nadzorczej przez pracowników spółki może określać jej statut albo regulamin uchwalony w sposób określony w tym statucie.”,

b) w ust. 6 na końcu zdania pierwszego dodaje się wyrazy „, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 52 Kodeksu pracy”;

11) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. 1. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może, w drodze uchwały, zdecydować o likwidacji zakładu budżetowego w celu zawiązania spółki akcyjnej albo spółki z ograniczoną odpowiedzialnością przez wniesienie na pokrycie kapitału spółki wkładu w postaci mienia zakładu budżetowego pozostałego po jego likwidacji.

2. Czynności związane z likwidacją zakładu budżetowego, w celu, o którym mowa w ust. 1, wykonuje zarząd jednostki samorządu terytorialnego.”

Art. 119. W ustawie z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407, Nr 121, poz. 770, Nr 157, poz. 1026 i Nr 160, poz. 1084) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 286 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Organy administracji publicznej oraz inne państwowe i gminne, powiatowe oraz wojewódzkie samorządowe jednostki organizacyjne są obowiązane współdziałać i nieodpłatnie udzielać organom celnym pomocy technicznej przy wykonywaniu zadań określonych w ustawie.”;

2) w art. 287 w § 1 i 2 wyrazy „administracji państwowej” zastępuje się wyrazami „administracji publicznej”.

Art. 120. W ustawie z dnia 20 lutego 1997 r. o stonku Państwa do gmin wyznaniowych żydowskich w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 41, poz. 251 i z 1998 r. Nr 59, poz. 375) w art. 27 w ust. 2 wyrazy „terenowego organu rządowej administracji ogólnej” zastępuje się wyrazami „właściwego organu administracji rządowej lub samorządowej”.

Art. 121. W ustawie z dnia 20 lutego 1997 r. o stonku Państwa do Kościoła Katolickiego Mariawitów w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 41, poz. 252 i z 1998 r. Nr 59, poz. 375) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organizowanie imprez o charakterze religijnym na drogach publicznych wymaga uzgodnienia, w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego, z właściwymi organami administracji rządowej lub samorządowej.”;

2) w art. 19 wyraz „gminy” zastępuje się wyrazami „jednostek samorządu terytorialnego”.

Art. 122. W ustawie z dnia 20 lutego 1997 r. o stonku Państwa do Kościoła Starokatolickiego Mariawitów w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 41, poz. 253 i z 1998 r. Nr 59, poz. 375) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organizowanie imprez o charakterze religijnym na drogach publicznych wymaga uzgodnienia, w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego, z właściwymi organami administracji rządowej lub samorządowej.”;

2) w art. 20 wyraz „gminy” zastępuje się wyrazami „jednostek samorządu terytorialnego”.

Art. 123. W ustawie z dnia 20 lutego 1997 r. o stonku Państwa do Kościoła Zielonoświątkowego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 41, poz. 254 i z 1998 r. Nr 59, poz. 375) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organizowanie imprez o charakterze religijnym na drogach publicznych wymaga uzgodnienia, w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego, z właściwymi organami administracji rządowej lub samorządowej.”;

2) użyty w art. 23 i w art. 36 w ust. 1 w różnych przypadkach i liczbie wyraz „gmina” zastępuje się wyrazami „jednostek samorządu terytorialnego”.

Art. 124. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. — Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348 i Nr 158, poz. 1042 oraz z 1998 r. Nr 94, poz. 594) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) zaopatrzenie w ciepło, energię elektryczną, paliwa gazowe — procesy związane z do-

starczaniem ciepła, energii elektrycznej, paliw gazowych do odbiorców,”

b) pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) przedsiębiorstwo energetyczne — podmiot prowadzący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, przetwarzania, magazynowania, przesyłania, dystrybucji paliw albo energii lub obrotu nimi,”

c) po pkt 21 dodaje się pkt 22 w brzmieniu:

„22) finansowanie oświetlenia — finansowanie kosztów energii elektrycznej pobranej przez punkty świetlne oraz koszty ich budowy i utrzymania.”;

2) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. 1. Samorząd województwa uczestniczy w planowaniu zaopatrzenia w energię i paliwa na obszarze województwa.

2. Wojewoda bada zgodność planów zaopatrzenia w energię i paliwa z polityką energetyczną państwa oraz z obowiązującymi przepisami.”;

3) w art. 18:

a) w ust. 1 w zdaniu wstępnym wyrazy „energię elektryczną i ciepło” zastępuje się wyrazami „energię elektryczną, ciepło i paliwa gazowe”,

b) w ust. 1:

— pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) planowanie oświetlenia miejsc publicznych i dróg znajdujących się na terenie gminy,”

— po pkt 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) finansowanie oświetlenia ulic, placów i dróg, znajdujących się na terenie gminy, dla których gmina jest zarządcą.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Środki na finansowanie oświetlenia dróg publicznych, dla których gmina nie jest zarządcą, pokrywane są z budżetu państwa.”;

4) użyty w art. 18 ust. 1 pkt 1, w art. 19 ust. 1 i w ust. 3 pkt 1 i 2 oraz w ust. 7 i 8 w różnych przypadkach wyraz „ciepło” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „ciepło, energia elektryczna i paliwa gazowe”;

5) w art. 19:

a) w ust. 3:

— w pkt 2 wyrazy „przez odbiorców i użytkowników” skreśla się,

— w pkt 3 wyrazy „zasobów energii” zastępuje się wyrazami „zasobów paliw i energii”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przedsiębiorstwa energetyczne udostępniają nieodpłatnie zarządowi gminy plany, o których mowa w art. 16 ust. 1, w zakresie

dotyczącym terenu tej gminy oraz propozycje niezbędne do opracowania projektu założeń.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Projekt założeń podlega opiniowaniu przez samorząd województwa w zakresie koordynacji współpracy z innymi gminami oraz przez wojewodę w zakresie zgodności z założeniami polityki energetycznej państwa.”;

6) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. 1. W przypadku gdy plany przedsiębiorstw energetycznych nie zapewniają realizacji założeń, o których mowa w art. 19 ust. 8, zarząd gminy opracowuje projekt planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe, dla obszaru gminy lub jej części. Projekt planu opracowywany jest na podstawie uchwalonych przez radę tej gminy założeń i winien być z nim zgodny.

2. Projekt planu, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać:

1) propozycje w zakresie rozwoju i modernizacji poszczególnych systemów zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe, wraz z uzasadnieniem ekonomicznym,

2) harmonogram realizacji zadań,

3) przewidywane koszty realizacji proponowanych przedsięwzięć oraz źródło ich finansowania.

3. Zarząd gminy przedstawia wojewodzie projekt planu, o którym mowa w ust. 1, celem stwierdzenia zgodności z założeniami, o których mowa w art. 19.

4. Rada gminy uchwała plan zaopatrzenia, o którym mowa w ust. 1.

5. W celu realizacji planu, o którym mowa w ust. 3, gmina może zawierać umowy z przedsiębiorstwami energetycznymi.

6. W przypadku gdy nie jest możliwa realizacja planu na podstawie umów, rada gminy — dla zapewnienia zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe — może wskazać w drodze uchwały tę część planu, z którą prowadzone na obszarze gminy działania muszą być zgodne.”;

7) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. 1. W skład Urzędu Regulacji Energetyki wchodzi Oddział Centralny w Warszawie oraz następujące oddziały terenowe:

1) północno-zachodni z siedzibą w Szczecinie,

2) północny z siedzibą w Gdańsku,

3) zachodni z siedzibą w Poznaniu,

- 4) wschodni z siedzibą w Lublinie,
- 5) środkowozachodni z siedzibą w Łodzi,
- 6) południowo-zachodni z siedzibą we Wrocławiu,
- 7) południowy z siedzibą w Katowicach,
- 8) południowo-wschodni z siedzibą w Krakowie.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zasięg terytorialny i właściwość rzeczową z uwzględnieniem granic powiatów.

3. Dyrektorzy oddziałów URE są powoływani i odwoływani przez Prezesa URE.”;

8) w art. 23:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do załatwiania spraw, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 3, niezbędna jest opinia właściwego miejscowo zarządu województwa.”,

b) w ust. 4 wyraz „województwo” zastępuje się wyrazami „zarząd województwa”;

9) w art. 25 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W skład Rady wchodzi 9 członków powoływanych i odwoływanych przez Prezesa Rady Ministrów spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje środowisk energetycznych, ogólnokrajowe organizacje samorządu terytorialnego oraz ogólnokrajowe organizacje, dla których ochrona konsumentów stanowi zadanie statutowe.”;

10) w art. 56 w ust. 1 pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) realizuje działania niezgodne z częścią planu, o której mowa w art. 20 ust. 6.”

Art. 125. W ustawie z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 75, poz. 468) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 1 po wyrazach „administracji rządowej i” dodaje się wyraz „jednostek”;

2) w art. 5 w ust. 4 skreśla się wyrazy „naczelnym i”;

3) w art. 6 po pkt 26 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 27 w brzmieniu:

„27) starosta — także przewodniczącego zarządu miasta w miastach na prawach powiatu.”;

4) w art. 9:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organy wymienione w ust. 1, każdy w zakresie swojego działania, są obowiązane prowadzić działalność wychowawczą i zapobiegawczą polegającą na:

1) promocji zdrowego stylu życia,

2) tworzeniu placówek prowadzących działalność zapobiegawczą w środowiskach zagrożonych uzależnieniem,

3) wspieraniu działań ogólnokrajowych i lokalnych, o których mowa w art. 3 ust. 3, oraz innych inicjatyw społecznych.”,

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Zadania, o których mowa w ust. 1 i 2, są wykonywane przez jednostki samorządu terytorialnego jako zadania własne. Zadania, o których mowa w ust. 2 pkt 2, są finansowane z budżetu państwa w ramach dotacji celowej na zadania własne realizowane przez jednostki samorządu terytorialnego.

4. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe formy działalności wychowawczej i zapobiegawczej wśród dzieci i młodzieży zagrożonych uzależnieniem.”;

5) skreśla się art. 10;

6) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. 1. Leczenie i rehabilitację osoby uzależnionej prowadzi zakład opieki zdrowotnej lub lekarz wykonujący indywidualną specjalistyczną praktykę lekarską.

2. Rehabilitację osoby uzależnionej mogą prowadzić także osoby posiadające specjalistyczne wyższe wykształcenie niemedyczne.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, warunki, jakie powinien spełniać podmiot realizujący zadania, o których mowa w ust. 1 i 2.

4. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wykaz specjalności lekarskich oraz zawodów niemedyycznych mogących realizować działalność, o której mowa w ust. 1 i 2.

5. Readaptację osób uzależnionych mogą prowadzić podmioty wymienione w ust. 1 i 2 oraz w art. 3 ust. 3.

6. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, 2 i 5, są udzielane przez zakład opieki zdrowotnej osobie uzależnionej niezależnie od jej stałego miejsca zamieszkania w kraju. Za świadczenia te od wymienionej osoby nie pobiera się opłat.”;

7) w art. 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Leczenie substytucyjne może prowadzić wyłącznie publiczny zakład opieki zdrowotnej po uzyskaniu zezwolenia wojewody działającego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia.”;

8) użyte w art. 23 w ust. 1 i 2, w art. 24 w ust. 1 i w art. 25 w ust. 2 i 3 wyrazy „Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej” zastępuje się wyrazami „Głównego Inspektora Farmaceutycznego”;

9) w art. 33:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wojewoda, działając w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz ministrem właściwym do spraw rolnictwa, określa, w drodze rozporządzenia, ogólną powierzchnię przeznaczoną corocznie pod uprawy maku lub konopi włóknistych oraz rejonizację tych upraw.”,

b) skreśla się ust. 3.

Art. 126. W ustawie z dnia 24 kwietnia 1997 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Państwowej Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr 60, poz. 369) wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule ustawy, w art. 1, w art. 2 w pkt 4, w art. 4, w art. 19 w ust. 1 w pkt 1 i 6 i w ust. 3, w art. 21, w art. 25 w ust. 1, w tytule rozdziału 6, w art. 34 w ust. 1 i 2, w art. 35, w art. 41 w ust. 1 i 2, w art. 43 w ust. 1, w art. 44 w ust. 1 i 2, w art. 45 w ust. 2, w art. 47, w art. 48 w ust. 3 i 4, w art. 49 w ust. 1, w art. 50 w ust. 1 i 2 oraz w art. 51 w ust. 2 w pkt 1, 5 i 10 użyte w różnych przypadkach wyrazy „Państwowa Inspekcja Weterynaryjna” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „Inspekcja Weterynaryjna”;

2) w art. 5 w ust. 1 i 2, w art. 6 w ust. 1 i 2, w art. 7 w ust. 6, w art. 8 w ust. 2, w art. 11 w ust. 1—3, w art. 13, w art. 15 w ust. 3, w art. 17 w ust. 3, w art. 19 w ust. 2 i 4, w art. 22, w art. 25 w ust. 3 i 5, w art. 26 w ust. 1 i 2, w art. 29 w ust. 3, w art. 30 w ust. 1, w art. 31 w ust. 1 i 2, w art. 46 oraz w art. 51 w ust. 1 użyte w różnych przypadkach wyrazy „rejonowy lekarz weterynarii” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „powiatowy lekarz weterynarii”;

3) w art. 34:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Głównego Lekarza Weterynarii, który jest centralnym organem administracji rządowej, powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw rolnictwa.”,

b) dodaje się ust. 4—6 w brzmieniu:

„4. Zastępcę Głównego Lekarza Weterynarii powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rolnictwa na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii.

5. Główny Lekarz Weterynarii kieruje Inspekcją Weterynaryjną przy pomocy Głównego Inspektoratu Weterynarii.

6. Organizację Głównego Inspektoratu Weterynarii określa statut nadany, w drodze rozpo-

ządzenia, przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.”;

4) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. 1. Zadania Inspekcji Weterynaryjnej określone w art. 35 wykonują następujące organy:

1) Główny Lekarz Weterynarii,

2) wojewoda przy pomocy wojewódzkiego lekarza weterynarii jako kierownika wojewódzkiej inspekcji weterynaryjnej wchodzącej w skład zespolonej administracji wojewódzkiej,

3) powiatowy lekarz weterynarii, jako kierownik powiatowej inspekcji weterynaryjnej wchodzącej w skład zespolonej administracji powiatowej,

4) graniczny lekarz weterynarii.

2. Wojewódzki lekarz weterynarii wykonuje w imieniu wojewody zadania i kompetencje Inspekcji Weterynaryjnej określone w ustawie i przepisach odrębnych.

3. Wojewódzki lekarz weterynarii może, za zgodą wojewody, powierzyć powiatowemu lekarzowi weterynarii, w drodze porozumienia, prowadzenie spraw z zakresu swojej właściwości, w tym również wydawanie w jego imieniu decyzji administracyjnych.

4. Funkcje organów Inspekcji Weterynaryjnej mogą pełnić wyłącznie osoby będące lekarzami weterynarii, posiadające prawo wykonywania zawodu.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, siedziby oraz terytorialny zakres działania granicznych lekarzy weterynarii.”;

5) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. 1. Wojewódzkiego lekarza weterynarii powołuje i odwołuje wojewoda w porozumieniu z Głównym Lekarzem Weterynarii.

2. Zastępcę wojewódzkiego lekarza weterynarii powołuje i odwołuje wojewoda na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii.

3. Powiatowego lekarza weterynarii powołuje i odwołuje starosta na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii lub za jego zgodą.

4. Zastępcę powiatowego lekarza weterynarii powołuje i odwołuje starosta na wniosek powiatowego lekarza weterynarii.

5. Granicznego lekarza weterynarii powołuje i odwołuje wojewoda na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii.”;

6) w art. 38:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wojewódzki, powiatowy i graniczny lekarz weterynarii kieruje odpowiednio: wojewódzkim, powiatowym i granicznym inspektorem weterynarii.”,

b) skreśla się ust. 2 i 3,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, zasady organizacji inspektoratów weterynarii.”;

7) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. 1. W rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Weterynaryjnej, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, organem właściwym jest powiatowy lub graniczny lekarz weterynarii.

2. W postępowaniu administracyjnym organami wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego są:

1) w stosunku do powiatowego lub granicznego lekarza weterynarii — wojewódzki lekarz weterynarii,

2) w stosunku do wojewódzkiego lekarza weterynarii — Główny Lekarz Weterynarii.”;

8) dodaje się art. 39a—39c w brzmieniu:

„Art. 39a. 1. Główny Lekarz Weterynarii ustala ogólne kierunki działania organów Inspekcji Weterynaryjnej lub — w przypadkach zaistnienia zagrożenia dla bezpieczeństwa sanitarno-weterynaryjnego — szczegółowe zasady postępowania inspektorów, a także zasady współdziałania z innymi inspekcjami i organami administracji publicznej oraz kontroli państwowej.

2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, przysługują wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii w stosunku do powiatowych i granicznych lekarzy weterynarii, którym wojewódzki lekarz weterynarii może również wydawać polecenia dotyczące podjęcia konkretnych czynności w całym zakresie ich działania.

3. Rada powiatu i sejmik województwa przynajmniej raz na rok rozpatrują informacje właściwego lekarza wetery-

narii o stanie bezpieczeństwa sanitarno-weterynaryjnego na obszarze powiatu lub województwa. Na żądanie właściwej rady gminy, rady powiatu lub sejmiku województwa informację taką właściwy lekarz weterynarii obowiązany jest składać w każdym czasie.

4. W związku z informacją, o której mowa w ust. 3, radzie powiatu służy prawo do określania, w drodze uchwały, kierunków działania właściwego lekarza weterynarii, w celu zapewnienia na danym obszarze należytego stanu bezpieczeństwa sanitarno-weterynaryjnego.

5. W przypadkach bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa sanitarno-weterynaryjnego starosta, wójt (burmistrz, prezydent miasta) może wydać właściwemu powiatowemu lekarzowi weterynarii polecenie podjęcia działań zmierzających do usunięcia tego zagrożenia.

6. Uchwała podjęta na podstawie ust. 4 lub polecenie wydane na podstawie ust. 5 nie mogą dotyczyć wykonania konkretnych czynności służbowych ani określać sposobu wykonania zadania przez organy Inspekcji Weterynaryjnej; powinny ustalać przedmiot działania lub wskazywać stan niezgodny z prawem, o którego usunięciu chodzi.

7. Organ jednostki samorządu terytorialnego niezwłocznie informuje wojewódzkiego lekarza weterynarii o podjęciu uchwały lub wydaniu polecenia, o których mowa w ust. 4—6.

Art. 39b. 1. Starosta, wójt (burmistrz, prezydent miasta) ponoszą wyłączną odpowiedzialność za treść polecenia wydanego na podstawie art. 39a ust. 5.

2. Polecenie przekazane ustnie wymaga potwierdzenia na piśmie.

3. Polecenie podlega niezwłocznemu wykonaniu. Właściwy powiatowy lekarz weterynarii natychmiast przedkłada sprawę wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii, jeżeli nie jest w stanie wykonać polecenia albo jeżeli polecenie narusza prawo.

4. Polecenie naruszające prawo jest nieważne. O nieważności polecenia rozstrzyga wojewoda.

Art. 39c. W sprawach należących do właściwości powiatowego lekarza weterynarii, w których przedmiot kontroli znajduje się we władaniu powiatu lub w których stroną są organy powiatu albo jednostki organizacyjne im podlegające, uprawnienia organu pierwszej instancji przejmuje wojewódzki lekarz weterynarii.”;

9) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Art. 40. Organy Inspekcji Weterynaryjnej przy wykonywaniu swoich zadań są obowiązane współpracować z właściwymi organami Inspekcji Sanitarnej i organami jednostek samorządu terytorialnego.”

Art. 127. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 98, poz. 602, Nr 123, poz. 779 i Nr 160, poz. 1086) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10:

a) w ust. 1 wyrazy „autostradach i drogach ekspresowych” zastępuje się wyrazami „drogach krajowych”,

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Minister właściwy do spraw transportu, sprawując nadzór nad zarządzaniem ruchem na drogach publicznych, może nakazać zmianę organizacji ruchu ze względu na ważny interes ogólnospołeczny lub konieczność zapewnienia ruchu tranzytowego.”,

c) w ust. 2 wyrazy „autostradach i drogach ekspresowych wojewodzie” zastępuje się wyrazami „drogach krajowych marszałkowi województwa”,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Marszałek województwa zarządza ruchem na drogach wojewódzkich.”,

e) dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Starosta zarządza ruchem na drogach powiatowych i gminnych.

3b. Drogami krajowymi, wojewódzkimi, powiatowymi i gminnymi są drogi publiczne określone zgodnie z przepisami o drogach publicznych.”;

2) w art. 37 w ust. 5 wyraz „Wojewoda” zastępuje się wyrazami „Rada powiatu”;

3) w art. 61 ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 11, wydaje na przejazd:

1) w granicach państwa — zarządca drogi właściwy ze względu na miejsce rozpoczęcia przejazdu,

2) którego trasa przekracza granice państwa — Generalny Dyrektor Dróg Publicznych lub upoważniona przez niego państwowa jednostka organizacyjna.”;

4) w art. 65 ust. 1—3 otrzymują brzmienie:

„1. Zawody sportowe, rajdy, wyścigi, zgromadzenia i inne imprezy, które powodują utrudnienie ruchu lub wymagają korzystania z drogi w sposób szczególny, mogą odbywać się pod warunkiem uzyskania zezwolenia. Zezwolenie wydaje organ zarządzający ru-

chem na drodze, właściwy ze względu na miejsce rozpoczęcia imprezy.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje się:

1) w przypadku imprezy mającej się odbyć na drodze krajowej — po zasięgnięciu opinii Komendanta Głównego Policji,

2) w przypadku imprezy mającej się odbyć na drodze innej niż krajowa — po zasięgnięciu opinii wojewodów właściwych ze względu na miejsce odbywania się imprezy.

3. W zakresie określonym w ust. 2 pkt 2, organ wydający zezwolenie działa po zasięgnięciu opinii komendanta wojewódzkiego Policji.”;

5) w art. 67 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rada powiatu może wprowadzić obowiązek wyposażenia pojazdów zaprzęgowych w hamulec uruchamiany z miejsca zajmowanego przez kierującego.”;

6) użyte w art. 73 ust. 1 i 2, art. 74 ust. 1, art. 75 ust. 1, art. 77 ust. 3, art. 78 ust. 2 i 3, art. 81 ust. 8 pkt 1, art. 89 ust. 2 i 3, art. 93 ust. 2, art. 97 ust. 1, art. 98 ust. 1, art. 102, art. 103 ust. 1, art. 104 ust. 1, art. 106 ust. 1, art. 107 ust. 1, art. 108 ust. 1, art. 109 ust. 2 pkt 3, art. 114 pkt 1, art. 122 ust. 1 pkt 4, art. 136 ust. 1, art. 137 ust. 2, art. 138 ust. 1 i art. 140 ust. 1 i 2 w różnych przypadkach wyrazy „kierownik rejonowego urzędu rządowej administracji ogólnej” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „starosta”;

7) użyty w art. 83 ust. 1, art. 84 ust. 1—4, 6 i 7, art. 86 ust. 2 pkt 7, art. 105 ust. 2 pkt 4, art. 109 ust. 2 pkt 2 i art. 110 ust. 1 pkt 8 lit. b) w różnych przypadkach wyraz „wojewoda” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „starosta”;

8) w art. 89 w ust. 5 wyraz „wojewodę” zastępuje się wyrazami „marszałka województwa”;

9) w art. 109 w ust. 3 wyrazy „powyżej 100 tys. mieszkańców” zastępuje się wyrazami „na prawach powiatu”;

10) użyty w art. 116 ust. 1 i 3, art. 118 ust. 2 i 3 i art. 120 ust. 1 w różnych przypadkach wyraz „wojewoda” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „zarząd województwa”;

11) użyte w art. 124 w ust. 2 i 5 w różnych przypadkach wyrazy „Minister Transportu i Gospodarki Morskiej” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „wojewoda”;

12) skreśla się art. 144.

Art. 128. W ustawie z dnia 25 czerwca 1997 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 114, poz. 739) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 82:

a) w ust. 5 wyrazy „Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji” zastępuje się wyrazami „woje-

woda właściwy ze względu na miejsce zamierzonego osiedlenia się”,

b) ust. 6 skreśla się;

2) art. 97 otrzymuje brzmienie:

„Art. 97. 1. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady, formy i tryb udzielania ze środków budżetu państwa, przez organy administracji publicznej, osobom przybywającym do Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy repatriacyjnej, pomocy, o której mowa w art. 10 ust. 4.

2. Tryb udzielania pomocy przez organy jednostek samorządu terytorialnego określają ich organy stanowiące.”

Art. 129. W ustawie z dnia 26 czerwca 1997 r. o wyższych szkołach zawodowych (Dz. U. Nr 96, poz. 590) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 w ust. 4 wyrazy „Organy państwowe lub organy samorządu terytorialnego” zastępuje się wyrazami „Organy administracji rządowej lub jednostek samorządu terytorialnego”;

2) w art. 10:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Utworzenie, zniesienie i łączenie państwowej uczelni zawodowej następuje na wniosek:

- 1) ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego,
- 2) sejmiku województwa, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego,

zaopiniowany przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego i Komisję Akredytacyjną Wyższego Szkolnictwa Zawodowego.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przekształcenia państwowej uczelni zawodowej, z zastrzeżeniem ust. 4a, dokonuje minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w drodze rozporządzenia.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Przekształcenia państwowej uczelni zawodowej utworzonej w trybie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, dokonuje minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego na wniosek sejmiku województwa albo z własnej inicjatywy za zgodą sejmiku województwa.”;

3) w art. 16:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Statut nowo utworzonej, w trybie, o którym mowa w art. 10 ust. 2 pkt 1, państwowej uczelni zawodowej nadaje, na okres jednego roku, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Statut nowo utworzonej, w trybie, o którym mowa w art. 10 ust. 2 pkt 2, państwowej uczelni zawodowej nadaje, na okres jednego roku, sejmik województwa po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego.”;

4) w art. 19:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pierwszego rektora nowo utworzonej, w trybie, o którym mowa w art. 10 ust. 2 pkt 1, państwowej uczelni zawodowej powołuje, na okres jednego roku, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Pierwszego rektora nowo utworzonej, w trybie, o którym mowa w art. 10 ust. 2 pkt 2, państwowej uczelni zawodowej powołuje, na okres jednego roku, sejmik województwa w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego.”;

5) w art. 21 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku zniesienia państwowej uczelni zawodowej jej majątek, po zaspokojeniu wierzytelności, staje się:

1) własnością Skarbu Państwa, jeżeli uczelnia powstała w trybie, o którym mowa w art. 10 ust. 2 pkt 1, przeznaczenie majątku stającego się własnością Skarbu Państwa określa rozporządzenie o zniesieniu uczelni,

2) własnością województwa, jeżeli uczelnia powstała w trybie, o którym mowa w art. 10 ust. 2 pkt 2.”;

6) w art. 22 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „gminy lub związków gmin” zastępuje się wyrazami „jednostek samorządu terytorialnego lub ich związków,”;

7) w art. 23:

a) w ust. 1 po wyrazie „zawodowa” dodaje się wyrazy „utworzona na wniosek ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Państwowa uczelnia zawodowa utworzona na wniosek sejmiku województwa otrzymuje z budżetu województwa dotacje na cele, o których mowa w ust. 1.

1b. Środki, o których mowa w ust. 1a, przeznaczone na cele określone w ust. 1, budżet województwa otrzymuje z budżetu państwa, według zasad naliczania określonych w odrębnej ustawie.”;

8) w art. 59:

a) w ust. 3 wyrazy „Minister Edukacji Narodowej” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego”, a wyrazy „Mini-

strem Pracy i Polityki Socjalnej” zastępuje się wyrazami „ministrem właściwym do spraw pracy”,

b) w ust. 4 po wyrazach „pkt 1 i 2” dodaje się wyrazy „oraz ust. 1a”.

Art. 130. W ustawie z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz. U. Nr 85, poz. 539) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 w ust. 7 wyraz „zarządzenia” zastępuje się wyrazem „rozporządzenia”;

2) w art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organizatorami bibliotek są:

1) ministrowie i kierownicy urzędów centralnych,

2) jednostki samorządu terytorialnego.”;

3) w art. 11 w ust. 4 wyraz „zarządzenia” zastępuje się wyrazem „rozporządzenia”;

4) w art. 18 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Bibliotekami publicznymi są, zorganizowane w formie instytucji kultury, Biblioteka Narodowa oraz biblioteki jednostek samorządu terytorialnego.”;

5) art. 19 i 20 otrzymują brzmienie:

„Art. 19.1. Biblioteki publiczne są organizowane w sposób zapewniający mieszkańcom dogodny dostęp do materiałów bibliotecznych i informacji.

2. Gmina organizuje i prowadzi co najmniej jedną gminną bibliotekę publiczną, wraz z odpowiednią liczbą filii i oddziałów oraz punktów bibliotecznych.

3. Powiat organizuje i prowadzi co najmniej jedną powiatową bibliotekę publiczną. Zadania powiatowej biblioteki publicznej może wykonywać, na podstawie porozumienia, wojewódzka lub gminna biblioteka publiczna działająca i mająca swoją siedzibę na obszarze powiatu.

4. Samorząd województwa organizuje i prowadzi co najmniej jedną wojewódzką bibliotekę publiczną.

5. Biblioteki samorządowe mogą zawierać, za zgodą organizatora, porozumienia z innymi bibliotekami i instytucjami w sprawie wspólnego prowadzenia obsługi bibliotecznej określonych obszarów i środowisk.

Art. 20. 1. Do zadań wojewódzkiej biblioteki publicznej należą:

1) gromadzenie, opracowywanie i udostępnianie materiałów bibliotecznych służących obsłudze potrzeb informacyjnych, edukacyjnych i samokształceniowych, zwłaszcza dotyczących wiedzy o własnym regionie oraz

dokumentujących jego dorobek kulturalny, naukowy i gospodarczy,

2) pełnienie funkcji ośrodka informacji biblioteczno-bibliograficznego, organizowanie obiegu wypożyczeń międzybibliotecznych, opracowywanie i publikowanie bibliografii regionalnych, a także innych materiałów informacyjnych o charakterze regionalnym,

3) badanie stanu i stopnia zaspokajania potrzeb użytkowników, analizowanie stanu, organizacji i rozmieszczenia bibliotek oraz formułowanie i przedstawianie organizatorom propozycji zmian w tym zakresie,

4) udzielanie bibliotekom pomocy instrukcyjno-metodycznej i szkoleniowej,

5) sprawowanie nadzoru merytorycznego w zakresie realizacji przez powiatowe i gminne biblioteki publiczne zadań określonych w art. 27 ust. 5.

2. Biblioteka publiczna, której organizatorem jest powiat lub miasto na prawach powiatu, działająca w mieście będącym siedzibą samorządu województwa, może wykonywać zadania, o których mowa w ust. 1, na podstawie porozumienia zarządu województwa z zarządem powiatu lub miasta na prawach powiatu. Porozumienie w szczególności określa wielkość środków finansowych, które wnoszą strony porozumienia, niezbędnych do prowadzenia działalności przez bibliotekę.”;

6) dodaje się art. 20a w brzmieniu:

„Art. 20a. 1. Powiatowa biblioteka publiczna realizuje odpowiednio zadania określone w art. 20 w ust. 1 w pkt 1, 2, 4 i 5 oraz współdziała z wojewódzką biblioteką publiczną.

2. Biblioteka publiczna, której organizatorem jest gmina działająca w mieście będącym siedzibą samorządu powiatowego, może wykonywać zadania, o których mowa w ust. 1, na podstawie porozumienia zarządu powiatu z zarządem gminy. Porozumienie powinno zawierać ustalenia określone w art. 20 ust. 2.”

Art. 131. W ustawie z dnia 27 czerwca 1997 r. o odpadach (Dz. U. Nr 96, poz. 592) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Zezwolenie na wytwarzanie odpadów niebezpiecznych lub odpadów innych niż nie-

bezpieczne w ilości powyżej jednego tysiąca ton rocznie, z wyłączeniem odpadów komunalnych, wydaje starosta, po zasięgnięciu opinii wójta, burmistrza lub prezydenta miasta oraz państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, z zastrzeżeniem ust. 6.

2. Kopię wydanego zezwolenia starosta przekazuje do wiadomości zarządowi województwa oraz właściwemu wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta.”

b) w ust. 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 6.”,

c) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, oraz sposób postępowania z odpadami, o których mowa w ust. 3 i 4, dla wytwarzających te odpady, którzy budują lub utrzymują obiekt zaliczany, na podstawie odrębnych przepisów, do inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi, wydaje lub uzgadnia wojewoda, z zachowaniem trybu, o którym mowa w ust. 1 i 3.

7. Kopie zezwolenia lub uzgodnienia, o którym mowa w ust. 6, wojewoda przekazuje do wiadomości właściwemu zarządowi województwa oraz staroście, wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta.”;

2) w art. 9 w ust. 1 w zdaniu wstępnym po wyrazach „o którym mowa w art. 8 ust. 1” dodaje się wyrazy „i 6”;

3) w art. 10 w ust. 1 wyrazy „o którym mowa w art. 8 ust. 3 i 4” zastępuje się wyrazami „o którym mowa w art. 8 ust. 3, 4 i 6”;

4) w art. 11:

a) w ust. 3 w zdaniu drugim wyraz „wojewoda” zastępuje się wyrazem „starosta”, kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 3a.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 3, dla odbiorców odpadów niebezpiecznych, którzy budują lub utrzymują obiekt zaliczany, na podstawie odrębnych przepisów, do inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi, wydaje wojewoda, z zachowaniem trybu, o którym mowa w ust. 3.”,

c) w ust. 6 po wyrazach „ust. 3” dodaje się wyrazy „i ust. 3a”, a wyraz „wojewoda” zastępuje się wyrazami „organ wydający zezwolenie”,

d) w ust. 7 wyraz „wojewoda” zastępuje się wyrazami „organ wydający zezwolenie”;

5) w art. 12:

a) w ust. 1 i 2 po wyrazach „w art. 8 ust. 1” dodaje się wyraz „i ust. 6”, a po wyrazach „w art. 11 ust. 3” dodaje się wyrazy „i ust. 3a”,

b) w ust. 3 wyraz „Wojewoda” zastępuje się wyrazami „Organ wydający zezwolenie”;

6) w art. 15 wyraz „Wojewoda” zastępuje się wyrazami „Organ wydający zezwolenie” oraz po wyrazach „art. 8 ust. 1” dodaje się wyrazy „i ust. 6”;

7) w art. 21 w ust. 6 w zdaniu wstępnym po wyrazach „umieszczanie ich przez wytwarzającego” dodaje się wyrazy „lub odbiorcę”, a w pkt 1 tego ustępu po wyrazach „przeznaczonych do wykorzystywania” dodaje się wyrazy „lub unieszkodliwiania, z wyjątkiem składowania”;

8) w art. 23 w ust. 3 wyraz „wojewody” zastępuje się wyrazem „starosty”;

9) w art. 27 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, wytwarzający odpady wnosi na rachunek redystrybucyjny urzędu marszałkowskiego właściwego ze względu na miejsce składowania odpadów.”;

10) w art. 29:

a) wyraz „województwie” zastępuje się wyrazem „marszałkowi województwa”, a dotychczasowe brzmienie oznacza się jako ust. 1,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Wytwarzający odpady pochodzące z obiektów zaliczonych na podstawie odrębnych przepisów do inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi jest zobowiązany do składania wojewodzie informacji, o której mowa w ust. 1.”;

11) w art. 33:

a) w ust. 1 wyraz „wojewoda” zastępuje się wyrazem „zarząd województwa”,

b) w ust. 2 wyraz „wojewoda” zastępuje się wyrazem „zarząd województwa”,

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadkach gdy wytwarzający odpady buduje lub utrzymuje obiekt zaliczany na podstawie odrębnych przepisów do inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi, organem właściwym do wydania decyzji, o których mowa w ust. 1 i 2, jest wojewoda.”

Art. 132. W ustawie z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy (Dz. U. Nr 96, poz. 593) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 3 w pkt 2 skreśla się wyrazy „lub międzywojewódzkie”;

2) w art. 10:

a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „lub międzywojewódzkim”,

b) w ust. 3 wyrazy „Minister Zdrowia i Opieki Społecznej określi, w drodze zarządzenia” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia”;

3) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Samorząd województwa tworzy i utrzymuje wojewódzki ośrodek medycyny pracy.”;

4) skreśla się art. 16;

5) w art. 17:

a) w ust. 1:

— skreśla się wyrazy „lub międzywojewódzkiego”,

— w pkt 7 skreśla się wyraz „województwo”,

b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „lub międzywojewódzki”;

6) w art. 18 w ust. 2 skreśla się wyrazy „lub międzywojewódzkiego”;

7) w art. 19 skreśla się wyrazy „lub międzywojewódzkiego”;

8) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw zdrowia zleca kontrolę jakości udzielanych świadczeń zdrowotnych w wojewódzkich ośrodkach medycyny pracy oraz kontrolę realizacji zadań, o których mowa w art. 17 ust. 1, jednostkom badawczo-rozwojowym w dziedzinie medycyny pracy”;

9) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. 1. Ze środków pochodzących z dotacji celowej na zadania własne samorządu województwa finansuje się:

1) zadania służby medycyny pracy, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. d)—f) oraz pkt 3 i 4,

2) zadania służby medycyny pracy, wykonywane zgodnie z art. 6 ust. 3,

3) profilaktyczną opiekę zdrowotną sprawowaną w odniesieniu do osób świadczących pracę w czasie odbywania kary pozbawienia wolności w zakładach karnych, przebywania w aresztach śledczych lub wykonujących pracę w ramach kary ograniczenia wolności, jeżeli obowiązek objęcia opieką profilaktyczną nie spoczywa na pracodawcy.

2. Ze środków budżetu województw finansuje się:

1) działalność wojewódzkich ośrodków medycyny pracy,

2) działalność profilaktyczną wynikającą z programów prozdrowotnych dotyczących zapobiegania i zwalczania określonych chorób oraz programów promocji zdrowia ustalanych przez ministra właściwego do spraw zdrowia lub samorządy województw,

3) okresowe badania lekarskie realizowane w trybie art. 229 § 5 Kodeksu pracy w przypadku, kiedy podmiot, który zatrudniał pracownika, uległ likwidacji.”

Art. 133. W ustawie z dnia 27 czerwca 1997 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. Nr 96, poz. 591) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„Art. 5.1. Linie kolejowe dzielą się na:

- 1) linie o znaczeniu państwowym,
- 2) linie o znaczeniu wojewódzkim,
- 3) pozostałe linie.

2. Rada Ministrów ustala, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii zarządu kolei wykaz linii kolejowych, które ze względów gospodarczych, społecznych, obronnych lub ekologicznych mają znaczenie państwowe.

3. Rada Ministrów ustala, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii zarządu kolei oraz właściwego sejmiku województwa, wykaz linii kolejowych o znaczeniu wojewódzkim.

Art. 6. 1. Likwidacji linii kolejowej lub jej części dokonuje zarząd kolei, po uprzednim zawieszeniu przewozów co najmniej przez sześć miesięcy i po uzyskaniu opinii sejmiku województwa i rad powiatów, na terenie których przebiega ta linia, w przypadku zaś odcinka linii kolejowej przebiegającego wyłącznie na terenie jednego powiatu — po uzyskaniu opinii rady tego powiatu, na zasadach określonych przepisami prawa przewozowego.

2. Jeśli w procesie opiniowania wniosku o likwidację linii kolejowej, organ, o którym mowa w ust. 1, wystąpi z wnioskiem do zarządu kolei o przejęcie likwidowanej linii, zarząd kolei przekazuje ją nieodpłatnie.

3. Opinia, o której mowa w ust. 1, wydawana jest w terminie trzech miesięcy od dnia złożenia wniosku o jej wydanie.

4. Koszty likwidacji linii kolejowych są finansowane z budżetu państwa.”;

2) dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„6a. Grunty zajęte pod linie kolejowe są zwolnione od opłat z tytułu użytkowania wieczystego.”;

3) w art. 21:

a) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Inwestycje oraz koszty utrzymania linii kolejowych o znaczeniu wojewódzkim mogą być finansowane z budżetu samorządu województwa.”,

b) w ust. 5 wyrazy „o lokalnym znaczeniu” zastępuje się wyrazami „, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3,”

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Inwestycje, o których mowa w ust. 1, 1a i 5, mogą być dofinansowane z innych źródeł.”;

4) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. 1. Przewoźnicy kolejowi wykonujący przewozy pasażerskie na obszarze kraju otrzymują z budżetu państwa dotację przedmiotową na wyrównanie utraconych przychodów z tytułu obowiązujących ustawowych ulg w krajowych przewozach pasażerskich, na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

2. Wysokość dotacji, o której mowa w ust. 1, określa ustawa budżetowa.”;

5) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27.1. Organem właściwym do udzielania, odmowy udzielania, zmiany i cofania koncesji na działalność gospodarczą polegającą na:

- 1) zarządzaniu liniami kolejowymi,
- 2) wykonywaniu przewozów kolejowych,

jest minister właściwy do spraw transportu, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Organem właściwym do udzielania, odmowy udzielania, zmiany i cofania koncesji na działalność gospodarczą prowadzoną wyłącznie na obszarze jednego województwa, a polegającą na:

- 1) zarządzaniu liniami kolejowymi,
- 2) wykonywaniu przewozów kolejowych,

jest właściwy wojewoda.”;

6) w art. 39 na końcu dodaje się wyrazy „lub wojewodę”;

7) w art. 43 w ust. 1 i w art. 45 wyrazy „rejonowy organ rządowej administracji ogólnej” zastępuje się wyrazem „starosta”.

Art. 134. W ustawie z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych (Dz. U. Nr 98, poz. 604) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 24 w ust. 2 wyrazy „komunalnych osób prawnych” zastępuje się wyrazami „gminnych, powiatowych lub wojewódzkich osób prawnych”;

2) w art. 25 w ust. 1 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) od jednostek samorządu terytorialnego, ich związków i gminnych, powiatowych lub wojewódzkich osób prawnych,

4) od państwowych jednostek organizacyjnych, a także podmiotów gospodarczych

z udziałem Skarbu Państwa, jednostek samorządu terytorialnego, ich związków i gminnych, powiatowych lub wojewódzkich osób prawnych.”

Art. 135. W ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 123, poz. 774) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 23:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Starosta, po zasięgnięciu opinii właściwej izby rolniczej, wydaje na wniosek hodowcy, na czas określony, decyzję o dopuszczeniu reproduktora do rozrodu naturalnego.”,

b) w ust. 3 wyrazy „Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej” zastępuje się wyrazem „wojewody”;

2) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. 1. Prowadzenie działalności w zakresie pozyskiwania, konfekcjonowania, przechowywania i dostarczania nasienia wymaga zezwolenia.

2. Zezwolenie na prowadzenie działalności określonej w ust. 1 wydaje wojewoda, jeżeli podmiot:

1) wskaże miejsce i zasięg terytorialny wykonywania działalności objętej zezwoleniem,

2) spełnia warunki weterynaryjne określone w odrębnych przepisach,

3) przedstawi, odrębnie dla każdego gatunku i rasy zwierząt, program oceny i selekcji reproduktorów, pozytywnie zaopiniowany przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa wydaje opinię, o której mowa w ust. 2 pkt 3, biorąc pod uwagę stanowisko związku hodowców lub innego podmiotu prowadzącego księgę lub rejestr podmiotów prowadzących ocenę wartości użytkowej lub hodowlanej oraz właściwych jednostek naukowo-badawczych.”;

3) w art. 30 po wyrazach „z naruszeniem przepisów” dodaje się wyrazy „dotyczących działalności, na którą zostało wydane zezwolenie”.

Art. 136. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. Nr 111, poz. 724) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zarząd województwa przygotowuje i wykonuje program upowszechniania znajomości

przepisów ustawy wśród rolników przez wojewódzkie ośrodki doradztwa rolniczego.”,

b) skreśla się ust. 4;

2) w art. 13 w ust. 1 wyrazy „Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej” zastępuje się wyrazem „województwo”;

3) w art. 19 w ust. 4 wyrazy „Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa” zastępuje się wyrazem „starosta”;

4) w art. 22 w ust. 1 wyrazy „Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa” zastępuje się wyrazem „województwo”;

5) w art. 23 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wojewoda, po zasięgnięciu opinii Państwowej Rady Ochrony Przyrody, Towarzystwa Opieki nad Zwierzętami w Polsce oraz Polskiego Związku Łowieckiego, określi, w drodze rozporządzenia, warunki, czas i sposoby zwalczania zwierząt, o których mowa w ust. 1.”;

6) w art. 29 w ust. 2 wyrazy „Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej” zastępuje się wyrazami „wojewódzkiego lekarza weterynarii”.

Art. 137. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. Nr 115, poz. 741) wprowadza się następujące zmiany:

1) użyty w art. 1 w pkt 1, w art. 4 w pkt 4, w art. 6 w pkt 4, w tytule działu II, w art. 12, w art. 13 w ust. 4 w pkt 2, w art. 15 w ust. 1, w art. 16 w ust. 1, w art. 23 w ust. 1 w pkt 6, w art. 26 w ust. 1, w art. 34 w ust. 3, w art. 68 w ust. 1 w pkt 5, w art. 70 w ust. 2, w art. 113 w ust. 1 i 3, w art. 114 w ust. 2, w art. 115 w ust. 1 i 4, w art. 116 w ust. 1 w pkt 8, w art. 121 w ust. 1 i 2, w art. 124 w ust. 2, w art. 128 w ust. 3, w art. 140 w ust. 1, w art. 143 w ust. 1, w art. 189 w ust. 1 i 2, w art. 218 w ust. 1 oraz w art. 219 w ust. 1 w różnych przypadkach i liczbach wyraz „gmina” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach i liczbach wyrazami „jednostka samorządu terytorialnego”;

2) w art. 4:

a) w pkt 2 wyrazy „lub własność gminy,” zastępuje się wyrazami „, gminy, powiatu lub województwa”;

b) w pkt 9 wyrazy „kierownika urzędu rejonowego w odniesieniu do nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa i zarząd gminy w odniesieniu do nieruchomości stanowiących własność gminy” zastępuje się wyrazami „starostę, wykonującego zadanie z zakresu administracji rządowej, w odniesieniu do nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa oraz zarząd gminy, zarząd powiatu i zarząd województwa w odniesieniu do nieruchomości stanowiących odpowiednio własność gminy, powiatu i samorządu województwa”;

c) dodaje się pkt 9a—9d w brzmieniu:

„9a) samorządowej osobie prawnej — należy przez to rozumieć osoby prawne powoływane lub tworzone przez organy jednostek samorządu terytorialnego,

9b) jednostce samorządu terytorialnego — należy przez to rozumieć gminę, powiat lub samorząd województwa,

9c) właściwym urzędzie — należy przez to rozumieć starostwo powiatowe, w którym wykonywane są zadania z zakresu administracji rządowej dotyczące gospodarki nieruchomościami Skarbu Państwa, albo odpowiednio urząd gminy, starostwo powiatowe lub urząd marszałkowski, w których prowadzone są sprawy gospodarki nieruchomościami stanowiącymi własność jednostek samorządu terytorialnego,

9d) radzie lub sejmiku — należy przez to rozumieć radę gminy lub radę powiatu oraz sejmik województwa,”

d) w pkt 10 wyraz „komunalną” zastępuje się wyrazem „samorządową”;

3) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Art. 9a. Od decyzji wydanych przez starostę, wykonującego zadania z zakresu administracji rządowej, w odniesieniu do nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa przysługuje stronie odwołanie do wojewody.”;

4) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. Przepisy niniejszego działu stosuje się do nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa oraz własność jednostek samorządu terytorialnego, z wyłączeniem nieruchomości wchodzących w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa, chyba że przepisy dotyczące gospodarowania tym Zasobem stanowią inaczej. Wyłączenie nie dotyczy art. 13 ust. 4 oraz art. 67 ust. 1.

2. Przepisy dotyczące jednostek samorządu terytorialnego stosuje się odpowiednio do związków tych jednostek.”;

5) w art. 11 wyrazy „kierownik urzędu rejonowego, a organem reprezentującym w tych sprawach gminę jest zarząd gminy” zastępuje się wyrazami „starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, a organami reprezentującymi jednostki samorządu terytorialnego są ich zarządy”;

6) w art. 13 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Nieruchomość może być, z zastrzeżeniem art. 59 ust. 1, przedmiotem darowizny na cele publiczne, a także przedmiotem darowizny dokonywanej między Skarbem Państwa i jednostką samorządu terytorialnego, a także między tymi jednostkami. Darowizny nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa dokonuje starosta, wykonujący za-

danie z zakresu administracji rządowej, za zgodą wojewody, a nieruchomości stanowiącej własność jednostki samorządu terytorialnego jej zarząd — za zgodą swojej rady lub sejmiku. W umowie darowizny określa się cel, na który nieruchomość jest darowana. W przypadku niewykorzystania nieruchomości na ten cel, darowizna może być odwołana.”;

7) art. 14 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 14.1. Nieruchomości stanowiące własność Skarbu Państwa mogą być sprzedawane jednostkom samorządu terytorialnego za cenę obniżoną lub oddawane nieodpłatnie tym jednostkom w użytkowanie wieczyste. Nieruchomości stanowiące własność jednostek samorządu terytorialnego mogą być sprzedawane Skarbowi Państwa lub innym jednostkom samorządu terytorialnego za cenę obniżoną albo oddawane im nieodpłatnie w użytkowanie wieczyste.
2. Nieruchomości stanowiące własność Skarbu Państwa mogą być nieodpłatnie obciążane na rzecz jednostek samorządu terytorialnego ograniczonymi prawami rzeczowymi. Nieruchomości stanowiące własność jednostek samorządu terytorialnego mogą być nieodpłatnie obciążane na rzecz Skarbu Państwa lub innych jednostek samorządu terytorialnego ograniczonymi prawami rzeczowymi.
3. Nieruchomości mogą być przedmiotem zamiany między Skarbem Państwa a jednostkami samorządu terytorialnego oraz między tymi jednostkami, bez obowiązku dokonywania dopłat w przypadku różnej wartości zamienianych nieruchomości.
4. Przepis ust. 3 stosuje się również w razie zamiany własności nieruchomości na prawo użytkowania wieczystego lub prawa użytkowania wieczystego na własność, a także zamiany praw użytkowania wieczystego dokonywanego między Skarbem Państwa a jednostkami samorządu terytorialnego oraz między tymi jednostkami.
5. Zawarcie umów w sprawach, o których mowa w ust. 1—4, wymaga uprzedniej zgody wojewody w odniesieniu do nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa albo zgody odpowiednio rady lub sejmiku w odniesieniu do nieruchomości stanowiących własność jednostek samorządu terytorialnego.”;

8) w art. 16:

- a) w ust. 1 wyraz „komunalna” zastępuje się wyrazem „samorządowa”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W stosunku do nieruchomości będącej przedmiotem własności lub użytkowania wieczystego samorządowej osoby prawnej zrzeczenie się wymaga zgody zarządu właściwej jednostki samorządu terytorialnego. Z chwilą zrzeczenia się nieruchomość staje się przedmiotem własności albo przedmiotem użytkowania wieczystego tej jednostki samorządu terytorialnego.”;

9) w art. 17:

- a) w ust. 1 wyrazy „a komunalne jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej — na własność gminy” zastępuje się wyrazami „a samorządowe jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej — na własność odpowiedniej jednostki samorządu terytorialnego”,

b) w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przepis ten stosuje się również w przypadku nabycia przez samorządową jednostkę organizacyjną prawa użytkowania wieczystego ustanowionego na nieruchomości gruntowej stanowiącej własność odpowiedniej jednostki samorządu terytorialnego.”;

10) w art. 20 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:

- „3) powiatowe zasoby nieruchomości,
4) wojewódzkie zasoby nieruchomości.”;

11) w art. 21 w pkt 1 skreśla się wyrazy „przez kierownika urzędu rejonowego”;

12) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. Nieruchomości stanowiące odpowiednio zasób nieruchomości Skarbu Państwa, województwa lub powiatu, przeznaczone w planach miejscowych pod budownictwo mieszkaniowe oraz na realizację związanych z tym budownictwem urządzeń infrastruktury technicznej, przekazuje się gminie w drodze darowizny, na jej wniosek, jeżeli przemawia za tym ważny interes gminy i jeżeli cele te nie są lub nie mogą być realizowane odpowiednio przez Skarb Państwa, województwo lub powiat. W umowie darowizny określa się cel, na który nieruchomość jest darowana. W przypadku niewykorzystania nieruchomości na ten cel darowizna może być odwołana.”;

13) użyte w art. 23 w ust. 1 w zdaniu wstępnym, w art. 52, w art. 54 w ust. 2, w art. 60 w ust. 2 i 3 oraz w art. 223 w ust. 2 w różnych przypadkach i liczbach wyrazy „kierownik urzędu rejonowego” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach i liczbach wyrazami „starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej”;

14) w art. 23 w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) zbywają, na podstawie pełnomocnictwa wojewody, nieruchomości wchodzące w skład zasobu,”;

15) dodaje się art. 25a—25d w brzmieniu:

„Art. 25a. Powiatowy zasób nieruchomości stanowią nieruchomości, które:

- 1) stały się własnością powiatu na podstawie odrębnej ustawy,
- 2) zostały nabyte w drodze umowy na własność lub w użytkowanie wieczyste powiatu,
- 3) zostały nabyte w drodze wywłaszczenia na rzecz powiatu,
- 4) stały się własnością powiatu w drodze zamiany lub darowizny albo co do których powiat uzyskał w tym trybie prawo użytkowania wieczystego,
- 5) stanowiły własność powiatu i w stosunku do których wygasło prawo użytkowania wieczystego, trwałego zarządu lub użytkowania,
- 6) pozostały po zlikwidowanych lub sprywatyzowanych powiatowych osobach prawnych oraz zlikwidowanych powiatowych jednostkach organizacyjnych,
- 7) stały się własnością powiatu na skutek zrzeczenia się,
- 8) zostały przejęte na własność powiatu na podstawie innych tytułów prawnych.

Art. 25b. Powiatowym zasobem nieruchomości gospodaruje zarząd powiatu. Przepisy art. 25 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 25c. Wojewódzki zasób nieruchomości stanowią nieruchomości, które:

- 1) stały się własnością województwa na podstawie odrębnych ustaw,
- 2) zostały nabyte w drodze umowy na własność lub w użytkowanie wieczyste województwa,
- 3) zostały nabyte w drodze wywłaszczenia na rzecz województwa,
- 4) stały się własnością województwa w drodze zamiany lub darowizny albo co do których województwo uzyskało w tym trybie prawo użytkowania wieczystego,
- 5) stanowiły własność województwa i w stosunku do których wygasło prawo użytkowania wieczystego, trwałego zarządu lub użytkowania,
- 6) pozostały po zlikwidowanych lub sprywatyzowanych wojewódzkich osobach prawnych oraz zlikwidowanych wojewódzkich jednostkach organizacyjnych,

7) stały się własnością województwa na skutek zrzeczenia się,

8) zostały przejęte na własność województwa na podstawie innych tytułów prawnych.

Art. 25d. Wojewódzkim zasobem nieruchomości gospodaruje zarząd województwa. Przepisy art. 25 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.”;

16) w art. 32 w ust. 3 wyrazy „a gminą” zastępuje się wyrazami „a jednostką samorządu terytorialnego oraz między jednostkami samorządu terytorialnego”;

17) w art. 34 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wojewoda w odniesieniu do nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa, a odpowiednia rada lub sejmik w odniesieniu do nieruchomości stanowiących własność jednostki samorządu terytorialnego, mogą przyznać, odpowiednio w drodze zarządzenia lub uchwały, pierwszeństwo w nabywaniu lokali ich najemcom lub dzierżawcom, z zastrzeżeniem art. 60.”;

18) w art. 35 w ust. 1 wyrazy „urzędu rejonowego lub urzędu gminy” zastępuje się wyrazami „właściwego urzędu”;

19) w art. 36 wyrazy „i gmina” zastępuje się wyrazami „lub jednostka samorządu terytorialnego”;

20) w art. 37:

a) w ust. 2:

— w pkt 2 wyraz „gminą” zastępuje się wyrazami „jednostką samorządu terytorialnego oraz między tymi jednostkami”,

— w pkt 7 wyraz „komunalnej” zastępuje się wyrazem „samorządowej”,

b) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Wojewoda — w odniesieniu do nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa, a odpowiednia rada lub sejmik — w odniesieniu do nieruchomości stanowiących własność jednostki samorządu terytorialnego, odpowiednio w drodze zarządzenia lub uchwały, mogą zwolnić z obowiązku zbycia w drodze przetargu nieruchomości przeznaczone pod budownictwo mieszkaniowe lub na realizację urządzeń infrastruktury technicznej albo innych celów publicznych, jeżeli cele te będą realizowane przez podmioty, dla których są to cele statutowe i których dochody przeznacza się w całości na działalność statutową.”;

21) w art. 38 w ust. 2 wyrazy „urzędu rejonowego albo urzędu gminy” zastępuje się wyrazami „właściwego urzędu”;

22) w art. 43:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Trwały zarząd jest formą prawną władania nieruchomością przez jednostkę organizacyjną.”,
- b) w ust. 5 wyrazy „gminy — komunalnej” zastępuje się wyrazami „jednostki samorządu terytorialnego — odpowiedniej jednostce samorządowej”,
- c) w ust. 6 wyrazy „lub rada gminy” zastępuje się wyrazami „albo odpowiednia rada lub sejmik” oraz skreśla się wyrazy „ , o których mowa w ust. 1”;
- 23) art. 56 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 56. Przy tworzeniu lub powoływaniu samorządowych osób prawnych lub samorządowych jednostek organizacyjnych stosuje się odpowiednio przepisy art. 51 i art. 53—55, z tym że na wyposażenie tych osób lub jednostek zarząd gminy, powiatu lub województwa przeznacza nieruchomości odpowiednio z gminnego, powiatowego lub wojewódzkiego zasobu nieruchomości.”;
- 24) w art. 57:
- a) w ust. 2 i 3 wyrazy „Minister Skarbu Państwa” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw Skarbu Państwa”,
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. W razie likwidacji lub prywatyzacji samorządowej osoby prawnej stosuje się odpowiednio ust. 1—3, z tym że nieruchomości, które nie zostały zagospodarowane, zarząd jednostki samorządu terytorialnego włącza protokólnie odpowiednio do gminnego, powiatowego lub wojewódzkiego zasobu nieruchomości.”,
- c) w ust. 5 wyrazy „własność gminy, organ nadzorujący włącza je protokólnie do gminnego zasobu nieruchomości” zastępuje się wyrazami „własność jednostek samorządu terytorialnego, organ nadzorujący włącza je protokólnie do zasobu nieruchomości odpowiedniej jednostki samorządu terytorialnego”;
- 25) użyte w art. 60 w ust. 1—4 i w art. 223 w ust. 1 w różnych przypadkach wyrazy „Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw administracji publicznej”;
- 26) w art. 61 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Jednostka samorządu terytorialnego jest obowiązana wskazać i przenieść własność nieruchomości na rzecz Skarbu Państwa, jeżeli jest ona niezbędna na cele, o których mowa w ust. 1. Umowę przeniesienia własności nieruchomości do zasobu Skarbu Państwa zawiera z tą jednostką starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej.”;
- 27) w art. 68 w ust. 1 w zdaniu wstępnym i w ust. 3 w zdaniu drugim, w art. 73 w ust. 4 oraz w art. 84 w ust. 3 w zdaniu wstępnym i w ust. 4 w zdaniu drugim wyrazy „lub rady gminy” zastępuje się wyrazami „albo rady lub sejmiku”;
- 28) w art. 70 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Wojewoda w stosunku do nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa, a rada lub sejmik w stosunku do nieruchomości stanowiących odpowiednio własność gminy, powiatu lub województwa, mogą zastosować umowne stawki oprocentowania.”;
- 29) w art. 73 w ust. 3 wyrazy „rady gminy” zastępuje się wyrazami „rady lub sejmiku”;
- 30) w art. 74 w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
- „Bonifikaty udziela na wniosek tych osób starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, w stosunku do nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa albo rada lub sejmik w stosunku do nieruchomości stanowiących odpowiednio własność gminy, powiatu lub samorządu województwa.”;
- 31) w art. 76 w ust. 1 wyrazy „rady gminy w stosunku do nieruchomości stanowiących własność gminy” zastępuje się wyrazami „odpowiedniej rady lub sejmiku w stosunku do nieruchomości stanowiących własność jednostek samorządu terytorialnego”;
- 32) w art. 86 w zdaniu pierwszym wyrazy „lub uchwałą rady gminy w stosunku do nieruchomości stanowiących własność gminy” zastępuje się wyrazami „albo uchwałą odpowiednio rady lub sejmiku w stosunku do nieruchomości stanowiących własność jednostek samorządu terytorialnego”;
- 33) w art. 95 w pkt 5 wyraz „komunalnych” zastępuje się wyrazem „samorządowych”;
- 34) w art. 97:
- a) w ust. 4 wyrazy „kierownika urzędu rejonowego” zastępuje się wyrazami „odpowiednio starosty, wykonującego zadanie z zakresu administracji rządowej, albo zarządu powiatu lub zarządu województwa”;
- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Podziału nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa, powiatu lub województwa można dokonać z urzędu, po zasięgnięciu opinii odpowiednio starosty, wykonującego zadanie z zakresu administracji rządowej, zarządu powiatu lub zarządu województwa.”;
- 35) w art. 98 w ust. 1 w zdaniu drugim i w art. 110 w ust. 4 w pkt 3 po wyrazach „Skarbu Państwa” dodaje się wyrazy „ , powiatu lub województwa”;
- 36) w art. 109 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „lub gminy” zastępuje się wyrazami „albo jednostek samorządu terytorialnego”;

37) użyty w art. 112 w ust. 4, w art. 114 w ust. 1 w zdaniu pierwszym, w art. 115 w ust. 2 w zdaniu pierwszym, w art. 117 w ust. 1 i 2, w art. 118 w ust. 1, w art. 122 w ust. 1 w zdaniu pierwszym, w art. 124 w ust. 1 w zdaniu pierwszym i w ust. 5, w art. 125 w zdaniu pierwszym, w art. 126 w ust. 1, w ust. 3 w zdaniu pierwszym i w ust. 4, w art. 129 w ust. 1 w zdaniu pierwszym i w ust. 4, w art. 132 w ust. 4 i 7, w art. 136 w ust. 3 w zdaniu drugim oraz w art. 142 w różnych przypadkach wyraz „województwo” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej”;

38) w art. 114 w ust. 2 wyrazy „przeprowadza zarząd gminy” zastępuje się wyrazami „przeprowadzają ich zarządy”;

39) w art. 115 w ust. 1 wyrazy „zarządu gminy” zastępuje się wyrazami „jej zarządu”;

40) w art. 123 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Wpisu dokonuje się na wniosek starosty, wykonującego zadanie z zakresu administracji rządowej, lub zarządu jednostki samorządu terytorialnego, jeżeli nieruchomości została wywłaszczona na rzecz tej jednostki.”;

41) w art. 124 w ust. 7 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Wpisu dokonuje się na wniosek starosty, wykonującego zadanie z zakresu administracji rządowej, lub zarządu jednostki samorządu terytorialnego, jeżeli zezwolenie było udzielone na wniosek tej jednostki.”;

42) w art. 131 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Nieruchomość zamienną przyznaje się z zasobu nieruchomości Skarbu Państwa, jeżeli wywłaszczenie następuje na rzecz Skarbu Państwa, lub z zasobu nieruchomości odpowiedniej jednostki samorządu terytorialnego, jeżeli wywłaszczenie następuje na rzecz tej jednostki.”;

43) w art. 132 w ust. 5 wyrazy „województwo, jeżeli wywłaszczenie następuje na rzecz Skarbu Państwa, albo zarząd gminy, jeżeli wywłaszczenie następuje na rzecz gminy” zastępuje się wyrazami „starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, jeżeli wywłaszczenie następuje na rzecz Skarbu Państwa, albo zarząd jednostki samorządu terytorialnego, jeżeli wywłaszczenie następuje na rzecz tej jednostki”;

44) art. 140:

a) w ust. 1 wyrazy „lub gminie” zastępuje się wyrazami „lub właściwej jednostce samorządu terytorialnego”;

b) w ust. 6 wyrazy „albo gmina” zastępuje się wyrazami „albo właściwa jednostka samorządu terytorialnego”;

45) w art. 141 w ust. 2 w zdaniu pierwszym i w art. 162 w ust. 2 wyraz „gminy” zastępuje się wy-

razami „właściwej jednostki samorządu terytorialnego”.

Art. 138. W ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. Nr 106, poz. 680) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zabezpieczeniu imprezy masowej — należy przez to rozumieć ogół skoordynowanych przedsięwzięć podejmowanych przez organizatora imprezy, wójta, burmistrza, prezydenta miasta, starostę, wojewodę, Policję, Państwową Straż Pożarną i inne jednostki organizacyjne ochrony przeciwpożarowej, służbę zdrowia, a w razie potrzeby przez inne właściwe służby i organy,”;

2) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„Art. 13a. Rada powiatu może wprowadzić zakaz przeprowadzania imprez masowych na terenie powiatu lub jego części albo w obiektach lub na terenach, o których mowa w art. 3 pkt 1, na czas określony lub do odwołania w przypadku negatywnej oceny stanu bezpieczeństwa i porządku publicznego, w związku z przeprowadzoną imprezą masową.”

Art. 139. W ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776 i Nr 160, poz. 1082 oraz z 1998 r. Nr 99, poz. 628) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5:

a) w pkt 1 po wyrazach „w art. 23 ust. 2” dodaje się wyrazy „i niezdolności do samodzielnej egzystencji, ustalone na podstawie art. 24 ust. 5”;

b) pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) całkowitej niezdolności do pracy, ustalone na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy wymienionej w pkt 1, jest traktowane na równi z orzeczeniem o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności,

3) częściowej niezdolności do pracy, ustalone na podstawie art. 23 ust. 3, oraz celowości przekwalifikowania, o którym mowa w art. 90¹ ust. 2 i 3 ustawy wymienionej w pkt 1, jest traktowane na równi z orzeczeniem o lekkim stopniu niepełnosprawności.”;

c) skreśla się pkt 4;

2) w art. 6:

a) ust. 1—3 otrzymują brzmienie:

„1. Powołuje się zespoły orzekające o stopniu niepełnosprawności:

1) powiatowe zespoły do spraw orzekania o stopniu niepełnosprawności przy powiatowym centrum pomocy rodzinie działającym na podstawie odrębnych przepisów — jako pierwsza instancja,

- 2) wojewódzkie zespoły do spraw orzekania o stopniu niepełnosprawności — jako druga instancja.
 2. Powiatowy zespół do spraw orzekania o stopniu niepełnosprawności, zwany dalej «zespołem», powołuje i odwołuje starosta, w ramach zadań z zakresu administracji rządowej. Zespół, na mocy porozumienia między powiatami, może obejmować więcej niż jeden powiat.
 3. Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Stopniu Niepełnosprawności powołuje i odwołuje wojewoda.”,
- b) w ust. 4 po wyrazie „ustawowego” dodaje się wyrazy „albo, za ich zgodą, instytucji pomocy społecznej”,
- c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Stopniu Niepełnosprawności przysługuje odwołanie do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych. Postępowanie w sprawach odwołań jest wolne od kosztów i opłat sądowych.”,
- d) w ust. 9 po wyrazie „orzekających” dodaje się wyrazy „a także jednolity wzór legitymacji dokumentującej niepełnosprawność oraz organy uprawnione do jej wystawiania”;
- 3) w art. 11 wyraz „rejonowym” zastępuje się wyrazem „powiatowym”;
 - 4) w art. 12:
 - a) w ust. 2 wyrazy „Dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy, zwany dalej «dyrektorem»,” zastępuje się wyrazem „Starosta”,
 - b) użyty w ust. 3 i 4 wyraz „Dyrektor” zastępuje się wyrazem „Starosta”,
 - c) w ust. 5 wyrazy „Prezes Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych” zastępuje się wyrazami „marszałek województwa”, a wyraz „dyrektora” zastępuje się wyrazem „starosty”,
 - d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Od decyzji marszałka województwa przysługuje odwołanie do Prezesa Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.”;
 - 5) w art. 13 w ust. 2 wyraz „dyrektora” zastępuje się wyrazem „starostę”;
 - 6) w art. 26:
 - a) w ust. 1 wyraz „rejonowy” zastępuje się wyrazem „powiatowy”,
 - b) w ust. 2 i 3 użyty w różnych przypadkach wyraz „dyrektor” zastępuje się użytym w odpowiednich przypadkach wyrazem „starosta”,
 - c) w ust. 6 i 7 wyraz „rejonowy” zastępuje się wyrazem „powiatowy”;
 - 7) w art. 27:
 - a) w ust. 1 wyraz „rejonowy” zastępuje się wyrazem „powiatowy”,
 - b) w ust. 2 wyraz „dyrektor” zastępuje się wyrazem „starosta”;
 - 8) w art. 29 w ust. 1 wyraz „Gmina” zastępuje się wyrazami „Powiat, gmina”, a użyte w pkt 4 wyrazy „Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych” zastępuje się wyrazami „marszałka województwa”;
 - 9) w art. 30:
 - a) użyte w ust. 1—4 w różnych przypadkach wyrazy „Pełnomocnik do Spraw Osób Niepełnosprawnych” zastępuje się wyrazem „wojewoda”,
 - b) w ust. 2 w pkt 2 wyraz „rejonowy” zastępuje się wyrazem „powiatowy”,
 - c) w ust. 5 wyrazy „Minister Pracy i Polityki Socjalnej” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw pracy” oraz wyraz „zarządzenia” zastępuje się wyrazem „rozporządzenia”;
 - 10) w art. 33 w ust. 4 skreśla się wyraz „dodatkowe” oraz wyraz „społeczne”;
 - 11) w art. 34:
 - a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „i realizuje”,
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zadania wynikające z ustawy realizują właściwe organy administracji rządowej i organy jednostek samorządu terytorialnego.”;
 - 12) art. 35 otrzymuje brzmienie:

Art. 35. 1. Do zadań samorządu województwa realizowanych w ramach ustawy należą w szczególności:

 - 1) opracowywanie wojewódzkich programów dotyczących poprawy warunków życia społecznego i zawodowego osób niepełnosprawnych,
 - 2) opracowywanie wojewódzkich programów pomocy w realizacji zadań na rzecz zatrudniania osób niepełnosprawnych.

2. Do zadań zarządu województwa należą w szczególności :

 - 1) opracowywanie i przedstawianie Pełnomocnikowi planów zadań oraz informacji z prowadzonej działalności,
 - 2) współpraca z instytucjami administracji rządowej oraz powiatami i gminami w realizacji właściwych zadań wynikających z ustawy,
 - 3) współpraca z organizacjami pozarządowymi i fundacjami działającymi na rzecz osób niepełnosprawnych.”;
 - 13) dodaje się art. 35a—35c w brzmieniu:

„Art. 35a. Do zadań powiatowego centrum pomocy rodzinie należy w szczególności:

- 1) rehabilitacja osób niepełnosprawnych, o której mowa w art. 10 ust. 1, zgodnie z orzeczeniem i wnioskiem, o którym mowa w art. 10 ust. 5,
- 2) podejmowanie działań zmierzających do ograniczania skutków niepełnosprawności i likwidacji barier utrudniających osobom niepełnosprawnym funkcjonowanie w społeczeństwie,
- 3) opracowywanie i przedstawianie planów zadań i informacji z prowadzonej działalności oraz ich udostępnianie na potrzeby samorządu województwa.

Art. 35b. Do zadań powiatowego urzędu pracy należy w szczególności:

- 1) opracowywanie powiatowych programów pomocy w realizacji zadań na rzecz zatrudniania osób niepełnosprawnych,
- 2) pośrednictwo pracy i poradnictwo zawodowe dla osób niepełnosprawnych, ich szkolenie oraz przekwalifikowywanie,
- 3) kierowanie osób niepełnosprawnych, które wymagają specjalistycznego programu szkolenia oraz rehabilitacji leczniczej i społecznej, do specjalistycznego ośrodka szkoleniowo-rehabilitacyjnego lub do innej placówki szkoleniowej,
- 4) współpraca z organami rentowymi w zakresie wynikającym z odrębnych przepisów,
- 5) doradztwo organizacyjno-prawne i ekonomiczne w zakresie działalności gospodarczej lub rolniczej podejmowanej przez osoby niepełnosprawne,
- 6) współpraca z organami administracji rządowej i organami jednostek samorządu terytorialnego, organizacjami pozarządowymi i fundacjami, w zakresie zatrudniania i rehabilitacji zawodowej osób niepełnosprawnych,
- 7) współpraca z właściwym terenowo inspektorem pracy w zakresie oceny i kontroli miejsc pracy osób niepełnosprawnych.

Art. 35c. Zarządy województw i starostowie przedstawiają Prezesowi Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacyjnego i Osób Niepełnosprawnych wnioski do planu finansowego tego Funduszu oraz sprawozdania rzeczowo-finansowe o zadaniach zrealizowanych z otrzymanych z Funduszu środków.”;

14) w art. 36:

a) w ust. 1 wyraz „gminy” zastępuje się wyrazami „jednostki samorządu terytorialnego”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zadania, o których mowa w ust. 1, mogą być również zlecane organizacjom pozarządowym o charakterze lokalnym.”,

c) w ust. 2 w pkt 1 wyraz „gminom” zastępuje się wyrazami „jednostkom samorządu terytorialnego”;

15) w art. 38 w ust. 1 wyraz „Dyrektor” zastępuje się wyrazami „Kierownik powiatowego urzędu pracy” oraz wyraz „rejonowym” zastępuje się wyrazem „powiatowym”;

16) w art. 39:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Specjalistyczne ośrodki są tworzone i likwidowane w zależności od ich zasięgu terytorialnego przez starostę lub marszałka województwa. Starosta lub marszałek województwa może zlecać innym podmiotom zadania, o których mowa w ust. 3.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Koszty utworzenia, działalności oraz realizacji zadań specjalistycznego ośrodka powinny być pokrywane ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.”;

17) w art. 40 w ust. 1 wyraz „Dyrektor” zastępuje się wyrazami „Kierownik powiatowego urzędu pracy”;

18) w art. 41 w ust. 3 wyraz „dyrektor” zastępuje się wyrazem „starosta”;

19) w art. 43 w ust. 1 w pkt 2 po wyrazie „przedstawicieli” dodaje się wyraz „jednostek”;

20) w art. 47:

a) w ust. 1 w pkt 2 po wyrazie „rządowych” dodaje się wyraz „, samorządowych”,

b) w ust. 3 skreśla się pkt 3;

21) art. 48 otrzymuje brzmienie:

„Art. 48. 1. Środki Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych są przekazywane przez Prezesa Zarządu tego Funduszu samorządom wojewódzkim i powiatowym według algorytmu.

2. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, algorytm, o którym mowa w ust. 1. Projekt algorytmu podlega opiniowaniu przez stronę samorządową Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

3. Algorytm, o którym mowa w ust. 1, powinien uwzględniać liczbę osób niepełnosprawnych zamieszkałych na danym

terenie, w tym bezrobotnych i poszukujących pracy, oraz zapotrzebowanie na środki do realizacji zadań wynikających z ustawy dla prowadzenia przez samorządy aktywnej polityki rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudniania osób niepełnosprawnych.”;

22) w art. 65:

- a) w ust. 1 wyrazy „gminne jednostki organizacyjne” zastępuje się wyrazami „samorządowe jednostki organizacyjne będące jednostkami lub zakładami budżetowymi”,
- b) w ust. 3 wyraz „Gminne” zastępuje się wyrazem „Samorządowe”.

Art. 140. W ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. Nr 139, poz. 934 i z 1998 r. Nr 98, poz. 610) w art. 141 w ust. 1 w pkt 9, 10, 11 i 12 wyrazy „gminy, związki komunalne lub miasto stołeczne Warszawa” zastępuje się wyrazami „jednostki samorządu terytorialnego, ich związki lub miasto stołeczne Warszawa”.

Art. 141. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o finansowaniu dróg publicznych (Dz. U. Nr 123, poz. 780) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1—3 otrzymują brzmienie:

- „1. Zadania w zakresie budowy, modernizacji, utrzymania i ochrony dróg oraz zarządzania nimi finansowane są przez:
 - 1) ministra właściwego do spraw transportu za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Dróg Publicznych w odniesieniu do dróg krajowych,
 - 2) samorząd województwa w odniesieniu do dróg wojewódzkich,
 - 3) samorząd powiatowy w odniesieniu do dróg powiatowych.
2. Zadania w zakresie finansowania budowy, modernizacji, utrzymania i ochrony dróg gminnych oraz zarządzania nimi finansowane są z budżetów gmin.
3. W granicach miast na prawach powiatu zadania w zakresie finansowania, budowy, modernizacji, utrzymania, ochrony i zarządzania drogami publicznymi, z wyjątkiem autostrad i dróg ekspresowych, finansowane są z budżetów tych miast.”;

2) w art. 3:

- a) w ust. 1 wyrazy „w art. 2 ust. 1” zastępuje się wyrazami „w art. 2 ust. 1 i 3”,
- b) w ust. 2 wyrazy „6,66%” zastępuje się wyrazami „10,5%”;

3) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. 1. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii strony samorządowej Komisji Wspólnej Rządu

i Samorządu, algorytm podziału środków, o których mowa w art. 3 ust. 1, na poszczególne kategorie dróg, a w ich obrębie pomiędzy poszczególnych zarządców dróg.

2. Algorytm, o którym mowa w ust. 1, powinien uwzględniać w szczególności długość i gęstość sieci dróg, drogową infrastrukturę techniczną, natężenie ruchu, zrównoważenie rozwoju drogowej infrastruktury przygranicznej.

3. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, mogą być również przeznaczone na finansowanie zadań w zakresie zwiększenia bezpieczeństwa ruchu drogowego, wynikających z przepisów o drogach publicznych.”

Art. 142. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w § 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) podatków, opłat oraz innych niepodatkowych należności budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego, do których ustalenia lub określenia uprawnione są organy podatkowe,”

b) skreśla się pkt 2;

2) po użytych w art. 5, w art. 6 i w art. 264 w różnych przypadkach wyrazach „Skarb Państwa” dodaje się użyte w odpowiednich przypadkach wyrazy „, województwo, powiat”;

3) użyte w art. 13 w § 1 w pkt 1 i 3 oraz w art. 294 w § 1 w pkt 2 w różnych przypadkach wyrazy „wójtowie lub burmistrzowie (prezydenci miast)” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „przewodniczący zarządu jednostki samorządu terytorialnego”;

4) użyte w art. 19 w pkt 4, w art. 130 w § 4, w art. 132 w § 2 w pkt 1 w różnych przypadkach wyrazy „wójt, burmistrz (prezydent miasta)” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „przewodniczący zarządu jednostki samorządu terytorialnego”;

5) w art. 19 pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5) między wójtami, burmistrzami (prezydentami miast) i starostami — wspólne dla nich samorządowe kolegium odwoławcze, a w razie braku takiego kolegium — sąd administracyjny,

6) między marszałkami województw — sąd administracyjny.”;

6) po użytym w art. 22 w § 3 i w art. 65 w § 1 w zdaniu wstępnym i w pkt 3 w różnych przypadkach i liczbie wyrazie „gmina” dodaje się użyte w odpowiednich przypadkach i liczbie wyrazy „, powiat lub województwo”;

- 7) w art. 28 w § 4 po wyrazach „Rada gminy” dodaje się wyrazy „, rada powiatu oraz sejmik województwa”;
- 8) użyty w art. 34 w § 1 i w art. 38 trzykrotnie w różnych przypadkach wyraz „gmina” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „jednostka samorządu terytorialnego”;
- 9) w art. 57 § 7 otrzymuje brzmienie:
„§ 7. Rada gminy, rada powiatu oraz sejmik województwa może wprowadzić opłatę prolongacyjną — w wysokości nie większej niż określona w § 2 — z tytułu rozłożenia na raty lub odroczenia terminu płatności podatków stanowiących dochód odpowiednio — gminy, powiatu lub województwa. Przepisy § 3—5 stosuje się odpowiednio.”;
- 10) w art. 66:
a) w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) gminy, powiatu lub województwa — w zamian za zaległości podatkowe z tytułu podatków stanowiących dochody ich budżetów.”,
b) § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. Przeniesienie własności, o którym mowa w § 1 pkt 1, następuje na wniosek podatnika, na podstawie umowy zawartej, za zgodą właściwego urzędu skarbowego, pomiędzy starostą wykonującym zadanie z zakresu administracji rządowej a podatnikiem, a w przypadku przewidzianym w § 1 pkt 2 — na podstawie umowy zawartej pomiędzy zarządem gminy, powiatu albo województwa a podatnikiem.”;
- 11) w art. 95 w § 2 po wyrazie „gminy” dodaje się wyrazy „, powiatu albo województwa”;
- 12) w art. 130:
a) w § 1 w zdaniu wstępnym po wyrazie „(miasta)” dodaje się wyrazy „, starostwa oraz urzędu marszałkowskiego”,
b) w § 5 w zdaniu drugim wyrazy „samorządowe kolegium odwoławcze w innym województwie” zastępuje się wyrazami „inne samorządowe kolegium odwoławcze”;
- 13) w art. 132 w § 1 wyrazy „Wójt lub burmistrz (prezydent miasta)” zastępuje się wyrazami „Przewodniczący zarządu jednostki samorządu terytorialnego”;
- 14) w art. 233 dodaje się § 3 w brzmieniu:
„§ 3. W sprawach należących do właściwości organów jednostek samorządu terytorialnego organ odwoławczy uprawniony jest do wydania decyzji uchylającej i rozstrzygającej sprawę co do istoty jedynie w przypadku, gdy przepisy prawa nie pozostawiają sposobu jej rozstrzygnięcia uznaniu organu samorządowego. W pozostałych przypadkach organ odwoławczy uwzględniając odwołanie ogranicza się do uchylenia zaskarżonej decyzji.”;
- 15) w art. 273 w § 1 w pkt 1 po wyrazie „budżetowej” dodaje się wyrazy „, województwa, powiatu”;
- 16) w art. 283 w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) przewodniczącego zarządu jednostki samorządu terytorialnego — pracownikom urzędu gminy (miasta), starostwa lub urzędu marszałkowskiego.”
- Art. 143.** W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o warunkach wykonywania krajowego drogowego przewozu osób (Dz. U. Nr 141, poz. 942 i Nr 158, poz. 1045) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 3 na końcu zdania dodaje się wyrazy „lub do których posiada udokumentowane prawo do dysponowania”;
- 2) w art. 4 w ust. 1 na końcu zdania dodaje się wyrazy „, z zastrzeżeniem art. 13”;
- 3) w art. 10 ust. 1—3 otrzymują brzmienie:
„1. Zezwolenia na krajowy zarobkowy przewóz osób pojazdami samochodowymi nie będącymi taksówkami udziela się na:
1) przewozy regularne na określonych liniach komunikacyjnych obejmujących zasięgiem:
a) gminę,
b) miasto st. Warszawę — związek komunalny,
c) powiat lub powiaty sąsiadujące z powiatem właściwym dla siedziby (miejsca zamieszkania) przedsiębiorcy,
d) województwo lub kilka województw,
2) przewozy nieregularne na określonym obszarze obejmujące zasięgiem:
a) gminę,
b) miasto st. Warszawę — związek komunalny,
c) powiat lub powiaty sąsiadujące z powiatem właściwym dla siedziby (miejsca zamieszkania) przedsiębiorcy,
d) województwo, kilka województw lub cały kraj.
2. Organem właściwym do udzielania, odmowy udzielania, cofnięcia, zmiany lub stwierdzenia wygaśnięcia zezwolenia jest właściwy dla siedziby (miejsca zamieszkania) przedsiębiorcy:
1) wójt, burmistrz lub prezydent miasta w zakresie określonym w ust. 1 pkt 1 lit. a) i pkt 2 lit. a),
2) Prezydent m. st. Warszawy w zakresie określonym w ust. 1 pkt 1 lit. b) i pkt 2 lit. b),
3) starosta w zakresie określonym w ust. 1 pkt 1 lit. c) i pkt 2 lit. c),

- 4) marszałek województwa w zakresie określonym w ust. 1 pkt 1 lit. d) i pkt 2 lit. d).
3. Udzielenie zezwolenia na prowadzenie regularnych przewozów osób na określonej linii komunikacyjnej obejmującej zasięgiem powiaty lub województwa sąsiadujące, wymaga uzgodnienia z właściwymi ze względu na obszar prowadzenia przewozów, starostami lub marszałkami województw.”;
- 4) w art. 11:
- a) w ust. 1 w pkt 2 po lit. a) dodaje się lit. a¹) w brzmieniu:
- „a¹) świadectwo potwierdzające zdanie egzaminu z zakresu wykonywania krajowego zarobkowego przewozu osób pojazdami samochodowymi, albo”;
- b) w ust. 3 w pkt 1 skreśla się wyraz „koordynacji”;
- c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Minister właściwy do spraw transportu, po zasięgnięciu opinii organizacji zrzeszających krajowych drogowych przewoźników pasażerskich o zasięgu ogólnopolskim, określi, w drodze rozporządzenia, programy szkolenia, jednostki uprawnione do szkolenia i egzaminowania, wysokość opłat za szkolenie i egzaminowanie oraz wzór świadectwa, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a¹).”;
- 5) po art. 12 dodaje się art. 12a i 12b w brzmieniu:
- „Art. 12a. 1. Organy, o których mowa w art. 10 ust. 2, mogą na wniosek przedsiębiorcy przenieść uprawnienia wynikające z zezwolenia w razie:
- 1) śmierci osoby fizycznej posiadającej zezwolenie i wstąpienia na jej miejsce spadkobiercy, w tym również osoby fizycznej będącej wspólnikiem spółki cywilnej, spółki jawnej lub spółki komandytowej,
 - 2) połączenia, podziału lub przekształcenia, zgodnie z odrębnymi przepisami, przedsiębiorcy posiadającego zezwolenie,
 - 3) przejęcia w całości lub w części działalności w zakresie krajowego zarobkowego przewozu osób przez inną przedsiębiorcę.
2. Nie można przenosić uprawnień wynikających z zezwolenia poza przypadkami wymienionymi w ust. 1.
3. Zezwolenia nie można odstępować osobom trzecim.
4. Przedsiębiorca przejmujący uprawnienia wynikające z zezwolenia w przypadkach, o których mowa w ust. 1, jest obowiązany spełnić warunki określone w art. 11 ust. 1—3.
5. Zezwolenie zmienia się, na wniosek przedsiębiorcy, w razie:
- 1) zmiany nazwy lub siedziby posiadacza zezwolenia,
 - 2) zmiany numeru rejestracyjnego pojazdu samochodowego zgłoszonego do przewozów,
 - 3) przeniesienia uprawnień wynikających z zezwolenia na podstawie ust. 1.
- Art. 12b. 1. Przewoźnik wykonujący przewozy zbiorowe osób uwzględnia uprawnienia pasażerów do bezpłatnych lub ulgowych przejazdów, jeżeli podmiot je ustanawiający uzgodni z nim, w drodze umowy, warunki zwrotu kosztów ich stosowania.
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy uprawnień do bezpłatnych lub ulgowych przejazdów ustanowionych w drodze ustawy. Ustawa określi organ zobowiązany do zwrotu przewoźnikowi kosztów stosowania tych uprawnień oraz tryb przekazywania środków przewoźnikowi.”;
- 6) art. 13 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 13. 1. Właściwe rady gmin i Rada miasta st. Warszawy mogą wprowadzić wymóg uzyskania zezwolenia na zarobkowy przewóz osób taksówką.
2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, udziela się na pojazd i na obszar:
- 1) gminy,
 - 2) gmin sąsiadujących, po uprzednim zawarciu porozumienia wszystkich gmin mieszczących się na terenie tego obszaru,
 - 3) miasta st. Warszawy — związku komunalnego.”;

7) w art. 14 w ust. 1:

a) w pkt 1 wyrazy „w art. 13 pkt 1” zastępuje się wyrazami „w art. 13 ust. 2 pkt 1”;

b) w pkt 2 wyrazy „w art. 13 pkt 2” zastępuje się wyrazami „w art. 13 ust. 2 pkt 2”;

c) w pkt 3 wyrazy „w art. 13 pkt 3” zastępuje się wyrazami „w art. 13 ust. 2 pkt 3”;

8) w art. 15 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) właściciel przedsiębiorstwa, a w przypadku osoby prawnej członkowie organu zarządzającego oraz zatrudnieni kierowcy nie byli karani za przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w ruchu lądowym, przeciwko zdrowiu i życiu oraz przeciwko mieniu lub dokumentom,

2) przedsiębiorca osobiście wykonujący przewozy oraz zatrudnieni kierowcy:

 - a) nie pozostają w innym stosunku pracy w pełnym wymiarze czasu pracy,

b) spełniają warunki określone w odrębnych przepisach.”;

9) w art. 22 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wpływy uzyskane z opłat stanowią odpowiednio dochód organu udzielającego zezwolenia.”

Art. 144. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego przysługującego osobom fizycznym w prawo własności (Dz. U. Nr 123, poz. 781) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1:

a) w pkt 1 wyrazy „kierownika urzędu rejonowego” zastępuje się wyrazami „starosty, wykonującego zadanie z zakresu administracji rządowej”,

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przewodniczącego zarządu jednostki samorządu terytorialnego, jeżeli użytkowanie wieczyste jest ustanowione na nieruchomości stanowiącej własność jednostki samorządu terytorialnego.”;

2) użyty w art. 3 i w art. 7 w różnych przypadkach wyraz „gmina” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „jednostka samorządu terytorialnego”;

3) w art. 5 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wysokość raty rocznej, o której mowa w ust. 1, w stosunku do nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa określa, w drodze decyzji, starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, a w stosunku do nieruchomości stanowiącej własność jednostki samorządu terytorialnego — przewodniczący zarządu jednostki samorządu terytorialnego.”;

4) w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Uprawnienie do nieodpłatnego przekształcenia prawa użytkowania wieczystego w odniesieniu do nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa stwierdza, w drodze decyzji, starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, a w odniesieniu do nieruchomości stanowiącej własność jednostki samorządu terytorialnego — przewodniczący zarządu jednostki samorządu terytorialnego.”;

5) dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. Od decyzji wydawanych przez starostę, wykonującego zadania z zakresu administracji rządowej w odniesieniu do nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa, przysługuje stronie odwołanie do wojewody.”

Art. 145. 1. Powiaty i miasta na prawach powiatu, z zastrzeżeniem ust. 2, przejmują, z dniem 1 stycznia 1999 r., od wojewodów do prowadzenia, jako zadania

własne, instytucje kultury wpisane do rejestru prowadzonego przez wojewodę i działające na terenie danego powiatu lub miasta na prawach powiatu.

2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wykaz instytucji kultury o charakterze regionalnym wpisanych do rejestrów prowadzonych przez wojewodów, podlegających przekazaniu do samorządów województw w celu ich prowadzenia, w ramach zadań własnych.

3. Samorząd województwa, z zastrzeżeniem ust. 4, przejmuje z dniem 1 stycznia 1999 r. od ministrów i kierowników urzędów centralnych, do prowadzenia jako zadania własne, instytucje kultury wpisane do prowadzonego przez nich rejestru i działające na obszarze danego województwa.

4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wykaz instytucji kultury wpisanych do rejestrów prowadzonych przez ministrów i kierowników urzędów centralnych:

1) podlegających przekazaniu powiatom lub miastom na prawach powiatu,

2) nie podlegających przekazaniu jednostkom samorządu terytorialnego ze względu na ogólnonarodowy charakter zadań przez nie wykonywanych.

5. Mienie państwowych instytucji kultury, o których mowa w ust. 1—3 i ust. 4 pkt 1, staje się z dniem ich przejęcia mieniem, w rozumieniu art. 46 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym i art. 47 ust. 1 ustawy o samorządzie województwa, właściwej jednostki samorządu terytorialnego.

Art. 146. 1. Powiaty i miasta na prawach powiatu, z zastrzeżeniem ust. 2, z dniem 1 stycznia 1999 r., przejmują od wojewodów pozostającą w ich zarządzie bazę sportowo-rekreacyjną, położoną na terenie danego powiatu lub miasta na prawach powiatu, w celu jej dalszego wykorzystywania w ramach zadań własnych.

2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, bazę sportowo-rekreacyjną pozostającą w zarządzie wojewodów, podlegającą przekazaniu do samorządów województw w celu jej dalszego wykorzystywania w ramach zadań własnych.

3. Samorząd województwa, z zastrzeżeniem ust. 4, przejmuje z dniem 1 stycznia 1999 r. od ministrów i kierowników urzędów centralnych pozostającą w ich zarządzie bazę sportowo-rekreacyjną, położoną na terenie danego województwa, w celu jej dalszego wykorzystywania w ramach zadań własnych.

4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, bazę sportowo-rekreacyjną pozostającą w zarządzie ministrów i kierowników urzędów centralnych:

1) podlegającą przekazaniu powiatom lub miastom na prawach powiatu,

2) nie podlegającą przekazaniu jednostkom samorządu terytorialnego ze względu na ogólnopaństwowy charakter zadań wykonywanych przez tę bazę.

5. Mienie stanowiące bazę, o której mowa w ust. 1—3 i ust. 4 pkt 1, staje się własnością właściwej jednostki samorządu terytorialnego z dniem jej przejęcia.

Art. 147. 1. Jednostki samorządu terytorialnego, w zakresie nie objętym art. 145 i 146, przejmują z dniem 1 stycznia 1999 r. mające siedzibę na obszarze tych jednostek instytucje i jednostki organizacyjne, w tym mające osobowość prawną, podległe lub podporządkowane właściwym ministrom lub centralnym organom administracji rządowej, wojewodom lub innym organom administracji rządowej albo przez nich nadzorowane, wykonujące określone w niniejszej ustawie zadania jednostek samorządu terytorialnego, z wyjątkiem komend, inspektoratów i innych jednostek organizacyjnych stanowiących aparat pomocniczy kierowników służb, inspekcji i straży.

2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wykaz instytucji i jednostek organizacyjnych podległych lub podporządkowanych właściwym ministrom i centralnym organom administracji rządowej albo przez nich nadzorowanych, które na podstawie niniejszej ustawy są przekazywane określonym jednostkom samorządu terytorialnego.

3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wykaz instytucji i jednostek organizacyjnych podległych lub podporządkowanych wojewodom i innym terenowym organom administracji rządowej albo przez nich nadzorowanych, które na podstawie niniejszej ustawy są przekazywane określonym jednostkom samorządu terytorialnego.

Art. 148. 1. Grunty zajęte pod linie kolejowe o znaczeniu wojewódzkim, o których mowa w art. 5 ust.3

ustawy o transporcie kolejowym w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zostaną przekazane samorządom województwa na podstawie decyzji administracyjnych wojewodów wydanych z urzędu.

2. Nabycie gruntów, o których mowa w ust. 1, jest nieodpłatne i następuje z dniem uprawomocnienia się decyzji o ich przekazaniu. Przekazanie gruntów samorządom województwa jest wolne od podatków i opłat.

3. Odwołanie od decyzji w sprawach gruntów, o których mowa w ust. 1, rozpoznaje Krajowa Komisja Uwłaszczeniowa.

4. Prawomocna decyzja o przekazaniu samorządowi województwa praw, które są lub mogą być ujawnione w księdze wieczystej, stanowi podstawę wpisu do księgi wieczystej.

5. Postępowanie w przedmiocie wpisu jest wolne od opłat sądowych.

Art. 149. Prezes Rady Ministrów lub minister ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolite teksty ustaw, o których mowa w art. 14, 15, 18, 19, 23, 27, 33, 36, 47, 50—53, 60, 61, 62, 64, 74—76, 78, 82, 86, 90, 91, 97, 107, 126, 137, 139, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitych tekstów ustaw.

Art. 150. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r., z wyjątkiem art. 26, art. 128 pkt 2, art. 139 pkt 1 i 10, art. 145 ust. 2 i 4, art. 146 ust. 2 i 4 oraz art. 147 ust. 2 i 3, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, i art. 34 pkt 1, art. 36 pkt 23, art. 48 pkt 1 i 3, art. 84, art. 97 pkt 1—3, 5—10 i 12—36 oraz art. 139 pkt 9 lit. a), które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2000 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*